

INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREMI

MINCIUL BUNEI MÂIV

TIPĂRIT ÎN ÎNTÂIUL AN AL
DOMNIEI MAJESTĂȚEI SALE

M I H A I - I U

GENE ROMÂN

ȘI SUB PASTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA

SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

— 52 —
EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1928.

PRECUVÂNTARE

FĂCUTĂ «CĂTRE CETITORI» DE STAREȚUL NEONIL
AL MÂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1848

Fratilor, luna aceasta este a treia, începându-se numărarea anului dela Martie dupre Evrei, iară dela Septembrie a nouă. Deci întru această lună a lui Maiu adică în ziua a treia a lunii, după ce prea bunul Dumnezeu a scos prin Moisi pre norodul Israilenesc din robia Eghipetului, trecându-l marea Roșie și povătuindu-l pre cale cu stâlp de foc și de nor, l-au adus la pustia Sină, bine a voit a se pogorî pre muntele Sinai în vedere de fum și de foc, și a da Legea sa cea scrisă, adică cele zece porunci, dupre cum se scrie: «Și a fost a treia zi când se facea ziua, «s'au făcut glasuri și fulgere și nori intunecați pre Muntele Sinai» (Eșire 19, 16).

Intru această lună a lui Maiu pre la mijlocul ei și Mântuitorul nostru Iisus Hristos Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, la al doilea an al propoveduirii sale cei de pre pământ (dupre mărturia înțeleptului Meletie la Bisericeasca Istorie, Cartea 1, cap. 5, § 6): «a ieșit la munte să se roage și a fost toată «noaptea întru rugăciunea lui Dumnezeu» (Luca 6, 12). Si când s'a făcut ziua a chemat la sineși pre ucenicii săi, și a ales dintre toată ceata ucenicilor pre doisprezece, ca pre niște nedespărțiti și împreună următori ai săi, și marturi însuși văzători ai vieții, ai învățăturii, ai patimii, ai morții și mai ales ai Invierii și ai Înălțării sale. Pre cari și Apostoli i-a numit (Marco, 3, 13). Le-a dat voie să meargă și să propoveduiască că s'a apropiat împărăția cerurilor (Matei 10, 7). Iară întru al treilea an al propoveduirii sale, pre la începutul acesteiași luni, a făcut acele prea slăvite și înfricoșate minuni, adică a tămaduit pre fiica Hananiancii (Matei 15, 21, 22. Marcu 7, 24). Si a vindecat pre cel surd și mut, și pre alții mulți (Matei 15, 29. Marcu 7, 31). Si iarăș cu șapte pâini și cu puțini pești a săturat patru mii de bărbați afară de femei și de copii (Matei 15, 34. Marcu 8, 9).

Iară întru al patrulea an al propoveduirii sale cei după Botez și cel mai de pe urmă al petrecerii sale pre pământ; după patima și învierea sa

cea de a treia zi, după mărturia aceluiaș Meletie (Cartea 1, cap. 8, § 3), intru această lună a lui Maiu s'a făcut împăcarea cea desăvârșită a lui Dumnezeu cu oamenii, prin suirea și sederea lui cea deadreapta Tatălui, și prin venirea Duhului Sfânt preste sfinții Apostoli, în ziua a cincizecea. Căci în ziua a patruzecă dela Inviere, adică în a cincea a lui Maiu s'a arătat uceniciilor umblând împreună cu ei pre muntele Maslinilor, de unde și pre ridicarea cea de jos o a făcut. Căci poruncindu-le lor «de Ierusalim să nu vă depărtați, până ce «vă veți îmbrăcă cu putere de sus, i-a scos afară până în Vitania, și ridicându-și mâinile i-a blagoslovit... și s'a depărtat dela ei, și se înălța la Cer» (Fapte 1, 4. Luca 24, 50, 51). Si nor l-a luat pre el dela ochii lor». (Fapte, 1, 9). Si a șezut deadreapta lui Dumnezeu, și va ședea până la vremea așezării tuturor. Că nu în Sfinte de mâini făcute a intrat Hristos, care erau chipuri celor adevărate, ci în singur Cerul, ca să se arate acum feții lui Dumnezeu pentru noi, dupre cum zice fericitul Pavel (Evrei 9, 24).

Și în sfârșit în a zecea zi dela Înălțare și a cincizecea dela ziua Dominecii Invierii (care este cea întâi a Cincizemii a Noului Testament), în ceasul al treilea al zilei, fiind în 15 a lui Maiu «S'a făcut fără de veste din «Cer sunet ca de suflare de vifor ce vine repede, și a umplut casa unde «erau ucenicii adunați (Fapte 2, 2), pogorîndu-se Duhul Sfânt în chip de «limbi de foc preste fieștecările din ei, fiindcă erau mai mulți decât cei «doisprezece, cu cari era și Maica lui Iisus; și s'au umplut toți de Duhul «Sfânt, prea îndestulat vârsându-se preste ei, și au început a grăi în limbi «precum Duhul le da lor a grăi» (Faptele 2, 4).

Deci pentru niște isprăvi ca acestea mai presus de fire înfricoșate și dumnezeești ce s'au lucrat, intru această lună a lui Mai, se cuvine a fi ea însemnată. Nu atât dela numirea ei, pentru care puține zicând voiu sfârși.

Căci luna aceasta adică, de către Evrei se numește Sivan, iară de către Atinei Schirroforion și de către Romani Maiu, trăgându-se dela latinescul nume magnos, ce însemnează mare. Deci se zice mare luna lui Mai, sau pentru că și zilele lui Maiu, sunt mai mari decât ale celorlalte luni, sau se zice mare și pentru că în luna lui Maiu, se află cele mai multe daruri ale primăverii. Însă ea nouă credinciosilor ne infățișează, pre largă cele mai sus pomenite prăznuitoare lucruri dumnezeești, și pomenirea sfinților și intocma cu Apostolii Impărați a lui Constantin și a Elenei. Deci pentru aceasta se cuvine a o cinsti și a prăznui cu toată bucuria sufletească și trupească. Trupească adică, pentru că ea este luna cea mai pricinuitoare de bucurie, nu numai pentru podoaba ce dăruiește la toată făptura, ci și pentru că este folositoare vieții, căci intru această lună, tot locitorul își aruncă sămănătură spre gătirea mângâierii vieții la vremea iernei. Iară cu sufletească, pentru că intru dânsa atâtea și atâtea lucruri mantuitoare

s'au lucrat; și mai ales să prăznuim sărbătoarea acestor sfinti Impărați, ca a unora ce sunt patroni creștinătății, începătorii împărăției cei pravoslavnice și ocrotitorii sfintei Biserici. Iată dar pricina de prăznuire a lunii.

Deci o iubiților cetitori, acestea știindu-le, să primim cu dragoste cartea aceasta a lunii lui Maiu și pre sfintii cei din fieștecare zi ce sunt cuprinși într'insa, cinstindu-i din tot sufletul nostru și mai vârtos sărguindu-ne pre căt ne va fi prin putință spre urmarea petrecerii lor, ne vom învrednici a fi moștenitori desfășării cei veșnice și împărăției cei cerești, în Hristos Iisus Domnul nostru, al căruia har și milă să fie cu voi toți, Amin.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către milostivul Dumnezeu pentru măntuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL

Arhimandrit și Stareț al Sfintelor Monastiri: Neamțul și Secul
împreună cu tot Soborul.

LUNA MAIU

ARE TREIZECI ȘI UNA DE ZILE.

ZIUA ARE CEASURI 14 ȘI NOAPTEA CEASURI 10.

In ziua dintâi, pomenirea sfântului prooroc Ieremia.

La Doamne strigat-am... punem Stihurile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Proorocului 3.

Glasul al 8-lea.

Podobie: Doamne de ai și...

Doamne, tu mai întâi
ai cunoscut pre Ieremia cel mărit până a
nu se zidi, și mai 'nainte până
de a se naște din pântece, l-ai
sfînjit a fi proorc, ca unul ce
ai știut adeverat a fi cu minte
slobodă. Cu ale căruia rugăciuni,
mântuește-ne pre noi,
ca un bun și iubitor de oameni.

Doamne, de să și aruncat
în noroiu măritul Ieremia, dar
de miroslul cel veselitor se împărță dupre înțelegere, ca și
cum ar fi fost petrecând în
corful raiului. Cu ale căruia
rugăciuni mântuește-ne pre

noi ca un bun și iubitor de oameni.

Doamne, de și grăia tânguri
Ieremia robul tău, dar
veselia ce avea către tine, ca
un prooroc, nu o a împușnat;
căci sufletul și-a alcătuit cu
dragostea ta, Hristoase, și
purrea se umpleă de veselia cea
negrăită.

Slavă, și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Proorocului, glasul al 2-lea.

Aproorocului tău, Doamne,
Ieremia pomenire prăznuind,
printr'insul te rugăm, mântuește
sufletele noastre.

Slavă, și acum a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al proorocului pe 4.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos

Apa trecând-o...

Mai înainte de a te zidi, te-ai sfîntit din pântecele Mai- cii tale, dupre mai 'na- inte dumnezească cunoștință; și te-ai uns a fi prooroc lim- bilor, strigând: Să cântăm Mântuitorului și Dumnezeului nostru.

Cel ce are mai 'nainte cu- noștință tuturor, mai 'nainte văzând mișcările cugetului tău, o Ieremio, descoperito- rule de cele dumnezești, te-a făcut pre fine îndreptător po- porului.

Slavă...

Ințelepțește curățindu-ți ve- derea cugetului de necurăjiile trupului, te-ai arătat dorită mărturie adevărului, către Făcă- torul tău.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceea ce mai pre sus de fire ai născut cu trup pre cu- vântul Tatălui, carele s'a sălăș- luit întru tine, Fecioară, Născă- toare de Dumnezeu, te-ai arătat sfăpână tuturor făpturilor.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Tu Stăpâne ai sfîntit pre proorocul tău mai 'na- inte de nașterea lui, și l-ai trimis îndreptător celor rătă- ciți.

Locuind în buzele tale Da- rul Duhului, ca pre o făclie lu- minoasă, te-a arătat celor din- tru întunerec.

Slavă...

Mirul tău cel cu bună mi- reazmă, nesuferindu-l norodul lui Israil cel înnoroit, te-a în- chis pre fine în groapă.

Și acum, a Născătoarei :

Prin fine Preacurafă, Fiul lui Dumnezeu cel mai pre sus de ființă și fără începere, bine a voit să se împreune cu oa- menii.

Irmosul: *Înțelepțește*

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la fine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați „și pre fine te laudă duhul „meu“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi..

Curățindu-ți cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, mărite mare prooroace și mu- cenice Ieremio, ai primit de sus Darul proorociei, și la mar- gini cu mare glas ai strigat:

Iată Dumnezeul nostru, și nu este asemenea ca dânsul; căci acesta întrupându-se s'a arătat pre pământ.

Sedealna, glasul I-iu

Podobie: Mormântul tău...

Norodul cel fărădelege, nevrând să primească miroslul dumnezeeștei cunoștințe, te-a supus în noroiu, pre fine carele întăriai legile mele drepte, înțelepte. Carele ducându-se în robie silnică de varvarii cei fără de Dumnezeu, l-a plâns prooroace fericite.

Slavă, și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina..

Prea luminată strălucirea prea sfântului și dumnezescului Duh, strălucind în inima ta, te-a făcut vrednic a lumină celor dintru întunerec.

Arătându-te mai ierător decât toți proorocii prea fericite de Dumnezeu cuprinsule, învrednicește-mă ierării, pre mine carele sunt întunecat de multe patimi.

Slavă...

Ca unul ce te-ai făcut mijlocitor strălucirii celei arătătoare și dumnezeești, prin mijlocirea ta, împacă vîforul vieții mele cel cu multă turburare.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu aflând acum pre

Israîl cel iubit, i-a dat toată cunoștința științei, și din tine Fecioară ne-a strălucit nouă.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Ca pre un fulger ai trimis pre prea sfîntului tău Ieremia proorocul, ca să te vestească pre fine, Hristoase, lumina celor dintru întunerec.

Stăpânul tău cu mai nainte cunoștința sa, la vremile cele căzute, săgeată aleasă ascunsă în tolbă te-a arătat pre fine leremio.

Slavă...

Având urechile cugetului curate, mărite prooroace te-ai învrednicit a auzi Duhul când grăia către fine.

Și acum, a Născătoarei:

Mare și înfricoșată este taina Fecioarei, că printre însa a aplăcat ca o Maică pre Dumnezeu, carele s'a arătat oamenilor pre pământ.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Precum și-ai largit gura suflului, duhovnicește din destul ai tras luminarea și Darul, purtătorule de Dumnezeu, și îndestulându-te după împărășire, ai dat din strălucire futuror celor ce au poftit, o Prooroace.

Văzând marea cea lumăscă că se înalță cu întreite valuri de supărări, ai poftit locuirile cele mai de jos, și izvor curgător de lacrămi ca un rîu ca să plângi cu amar pre norodul tău, cel vrăjmaș.

Slavă ..

Moartea Mântuitorului ai însemnat prin taină, mai înalte grăitorule de cele dumnezești. Căci norodul cel fără delege al jidovilor, ca pre un miel, a spânzurat pe lemn pre Hristos începătorul vieții și cătorul de bine a toată făptura.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel născut din Tatăl fără de trup, mai naite de veci, din fine Prea curată se naște în vreme cu trup, și în umbra lui toți vom trăi, precum odinioară a proorocil Ieremia.

Irmosul:

Adâncul păcatelor, și vîforul greșelilor mă turbură, și întru adâncul deznađăjduirii „celei silnice mă surpă pre „mine. Ci-mi finde și mie mâna „ta cea fare ca lui Petru, o în „dreptătorule, și mă măntu- „ește“.

Condacul, și Icosul, praznicului.

Luna lui Mai are zile 31. Ziua are ceasuri 14 și noaptea ceasuri 10.

In ziua dintâi, pomenirea sfântului prooroc Ieremia.

Suh: Sufletele cele împetrice și streine de dumnezeasca frică.

Viața dumnezeascului Ieremia prin pietre o ridică.

Intr-o întâia zi a lui Maiu, pre Ieremia cel mărit.

Indărătnicul neam cu pietre l-a omorât.

Acesta din pântecetele mamei sale s'a sfîntit, și era sfânt Domnului și prooroc, trăgându-se din Anatot. Deci acesta după ce s'a robit Ierusalimului de către Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, s'a pogorit la Dafnele Eghiptului și acolo proorocind fu ucis cu pietre de poporul lui Israil, și murind s'a îngropat în locul lăcașului lui Faraon; pentru că Eghiptenii văzând folosul dela dânsul, l-au mărit. Fiindcă prin rugăciunea lui s'au omorât aspidele, care prăpădiau pre Eghipteni. Asemenea s'au omorât și fiarele ce se aflau prin ape, cărora le zic Eghiptenii efot, iară Elinii, crocodili. Pentru aceasta creștinii ce se află la locul acela, până astăzi, rugându-se merg în locul acela unde este mormântul proorocului, și luând țărâna se tămăduesc de mușcările aspidelor. Deci zic că și Alexandru Machedon stănd deasupra mormântului proorocului, și aflând cele pentru dânsul, i-a mutat moaștele în Alexandria, și împărțindu-le pretutindenea în cetate, și puindu-le împrejurul ei a gonit de acolo aspidele, și în locul lor a adus șerpii ce se chiamă argalii, pre cari i-a adus dela Argos, și li se trage numele de acolo. Deci a zis Ieremia către popii Eghipetului, cum că va să se facă un semn; adică că vor să se cutremure idolii Eghipetului,

și vor cădea la pământ, pentru Măntuitorul prunc ce se va naște în iesle din Fecioară. Și pentru aceea până astăzi, ei au în loc de Dumnezeu o fecioară lehusă, și puind un prunc în iesle, i se închină, de care lucru întrebându-i pre dânsii și împăratul Ptolomeu pentru această pricină, i-au spus că taina aceasta se trage dela strămoși, și este dată la părinții noștri de un cuvios prooroc, și aşteptăm sfârșitul tainei. Și spun pentru proorocul acesta, că mai nainte de prada bisericii, a luat Chivotul legii și cele ce erau într'insul, și a pus de le-a îngropat sub o stâncă de piatră, și a zis cei ce erau acolo: Dusu-s'a Domnul din Sinai la Cer, și iarăș va să vie în Sinai cu putere, și va fi vouă semnul venirii sale, când se vor închină toate limbile la lemn. Și a zis, că nimenea nu va putea scoate Chivotul acesta fără de cât numai Aaron preotul, și nici nimenea va deschide tablele care sunt într'insul, nici din preoți, nici din prooroci, fără decât Moisi alesul lui Dumnezeu. Iară la Inviere întâi se va ridică Chivotul și va ieși din pământ, și se va pune în muntele Sinai, și se vor aduna toți sfinții la dânsul, aşteptând pre Domnul, și fugind de vrăjmașul care va căută să-i omoare. Iară în piatra aceea a scris cu degetul său numele lui Dumnezeu și s'a făcut tiparul literelor, ca o cioplitură de fier. Și nor luminos îndată a acoperit numele acela. Și nu va putea nimenea chibzui locul, nici va putea să cinstescă numele lui Dumnezeu până în ziua aceea. Însă piatra este în pustiu, unde s'a făcut întâi Chivotul de Veselie între doi munți, unde zace Moisi și Aaron. Și se arată noaptea norul ca

lumina la locul acela în chipul cel dintâi, dupre cum la Israelteni se arăta norul noaptea și-i lumină pre ei. Deci era proorocul Ieremia bătrân de ani, mic la statul trupului, barba având din sus lată și jos îngustă. Și se face soborul lui în biserică sfântului Apostol Petru, care este aproape de sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Vată Persul,

Stih: Și lui Vată celui ce cu sabia capul s'a tăiat.

In cereștile lăcașuri a umblă, dupre cuviință i s'a dat.

Intru această zi, sfântul mucenic Filosoful de sabie s'a săvârșit.

Stih: Filosof și cu numirea și cu lucrul te-arătat,

Tu prietene al înțelepciunie cu adevărat.

Intru această zi, cuvioasa Isidora cu pace s'a săvârșit.

Stih: Isidora de pre pământ către cereasca stupină ai zburat.

Ca ceea ce albină adunătoare de fapta bună te-ai arătat.

Intru această zi, sfântul mucenic Sava spânzură flind în smochin s'a săvârșit.

Stih: Adus-a creanga smochinului roadă timpurie cu adevărat.

Pre Sava cel ce cu mâinile legate l-a spânzurat.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mariților trei noi cuviosi mucenici: a lui Evtimie celui ce se trăgea cu neamul din Demiga Peloponessului, și în Constantinopol la anul o mie opt sute patruzece, Martie în douăzeci și două, în Duminica Floriilor, prin sabie s'a nevoit. Și a lui Ignatie celui ce se trăgea din Zagora veche și în Constantinopol, în acelaș an Octombrie în opt prin sugrumare s'a săvârșit. Și a lui Achachie celui ce se trăgea din Tesalonic și în Constantinopol, la anul o mie optsuteci cincisprezece la întâia zi Mai, prin sabie s'a săvârșit. Și se săvârșește pomenirea lor în cînstitul lor mucenicesc locaș, ce se află la schitul cînstitului înainte Mergător din Aton.

La Evtimie:

Stih: Evtimie al meu, bucură-t-, bucură-te zic de multe ori.

Căci prin tăiere înțelepțește ai aflat bucuria în ceruri.

La Ignatie:

Stih: Pre Ignatie îl văd ca pre o altă stea strălucită,

Prin sugrumare, dela pământ la Cer ridicată.

La Acacie:

Stih: Ca pre un miel a junghiat, vai prin săbie,

Bărbații sănguiurilor, pre măritul Acaciei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreiești în cuptor...

Tu Prooroace, acum nu întru nădejdi, ci în faptă văzând plinite proorociile tale strigi: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Organ dumnezeesc te-ai arătat, ocârmindu-te cu mâna Mângâitorului, grăind glasuri cerești, și cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă..

Scriind fânguiri o Prooroace, nu ţi-ai împuținat dumnezeasca veselie, cu care împreună tu ai crescut din pruncie, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Intrând în pântecele Fecioarei, precum bine ai voit; vrând să măntuești pre oameni, arătat ai învățat pre proo-

roci această minune; bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei ce se ţineau...

In ceruri te-ai suț cu veselie, de Dumnezeu insuflate Ieremio, și împreună cu cei fără de trup, umbli împrejurul scaunului împăratului tuturor strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Luminându-te cu lumina razei celei dumnezeesli, și primind ca o oglindă mult lumenioasă strălucirile, dăruiești celor ce poftesc cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre sfântul Duh Domnul.

Arătându-te propoveditor sfîntit bunei credințe, prea lăudate ai înfruntat slăbiciunea nedumnezeirii Ieremio, cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Dătătorul de viață din fine a primit ființa mea, și o a curățit pre dânsa de spurcăciunile cele mai din 'nainte, o Maică a lui Dumnezeu. Bine-

cuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul, și-l prea nălțați întru toși vecii.

Irmosul:

Să iaudăm, bine să cuvântăm și să ne inchinăm Domnului căntând și prea înălgându-l pre dânsul...

Cei ce s-au făcut cu Darul, tău biruitorii tiranului și văpăieie, tinerii cei ce au păzit, foarte poruncile tale, au strigat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Prin lumina cea foarte curată te-ai amestecat cu strălucirea Dumnezeirii, căreia arătările arătat le-ai avut pre pământ, Fericite.

Alungând până la izvorul cel nepieritor al strălucirilor celor de acolo, de Dumnezeu însuflate, arătat ai câștigat sfârșitul cel dorit de tine.

Slavă...

Pre toți cei ce laudă pomirea ta, prea fericite lermio, învrednicește-i a se lumină cu raza cea purtătoare de lumină, de care acum te ndulcești.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce suntem încredințați de prea curată naștere ta, Fecioară de Dumnezeu Născă-

toare te rugăm să ne mântuim de primejdii.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine, Fecioară curată, cei mânătuși prin tine, cu cetele cele fără de trupuri, slăvindu-te „pre tine“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului. **Și cealaltă slujbă a Utrenciei dupre rânduială și Otpustul.**

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului, Prochimenul, glasul al 4-lea: Tu ești preot în veac dupre rânduiala lui Melhisedec. Stih: Zis-a Domnul Domnului meu... Apostolul către Corinteni: *Fratilor, nu fiți prunci cu mintea...* Aliluia, glasul al 5-lea: Moisi și Aron întru preoții lui... Evanghelia de la Luca: *În vremea aceea, se mirau oamenii de cunțele Darului....*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Aducerea moaștelor celu dintru sfînți părintelui nostru Atanasie cel mare, patriarhul Alexandriei. La Doamne strigat-am, punem Stihurile Ierarhului pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Cela ce te-ai învrednit cit vieții celei fără de moarte, propove- duind pe Hristos dătătorul de viață, pre Fiul și Cuvântul cel pururea de o ființă și înființat cu Tatăl cel fără început, cu limba ta cea de foc ai ars ma- teria eresurilor, mărite, și pre Arie dela Biserică lui Hristos l-ai izgonit, și prin cuvintele tale cele dumnezești ai lumi- nat inimile credincioșilor înțe- lepte, ca să se închine Treimii celei întru o ființă.

Arătatu-te-ai ca un dumnezeesc izvor, plin de apele Du- hului, cel ce ești întocmai cu îngerii. Si adăpat cu dumnezești învățături, adăpi toată plinirea Bisericii, și înceti adu- narea ereticilor prin adâncul cuvintelor tale celor dumnezești Părinte. Căci tu ai măr- turisit pre Stăpânul Hristos a fi de o ființă cu Tatăl cel ce l-a născut, prea înțelepte dumnezeșcule Atanasie prea fericite.

Ca un grăitor de taine, și dumnezeesc Arhiereu, ai răbdat nevoi și izgoniri, și asupreli în mulți ani pentru credința lui Hristos; și arătat ai propo- veduit pre Hristos cel fără de început, a fi de o ființă și pu- rurea înființat, și împreună lu- crător cu Tatăl cel întâi înce- pător, și fără început. Pentru aceasta arătat împodobindu-te cu învățăturile cele luminate, te-ai arătat la toată lumea, prea luminat.

Alte Stihuri, glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Prea cuvioase Părinte de Dumnezeu arătătorule Atana- sie, din pruncie te-ai cunoscut luminător Bisericii, strălucind cu prea luminoase vederi, și îmbogățindu-te cu tot felul de bunătăți, și cu cuvintele cele suflătoare de foc, ai ars ere- surile, și pre toși credincioșii i-ai îndreptat către lumina cea dumnezească a Treimii, ca- re se înțelege întru'o Dumne- zeire, și are slava cea de o ființă. Pre aceasta îmblânzeș- te-o, și acesteia pururea te roagă, ca să se dăruiască lumii, un cuget, pace și mare milă.

Prea cuvioase Părinte de Dumnezeu grăitorule Atana- sie, numindu-te cu un nume al frumuseței celei fără de

moarte, pre cărarea cea mijlo-
citoare a acesteia ai mers, și
arătat îmbodobindu-te cu lu-
mina vieții, ai câștigat cuget
curat, și te-ai arătat apărător
Cuvântului și însuflat cu prea
sfântul Duh, de carele lumi-
nându-te, ai biruit pre toți vrăj-
mașii, și îngrădindu-te nebiruit
te-ai arătat, și îndumnezein-
du-te te-ai făcut părtaș acestuia
Sfinte; cere ca să se dăruiască
futuror un cuget, pace și mare
milă.

Prea cuvioase Părinte mărturisitorule Atanasie, suferind dese nevoi și năpăști, te-ai învrednicit hranei celei din raiu, și sălășluindu-te în curțile cele dumnezeești, te-ai apropiat către pomul vieții celei nestri-
căcioase, și ca un biruitor împodobindu-te cu cununa ne-
slricăciunei prea fericite, și îm-
pestrindu-te cu diadema împărăției celei de sus; cere de la Hristos, de Dumnezeu în-
telepșite ca să se dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò.

Pre Ierarhul lui Hristos Atanasie, toți să-l lăudăm; căci învățările lui Arie toate le-a stricat, și puterea prea sfintei Treimi în toată lumea luminat o a vestit, pre un Dumnezeu în trei fețe nedespărțit. Căruia se și

roagă pentru noi, cei ce săvâr-
sim cu credință pomenirea lui.

Și acum, a Praznicului,

STIHOAVNA Praznicului sau a Sfântului,
glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te Câmara...

Bucură-te îndreptătorul faptelor bune, cel ce pentru credință prea tare te-ai nevoit, și risipind părerea cea rea a lui Arie, cu vinele cinstitelor tale cuvinte Atanasie, luminat ai învățat, o putere a Dumnezeirii, în trei ipostasuri cunoscută, din care toate cele gândite și văzute, prin singură bu-nătatea s'a adus întru a fi, și lămurind cele necuprinse ale dumnezeeștei lucrări, pre Hristos roagă-l, să trimîtă sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăbi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Bucură-te întemeierea Patriarhilor, trâmbiță bine glăsu-toare, minte bine pricepută, limbă prea ascuțită, ochiul cel luminos, arătarea dogmelor celor drepte, păstorule prea ade-vărate, sfesnice prea strălucite, secure care tai toată materia eresurilor, și o arzi cu focul Duhului, stâlpul cel neclătit, turnul cel nemîșcat, carele ai propoveduit luminat puterea Treimii cea mai pre sus de fire; pre care o roagă să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcă întru dreptate, și cuviosii tăi se vor bucură.

Bucură-te numirea vieții celei nesfârșite, cu adevărat strălucită; și turtorea prea frumoasă, care dimpreună cu puții cei sfințiji împreună cu soția ai zburat de pre pământ către cele cerești, unde norul sfinților mucenici se bucură, unde este lumina cea neînserată, unde se cunoaște veselia cea neîncetașă, și cetele cele cerești, și luminile sfinților, unde se aude dumnezeescul glas al celor ce prăznuiesc. Unde este Hristos cel ce dăruiește lumii mare milă.

*I*nspărtit Slavă, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò.

Iarăș Nilul cel curgător de aur, și cu numele nemuririi numit, prin pomenirea cea de preste an viindu-ne nouă, cu bune adăogiri își varsă apele nemuririi cele cu aur curgătoare, și roduri dând de hrana nemuririi, prin teologhia sa cea prea înaltă, ne învață să ne încinăm Stăpânirii, Treimii celei nedespărțite, și vărsând din sine dumnezeștile învățături, adapă cugetele credincioșilor, și se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfilip ortodoxei ai fost, prin dumnezești învățături, întă-

rind Biserica Ierarhe Atanasie; căci pre Fiul de o ființă cu Tatăl mărturisindu-l, ai rușinat pre Arie. Părinte Cuvioase, roagă pre Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6.

Peasna 1, glasul al 3-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Prin cuvinte însuflate de Dumnezeu foți să cinstim dupre vrednicie pre Atanasie, ca pre unul ce a avut în Biserică laudă nemuritoare, pre carele și după moarte l-a mărit Hristos Dumnezeu, ca pre o plăcută slugă a sa.

Infinzându-ji cugetele întru Duhul sfânt, la adâncul privirei sfințite tăinitorule, ai urmat bogăția cuvintelor celor dumnezești, și ai îmbogățit lumea Părinte.

Slavă...

Ca o luminare înaltă a dumnezeștilor învățături, pre cei viforași în noianul înșelăciunii, și îndreptezi pururea cu liniștea cuvintelor tale, Părinte, către limanul Darului.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te Fecioară Născătoare de Dumnezeu preacurată, ceea ce ești cărușă heruvimicească, din care s'a născut Dumnezeu; căci tu singură te-ai făcut izvor nestricăciunii, izvorind futuror vieață, din care scoțând luăm fămăduiri.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos :

Intărîtu-să inima mea...

Cu fulgerile cuvintelor tale lerarhe, ai întunecat învățătura lui Arie cea orbită, făcându-te ochi credincioșilor.

Imbrăcatu-te-ai Cuvioase cu veșmântul adevărului cel țesut cu ostenelele și sudorile tale, prin Dar slujind lui Hristos.

Slavă...

Ca un Voievod adunării celei de Dumnezeu alese, întramarându-te cu sabia Duhului, ai făiat năvălirea lupătorilor de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai primit pre Dumnezeu în pântecele tău, și întrupat l-ai născut pre dânsul, cel ce a mântuit pre oameni din stricăciune, roagă-l, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuim noi.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Inșelăciunea eresurilor o ai vădit și credința ortodoxă o ai propoveduit, ca un grăitor de Dumnezeu. Cu bună credință luminat arătând în lume lerarhe trei fețe întru unimea Dumnezeirii, în fire de o ființă, și în fețe neamestecate. Pentru aceasta și adunându-ne, cu credință săvârșim pomenirea ta părinte Atanasie. **De două ori.**

Slavă, **Și, acum a Praznicului:**

Peasna 4, Irmos :

Auzit-am auzul...

Câștigând în inima ta izvorul vieții, ai adăpat toată lumea Părinte cuvioase.

Implinit-ai în trupul tău cuvioase Părinte patimile Domnului, pentru Biserica lui.

Slavă...

Izgonindu-te de cei fără de Dumnezeu cuvioase Părinte, ai izgonit de la turma ta înșelăciunea cea arienească.

Și acum, a Născătoarei:

Mai că prea curată binecuvântată Fecioară, mânțueste de toată nevoia pre cei ce te laudă pre fine Preacurată.

Peasna 5, Irmos :

Pacea ta dăne-o nouă...

Cei ce locuiți pre pământ învățați-vă dreptatea, povățuindu-vă de cuvintele lui Atanasie, căci el prin cre-

dință s'a arătat gură Cuvântului, celui mai 'nainte de veci.

Arătându-te Fericite, luminiștor nebiruit al Bisericii lui Hristos Dumnezeului nostru, ai surpat toate măestriile lui Arie.

Slavă...

Prin rugăciunile Ierarhului tău, Doamne, trimite-ne nouă îndurările tale, și ca un milostiv fă-ne vrednici împărătiei tale.

Și acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre ceea ce a odrăslit din David, ca pre una ce a zămislit în pântece pre Fiul lui Dumnezeu, și l-a născut cu trup, și după naștere a rămas Fecioară curată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-am cu glasuri...

Făcut-ai Fericite pre Biserica lui Hristos cu adevărat raiu, semănând întrînsa cuvântul bunei credințe, și ai făiat spinii eresurilor.

Slavă...

Nil înțelegător, râu al darului te-ai arătat, dând credinților rodurile învățăturilor bunei credințe, și hrănind marginile, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Să lăudăm pre prea curată Maică, pre Fecioara după na-

tere, care a încăput în pântece pre cel ne încăput întru toate, pre Cuvântul cel împreună vesnic cu Tatăl și cu Duhul.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cu curgerile săngiurilor...

Ale ortodoxiei învățături sădind, spinii relei socotinți ai tăial, înmulțind sămânța credinței cu plouarea Duhului Cuvioase. Pentru aceasta lăudăm pomenirea ta.

I C O S.

Pomenirea lui Atanasie cea întru tot prăznuită credincioșii cu cântări să o lăudăm astăzi, că acesta pre Arie cel înșelător, și pre Eynomiu împreună cu Savelie, prin învățăturile adevărului i-a surpat, focului celui veșnic dându-i pre dânsii ca să arză, ca pre cei ce au hulit cu nedreptate împotriva întrupării Mântuitorului, care toți proorocii mai 'nainte o au vestit. Pentru aceasta lăudăm pomenirea lui.

Intru această Lună în 2 zile, aducerea moaștelor celui dintru sfînti părintelui nostru Atanasie cel mare, Patriarhul Alexandriei.

Stih: Atanasie, unde te duci nu cumvă încă și mort.

Pre cel ce porți numele nemuririi, la izgonire te trimit.

Luna lui Maiu în a doua zi.

Moaștele lui Atanasie, din mormânt ești.

Acest sfânt a petrecut pre pământ viață îngerească, iară nevoițele, cu ce s'a nevoit pentru dreapta credință, și împotrívile

ce a avut de la răii învățători eretici, și cele cu nedreptate, dese izgoiri și mincinoase năpăști ce a suferit, sunt scrise pe larg și la alte istorii, și le aduce la mijloc și de Dumnezeu grăitorul Grigorie. Drept aceea nu putem să povestim cele ce se spun în multe feluri de mulți, fiind de prisos. Iară obișnuita rânduială a slujbei lui mai 'nainte s'a scris în a optsprezecea zi a lui Ianuarie.

Intru această zi, chinuirea sfintilor mucenici Esper și Zoi soția lui, și a fiilor lor Chiriac și Teodul.

Stih: Pre Esper și pre Zoi, de viață focul este despărțind,

Cei ce de singură neînserata viață era dorind.
Ca niște pâini calde primește Mântuitorule doi frați,

Ce de curând din cuptorul focului au eşit nevătămați.

Acești sfinti, Esper și Zoi, erau pe vremea împăratului Adrian, cari de și erau robi cu trupul oarecaruia Catal și Tedradiei soției sale, dintre cari mutați fiind dela Roma, i-au fost cumpărat pre ei robi din Pamfilia, ci însă cu sufletele erau slobozi. Pentru cari nici cu trupurile au suferit a sluji la stăpâni păgâni, cari cinstieau și se închinau idolilor, în locul făcătorului și Ziditorului a toate. Căci Chiriac și Teodul fiili lor, zicând către maica lor, să nu locuiească mai mult împreună cu păgânii, ci să se despartă de ei, ca nu împreună cu ei să fie dați pierzării; însă ea zicându-le că aceia sunt domnii lor, ei din potrivă strigând ca să se facă slobozi prin sângele cel pentru Hristos. Acum și maica lor, unindu-se cu ei, întărindu-i pre ei, și du căndu-se la Catal, i-a spus că adică Domnul nostru Iisus Hristos, este Stăpân sufletelor lor, iară că de la o-

recare întâmplare, având aceia stăpânirea trupurilor lor, mult mai cinstită le este lor stăpânirea lui Hristos. Căci ziceau ei: Mai ales trebuie a ne supune lui Dumnezeu, de cât oamenilor. Deci spăimântându-se despre aceasta Catal, de odată adică i-a trimis pre ei împreună cu maica lor la Tritonie către tatăl lor Esper. Iară apoi mai în urmă, prăznuind Catal, nașterile fiului ce i se născuse, a socotit să le trimită lor din cele pregătite, vin și carne, cercând de se vor împărtăși ei din cele jertfite idolilor. Iară ei în loc să se împărtășască de acelea, prin sfâtuirea maicei lor, le-au aruncat căinilor, de care înștiințându-se Catal, și aprizându-se de mânie, mai întâiu a poruncit să fie spânzurați copiii de picioare și să-i strujască cu unghii de fier, către cari strigau părintii lor și le da îndrăzneală, a nu se supune, ci a suferi până în sfârșit, privind către cununa muceniei. Apoi a poruncit să fie pogorâți și împreună cu maica lor să fie cumplit bătuți. După aceia a poruncit să fie băgați sfinti în cuptor ars cu foc, întru care și întrând și-au dat sufletele lor la Dumnezeu. Iară de dimineață răsunând în cuptor glasuri, ca și când oarecare cântând, deschizând cuptorul, pre nimenea n'au aflat, ci pre singuri sfintii, în chipul celor ce dorm cu fețele spre răsărit. Și se săvârșește soborul lor în prea sfântul mucenicесcul lor locaș ce se află la Defteron.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Iordan făcătorul de minuni, cu pace să săvârșești.

Stih: De și în ascunsurile pământului loredane te topești,

Nouă însă de acolo ca lordanul minuni izvorăști.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluște-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:
Cei trei tineri în cupor...

Făcându-ți inima ta plină de bunătăți ca un fagur de albine, ne izvorăști dulceața ortodoxiei, pe care cu-legând-o strigăm: Bine ești cu-vântat Dumnezeul părinților noștri.

De silirile celor fără de Dumnezeu nu te-ai spăimântat, Cuvioase, și umplându-te de îndrăzneala bunei credințe, du-hovnicește ai strigat: Bine ești cu-vântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Fiind tu Cuvioase nedespărțit de Duhul, ai păzit nedespărțită propoveduirea Treimii, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Născutu-te-ai din Fecioară precum bine ai voit, Doamne, și ai izbăvit de stricăciune viața noastră, pentru aceasta strigăm ţie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:
Pre Fiul cel ce s'a născut...

Grăind lumii dogmele nemuririi, arătat le-ai arătat și în lucruri nemuritor

Atanasie; pentru aceea și noi împreună cu îngerii lăudăm și binecuvântăm pre Hristos, și-l prea înălțăm întru foși vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bună credință dogmatisind pre Treimea cea de o ființă, ai înfruntat cugetul cel rău al lui Savelie împreună cu al lui Arie. Pentru aceea fugind noi de împeticirea lor cea împotrivnică, lăudăm, binecuvântăm, și prea înălțăm pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cel ce s'a sălășuit în pântecele Maicei Fecioare, și negrăit s'a născut dintr'insa, și o a păzit iarăș Fecioară după naștere, ca pre un Dumnezeu adevărat îl lăudăm credincioșii, bine îl cuvântăm și-l prea înălțăm în veci.

Peasna 9, Irmos:
Pre tine rugul cel nears...

Arătându-ți sufletul tău ne-inclinață o glindă a lui Dumnezeu prin fapte și prin cuvinte, strălucești lumii arătări dumnezeești prea fericeite.

Arătațu-te-ai trâmbiță bunei glăsuirii a cunoștinței, de Dumnezeu cugetătorule, ridicând cugetele noastre cu cuvintele bărbăției, asupra vrăjmașilor celor luptători de Dumnezeu.

Slavă...

Pre fine cel ce cu adevărat te-ai arătat pahar înțelepciunie și ne adăpi cu băutura trezvicioasă a bunei credințe, cu cântări te mărim.

și acum, a Născătoarei

Pre fine Preacurata, ceea ce ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel neîncăput, și ne-grăit l-ai născut cu trup, te slăvим credincioșii, Născătoare de Dumnezeu.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul..

Pre lauda arhiereilor, pre hrănitorul Eghipetului, pre podoaba nemurirei, pre surpătorul lui Arie, și pre apărătorul credincioșilor, pre marele Atanasie, întru cântări să-l läudăm.

De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului.

LA HVALITE.

Stihurile pe 6, ale praznicului 3, și ale lerarhului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz..

De dogmele tale cele infoicate, toată materia eresurilor cea uscăcioasă se arde, prea înțelepte, și oastea necredincioșilor celor nesupuși se înneacă întru adâncimile înțelegerilor tale cuvioase Atanasie și cu dogmele tale totdeauna se împodobește adunarea credincioșilor, cinstindu-te cu mare glas pre fine Fericite.

Cu strălucirea dumnezeești-

lor tale cuvinte, Cuviocase, toată Biserica se împodobește, și cu bună credință se înfrumusețează cu podoabe frumoase, și dupre datorie cinstește întru tot prăznuită pomenirea ta, Atanasie, cela ce ești lauda bunei credințe a preoților, luminal și mare propoveduitor și apărător al Treimii.

Cu toiagul dogmelor tale prea înțelepte, ai izgonit pre lupii cei înțelegători dela Biserica lui Hristos, și cu înțăririle cuvintelor tale o ai îngrădit pre dânsa împrejur, puind-o nestricată și nevătămată înaintea lui Hristos. Pre carele roagă-l să se mantuiască de stricăciune și de primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pururea cinsită pomenirea ta.

Slavă, glasul al 4-lea.

Trâmbița cea mare a Bisericii, mult pătimitorul Atanasie, la ospăț astăzi chiamă lumea cu veselie. Deci toți credincioșii să întâmpinăm prăznuirea bunului păstor, cinstind cu laude ostenelele lui cele sfintite, ca prin rugăciunile lui să luăm dela Hristos mare milă.

și acum, a praznicului.

De va voi cel mai mare facem Slavoslovia cea mare; iar de nu, STIHOAVNA praznicului.

Slavă, a Sfântului, glasul al 3-lea,
a lui Ghermanò.

Pre lauda cea mare a ar-

hierelor, pre viteazul cel nebiruit, Atanasie, cu sfîntă cuviință să-l lăudăm. Căci acesta risipind taberile eresurilor cu puterea Duhului, a ridicat bîruințele ortodoxiei în toată lumea, numărând cu bună credință taina Treimii pentru osebirea fejelor, și iarăș împreunând-o într'una fără amestecare, pentru unirea ființei, și teologhisind ca Heruvimii, se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utrenei.

LA LITURGHIE.

Fericirile, din Canonul praznicului, Peasna ce va fi de rând, pe 4, și din Canonul Ierarhului, Peasna 6, pe 4. Prochimbul, glasul al 7-lea. Scumpă este înaintea Domnului... Apostolul către Evrei: *Fraților, Arhiereu că acesta se cuvenează să fie nouă...* Aliluia, glasul al 2-lea: Preotii tăi se vor îmbrăcă întru dreptate... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnului ucenicilor săi: Voi sunteți lumenia lumii...*

CHINONICUL:

Intru pomenirea veșnică va fi...

VEZI: Iară cine va voi să facă Polieleu, sau Priveghere sfântului Atanasie, să caute slujba la 1 Ianuarie în 18 zile, numai să o deosebească de a sfântului Chiril.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfîntii mucenici Timotei și Mavra.

La Doamne strigat-am, Stîhirile pe 6, ale praznicului 3, și ale sfîntilor 3, glasul 1-iu.

Podobie Prea lăudașilor Mucenici..

Perechia cea sfântă a lui Hristos, însoțirea cea dumnezeească, podoba mucenicilor, marilor Mucenici, cari aji iubit dumnezeescul jug, întru chinuri, și de bătăile tiranilor nu v'aji spăimântat, acum rugășivă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Cu chipul cel strălucit, cinstită Mavro prea fericită, și cu lumina Darului tău, ai întunecat ochii tiranului celui cumplit, și prin zmulgerile părului tău, ai vorbit de față cu Dumnezeu. Pentru aceea ai și ars în undele căldărilor capul lui veliar, cel fără dreptate.

Cu puterea sufletului, și din toată inima ta Timotee, cinstind pre Dumnezeu cel mai pre sus de cinsti, arzându-te în foc, și cu frigări ai luat în urechile inimii veselia glasului lui Dumnezeu. Si prin spânzurarea cea cu capul în jos

alergând către călătoria cea cerească, ai primit cununa.

Slavă, și acum, a praznicului.

Troparul Mucenicilor, glasul al 4-lea.
Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al sfinților pe 4.

Al cărui acrostich la Greci este acesta:
Cinstesc ostenele lui Timotei și ale Mavrei.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israيل...

Praznicul cel sfânt și cinsit al sfinților pătimitorii, să-l cinstim cu sfînțenie noi poporul cel sfînțit, ca să ne mântuim de răutăți prin rugăciunile lor.

Mucenicii cei viteji sârguindu-se ca să ia dela Hristos cununi sfințite de biruință, au ales mai bine a muri decât a trăi. Pentru aceea arătat au și dobândit mărire.

Slavă...

Nespăimântându-vă de durerile trupului, nici de munci temându-vă, nici de focul celor ce vă goniau, Mucenicilor, bărbătește ați propoveduit pre Hristos în priveliște, purtătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel mai presus de ființă, înființându-se din curate sângeurile tale, Fecioară, ne-a îndumnezeit pre noi, și ne-a mântuit de stricăciune. Pentru aceea cu credință pururea te slăvим pre fine.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Cu sfînțenie deschizând poropului dumnezeestile cărși, și luminând inimile, cu bucurie te-ai dat cinstitei mucenii, ostașule al lui Hristos Timotee.

Arzându-ji-se sufletul de dragostea cea dumnezeească, Mucenice, bărbătește te-ai împreunat cu focul chinurilor. Pentru aceea roua cea dumnezeească a lui Hristos, te răcoria pre fine Fericite.

Slavă...

Luminându-ji-se cugetul cu plecarea către Hristos Mucenice, nici cum nu simțiai atingerile cele cumplite ale fiarelor celor arse prin foc, mările Timotee.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind din fire fără de patimă Fiul tău Fecioară, și-a luat trup din prea curate sângeurile tale, și prin patima Crucii, m'a mântuit pre mine de patimi, Preacurata.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pre noi pre piatra mărătisirei tale“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Multe feluri de rane răbdând, și cununi dela Dumnezeu priimind pentru noi cei ce săvârșim sfințită pomenirea voastră, prea cuvioase Timotee, și mărită Mavro, rugați-vă către Domnul, ca să împace cetatea și norodul, căci el este credincioșilor întărire.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Cinstind pre Dumnezeu, arătat au întunecat înșelăciunea Timoteiu și mărita Mavra și suferind toată munca prea mărișii, au strălucit mai mult decât razele soarelui, și s-au făcut slujitori împreună cu îngerii, pre cari cu credință să-i mărim.

Slavă, și acum a praznicului.

Peasna 4, Irmos:
Hristos este puterea mea...

Poftind cinsti prea mare, v'aji învrednicit ei, făcându-vă fii luminei celei dumnezeeschi, marilor mucenici ai lui Hristos, cei ce sunteți la stare întocmai cu îngerii.

Numărându-te întocmai cu cetele sfinților, mările, și având urechi cu bună auzire către legile cele dumnezeești, vitejește ai suferit sfredelirile, Timotee mările.

Inălțându-te pre lemn cei cu cugete deșerte, fi-ai îngreuiat capul cu piatră, mările Timotee, dar Hristos te-a întărit cinstindu-te cu dumnezeeasca patimă.

Slavă...

Curgerea cea nestatornică a lucrurilor celor trecătoare cu adevărat o ați urât Fericiților, și v'aji dat pre sine-vă chinurilor, moștenind pentru acelea bunătățile cele veșnice.

și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș curăției sălășluirea Stăpânului tuturor lauda tuturor proorocilor, Biserică de Dumnezeu dăruită, milostivește-te spre cei ce te laudă.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea...

Cu bună voie ai ascultat cuvintele soțului tău Mavro, cea cu chipul luminos, și lepădând întunecosul rău cuget, te-ai făcut lumină prin mucenie, de Dumnezeu fericită.

Cu dumnezeescul Duh împlătoșindu-te pre sineți cinstită Mavro, cu bucurie ai ieșit spre învingerea vrăjmașului, și l-ai biruit pre el, și ai primit cununi de biruință, Mucenișă.

Slavă...

Mărturisindu-te cinstita Mavra pre tine un Domn Iisus, carele ai zidit pre om cu mâna, i s'a făiat degetele mâinilor, bărbătește suferind munca cea fără dreptate.

Și acum, a Născătoarei:

Viforul cugetelor, pornirile patimilor, și furtuna supărărilor mele, încetează-le, Fecioară de Dumnezeu dăruită, și mământuește pre mine carele laud măririle tale.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzând-o...

Sfintii mucenici întraripându-se duhovnicește cu vefreala Crucii, fără stricăciune au trecut noianul supărărilor prin credință, și s'au odihnit la limanurile cele dumnezeeschi.

Cei fărădelege înfierbântind căldarea, te-au aruncat pre tine într'însa, căci mărturisai pre Hristos, dar ai rămas nevătămată, aflând roua Duhului, care te răcoriă pre tine Mavro.

Slavă...

Chinuindu-vă mucenicilor toate împletirilor vrăjmașului bărbătește le-ați risipit, și sufletele desăvârșit vi le-ați legat de dragostea lui Hristos, cu le-pădarea trupului, pururea pomenișilor.

Și acum, a Născătoarei:

Prea bună Stăpână, ceea ce cu trup ai născut pre bunul Dumnezeu, îmbunătățește-mi acum inima mea, fiind înrăuțășită de patimi, ca să te slăvesc pre tine cu credință și cu dragoste.

Irmosul:

Marea vieții văzându-o în-nălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin aler-gând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult milostive.

Condacul și Icosul Praznicului.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfintilor mucenici Timotei și Mavra soția sa.

Stih: Întins-a Hristos mâinile pre Cruce de demult.

Iată acum Mavra împreună cu Timoteiu este întinzând.

In luna lui Maiu a treia zi,

Pre Timotei cu Mavra pre Cruce ii pironi.

Acest sfânt Timoteiu aflându-se în chipul clericilor, adică fiind anagnost, învăță sfintele cuvinte pre norodul din satul Penapeon. După aceea luându-și femei pre Mavra, și nelocuind cu dânsa nici douăzeci de zile, fu părât, și-l duseră la Arian guvernatorul Tebaidei. Carele poruncindu-i să-și aducă

cărțile cele ce citia creștinilor, el n'a voit să facă aceasta, ci încă zise guvernatorului, că el își ține cărțile în loc de copii, și cu acestea se întărește și de îngeri se păzește, când ii chiamă într'ajutor prin puterea dumnezeștilor cuvinte ce erau scrise într'însele, și nimenea nu-și va da de bunăvoie copiii săi spre moarte. Deci pentru aceea îi băgară prin urechi piroane de fier arse, din care vătămându-i-se luminile ochilor i se scurseră. După aceea îi legară gleznele la o roată, și-i puseră o zăbală în gură, și-l spânzură cu capul în jos, legându-i-o piatră de grumazi, și neslăbindu-se el cu aceste munci, gândi guvernatorul să amăgească pre femeea lui pre Mavra, și o luă cu amăgituri, zicându-i să se împodobească și să slujească idolilor. Iară ea nu ascultă de dânsul, și mai vârtos ascultând ce o învăță sfântul Timoteiu soțul ei mărturisi înaintea guvernatorului că este creștină. După aceea îi zmulseră părul capului și-i tăiară degetele și o băgară în apă clocoțită, întru care nearzându-se Sfânta, gândi guvernatorul că doară nu este apa clocoțită în care s'a băgat, ci este rece. Și-i poruncă să-i toarne în mâna dintr'aceea, iară Sfânta luând cu mâna ei din căldare și turnându-i în mâna s'a jupuit pelea de pre mâna guvernatorului, deci pentru aceea îi răstigni pre amândoi, și stând nouă zile răstigniți, învăță unul pre altul să rabde muncile, și se sfătuiau să nu se slăbească, și aşa și-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Deci în vremea când se aflau sfintii pre Cruce, diavolul venind la sfânta muceniță Mavra în vedenie, îi da un pahar de miere cu lapte, și o îndemnă ca să-l beă, iar ea cu rugăciunea sa

l-a gonit; și iarăs văzut cum o duse la o apă curgătoare, și cum că o îndemnă să beă, iară ea zise: Nu voi beă dintr'acestea, ci din paharul vieții și al nemuririi ce mi-a dres Hristos, și aşa se duse diavolul biruit de la dânsa; și viind îngerul lui Dumnezeu la dânsa, văzut Sfânta unde o duse la Cer, și luându-o de mâna îi arăta un scaun, și haină luminoasă preste dânsa și o cunună, și-i zise: Acestea ti s'au gătit ție. După aceea o duse într'un loc mai înalt, și iarăs îi arăta alt scaun și haină înfrumusețată și cunună, și-i zise: Acestea s'au dat spre moștenire bărbatului tău. Iară osebirea locului însemnează, că bărbatul tău a fost pricinitor măntuirei tale, și se face prăznuirea lor intr'lor sfântă mucenie, ce este de ceea parte în locul ce se numește Iustinian.

Intru această zi, pătimirea sfintilor mucenici Diodor și Rodopian Diaconul.

Stih: Lui Rodopian și Diodor erau ca niște trandafiri,

Sau mai vârtos daruri ale petrilor loviri.

A ceștia au fost în zilele lui Diocilian, iară pentru credință în Hristos suferind ocări multe și chinuri și bătăi, la Afrodisia Cariei. Mai apoi uciși cu pietre de dânsii, și au dat sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru făcătorul de minuni.

Stih: În priveliștea acestei vieți pre vrăjmașul surpănd,

Petre, cu brâul biruinței după moarte pre sine-ți ești încingând.

Intru această zi, sfinții douăzeci și șapte de Mucenici prin foc s'au săvârșit.

Stih: Pre bărbății cei de trei ori nouă cari în foc s'au aruncat,

Prin leacul Scripturei tale Măntuitorule i-au rourat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,

miluește-ne și ne măntuește pre noi,
Amin.

Peasna 7, Irmos :

Dătător de rouă...

Arzându-te cu făcliile pre de
toate părțile, nu simfiai
pururea pomenită, având
foc în inima ta, dragostea lui
Hristos, și strigând lui cu bună
tocmire: Bine ești cuvântat
Dumnezeul părinților noștri.

Bepădând somnul răutății
de la ochii tăi Timotee, ai su-
ferit orbirea ochilor, văzând pe
Hristos cu ochii inimii, și cân-
tând totdeauna: Bine ești cu-
vântat Dumnezeul părinților
noștri.

Slavă..

Dumnezeștii mucenici cei
ce au defăimat cele de jos, și
au câștigat locașul celor de sus,
să se cinstescă cu cântări sfin-
țite, dimpreună cu noi, neînce-
fat strigând: Bine ești cuvântat
Dumnezeul părinților noștri.

Și acum a Născătoarei:

Prea lăudată Fecioară, ceea
ce ai născut pre Dumnezeu cel
prea lăudat, arată-ne părăși
luminii pre noi cei ce te lău-
dăm. Și ne măntuește de ghe-
ena, și de văpaie, și de toată
vătămarea vrăjmașului, prin ru-
găciunile tale, Născătoare de
Dumnezeu prea curată.

Peasna 8, Irmos :

Din văpăie, cuvișilor.

Păzind legile Atoțiiitorului,
nu v'aji plecat stăpânirei
celor fără delege, nu ați dat
cinstă vicenilor draci, vitejilor
Mucenici, moștenitorii ai Dom-
nului.

Fiind legați arătați cu înju-
gare prea aleasă mucenicilor,
ați ridicat jugul Domnului cel
prea ușor deasupra grumazilor
voștri, și v'aji împreunat cu ce-
tele mucenicilor.

Intinzându-vă în multe zile
pre lemnul Crucii, prea lău-
dașilor, ați închipuit patima cea
cinstită a celui ce a pătimit de
bună voie; pre carele îl prea
înălțăm întru loji vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu prelungirea chinurilor
ați răbdat cu adevărat moarte
prea silnică, Sfinților. Pentru
aceea v'aji mutat, către viața
cea fără durere, lăudând pre
Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețați-le-ai Fecioară
născând pre cel prea frumos
întru podoabă, pre Hristos
Domnul, cel ce luminează pre
credincioși cu lumini dumneze-
ești; pre carele îl prea înălțăm
întru loji vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor rouă „ai izvorât și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi „rea; pre fine te prea înălțăm „întru toși vecii“.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Invrednicitu-văji prea lăuda-țiilor a vedea slava celui ce s'a umilit pre sine pentru milostivire, căci ați păzit legile lui, și v'ăji făcut părtași paftimilor lui. Pentru aceea adunându-ne toși, cu bună credință vă cinstim pre voi.

Implinit-ați înțelepților număr de nopți și de zile, pironiși pre Cruce întocmai la număr cu ceasurile celui ce pentru milostivire s'a răstignit pe Cruce; pre carele mărturisindu-l stăpânitor tuturor, v'ăji dat duhurile voastre în mâinile lui.

Qastea îngerilor, ceața cea fericită, a proorocilor, a mucenicilor, a apostolilor și a cuvioșilor, a lăudat suirea voastră; iară Stăpânul tuturor ca un prea bun v'a încununat pre voi Mucenicilor, cu cunună de biruință.

Slavă...

Cerești-ne înțelepților,dezlegare păcatelor, îndreptare

vieții, ferire de toate relele, nouă celor ce cu dragoste vă cinstim pre voi și săvârșim cinstiția voastră prăznuire, prea vitejilor purtătorilor de chinuri ai lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, Fecioară rogu-mă, ceea ce ești dăruită de Dumnezeu între femei, și mă mantuește de focul cel veșnic, ca să te slăvesc, și dupre datorie să laud măririle tale.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu puțină oamenilor, „spre carele nu cutează a căută „cetele îngerești; iară prin tine „Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrerupt. Pre carele slăvindu-l cu oștile cerești, pre tine te fericim“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Oțupustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

IN 4 ZILE

Şfânta muceniță Pelaghia.

La Doamne strigăt-am, Sfânturile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Muceniei 3, glasul al 4-lea
Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dorind de Botezul cel prea cinslit și sfîntit, și mantuitor Pelaghie muceniță, cu osârdie l'ai căutat

Și aflând pre cel ce te-a învățat taina, degrabă cu veselie și cu bucurie, ai alergat către cela ce ai dorit, și te-ai învrednicit vedeniilor celor streine, vrednică de minune, și ca o fânără ai alergat după Mirele tău.

Părăsind lumea cea de pre pământ, ca pre o vremelnică și stricăcioasă, și lesne vestejitoare, cu toată osârdia te-ai vânat, dupre dumnezeească buna cuviință, ca ceea ce este pușurea sfârșitoare, și ca una ce are bucurie totdeauna și veselie și curăție, și ai avut și fecioria, lauda mucenicilor, strălucind întru amândouă.

Neucprins și negrăit, este noianul minunilor tale Pelaghie prea lăudată. Căci poftind pre Hristos, cu inimă curată și prea întreagă, ai defăimat chinurile și arderile focului, și muncile. Pentru aceea ca pre una ce ești cu suflet viteaz, te-a făcut pre fine locuitoare în cămara cea cerească, mirele Mântuitorul suflețelor noastre.

Slavă, și acum a praznicului

STIHOAVNA Penticostarului.

Troparul muceniței, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse Pelaghia..

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului, cu Irmosul, pe 8, și al sfintei pe 4.

Al căruia acrostich la Greci este acesta: Cu cuviință impleteșc lauda Pelaghiei.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Innotând eu în noianul minunilor tale, dă-mi mie acum vânt al Duhului muceniță a lui Hristos Pelaghie prea lăudată, și mă îndrepteză către limanul cel lin al laudelor tale.

Fiind dată din pruncie Ziditorului tău, dupre conștința cea mai de'nainte, te-ai lepădat de dragostealor stricăcioase, Pelaghie prea slăvită. Si bărbătește ai călcăt patimile cu putere dumnezeească cinstită.

Slavă ..

Poftind să primești baia cea dumnezeească a Botezului, și aflând pre lucrătorul de cele sfinte al lui Hristos, ai alergat către dânsul, și împărtășindu-te băei, te-ai făcut plină de dumnezeească lumină, muceniță Pelaghie.

și acum, a Născătoarei:

Mai sfântă decât cele sfinte te-ai arătat Fecioară prea curată, căci ai purtat în brațe pre Sfântul sfinților, pre Hristos

carele cuprinde toată zidirea,
cu puterile cele dumnezeesți.

Peasna 3, Irmos:

Se veselește de tine Biserica...

Ca un pământ bun ce ai primit semințe cuvântă-toare, muceniță a lui Hristos prea înțeleaptă, acelea le-a lucrat cu îndestulare“.

Slavă...

Sârguindu-te ca o aleasă,
te-ai îndreptat către Stăpânul
și Dumnezeu, muceniță a lui
Hristos slăvită, întărindu-te cu
dumnezeesțile învățături.

Și acum, a Născătoarei :

Ridicat-ai o cinstită, chipul
meu cel căzut, născând pre
cela ce arătat este pricinuitor
ridicării celei mai pre sus de
ființă.

Irmosul :

Se veselește de tine Biserica
„ta, Hristoase, strigând: Tu ești
„puterea mea, Doamne, și scă-
„parea și întărirea.

CONDACUL Sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Vrând cele vremelnice, și
împărășindu-te bunățăilor celor
cerești, pentru chinuire ai
primit cunună, Pelaghie prea
cinstită, și păræele sângiurilor
ca un dar ai adus Stăpânului
Hristos. Roagă-te să ne mân-
tuiască pre noi din nevoi, cei
ce cinstim pomenirea ta.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Infierbântându-ți-se sufletul
de dragostea lui Hristos, vite-
jește ai intrat în arama cea lu-
crață, care era arsă foarte
tare, de Dumnezeu cugetătoare
Pelaghie, și te-ai făcut Stăpănu-
lui tău jertfă cu bun miros.
Pentru aceasta astăzi luminat
prăznuim prea sfântă pome-
nirea ta.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pe cruce...

Fiind îmbrăcată cu porfira
Stăpânului, prin baia naș-
terii celei de a doua prea-
mărită, te-ai dezbrăcat de toată
porfira cea veselitoare a vieții,
muceniță Pelaghie, prea cin-
stită.

Pofta frumuseștilor celor ce-
rești, a întunecat poftele cele
de pre pământ, purtătoare de
chinuri. Pentru aceea te-ai în-
traripat, strigând către Hristos
și zicând: Slavă puterii tale
Doamne.

Slavă:

Părăsind credința cea ne-
curată, ai alergat către credința
lui Hristos înțelepțește, muce-
niță Pelaghie pururea pome-
niță, călcând toată înșelăciunea
idolilor, ceea ce ești cuprinsă
de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut, o Fecioară, și după naștere iarăș te-ai arătat Fecioară. Pentru aceea cu glasuri neîncetate, și cu credință neîndoitoare strigăm ţie: Stăpână bucură-te.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ai puțut să strici trufia vrăjămașului, prea lăudată Pelaghie, întărindu-te cu Crucea și cu Darul Stăpânumui.

Slavă...

Acum te bucuri cu adevărat, căci te-ai împreunat cu Mirele tău, fiind făcliile muceniei și ale fecioriei, prea luminată.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul s'a sălășluit întru fine Maica lui Dumnezeu, zidind de iznoavă pre om, carele a căzut la stricăciune din înșelăciunea șarpelui.

Peasna, 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Dupre lege logodindu-te cu Hristos, ai alergat pe calea muceniei, urmând după Mirele tău, și ai năzuit la limanul cel prea lin.

Slavă...

Cunună prea frumoasă a dreptăjii și s'a împletit creștetului tău, cugetătoare de Dumnezeu Pelaghie mucenită purtă-

toare de cunună. Căci ai păzit credința nevătămată până la sfârșitul tău Muceniță.

Și acum, a Născătoarei:

Mai întâi a vărsat șarpele cel prea viclean otrava în urechile Evei, iară tu numai singură o ai scuturat Maica lui Dumnezeu, născând pre omorîtorul lui.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă „către fine, de sângele dracilor „curățindu-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din coasta ta“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

In această lună în 4 zile, pomenirea sfintei mucenită Pelaghia cea din Tars.

Stihi: Pelaghia luciul nevoinței innotând, Ca o corabie în liman, cu trupul în cupor ars intrând.

In a patra zi cu adevărat, Pre Pelaghia în bou de aramă ars o a aruncat.

Aceasta a fost din Tars, pe vremile împăratului Dioclițian, de aceea auzind de credință în Hristos, și dorind ca să afle care era, văzut în vis pre episcopul botenând. Apoi cerând voie dela maica sa ca să meargă la o doică a ei, ea se duse la episcopul, carele fiind portnit din dumnezeasca rândueală, o primi și o boteză. De care înțelegând fiul împăratului, carele era logodit cu dânsa, și viind la multă întristare de dragostea ce avea spre dânsa, se omori singur. Iară Dioclițian trimițând și aducând pre fecioară, și neputând să o întoarcă dela credința lui Hristos, a ars un bou de

aramă, și aruncă pre Sfânta într'insul, în care și-a luat și sfârșitul și cununa mărturisirei.

Stih: Cunoscut-am pre Ilarion cu firească blândă așezare.

Carele face minuni și după a sa în morțant mutare.

Acesta din tinerețe, Crucea Domnului pre umere ridicând a urmat Stăpânului celui răstignit, și patimile trupești supuindu-le duhului a primit bogat Dar de minuni dela Dumnezeu: Adeca a vindecă feluri de boale și a izgoni dracii. Căci inchizându-se pre sine într'o mică căsuță, și atlându-se afară de toată turburarea și strălucit fiind cu toată nepătimirea, a primit dumnezeescul Dar al preoției, întru mulți ani răbdând aspira petrecere, și de toți fiind minunat pentru nenumăratele lui minuni. Căci certă vietătile ce stricau semințele odrăslite, și rana grindinei o a oprit, și pământul cel însetat l-a adăpat cu curgeri de ploaie, și repejunea rîului, ca Eliseiu o a despărțit și a trecut. Și pre mâna cea uscată a oarecaruia creștin o a vindecat, și orbilor vedere a dăruit, și picioarele șchiopilor și slabănoșilor le-au îndreptat, și altele prea multe minuni făcând spre slava adevăratului nostru Dumnezeu. Așa și-a dat cinstițul său sulet, făcătorului său.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nichifor egumenul Monastirii Midichiei cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescă cunună de bunătate a luat,

Dumnezeescul Nichifor, din viață fiind mutat,

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Nichifor cel ce s'a liniștit în cele mai puști locuri ale muntelui Atonului și a scris prea înțeptul meșteșug, pentru rugăciunea minței,

ce se află la Filocalie pag. 869, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Tie o părinte Nichifore, datorim a mulțumi cu adevărat, Pentru meșteșugul rugăciunei, ce în viață ne-ai lăsat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Atanasie episcopul Corintului, carele a adormit pe vremile împăratiei lui Vasile și a lui Constantin, la anii nouă sute cincizeci și șapte.

Stih: Cuviiincios este lui Atanasie laudă aducând.

Căci bunătatea vrednică de laudă a fost alegând.

Intru această zi, pomenirea sfintilor părinți Afrodise, Leontie, Antonie, Mel, Valerian și Macrovie și a mulțimiei celor ce împreună cu ei, au mărturisit în Schitopoli. Și se săvârșește soborul lor în cinstita biserică a sfântului și prea lăudatului apostol Iacob, fratele Domnului, care se află înăuntrul cinstițului locaș al prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, la Halcopratie.

La Afrodise:

Stih: Cine este acesta ce a întins grumazul la sabie,
Afrodise însuși, zice Afrodise.

La Leontie, Antonie și Mel:

Stih: Leontie și doi împreună nevoitori,
Au alergat la sabie ca leii cei alergători.

La Valerian și Macrovie:

Stih: Pestă capetele a doi mucenici focul s'a ridicat,
Si acoperământ lor spre nevoie înăuntrul le-a încheagat.

Intru această zi, pomenirea scoaterei moaștelor sfântului Lazăr, prietenul lui Hristos, și a purtătoarei de mir Mariei Magdalinei, care această scoatere a fost pe vremea lui Leon Filosoful și iubitorul de Hristos, la anul opt sute nouăzeci. Și se face soborul lor în prea cinstita mănăstire făcută de acestași împărat pre numele sfântului Lazăr. Și se prăznuiște împreună și târnosirea sfintei biserici din această mănăstire.

La Magdalina:

Stih: Tu și moartă viețuești deși în cetate
ești tăcând,
Mario, căci ca și mai nainte oarecare uimire se pare a fi având.

Stihuri: La așezarea moaștelor aceștiași sfinte Mariei Magdalinei în Constantinopol.

Stih: Maria lui Hristos iarăș, Ravuni și zice grăind,
Iară Hristos zice: Ce? Cetatea mă acoperă
în al său mormânt.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

Arzându-te de dumnezeescul săngele lui Hristos, și răbdând organul cel ars ca un cupor, Muceniță strigai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Cel ce îmbracă Cerul cu nori, te-a împodobit cu dumnezeescă haină pre tine măriță, ceea ce ai fost dezbrăcată, Muceniță, care cântai: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești locaș sfîntit dumnezeesc al celui prea înalt, bucură-te. Că prin tine s'a dat bucuria Născătoare de Dumnezeu celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, ceea ce ești prea curată Slăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Ca o muceniță prea frumoasă și adevărată a lui Hristos, ai teologhisit puterea lui, învățând cu dumne-

zeesc cuget pre foți prea lăudă, și ai tras către buna credință noroade care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Logodindu-te arătat cu Hristos, ai stins toată pornirea tiranului, izvorând noian de înțelepciune Pelagie prea cinsită. Si cu două diademete-ai împodobit Muceniță, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Fiul din Tatăl cel fără început, și pre Duhul sfânt mărturisim noi credincioșii, zicând, că să intrupăt din tine Preacurata, Cuvântul cel singur născut, carele este împreună fără de început cu Tatăl și cu Dumnezeescul Duh, și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Nu poate cuvântul să spue laudele tale Pelaghie, căci izvorăști noian de minuni cu puterea și cu Darul Mirelui tău. Pre carele și acuma roagă-l, să se măntuiască foți cei ce te laudă pre tine.

Ai încetat de a dori, mireasă purtătoare de cunună, învrednicindu-te a sfârță înaintea dorirei celei desăvârșită muceniță Pelaghie; și ai dobândit deplin desfășarea îndulcirei celei veșnice.

Slavă...

Roagă pre Mirele tău să se dea lumii pace, muceniță Pelaghie cugetătoare de Dumnezeu, păzind Biserica de supărări, și luminind cu Darul pre cei ce te laudă.

Si acum, a Născătoarei :

Arătătu-te-ai Fecioară și Maică, mai pre sus de fire Născătoare de Dumnezeu, căci ai zămislit pre Cuvântul lui Dumnezeu, născându-l pre dânsul întrupat. Prin carele acum măntuindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului. Din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'a făiat, „adunând firile cele osebite:

„Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Sfânta mare muceniță Irina.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale praznicului 3, și ale Sfintei 3, glasul 1-iu.

Podobie : Prea lăudașilor mucenici...

Cu porfiră luminată din sângele tău, fiind îmbrăcată prea cinstită, ai alergat către cel ce ai dorii, Impăratul, Ziditorul și Domnul a toată lumea, și dela dânsul adevărat ai priimit cununa briuinței, împărățind acum împreună cu dânsul, ca o fecioară și muceniță mult pătimitoare.

Pornirea focului celui arzător, și toate sfâșieturile trupului le-ai suferit prea lăudată, uitându-te la răsplătirile cele de acolo, pre care singur Iisus le-a gătit mai nainte, celor ce l-au iubit, și cu fierbințeală au dorit de dânsul, ca de un Mire prea frumos al sufletelor.

Rănitu-te-ai de dragostea lui Hristos, și ai urât pre dumnezei,

și pre idolii cei fără suflet ai păgânilor, mărită Irino, și te-ai ridicat pre sineți stâlp de cunoștință lui Dumnezeu, prea arătat la cei ce te vedeau, ca una ce te-ai chinuit, și călătoria o ai săvârșit, și credința fără prihană o ai păzit.

Slavă, și acum, a praznicului:

STIHOAVNA Penticostarului.

Troparul mucenijii, glasul al 4-lea:

Mielușeaua ta Iisuse Irina...

Caută la sfârșitul cărței.

Slavă, și acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfintei pe 4.

Al cărui acrostich la Greci este acesta:

Cu rugăciunile tale acoperi-mă Irino.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu...

Cunună fiind apărătoarei de chinuri, Hristoase, dăru-este cu rugăciunile ei pace lumii, și slava cea neveștejită, celor ce te laudă pre tine.

Strălucind cu lumina muce-niei, și împodobindu-te cu frumusețea fecioriei tale, Irino, ceea ce ești cu nume mare, slai înaintea Mirelui tău.

Slavă...

Roagă-te Mirelui tău Irino,

cugețătoare de Dumnezeu, să fie milostiv Bisericii, și să dea iertare de greșeli celor ce te laudă pre tine.

Și acum a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, născut-ai negrăit pre Dumnezeu Cuvântul carele s'a făcut trup, și s'a arătat asemenea cu noi, mai pre sus de cuvânt și de cuget.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Primind simțirea Mirului ce s'a deșertat, care a umplut lumea de bun miros cu Darul, te-ai întraripat către dragostea lui mărită.

Avut-ai pre Dumnezeu ajutor și părtinitor întru luptele tale prea înțeleaptă. Pentru aceea încununându-te, ai biruit pre tirani.

Slavă...

Făcutu-te-ai turn nemîscat al bunățăilor, și lăcaș cinstirei de Dumnezeu, și sălășluire bărbătiei și curăției, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei:

Până la tine moarlea a încelat întâmpinându-se cu cel ce s'a născut din tine Preacurată. Pentru aceea te numim pre tine pârga nemuririi.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slă-

„bit și cei neputincioși s-au în-cins cu putere. Pentru aceasta „să întărit întru Domnul inima „mea“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fiind împestrîtă cu frumuseștile fecioriei, fecioară, și în-cununându-te cu stema mucenilor Irino, și stropită fiind cu sângele muceniei, și strălucită cu minunile tămăduirilor, cu bună credință Muceniță ai primit Darul de biruință pentru chinuirea ta.

I C O S.

Din pruncie aprinzându-te de dragostea Mirelui tău Hristos prea slăvită cinstiță, ca o căprioară însetată ai alergat la izvoarele cele pururea curgătoare. Și prin chinuri păzindu-te pre tine, ai intrat cu adevărat ca o mireasă läudată în cămara de mire cea nestricată a Ziditorului tău, mărită, fiind împodobită și împestrîtă ca o aleasă, văzându-te purtând cununa care ai primit ca de aur, dela cămara de mire cea nestricăcioasă, Darul de biruință pentru chinuirea ta.

Sedealna, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

De frumusețea ta, Hristoase, răndu-se fecioara, a părăsit degrab toate cele ce se văd, și

toată frumusețea trupului o a dat muncilor și amarelor chinuri ca să se strice. Pre care o ai adus în frumoasele cămări de mire, Stăpâne.

Slavă, Și acum a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Venirei tale pre pământ...

Cela ce'ți da ție pacea, ceea ce ești cu nume de pace, văzându-te că te lupți pentru dânsul, te-a umplut de cuget bărbătesc și de putere, Muceniță.

Cu osârdie neîncetață ai întrecut slăbiciunea femeiească prea fericită, și cu tărie ai înfruntat pre cei ce slujau în-selăciunei, Muceniță.

Preia îndumnezeită răbdare ai arătat, și semеjia tiranilor o ai surpat, strigând Mirelui tău: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă...

Arătătu-ția ție Domnul prin vis chinurile și muncile și semne de biruințe, frumoasă fecioară, precum Apelian ția-tă lălcuit.

Și acum, a Născătoarei:

Glas de bucurie veselindu-ne, Preacurată, strigăm ție, cei ce prin tine ne-am mântuit: Bucură-te Fecioară prea cinstiță; bucură-te Născătoare de Dumnezeu prea läudată.

Peasna 5 Irmos:

Lumina ta Doamne...

Cu cuget foarte bărbătesc arătat ai mărturisit pre Hristos Dumnezeul tuturor, și cu cuvânt întărât ai rușinat pre vrăjmași, tu purtătoare de chinuri mărită.

Dorit-ai a urmă patimei lui Hristos și cu fierbințeală urmând, cu nevoinsă te-ai chinuit pentru Stăpânul, prea fericită.

Slavă...

Ceată de mucenici ai adus lui Hristos, mărită, cu înțelepciunea ta și cu binecuvântarea, învățându-i pre ei întru adevăr, și cu cuvântul Darului.

Si acum, a Născătoarei:

Fiind învățați taina zămislirei și nașterii tale celei negrăite și dumnezeești, acum cu toată buna cinstire te lăudăm pre fine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Indreptat-ai căderea strămoșei Evei, ceea ce ești purtătoare de chinuri, surpând puterea vrăjmașului, și doborând sprințeana aceluia cu dumnezeescul Dar.

Având cugetul viteaz Irino, ai stătut împotriva tiranilor, cu vitejie sufletească, și te-ai încu-

nunat dela Hristos Dumnezeu cu cununa biruinței.

Slavă...

Cu săngele chinuirei Mucenijă, ai făcut mai luminoasă frumusețea firei cea curată, cu tărie suferind nevoințe vitejești, frumoasă fecioară.

Si acum, a Născătoarei:

Arătat-a taina nașterii tale, văzătorul de Dumnezeu, văzând că arde rugul și nu se pârjolește, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-puind îngroparea ta cea de „trei zile proorocul Ionă, în „chit rugându-se: Din strică-„ciune mă mantuește, lisuse „Impărate al puterilor“.

Condacul și Ieosul praznicului.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea sfintei marii mucenie Irina.

Stih: Prin tăierea sabiei murind și cu chip strine înviind.

Irino cu pace iarăș ești adormind,
Irina tăiată fiind s'a scusat,
Și iarăș în a cincea zi a răposat.

Acesta a fost fiică singură născută lui Licinie împăratul și Liciniei maică-sa, din cetatea ce se chiamă Maghedon. Căreia mai 'nainte ii era numele dela părinți, Penelopi. Deci strălucind la frumusețea trupului, cât întrecea pre vârstnicile ei, se află într'un turn inalt ce i-l zidise tatăl său, cu treisprezece fecioare frumoase, având multă avere spre slujba ei. Și scaun, masă și sfeșnic,

toate făcute de aur, și era când a pus-o acolo de șase ani, învățată de oarecarele bâtrân anume Apelian, pre carele îl rânduise Licinie să intre la dânsa. Deci ea văzută intr'una din zile, că venită o porumbiță aducând o ramură de maslin, și o puse pre masă, și un vultur aducând o cunună făcută de flori și o puse și aceea pe masă. Apoi văzută că venită pre altă fereastră un corb și puse un șarpe pre masă. De care mirându-se ea, și cugetând ce pot să însemneze acelea ce a văzut. Iară bâtrânul Apelian i le dezleagă, zicând: Că porumbiță este nevoiță gândului ei; iară ramura cea de maslin este pecetea lucrurilor și deschiderea Botezului; iară vulturul, carele este împărat celoralte pasări, prin cunună ii însemnă biruință spre cele alese bunătăți; iară corbul cu șarpele, ii însemnă necazul și reaua pătimire. Si în scurt să zicem, i-a tălcuit și i-a arătat și nevoiță muceniei ce era să săvârșească pentru Hristos. Si alte prea mărite pe rând toate pentru dânsa se spun. Că spun că i s'a dat numele prin chemare de inger, în loc de Penelopi, numindu-se Irina. Si cum că de acel inger fu învățată credința lui Hristos. Si că mai nainte i-a spus că se vor măntuiri întuneric de suflete printre însa. Si cum că va veni la dânsa Timoteiu ucenicul lui Pavel, de o va boteză. Deci acestea făcându-se, zdrujbind idolii tatălui său, i-a lepădat jos. Si dar mai întâi fu cercetată de tatăl său, carele porunci să o dea să o calce caii. Din cari unul în loc să-i facă ei vreun rău, se repezi asupra tatălui său, și-l surpă jos de-i sfârâmă mâna dreaptă, și-l și omorî, și ferici pre sfânta cu glas omenesc. Iară ea îndată se eliberă din legături, și ru-

gând-o norodul, făcă rugăciune, și a inviat pre tatăl ei, carele a crezut în Mântuitorul Hristos cu trei mii de oameni, și cu femeia sa dimpreună, și priimî Botezul, și lăsând împăratia, își petrecă vîeață în turnul ce zidise pentru fiica sa. După aceea luând împăratia sa Sedechie, iară fu Sfânta silită ca să jertfească la idoli. Si neplecându-se fu aruncată cu capul în jos într'o groapă adâncă, în care era de tol felul de târâtoare veninate și fu nevătămată de acelea. După aceea trecând patru zile, și scoțându-o de acolo ii tăiară picioarele cu fierastrăul, și iară se făcu sănătoasă de inger. După aceea fu legată la o roată, și oprindu-se apa ce pornea roata, rămase Sfânta nevătămată și de acolo. Pentru care minune veniră la credința lui Hristos opt mii de suflete omenesti.

Deci după ce căzuse Sedechie din împăratie, se ridică Savorie, fiul său, cu oaste asupra acelui ce-l scosese pre tatăl său din împăratie. Si atuncea întâmpinându-l pre Savorie sfânta Irina înaintea cetății, orbi și pre el și pre oastea lui cu rugăciunea, și-i lovi cu nevederea și iară cu rugăciunile ii făcă cu vedere. Pentru aceasta nemulțămitoarea ii bătură piroane prin talpele picioarelor, și-i puseră în spiniare un sac plin de nisip, și o luară în goană, de o purtară vre-o trei mile de loc. Si desfăcându-se pământul înghiți pre slugile tiranului, și pre zece mii de bărbați din cei necredințioși. Iară către Hristos veniră alți treizeci de mii. Si rămâind tiranul încă tot în necredință, a venit ingerul Domnului și lovindu-l l-a ucis. Si fiind Sfânta slobodă, umblă prin cetate de față multe și mari minuni. Si mergeând la turnul unde se află tată-său

într'însul, cu Timotei preotul, aduse către credința lui Hristos cinci mii de suflete, cari năzuise la învățătura ei. Și împreună cu dânsii cei treizeci și trei de bărbați ce erau puși de paza turnului. De aceea sosind în cetatea ce se chiamă Calinicon, unde era Numerian împărat, și stând de față înaintea lui, și mărturisind pre Hristos, fu băgată în trei boi de aramă infocați, mutând-o dintr'unul în altul. Și cu minune pornindu-se al treilea bou, în carele era Sfânta, și umblând, a crăpat, și ieși Sfânta sănătoasă și nearsă, deci veniră către Hristos de crezură o sută de mii de oameni. După aceea murind împăratul, poruncă eparhului să nu o lase, ci să o muncească, carele băgând-o în legături de fier într'un foc, rămase Sfânta nestricată și sănătoasă, stingându-se focul de dumnezescul înger, carele rupse și legăturile deasupra ei, cât mirându-se foarte eparhul, crezut și el împreună cu soțile lui, și veniră către Hristos. Deci ducându-se vestea ei în toate părțile, iară Savorie împăratul Perșilor poruncă de-i tăiară capul, și o băgară într'un mormânt, și iarăș de îngeri fu inviată, carele fericindu-o căci s'a nevoit pentru Hristos, a fericit și pre cei ce au crezut prin nevoință ei, și pre cei ce vor face pomerenirea intru anii cei viitori. Apoi și după tăierea capului ei, și după învierea din morți spun că având în mâna ei o stâlpăre de măslin, a mers în cetatea ce se numește Mesimvria de s'a arătat la împăratul, și cum o a văzut, a crezut și el în Hristos, și s'a botezat de preotul Timotei, cu multime de popoare. Deacea a mers Sfânta la Maghedon la cetatea ei, către părinții ei, și a plâns pre tatăl său

carele era mort, și s'a împreunat cu maică-sa. Apoi ridicându-o un nor, o duse la Efes, și rămase acolo făcând multe minuni. Și se numește adevărat tocmai ca un Apostol. După aceea mergând la Apelian pre care i-l dădese tată-său dascăl să o învețe carte în turn, și strângând pre cei din Efes, luă numai șase cu dânsa, și pre Apelian, și merse la un mormânt nou, în care încă nu fusese nimenea îngropat, și adormi într'însul, învățând să nu miște nimenea piatra ce a pus-o dascălul ei Apelian peste dânsa până la patru zile, și trecând două zile, mergând la mormânt Apelian, o minune! se află piatra ridicată și trupul Sfintei asemenea. Acestea dar după gândurile omenești, pot a se părea necrezute la unii, dar la Dumnezeu toate sunt cu putință cele ce la oameni sunt cu neputință. Deci a fost adusă Sfânta la judecată, mai întâi adică de tată-său Licinie, iară a doua oară de Sedechie și Savorie și Numerian fiul lui Sevastian și de eparhul Vavdon, și Savorie împăratul Perșilor, iară cetățile în care a mărturisit sunt acestea: Maghedon patria ei, Calinicon, Constantina și Mesimvria. Iară pomenirea muceniei ei s'a scris de Apelian dascălul său.

Intru această zi, chinuirea sfinților mucenici Neofit, Gaie și Gaijan. Și se face prăznuirea lor în sfântă și cinstita biserică a sfinților mărturilor și de minuni făcători fără de argint Cosma și Damian, care este intru ale lui Darie.

Stih: Trei mucenici pree cu bărbație moarte au suferit.

Pentru sfânta Trime pre care ei o au cinstit.

Intru această zi, târnositarea bisericii prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, intru ale lui Chir,

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Mucenișă purtătoare de cunună, care stai înaintea scaunului Săpânlui tău, păzește pre cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

In corturile cele cerești, te-ai învrednicit a dăñui mucenișă vrednică de minune Irino, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Dorind să afli frumusețea doritului tău, ai suferit durerile chinurilor Irino strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Vrmând graiul buzelor tale, cu credință te fericim pre tine Maica lui Dumnezeu, strigând celui ce s'a născut din tine: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Chinuitu-te-ai cu bună vitejie prea fericită Irino, și ai surpat pre tirani, având împreună lucrătoare și ajutațoare puterea cea nebiruită a Săpânlui tău, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Tânără Irino prea mărită, fiind tu rănită de dragoste, ai mers pre urma Mirelui tău, fiind rănită de dragostea lui, purtând în trupul tău patimile lui și cântând: Pre Domnul lucrurile lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Răbdarea ta cea întru chinuri Irino purtătoare de cunună, și-a rîs de cei ce părtineau desertaciunei și nedumnezeirii, și cu credință cântai mărită: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ințelepciunea lui Dumnezeu meștera tuturor lucrurilor, sălaş luindu-se în pânțecele tău Maica lui Dumnezeu, și-a zidit eiși casă înțelegătoare și însuflită, și a mantuit lumea care strigă: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm... C. p.5

Pre tinerii cei bine credincioși în cupor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu ia și mantuit. Atuncea fiind închi-puită, iară acum lucrată, pretoată lumea ridică să-ji cânte „ție: Pre Domnul lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Preasna 9, Irmos.

Eva cu adevărat...

Dănuind la cele dintru înălțime, împrejur pre lângă doritul tău frumoasă fecioară, cere lumii pace și iertare greșalelor Irino, celor ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină și prea sfîntită.

Inăuntru cămărei celei de mire te-a sălășluit Hristos, preține ca pre o muceniță și fecioară, unde te veselești împreună cu cetele fecioarelor și ale mucenicilor, Irino purtătoare de cunună. Pentru aceea foși te fericim prea lăudață.

Slavă...

Insuși Impăratul tuturor și ocârmuiitorul dreptății, deschizând ușile cerurilor, a primit sufletul tău cel prea curat, Irino, ceea ce ești numită cu numele dumnezeetăi păci; pentru a ceea foși te fericim.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăzneală nerușinată către Fiul tău Preacurată, roagă-l pre dânsul prea sfântă, să dea lumii pace, și tuturor bisericilor unire, ca cu foșii să te slăvим.

Irmosul...

Eva adică prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus. Iară tu fecioară de Dum-

„nezeu Născătoare, prin odrasă la purtării în pântece, lumii „binecuvântare ai înflorit; „pentru aceasta foși te slăvim“.

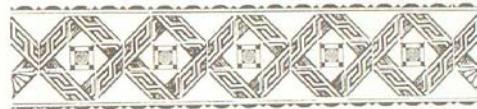
SVETILNA.

Podobie: Femei ascultați...

Intărindu-te cu Crucea Domnului tău frumoasă fecioară Muceniță, și nevoindu-te vitejește ai pierdut semeșia tiranilor. Si dela Hristos ai priimut daruri de biruință, prea înțeleaptă Irino, cea cu nume mare, rugându-te pentru noi, cari te cinstim cu dragoste.

STIHOAVNA praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Sfântul și dreptul Iov.

La Doamne strigat-am, Stihurile, pe 6, ale Praznicului 3, și ale sfântului 3, glasul al 4-lea

Podobie: Dat-ai semn...

Dat-ai pildă de răbdare, și de bărbătie prea bunule, pre dreptul Iov cel mult pălimitor, cu buňătăți și cu cuvinte, și cu lucruri dumnezeetăi, și pre cei trufași cu adevărat îi înțelepășeli cu întâmplările cele rele. Pentru aceea slăvim rânduiala ta cea fără de asemănare, lisuse atot-

puternice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Drept și fără de răutate, adevarat și fără prihană, și credincios, ferit de tot lucrul rău, te-ai cunoscut fericele Iove, împodobit cu adevarat cu bunătășile, și luminat întru bună credință. Pentru aceea te fericim, și prăznuim astăzi sfântă și cinstită pomenirea ta, veselindu-ne.

Iove cel fără prihană, împodobindu-te cu buna credință, ca cu o bogătie, și ca cu o porfiră de mult preț, și îmbrăcându-te cu milostivirea și cu dreptatea ca cu o cunună dumnezească, ai împărășit preste patimile cele ce tirănesc. Pentru aceea te-ai suiat la curjile împărăști cele înțelegătoare, și stai înaintea Impăratului celui veșnic, pururea pomenite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Păzindu-ți viața întru bunătate desăvârșit, nu ai greșit întru ale legii, căci având dela Dumnezeu bună numirea cea lăudată, ca un ostaș foarte viteză, te-ai dezbrăcat către nevoița bunătășii, și luptându-te cu ranele puroioase cele ne-suferite, ai biruit pre cel ce fără de măsură se lăudă. Drept aceea încununându-te cu daruri de biruință dela Hristos,

roagă-l pre dânsul pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Sfântului, glasul 1-iu.

Bbogăția bunătășilor lui Iov văzând-o vrăjmașul drepțiilor, s'a mesteșugit a o fură, și rupeând turnul trupului, vistieria duhului nu o a furat; căci a aflat întrarmat suflețul celui fără prihană, iară pre mine și golindu-mă m'a robit. Deci mai 'nainte de sfârșit întâmpinându-mă, izbăvește-mă de cel viclean, Mântuitorule, și mă mânțuește.

Slavă, Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfântului pe 4,

Al cărui Acrostich la Greci este acesta:

Cu cuvință este a cântă pre Iov cel mult pătimitor. Fără, a Născătoarei.

Facerea lui Cosma Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cetele Israilenești...

Văzând Biserică lui Hristos cu ochii cei înțelegători pre diamantul cel suferitor, împodobit cu cununa răbdării, prăznuiește cu veselie, cântând: Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a proslăvit.

Nici limba înțeleptilor, nici cugetul omenesc nu va putea a ajunge laudele tale, pentru că limba cea nezidită a zis că ești cinstitor de Dumnezeu, fără de prihană, și adevărat. Pentru aceea împreună cu tine, dintr'un glas strigăm: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Slavă...

Gândind vrăjmașul pentru dreptul că este îngrădit cu bogăție, și lepădându-se cu dânsul îl va surpă, l-a cerut ca prin luptă să-l surpe, și luptându-se în silă cu dânsul gol, s'a surpat. Căci prin răbdare strigă: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

și acum, a Născătoarei:

Adunarea proorocilor te laudă Curată, și cetele celor fără de trup te cinstesc pre fine, căci văzând pre Ziditorul tuturor că negrăit a ieșit din pântecele tău, cu netăcere îi strigau: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Lipsindu-te de iubiții tăi fiți și de avereia ta, ai rămas cu cugetul neînduplecăt, cântând: Bine este cuvântul numele Domnului meu.

Bogăția și sărăcia le-ai făcut materie bunătății, căci prin mijlocirea amândurora arzându-te ca aurul de șapte ori, te-ai arătat prea lămurit.

Slavă...

Cu graiul femeei a năvălit la tine începătorul înșelăciunii șarpele, ca la cel dintâi zidit, dar nu s'a folosit la vicleșugul lui, acela ce s'a lăudat preste măsură.

și acum, a Născătoarei :

Bucură-te Maică neispitită de nuntă, ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai născut întrupat, ca pre Dumnezeu împreună și om.

Irmosul :

Arcul celor puternici a slabbit și cei neputincioși s-au încins cu putere, pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei..

Ca un adevărat și drept, de Dumnezeu cinstitor și fără prihană și sfînțit arătându-te prea mărite, sluga lui Dumnezeu cea adevărată, ai luminat lumea cu răbdarea ta, prea răbdătorule și prea viteazule; pentru aceasta foți, de Dumnezeu înțelepțile love, lăudăm pomenirea ta.

T C O S.

Dumnezeul și Domnul tuturor, cel ce împărațește împreună cu Fiul și cu Duhul într-o Dumnezeire a strălucit, și pre cei credincioși, bine cinstitori i-a făcut. Acesta și pre Iov l-a mărturisit, limba cea fără de răutate, cinstitor de Dumnezeu și drept, depărtat de toate răutățile. Pentru aceea cinstindu-te pre tine love, cu cântări laudăm pomenirea ta.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Pre Iov cel fără prihană și curat, carele să a făcut întru Duhul sfîlp întărit și nestrămutat de măestriile vrăjmașului, toți să l fericim, și cu credință să-l laudăm, ca pre cel ce a fost mare slugă a lui Hristos, și neîncetați se roagă lui să mânuiască de primejdii sufletele noastre.

Slav, și acum, a praznicului:

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am slăvită rânduiala...

Prea îndestulată pildă și sfîlp însuflețit, și icoană bunăților, ni s'a arătat nouă înțeleptul și fără prihană Iov; căruia fă-ne râvnitori pre noi cari strigăm ţie: Slavă puterii tale Doamne.

Implinitorul bunăților, loc de nevoințe a pus ţie pătimi-

torule, descoperind de o dată la toți strălucirea bunăților tale, carele strigai: Neprihănite love prea fericite.

Puitorul de nevoințe carele este tămăduitor gresalei lui Adam, tămăduia și răbdarea și făria sufletului tău celui fără de răutate, când erai în gunoiu, love prea fericite.

Slavă...

Luminându-te cu adevărat cu faptele cele bune, din zavistia vrăjmașului celu începător de rele, te-ai lipsit de toată avereala, dând slavă Ziditorului tău love.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te laudăm prea slăvită mireasă a lui Dumnezeu cea neispilită de nuntă, care ai născut cu trup pre Mântuitorul, și întru adevăr fără făcere strigăm ţie: Bucură-te părtinițoarea și lauda robilor tăi.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai răsărît lumina...

Mângâitorii întâmplărilor tale celor rele, adăogând odinoară ranelor și durerilor tale, ţi-au impletit ţie mai multe cununi, mărite love.

Ba întâmplăriile tale cele rele, vitejește te-ai arătat nebiruit, și întru bunățile tale nu te-ai înduplecăt la trufia

cea fără rânduială, mărite love.

Slavă...

Zidindu-ji cetea lui sufletului tău nerăzvrătită, vitejește ai suferit vîforul cel cumplit al vrăjmașului, mărite love.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului fără făcere îl aduce ție zidirea Fecioară. Bucură-te Maică prea curată, a lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Insemnând mai 'nainte...

Se minunează auzirea îndulcindu-se de cuvintele tale, căci te-ai arătat gură plină de taina celui ce te-a făcut, și te-a învățat pre fine cu dumnezeescul Duh.

Ca să vindeci durerea inimii celei întristate, vărsai din ochii tăi lacrimi de milostivire, părtinind săracilor și văduvelor, mărite love.

Slavă.

Viața ta a fost cu bună credință și iubiloare de Dumnezeu, pentru aceea și moartea ta s'a arătat ție odihnă, și te-ai mutat către veselia cea fără de sfârșit, fericite love.

Și acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne Născătoare de Dumnezeu Preacurată, roagă pentru slugile tale pre cel ce

s'a întrerupat din tine, căci pre fine singură te știm că ești nouă părlinitoare.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-puind îngroparea ta cea de "trei zile, proorocul Ionă în "chit rugându-se: Din strică- "ciune mă izbăvește, Iisuse "împărate al puterilor".

Condacul și Icosul Praznicului.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea slântului și dreptului și mult pătimitorului proorocului Iov.

Stih: Dacă și murind ești neuitată piatră a bărbăției.

Cum și eu te voi ascunde love sub piatra uitării.

Pre Iov cel mult pătimitor în a sasea zi.

Norul morții sub pământ îl acoperi.

Acesta a fost din țara Avsitidei, din hotarele Idumeei și Arabiei, fiu din fiii lui Isav, de eră el al cincilea dela Avraam. Pre tatăl său îl chemă Zaret și pre mumă-sa Vosora. Însă mai 'nainte se numea Iovav, și a proorocit patruzeci și cinci de ani, și a apucat înainte de venirea lui Hristos o mie nouă sute douăzeci și cinci de ani. Pre acesta l-a ispitit diavolul, mărturisit fiind de Domnul, drept și fără prihană, și întrecând pre toți cei de pre pământ și despoindu-l de toată avereala lui, și chinuindu-l cu ingrozite și nemângăiate rane, fugi și se duse dela dânsul rușinat, arătându-se dreptul neinduplecăt și neîntors la pornirile năpăștilor lui. Pre acesta l-a mărturisit de sus Dumnezeu, la sfârșitul nevoiștelor sale, și i-a întors indoite toate câte i s'au luat, precum arată cu amâruntul istoria lui. Si a trăit după rană o sută saptezeci de ani, de s'a

făcut toată vremea vieții lui două sute patruzeci și opt de ani.

Intru această zi, cuvișoșii Mamant, Pahomie și Ilarion, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Ilarion și Pahomie cu Mamant, Impreună călătoria cea bună au alergat.

Intru această zi, sfântul mucenic Dimitrion, săgetându-se s'a săvârșit.

Stih: Săgețiile care de moarte trupul rănesc, Dimitrion le socotea, săgeți de joc copilaresc.

Intru această zi, sfintii mucenici Danax, Mesir și Terinos, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Intre doi cari prin tăierea capetelor s'au nevoit.

Mesir lipsit de cap în mijloc a stătat.

Intru această zi, sfântul mucenic Donat, în săgetat s'a săvârșit.

Stih: Donat altul strein oarecarele soare mi s'a ivit.

De săgeți ca de niște raze fiind împodobit.

Intru această zi, sfântul mucenic Varvar de sabie s'au săvârșit.

Stih: Tu viteazule la noi dupre numire Varvar ești chemat.

Insă este cu inima Varvar, cel ce te-a tăiat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai măntuit în foc...

Fiind neînvățat de cuvintele legilor, dar făcând împlinirea proorocilor și a legei love, prin dragoste ai plăcut lui Dumnezeu, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Nestrângând comoară pre pământ, ci având nădejde în ceruri, ai lepădat la pământ aurul, cu bucurie lui Dum-

nezeu strigând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Lovindu-te cu rană cumplită, și de avere despoindu-te vrăjmașul drepților, nu a plecat tăria sufletului tău a nu striga: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Foară te-ai mărit love, arătându-te neplecat la măestriile și năpădirile satanei. Drept aceea fi s'a arătat Domnul vine decând ranele tale, și dăruindu-ji avere îndoită.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai primit în pântele cele tău pre Dumnezeu fără sămânță și mai pre sus de fire, carele a ieșit din fine și a vorbit cu oamenii, pentru milostivire, cu bună credință te lăudăm pre fine în veci, ca pre o Maică a celui prea înalt.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a văzut...

Toată ceala celor ce prăznuesc cântând împreună cu dumnezeescul Iov, prăznuște întru înălțime. Pentru aceea strigă: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toși vecii.

Puitorul de nevoințe și-a îndoit și cununile pre pământ și în Cer, cugetătorule de Dumnezeu love. Pentru aceea strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Puroaiele trupului tău fericite, izvorăsc fămăduri sufletelor și trupurilor celor ce cântă: Preoți binecuvântați, noroade prea înăltați pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Suferind vitejește ranele cele înfricoșătoare, ai priimit după lovire, dela puitorul de nevoințe darurile biruinței, avere îndoită pre pământ, și moștenirea Cerului, fericite love.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce mai presus de fire negrăit a zămislit, și a născut bucuria lumii, pre Hristos Dumnezeu. Tineri bine cuvântați, preoți laudați, noroade prea înăltați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce să a văzut în chip „de înger în cuptorul cel cu „foc la cuvântătorii de cântare, „pre Hristos Dumnezeu lăudați-l tineri, preoți bine-l cuvântați, noroade prea înăltați-l întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boală...

Iov cu strălucirea răbdării dupre vrednicie s'a încununat; iară tu te jelești și ești posomorât satano, nesuferind cununa dreptului; căci în deșert nădăjduindu-te, te-ai rușinat. Care lăsuror celor drepți singur tu ești prea vrăjmaș.

Văzând Iov slava ta cea nevăzută, pre cât se poate omului a o vedeă, cuprinzându-se de frică și de buna cucerie a strigat foarte îngrozit: Cenușe sunt și pământ, iară tu Domn. Pentru aceea toți te slăvim.

Slavă...

Dupre vrednicie te-a priimit pre fine cartea vieții, și jînilele cele cerești, ca pre niște grâu copt adunat, și plin de zile dintru ale Duhului, love sulga Domnului fericite. Pentru aceea toți te fericim.

Și acum, a Născătoarei:

Arătătu-te-ai mai pre sus de gând lăcaș și scaun însuflețit, și ușe înțelepciunii celei mai bune prea curată Fecioară. Pentru aceea ca pre o împărăteasă te-a iubit fecioarele pre fine Fecioară, aducându-se pre urma fație ficei lui Dumnezeu.

Irmosul...

Eva adică prin boala ne-

„ascultării, blestem înlăuntru
a adus. Iară tu Fecioară de
Dumnezeu Născătoare, prin
odrasala purfării în pântece,
„lumii binecuvântare ai în-
florit; pentru aceasta foți te
„slăvim“.

SVETILNA și STIHOAVNA Penticostarului
și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce vom răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraților, roada Duhului...* Aliluia, glasul al 6-lea. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânța lui... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul, toate imi sunt date mie de Tatăl meu...*

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Pomenirea semnului cinstitei Cruci ce s'a arătat pre Cer în cetatea Ierusalimului, în ceasul al treilea din zi, intinsă cu stele dela locul Căpătanei, până la sfântul munte al Eleonului în zilele lui Constantine împărat, fiul marelui Constantin, și pomenirea sfintilor mucenici

Acacie și Codrat.

La Doamne strigat-am, punem Săhirile pe 6.
ale cinstitei Cruci.

Glasul al 4-lea

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

stăzi se bucură dumnezeeasca mulțimea credinciosilor, căci se arată Cruce cerească pre la marginile pământului. Crucea luminează Cerul cu lumină neapropiată, văzduhul strălucește și fața pământului se înfrumusețează. Biserica lui Hristos cântă cântări dumnezeești și crede, cinstind Crucea cea dumnezeească și minunată, care o păzește pre ea de sus; de a căreia putere întărindu-ne, să ne apropiem către Săpânul strigând, ca să împace lumea, și să lumineze sufletele noastre.

Ca o scară prea cinstită să văzut astăzi Crucea cea prea cinstită și mărită, care mută dela pământ către cele cerești, pre cei ce o cinstesc pre dânsa cu credință neîndoită; se bucură toate limbile și alergând cu îndrăsneală la Botez se veselesc, și chipul Bisericii cel dumnezeesc se împodobește ca o Mireasă. Căci Crucea pre care se nevoiau Iudeii să o ascundă, strălucește dela înălțime deasupra, și măntuește pre cei ce cu credință aleargă către dânsa.

Să se veselească zidirea și să salte, căci astăzi a strălucit

Crucea la marginile pământului, luminând din Cer pre cele de pre pământ, și arătând împreunate cele neîmpreunate. Astăzi se bucură oamenii cu cetele îngerești, căci zidul cel din mijloc carele despărțeă, ridicându-se prin Cruce, arătat a adunat toate într'una. Pentru aceea mai mult decât soarele, luminează toată zidirea cu Darul, și înfrumusețează și mânăstuește pre cei ce cu credință o cinstesc pre dânsa.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vestit-au cerurile slava ta, Doamne, și tot pământul cu frică s'a închinat la înfricoșat semnul Crucii tale, iară noi slavoslovind; și lăudându-te strigăm: Fiind Dumnezeu nepătimitor, de bună voie ai primit a patimì pentru noi cu trupul, pentru aceea mânăstuește poprul tău cel ce l-aî câștagat cu scump sângele tău.

și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Troparul Crucii, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii tale acum mai mult decât soarele a strălucit care dela sfântul munte până la locul Căpătânei o ai întins, și într'însa a ta putere Mânăstitorule ai luminat, prin trînsa întărind și pre binecредicioșii împărați, pre cari și mânăstuește totdeauna în pace,

pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Mânăstitorule, mânăstuește-ne și pre noi.

Slavă, și acum, a Praznicului.

VEZI: Iară slujba sfântului mucenic Acachie s'a aşezat să se cânte întru această seară la Pavecerniță.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mărei Roșii...

Impodobindu-te cu frumusetea nerăutății, cu îndrăzneală ai sfătuț înaintea izvorului bunătăților, pre carele acum prin rugăciunile tale fă-l nouă binevoitor.

Acacie rugătorul cel aderărat, cu înaltă propoveduire strigând, ne chiamă pre noi astăzi la ospăt; să alergăm dar cu osârdie și cu veselie iubitorilor de mucenici.

Impărtășindu-te prin Botez apelor iertării, punerea de fii ai primit prin darul cel dumnezeesc, și botezului al doilea al muceniei te-ai învrednicit prin sânge, prea fericite.

Slavă...

Nesuferind a vedeă fărădelegea înălțată, arătat ai propovăduit Dumnezeirea lui Hristos înaintea divanului, mările Aca-

chie, ca unul ce ești numit cu numele nerăutății.

Și acum, a Născătoarei:

Intru fine cea cu bucurie dăruită, Preacurată, s-au văzut căile lui Dumnezeu mai nainte arătat, carele te-a păzit Fecioară, și după naștere nesricată te-a ferit pre fine care l-a născut.

Peasna 3, Irmos:

Nu intru înțelepciune...

Fiind împodobit cu dumnezeiască înțelegere și cu înțelepciune și cu cuvânt, împleticirile înțelepților cele neînțelese le-a risipit; pentru a ceasta cinstim sfântă pomenirea ta.

Strălucind tu cu cuget bărbătesc și întărît, răzvrătirea păgânilor și oștirea o ai biruit, și zidurile înșelăciunii le-a risipit.

Fiind întărît cu puterea lui Dumnezeu Atotjitorului, putre-junea și neputința nedumnezeirii o ai înfruntat; pentru aceasta te vestim pre fine Mucenice purtătorule de biruință Acacie.

Slavă...

Din băutura cea noroioasă și amăgitoare și din tină, ai scăpat, strălucindu-ți mintea cu luminarea bunei credințe, și cu strălucirile cele cu raze luminoase, mucenice Acacie.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpânirea morții o ai încefat, și osândirea blestemului celui de demult, zămislind viața, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea cinstim nașterea ta Preacurată.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Ca un turn neclătit ai pefrecut cu credință, și nici de norii chinurilor, nici de înmulțirea ranelor, nici de vânturile bătailor, nu te-ai strămutat, ci cu mare glas strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Cu vetrala și cu suflarea prea sfântului Duh fiind ocârmuit prea fericite, întru limanul cel lin te-ai odihnit, și de repezirile valurilor, și ale vânturilor, nu te-ai înfricoșat, Mucenice al lui Hristos prea cinstite.

Nebiruitei stăpâniri celei dumnezeeești rugându-te, toată puterea cea protivnică o ai biruit, și toată arma lor o ai luat bucurându-te, ca un biruitor, vrednicule de mărire.

Slavă...

Sfârșitul călătoriei fiindu-ți povățuit de arătarea cea dumnezeiască, cetatea Impăratului o ai aflat, căreia te-ai făcut celățean prea fericite, toată năvălirea barbarilor abătându-o.

Și acum, a Născătoarei:

Pre mine carele sunt omorît, și jinut de nescăpatele legături ale păcatului, singură Maică lui Dumnezeu Fecioară, ridică-mă ceea ce ai zămislit vieața cea veșnică, care dă mântuire tuturor credincioșilor.

Peasna 5, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea...

Purfând Crucea pe umere, neabătuți ai urmat lui Hristos, cel ce întru vieața cea nestricăcioasă, te-a adus pre tine, și la lumina cea neapusă te-a băgat, prea bogate.

Ranele cele amare ale trupului și făierea membrelor și-a pricinuit ție hrana cea fără sfârșit, prea fericite, și cununa mucenicească și bucuria îngerilor.

Slavă...

Tânăr fără de răufate și întreg la minte și bland, și tare asupra patimilor celor trupești, și asupra demonilor aspru, și necredincioșilor neapropiat te-ai arătat, întru tot pururea pomeneite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeul cel adevarat născându-l nouă cu trupul, pre unul născut al Tatălui, Născătoare de Dumnezeu prea curată te numim pre tine, nașterii

tale glasul împreună alcătindu-l.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Intru flămânzire te-au osândit pre tine Mucenice, cei ce flămânzau de Darul cel dumnezeesc, carele pururea te hrănești cu darurile cele creștini, și ai hrana cea fără sfârșit.

Intărâtarea nedumnezeirii tiranilor rușinând-o, și pre șarpele începătorul răuflăjii înne-cându-l întru luciul sănguiurilor tale, ai zburat la ceruri purtătorule de biruință Acachie.

Slavă...

Asemănându-țe cu moartea morții Stăpânului, prea fericite, împărătești în veci împreună cu dânsul, îndestulându-te de vederea și de bucuria lui.

Și acum, a Născătoarei:

Stricat-ai osânda morții, și blestemul legii, Preacurată, născând pre Hristos risipitorul morții, și carele a izvorât tuturor binecuvântare.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

In pâraele sănguiurilor tale, mucenice Acachie, ai înnecat pre vrăjmașul rușinând toate oștirile tiranilor. Și ajungând la cetele cele fără trupuri ale îngerilor, ai primit cununa cea

neveștejită a neputre junei. Pentru aceasta prin rugăciunile tale, mântuește-ne pre noi din primejdii.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai măntuit în foc...

Tăindu-ți-se capul ai zburat către Capul cel înțeleagător al Bisericii, fiind înfrumusețat cu cununa biruinței, prea bogate, strigând: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Număratu-te-ai prin răbdare împreună cu mucenicii lui Hristos, ca un prea adevărat mucenic, pre tiranii cei fără Dumnezeu, biruindu-i Acacie și strigând: Prea cântate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Intraripându-ți cugetul către nădejdea cea fericită, care se păstrează credincioșilor, întrând la Divanul cel mucenicesc, prin duhul cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Grajurile proorocilor și însemnările cele de demult, arătat mai nainte au închipuit, cinstiță nașterea ta Fecioară, Maica lui Dumnezeu, pre care cântându-

te strigăm: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Cu adevărat înțelepte te-ai sălășluit în mitropolia cea de sus, care împărătește, pe care o a zidit Domnul și mai nainte o a gătit sfinților celor ce nădăjduesc într'nsul și cu credință strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu dragoste ai suferit truda chiniurilor și topindu-te de foame prea alesule, ți-ai adus aminte de desfătarea cea pururea fiitoare și de hrana și bucuria cea netrecătoare a celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Lesne și foarte de grabă te-ai luptat asupra luptătorilor celor împotriva ta luptător nebiruit, ajutor și apărător și împreună pătimilor pre Hristos având, prea bogate, căruia și strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tătăl...

Fiind mai nainte numit Acacie fericite, viață neînrăușită și fără prihană ai avut, împodobită cu sâangele pătimirii prea lăudate și cu muceniceștile fapte cele bune fiind înfrumuse-

țat, strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Taină streină cu adevărat singură ai arătat sub soare, căci pre Dumnezeu ai născut Preacurata, pre cel nevăzut și fără de început și neîncăput de toate, și neajuns. Căruia îi strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubi- „tori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Eva cu adevărat...

Impotrivirea cea mucenicească avându-o strălucită din biruință fericită, ai stătuț înaintea scaunului Stăpânului, împreună cu oștile îngerești dănuind și tuturor cersind mântuire, celor ce fericesc pomenirea ta.

Buminoasă este biruitoare vitejia ta cea asupra vrăjmașilor prea fericite și mult mai multă cinste ți-a dat ție pitorul tău de nevoițe și umplerea de dumnezeească revărsarea

de lumină; pentru aceasta țoți te fericim pre tine.

Slavă...

Aproape ai fost de Hristos prea vițeazule, căci ai suferit patimă și scârbe, pentru aceea te-a învrednicit pre tine vederii și vedeniei celei dumnezeești, a căror pricinaire ți-ai agonisit pre pământ, de departe pre acestea sărutându-le.

Și acum, a Născătoarei:

Mai frumos cu podoaba s'a arătat rodul tău, Preacurata, mai mult decât țoși. Căci cu razele a înfrumusețat făptura cu podoaba faptelor celor bune, pre carele cu deadinsul roagă-l, ca să măntuiască pre cei ce neîncetă te slăvesc pre tine.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru „a adus, iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântarea ai înflorit; pentru aceasta țoți te slăvим“.

Stihurile Sfântului cele dela Vecernie glasul al 4-lea.

Podobie: Că pre un viteaz...

Numai împotriva șarpelui slujindu-te cu mânie și încingându-te cu puterea lui Hristos cea neînfrântă și neburiită, de Dumnezeu cugelătorule Aca-

chie, ai surpat la pământ pre izvoditorul răutăților, surpân- du-i puternicia cea trufașă și pre slugile cele de ajutorul lui, foarte tare le-ai rușinat.

Cugetând dintru început de părțarea de cele rele și unire cu cele bune, cu fapta te-ai făcut ceea ce te-ai numit mai nainte. Acachie prea înțelepte și mai ales te-ai numit mai nainte ceea ce te-ai arătat pre urmă; pentru că pronia, pune mai nainte de departe negrăit și întru adânc săvârșirile lucrurilor celor mari.

Altă Stihiră, a Sfântului Codrat, glasul al 5-lea.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Mucenice Codrate purtătoarele de chinuri, pururea pomeneite, având tu suflet plin de ape pururea vii și fiind cuprins de setea muceniei, de sineții chemat ai venit către războiul vrăjmașilor, cu adevărat înne- când mările lor cele sărate ale necredinței cu izvorul cuvintelor tale celorurgătoare de miere, și cu vărsarea sângei de Dumnezeu fericite, cu care se adapă Biserica lui Hristos. Pre dânsul roagă-l, lui te cucerește Sfinte, să dăruiască lumii, unire, pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Fericim u-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioa-

ră și te slăvim credincioșii du- pre datorie, ceea ce ești cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare și scăparea sufle- telor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Potolește durerea sufletului meu celui mult necăjit, a strigat către Hristos cea fără de pri- hană fânguindu-se. Că de și măntuești pre oameni cu pa- tima ta, dar rănești sufletul meu, Cuvinte, tu ești lumina mea cea prea dulce, tu Fiul și făcătorul meu, laud îndelungă răbda- rea ta.

Si cealaltă slujbă a Pavecerniței dupre rânduială și Otpustul.

LA UTRENIE.

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 6, și al Crucii pe 6.

CANONUL cinstitei Cruci,

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea Irmos.

Armele lui Faraon...

Arătaț-ai pre pământ razele Crucii, cu care surpând pre diavolul, ai măntuit neamul omenesc, Doamne; pentru aceea lăudăm slava ta.

Viclenia cugetului celui ne- plecat o a risipit cu Crucea Măntuitorul, prin bună voirea Tatălui; să-i cântăm lui cân-

fare nouă, că cu slavă s'a pros-lavit.

Slavă...

Schiptru făcător de biruință ai sădit, Hristoase, ca și în E-dem lemen de viață, prea curață Crucea ta, care a strălucit în chip de lumină pre muntele cel sfânt.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu prea curață Maică Fecioară, pre fine care mai nainte te-a văzut ceata proorocilor, ca pre o ușe cerească și rug nears, te cunoaștem.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Ca cu o pavăză ne îngădîm cu semnul nebriu i-tei Crucii tale, Stăpâne, care nesuferindu-o multimea cea urăcioasă a dracilor fuge.

Crucea ta a veselit pre toți cei ce te propoveduesc pre fine Dumnezeu răstignit, care luminând a strălucit cu frumusețe neapropiată.

Slavă...

Bucură-te, o Cruce prea sfântă, că chipul tău mai presus decât soarele a strălucit și gonind toată înșelăciunea ne-a luminat pre noi credincioșii.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te maică neispitiță

de nuntă, ceea ce ai încăput pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău și l-ai născut întrupat, ca pre un Dumnezeu și om.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slabit și cei nepulincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta „s'a întărit întru Domnul inima mea“.

Condacul și Icosul praznicului.

Sedealna Crucii, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Crucea cea prea curață care a deschis cerurile fiind închise, arătându-se acum în ceruri și-a răsărit razele pre pământ; pentru aceea cei ce am primit strălucirea lucrării ei, ne povăluim către lumină neapusă și în războaie o avem pre dânsa armă de pace, semn de biruință nebiruit. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău...

In taină mai nainte, iară astăzi de față, ai luminat, Hristoase, semnul Crucii tale.

Indnăzneala cea fărădelege a ucigașilor de Dumnezeu, o ai înfruntat îndurate, cu lumină, în chip de Crucea ta Mântuitorule.

Slavă...

Întărit-ai credința creștinilor,

cu lumina ta cea fără materie,
însemnându-ne nouă Crucea,
Hristoase.

Și acum, a Născătoarei:

Maică Preacurată, binecuvântată Stăpână, prin rugăciunile tale înblânzește-ne nouă pre Dumnezeu pre carele l-a născut.

Peasna 5, Irmos.

Cela ce ai osebit lumina...

Lemnul cel din raiu s'a arătat prin făcătorul de rele, aducător de moarte celor izgoniți din Edem; iară Crucea ta, Hristoase, s'a arătat aducătoare de viață, făcând pre Adam iară locitor într'nsul.

Tatăl cel ce a zidit cu vârful lui lumina cea întâiu zidită, însemnează acum Crucea cea luminoasă, celui răstignit ca unui Fiu mărturisindu-i Dumnezeirea.

Slavă...

In lumina cea neapusă, pre lumina cea mai pre sus, întru Tatăl vom vedea prin credință, Hristoase, pre tine Fiul și pre Duhul tău strălucind sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Când ai născut Fecioară, nu ai știut de durerile maicelor, căci mai pre sus de fire ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Pentru aceea toți cu bună credință te slăvим.

Peasna 6, Irmos:

Când m'am necăjit...

Rucea ta o strălucești la toate marginile, Hristoase Dumnezeule, și printre însa ai luminat pre cei ce te laudă.

Cei fărădelege să-și acoperă acum ochii, căci nu vor suferi frumusețea ce strălucește dela Cruce.

Slavă...

Cei ce cunosc pre Dumnezeu pre cel ce s'a pironit cu trupul pre lemn, să se îndestuleze acum de lucirea curatei Crucii.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară neispilită de nuntă, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, să nu încetezi a te rugă Fiului tău pentru noi.

Irmosul :

Când m'am necăjit, am strigat către Domnul și m'a auzit „Dumnezeul mântuirii „mele“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

O, de trei ori fericită și prea cinsită Cruce, pre tine lăudându-te și închinându-mă ţie, acum mă sfîntesc; pre care Hristos înălțându-se, a măntuit lumea. Deci întâmpină și

mă mânțuește cu puterea ta și din toate nevoile mă slobozește, ca să strig ţie: Bucură-te lemn fericit.

ICOS.

Deschide-mi gura, Impărate al veacurilor, luminează-mi mintea și cugetul, și-mi sfinjește sufletul, ca să laud Cuvinte cinslitul tău lemn. Trimite-mi Duhul tău și mă învață, ca cu dragoste să strig: Bucură-te Cruce slava lumii; bucură-te Cruce puterea Bisericii; bucură-te turnul preoților cel neclătit; bucură-te coroana cea scumpă a împăraților; bucură-te schiptrul împăratului tuturor și Ziditorului a toate, bucură-te, că ai primit a se pironi preține Hristos; bucură-te mângâerea cea mare a celor necăjiți; bucură-te arma cea nebriuită în războaie; bucură-te Cruce bună podoaba îngerilor; bucură-te Cruce ajutătoarea credincioșilor; bucură-te prin care s'a sorbit iadul; bucură-te prin care am inviat foșii; bucură-te lemn fericit.

Intru această lună, în 7 zile, prăznuim pomenirea semnului cinstitei Cruci, ce s'a arătat pe Cer în zilele împăratului Constantie fiul marelui Constantin și Chiril arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Crucea învingându-se de demult, pământul s'a sfîrșit,
și acum arătându-se, și Cerul l-a sfîrșit.
În luna lui Maiu în a șaptea zi,
Chipul Crucii pre Cer se prea lășă.

In zilele sfintei Cinci zecimi, adică Rusalii, în șapte zile ale lunei lui Maiu, la ora trei din zi s'a arătat cinstita și de viață făcătoarea Cruce, luminoasă, văzându-o tot norodul, deasupra sfântului loc Golgota, întinsă până la sfântul munte al Eleonului, care cu strălucirea ei a acoperit razele soarelui. Pentru care a alergat la Biserică toată vârsta de bătrâni și de tineri, cu copiii și cu sugătorii prunci, și au dat slavă și mulțumită lui Dumnezeu, cu nespusă bucurie și cu ferbinte umilință pentru acea prea mareită vedere.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Acacie.

Stih: Mai mult de cât ori care altul în ceata muceniciilor s'a numărat,
Prea bunul Acacie capul fiindu-i tăiat.

Acesta a fost în zilele lui Maximian împăratul, capadochian de neam, din numărul Martisionilor. Deci aducându-l înaintea stăpânitorului Firmu, mărturisind numele lui Hristos, și muncindu-l foarte, îl trimise la alt judecător Vilian, carele îl duse și cu alți legați la Vizantia. Si chinuindu-l cu cumplite bătăi și munci l-a băgat în temniță, unde arătându-i-se ingerii îl făcueră sănătos. După aceea fiind trimis la alt judecător Falchian, poruncidé-i tăiară capul. Si se face soborul lui într'a sa sfântă mucenie ce este în Eptascalon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Codrat, și a celor împreună cu dânsul

Stih: Pentru dragostea lui Dumnezeu Codrat către Sabie alergă,
și pre Codratul cel mai de pe urmă voind a-l da.

Acesta a fost în cetatea Nicomidiei în zilele lui Dechie și Valerian. Si pentru credința în Hristos fiind prinț cu alți mulți Elini, i-au dat pre

seama antipatului cetății, și mărturisind cu îndrăzneală pre Hristos, il puseră jos de-l bătura cu vine de bou uscate. Și umplând pământul de sânge, l-a dat la legătură în temniță. Deci aducându-l Antipatul la Niceea, fu muncit iarăș, și văzând pre oarecare ce erau cu dânsul, că vrea să jertfească de frica muncilor, le-a adus aminte de frica lui Dumnezeu și i-au întărit, pre cari i-au ars Antipatul. Iară sfântul Codrat intrând în capiștea idolilor, a sfărămat pre toți idolii ce erau într'insa. Drept aceea îl spânzurără și-l strujiră, și băgându-l într'un sac fu bătut cu vine de bou. Atuncea Satornul și Rufin, crezând în Hristos, au fost spânzurați, struiți, și cu capetele tăiate.

Deci mergând Antipatul la Apollonida, traseră și pre Sfântul, și amestecând sare cu oțet, îi turnau peste rane, și-l frecau cu târsani de păr, arzându-l pre coaste și cu fiare arse. Deci trecând locul ce se numește Rundacul, și sosind la Ermupoli, purtă și pre Sfântul într'un car, neputând să umble. Unde intinzându-l preste un grătar ars, îi turnă deasupra untdelemn și smocâlă, de aceea i-au tăiat capul, și aşa i s'a săvârșit mucenia.

Intru aceasta zi, sfinții mucenici cei mai susi: Rufin și Satornul de sabie s'au săvârșit.

Stih: Doi împreună pătimitori, tăiere de sabie au îndrăznit,

Căci credința Domnului întărindu-se o au mărturisit.

Intru aceasta zi pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Ioan Psihaitul.

Stih: Având tu numai îngrijirea sufletului Părinte,

Psihait te-ai numit, cu drept cuvânt Fericite.

Acest fericit din tinerețe urmând obiceiurile lui Ioan și Ilie, și îndreptându-și viața spre aspră

petrecere, a biruit războale dracilor prea bărbătește, curățindu-și mai naînte sufletul, cu curgerile lacrămilor, și imblânzind pre Dumnezeu cu privegherile cele de toată noaptea, și vărsând curgeri de lacrămi, a uscat riuurile eresurilor, inchinându-se asemănării lui Hristos ca celei cinstite. Iară sfaturile păgânilor surpându-le a ridicat biruință, suferind cu tărie amare izgoniri și inchisori, și apărând legile și predanisirile părintești, a scuipat legile împărătești. Pentru care și nevoindu-se cu tărie, aceeași luptă cu sfintii, asemenea și cununa a luat, vindecând trupurile și sufletele celor bolnavi, ca cel ce a luat dela Dumnezeu Darul minunilor.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Maxim.

Stih: Călcând pe pietre Maxim cel cu mintea mare.

Spre lăjimea Cerului bucurându-se a făcut alergare.

Acest fericit propoveduind pre Hristos în priveliște, și pre mulți povătuind spre dreapta credință și feluri de chinuri suferind, în sfârșit fiind improscat cu pietre, și ca incununându-se de acelea, s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce ai măntuit...

Soare cel ce te-ai înălțat pre Cruce; pre carele văzându-le soarele cel simțitor pre amiazăzi, s'a ascuns razele. Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cela ce ai vorbit odinioară cu văzătorul de Dumnezeu prin foc și prin nor, și astăzi te slăvești ca un Dumnezeu prin strălucire în chip de Cruce, prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Tu lumină ceea ce strălucești din lumină, și din veac ești împreună întru lumină, și ai slăvit cu lumina ta cea curată semnul Crucii tale, prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce fără sămânță a primit în pântece și mai sus de fire pre Dumnezeu cel neschimbat, carele din milostivire s'a numărat cu oamenii, cu bună credință să o lăudăm în veci, ca pre o Maică a celui prea înalt.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a arătat în chip...

Pre cel ce s'a văzut pre scăunul slavei și s'a pironit pre lemnul Crucii dupre ființa trupului, tineri lăudați-l, preoți bine-l cuvântați, noroade prea înălțați-l întru foși vecii.

Pre Crucea ceea ce s'a închipuit întru lumină preacurată

în locul căpătânei până la muntele cel sfânt, și strălucește lumină împreună în veac. Tineri bine cuvântați-o, preoți lăudați-o, noroade prea înălțați-o întru foși vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Slavoslovind pre unul din Treime, carele a luminat lumea cu strălucirea Crucii, tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru foși vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce negrăit și fără sămânță a zămislit, și a născut lumii pre Hristos Dumnezeu, tineri binecuvântați-o, preoți lăudați-o, popoare prea înălțați-o întru foși vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a văzut în „chip de înger în cuporul „cel cu foc la cuvântătorii de „cântare; pre Hristos Dumnezeu lăudați-l tineri, preoți „bine-l cuvântați, popopare „prea înălțați-l întru foși vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cel ce odinioară ai pus lege prin foc și prin nori poporului celui neplecat, acum ai însemnat poporului celui prea credincios chipul Crucii tăie, care strălucește mai

mult decât luminătorii, pre care după vrednicie o mărим.

Jelit-a zidirea cu întunecare îndrăzneala celor ce te-au răstignit. Iară acum strălucind cu lumină prea frumoasă Crucea ta, Hrisioase, cea purtătoare de lumină, a arătat frumusețea Bisericii cea ascunsă.

Slavă...

La fine puindu-și nădejdile poporul tău cel ales, către tine spre rugăciune pună înainte Crucea, și înfricoșatul tău sânge; ci cu blândețe te uită spre noi Impăratele al tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Buminează-ne pre noi Fecioară, ceea ce ai născut lumenă cea neapropiată; umple-ne de veselie și de bucurie și de dumnezeească cunoștință, pre noi cari cu inimă curată întru bună credință te fericim.

Irmosul:

Hristos piatra cea nefăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din fine muntele cel „netăiat Fecioară s'a făiat, adu „nând firile cele osebite. Pen „tru aceasta veselindu-ne, pre „fine, Născătoare de Dumne „zeu te slăvим“.

SVETILNA Crucii.

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea podoaba

Bisericii, Crucea stăpânia împăraților, Crucea înfărirea credincioșilor, Crucea mărirea îngerilor, și dracilor rană.

De două ori. Slavă, și acum, a Praznicului, și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Optustul.

LA LITURGHIE

Prochimen glasul al 7-lea: Domnul a împărățit... Apostolul către Corinteni: *Fraților cuvântul Crucii..* Ali-lua, glasul 1-iul. Adu-ți aminte de adunarea ta... Stih: Iară Dumnezeu împăratul nostru... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, sfat au făcut Arhiereii și bătrâni asupra lui Iisus...*

CHINONICUL.

Insemnatu-s'a preste noi lumina...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Sfântul măritul apostol și Evanghelistul Ioan de Dumnezeu Cuvântatorul, și cuviosul părintele nostru Arsenie cel Mare.

De va fi hramul, și de va voi cel mai mare să facă Priveghere, să se caute Vecernia cea mică la Septembrie în 26 de zile.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, citim Fericit bărbatul.. Antitonul dintâi.

La Doamne strigat-am, Sthirile pe 10 ale Praznicului 3, ale Apostolului 4 și ale Cuviosului 3.

Vezi: De se va întâmplă în Miercurea Injumătățirii, punem Stihirile pe 8, și cântăm Stihirile Praznicului

pe 4, și ale Sfântului pe 4. Slavă, a Sfântului, Și acum, a Praznicului. Iară de se va întâmplă Miercuri înaintea Inălțării punem Stihirile pe 10, și cântăm 6 ale Orbului, glasul al 2-lea, singur glasul, și 4 ale Sfântului. Slavă, a Sfântului, Și acum, a Orbului: Cine va spune puterile tale... Asemenea de se va întâmplă și la Praznicul Inălțării, punem pe 6 ale Praznicului și 4 ale Sfântului. Slavă a Sfântului, Și acum, a Praznicului. Iar de se va întâmplă într'una din Duminici, adică a Mironosițelor sau a Slăbănoșului sau a Orbului; cauță învățătură pe larg la Penticostar.

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Văzătorul descoperirilor celor negrăite, și tâlcitorul tainelor lui Dumnezeu celor de sus, fiul lui Zevedeu, cel ce ne-a scris nouă Evangheliea lui Hristos, Dumnezeu a numi pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul sfânt, ne-a învățat. **De două ori.**

Limba cea de Dumnezeu mișcătă a cereștilor cântări, scriitorul de taină acesta, gura cea de Dumnezeu scriitoare, cântarea cântărilor, cântă cu dulceață, mișcându-și buzele ca niște strune, și limba ca pre un arc, se roagă să ne mântuim noi.

Cu limba ta cea cu glas de tunet, vestind Cuvântul cel

ascuns al înțelepciuniei lui Dumnezeu, iubite de Dumnezeu, deschizându-ți buzele adese, strigi pururea: Întru început eră Cuvântul, și înveți pre tot omul spre cunoștința de Dumnezeu.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Arsenie, cu izvoarele lacrimilor, luminându-ți gândul, cu Dumnezeu ai vorbit, prin curăteniile cele neîncetate și strălucirea, slăp cu totul lumenos și ca focul strălucit al dumnezeeștei credințe te-ai arătat Fericite, lauda călugărilor. Și acum pre noi pre toți păzește-ne cu rugăciunile tale.

Cuvioase părinte Arsenie, tu căutând pre Dumnezeu, și cu bună credință dorind a te lumină, cu strălucirile cele cu raze luminoase, toată strălucirea mărire și curțile împăraștești ai lăsat, și moștenirea cea nemuritoare ai luat, împreună cu Hristos acum sălășlindu-te, de Dumnezeu fericite.

Arătându-te plin de cuvânt și de înțelepciune, mai mult de cât toți, și cu faptele bune împodobit fiind, plin te-ai făcut de toată mărireala cea de acolo, încă și cu dumnezeească râvnă aprins fiind, și de cele negrăite

dorind, ai fugit în Egipt, unde vieață călugărească ai viețuit, schimbând mărirea pre greutate negrăită.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Pre fiul tunetului, pre temeiul cuvintelor celor dumnezești, pre începătorul cuvântărei de Dumnezeu, și întâiul propoveditor al dogmelor adevăratei înțelepciunii lui Dumnezeu, pre iubitul Ioan, și păzitorul de feciorie, neamul omenesc dupre datorie să-l lăudăm; că acesta având întru sine neîncetaț lucru dumnezeesc, întru început, a zis, eră Cuvântul; și îndată și nedespărțirea cea de Tatăl, și după acestea întocmirea ființei cu Tatăl, arătându-ne nouă prin sine dreapta slăvire a sfintei Treimi, și făcător a fi împreună cu Tatăl și purtător de viață și lumină adevărată, pre acestași l-a arătat nouă. O minune înfricoșătoare, și lucru înțelept! Că plin fiind de dragoste, plin s'a făcut și de bogoslovie, cu mărirea și cu cinslea și cu credința, întemeitor fiind curaței noastre credințe, prin care vom dobandi veșnicile bunătăți în ziua judecății.

Și acum, al Praznicului.

IEȘIRE Lumină lină...

Prochimenzile zilei, și Paremile.

Din Soborniceasca întâia carte a sfântului Apostol Ioan cetire.

Cap. 3, Vers 21.

Iubiților, de nu ne va arăta nouă vina inima noastră, îndrăzniere avem către Dumnezeu, și orice vom cere vom luă dela dânsul, căci poruncile lui păzim, și cele plăcute înaintea lui facem, și aceasta este porunca lui: Ca să credem în numele Fiului său Iisus Hristos, și să ne iubim unul pre altul, precum ne-a dat nouă poruncă, și cela ce păzește poruncile lui, într'insul locuеște, și acesta intru el. Si intru aceasta cunoaștem că locuеște intru noi, din Duhul carele ne-a dat nouă. Iubiților, nu pre tot duhul credeți, ci ispiți duhurile de sunt dela Dumnezeu, că mulți prooroci minciinoși au eșit în lume. Intru aceasta să cunoașteți Duhul Dumnezeu. Tot duhul carele mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu este. Si tot duhul carele nu mărturisește pre Iisus Hristos că a venit în trup, dela Dumnezeu nu este, și acesta este al lui antihrist, carele ați auzit că vine, și acuma în lume este. Voi dela Dumnezeu sunteți filori, și ați biruit pre aceia, că mai mare este cela ce este întru voi, decât cela ce este în lume. Aceștia din lume sunt, pentru aceasta din lume grăesc, și lumea de dânsii ascultă. Noi dela Dumnezeu suntem. Cela ce știe pre Dumnezeu ascultă pre noi, iară carele nu este dela Dumnezeu, nu ascultă pre noi.

Din Soborniceasca întâia carte, a sfântului Apostol Ioan cetire.

Cap. 4, Vers 11.

Iubiților, dacă ne-a iubit aşă Dumnezeu pre noi, și noi datori suntem unul pre altul să iubim. Pre Dumnezeu nimenea nici odinioară nu l-a văzut. De vom iubi unul pre altul,

Dumnezeu intru noi petrece, și dragostea lui desăvârșită este intru noi. Intru aceasta cunoaștem, că locuim într'însul, și el intru noi, că din Duhul său ne-a dat nouă. Si noi am văzut, și mărturisim, că Tatăl a trimis pre Fiul Măntuitor lumii. Ori carele va mărturisi că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu intru dânsul petrece, și acela intru Dumnezeu. Si noi am cunoscut și am crezut dragostea care are Dumnezeu intru noi. Dumnezeu dragoste este, și celace petrece în dragoste, intru Dumnezeu petrece, și Dumnezeu intru dânsul.

Din Soborniceasca întâia carte a sfântului Apostol Ioan ceteire.

Cap. 4, Vers 20.

Iubiților, de ar zice cineva că iubește pre Dumnezeu, și pre fratele său urăște, mincinos este; căci cel ce nu iubește pre fratele său pre carele vede, pre Dumnezeu pre carele nu l-a văzut, cum poate să-l iubească? Si această poruncă avem dela el, ca cela ce iubește pre Dumnezeu, să iubească și pre fratele său. Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, dela Dumnezeu este născut. Si tot cela ce iubește pre cel ce a născut, iubește și pre cel născut dintr'însul. Intru aceasta cunoaștem că iubim pre fiii lui Dumnezeu, când iubim pre Dumnezeu, și poruncile lui păzim. Că aceasta este dragostea lui Dumnezeu ca poruncile lui să păzim, și poruncile lui grele nu sunt. Că tot cel născut dela Dumnezeu biruește lumea; și aceasta este biruința ceea ce biruește lumea, credința noastră. Cine este cela ce biruește lumea? Numai cela ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu.

LA LITIE.

Stihira hramului sau a Praznicului.

Apoi a Apostolului, glas 1, a lui Ghermanò

Rîuri de Dumnezeu cuvântătoare, au izvorit din cinstă gura ta Apostole; din care adăpându-se Biserica lui Dumnezeu, cu dreaptă mărire se încină Treimii celei de o ființă. Căreia și acum roagă-te Ioane de Dumnezeu cuvântătorule, să se întărească și să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Andrei Pirul, glasul acelaș.

Sadul curăției, mirul bunei mirezme iarăș ne-a răsărît nouă, intru acest praznic de acum. Să strigăm către dînsul: Cel ce te-ai rezemăt pre pieptul Stăpânului, și ai rourat lumii pre Cuvântul, Ioane Apostole, cela ce pre Fecioara o ai păzit ca lumina ochiului, cere nouă dela Hristos mare milă.

Ca un însuși văzător faineelor celor negrăite, ai strigat glăsuind, că Cuvântul cel prea veșnic, intru început eră la Dumnezeu, și el eră Dumnezeu, Ioane Apostole, cel ce te-ai rezemăt pre pieptul lui Hristos, și prietene de aproape, și dulceața Treimii, întărirea Efesului și a Patmosului cea neclădită, și ajutorul nostru, roagă-te de Dumnezeu cuvântătorul prea fericite de vrăjmașii cei păgâni, de cei trupești și de cei nefrupești, să se mân-

tuiască norodul cel ce săvârșește pomenirea ta pururea cu credință.

Glasul al 2-lea.

Pre cel ales din apostoli trâmbița cuvântării de Dumnezeu, pre duhovnicescul mai marele ostaș, pre cel ce a supus lui Dumnezeu lumea, veniți credincioșii să fericim, pre Ioan pururea măriful, pre cel ce de pre pământ s'a mutat și de pământ nu s'a depărtat, ci viază și aşteaptă a doua venire a Stăpânului cea înfricoșată. Care fără de osândă ca să o întâmpinăm roagă-te, prietene cel de taină, cela ce te-ai rezemăt pre pieptul lui Hristos, pentru noi cei ce săvârșim cu dragoste pomenirea ta.

A Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Arsenie, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut; cetele îngerești ai ajuns. A cărora viață fără prihană ai urmat, îndrăznire având către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, al lui Vizantie.

Rezemându-te pre pieptul invățătorului tău Hristos la cina Domnului, iubite ucenice, de acolo ai cunoscut cele negrăite,

și cerescul glas tuturor ai tunat: Întru început eră Cuvântul, și Cuvântul eră la Dumnezeu, și Dumnezeu eră Cuvântul, lumenia cea adevărată, care luminează pre tot omul ce vine în lume, Hristos Dumnezeu, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniți credincioșilor astăzi să încununăm cu cântări dumnezeești adâncimea înțelepciuniei, pre scriitorul dogmelor celor ortodoxe, pre măriful și iubitul Ioan. Căci acesta a tunat: La început eră Cuvântul. Pentru aceea s'a arătat cu glas de tunet, ca unul ce a strălucit în lume, Evanghelia, cu multă înțelepciune pururea pomenitul.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Cu adevărat tu te-ai arătat prieten adevărat mare de pre pieptul lui Hristos invățătorului, căci ai căzuț pre pieptul lui. Pentru aceea ai scos dela dânsul dogmele înțelepciuniei, cu care îmbogățești toate marginile pământului, ca un propoveduitor al lui Dumnezeu. Drept aceea fiindu-le pre dâNSELE Biserica lui Hristos cea de veselie, acum bucurându-se, se veselăste de dânsa.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mânilor lui o vestește tăria.

Bucură-te de Dumnezeu cuvântătorule adevărate, bucură-te fiule al Maicei Domnului prea iubite, căci tu stând aproape de Crucea lui Hristos, ai auzit dumnezeescul glas al Sfăpânului, care a strigat către fine: lată acum Maica ta. Pentru aceea ca pre un dumnezeesc apostol al lui Hristos, și iubit, toți dupre vrednicie te fericim.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Apostole al lui Hristos evanghelite Ioane de Dumnezeu cuvântătorule, făcându-te învățător celor tainice, ne-ai funat nouă dogmele înțelepciuniei celei negrăite, arătat descope rind credincioșilor cuvântul care zice, dintru început eră Cuvântul și lepădând cuvântul care zice, că nu a fost, ai iz gonit cuvintele ereticilor, arătându-te răzemător pre piept și prieten iubit, ca Isaia prea mare glăsuirorul, și ca Moisie de Dumnezeu văzătorul, îndrăzneală având către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Troparul Apostolului, glasul al 2-lea.

Apostole a lui Hristos Dumnezeu iubile, grăbește de mâncuiește pre norodul cel fără de

răspuns. Că te primește când cazi către dânsul, cel ce te-a primit când te-ai răzemat pre pieptu-i; pre carele roagă-l de Dumnezeu cuvântătorule, și norul păgânilor cel pus asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

De două ori.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară... odată. Și binecuvântarea păinilor și citire.

Iară de nu va fi priveghiere, Troparul Apostolului, Slavă, al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale... *înțeles*

Căută la sfârșitul cărței.
Și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului și al Apostolului, Slavă, al Cuviosului.

Și acum, al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 8-lea, Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul..

Răzemându-te pre pieptul lui Iisus, îndrăzneală ai dobandit ca un ucenic întrebând: Cine este cela ce va să te vânză Doamne? iubit foarte fiind prea lăudate. Prin pâine și s'a arătat fie acela de față, pentru aceasta și ca unul ce ai fost ucenic celor negrăite, înveși marginile întrupărei cuvântului, de Dumnezeu cuvântătorule Apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască ierlare de greșeli, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 5-lea. *I 2 p. 143*

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Toți să lăudăm cu cântări și cu laude sfințite pre Apostolul și ucenicul lui Hristos, pre prea cinsitul Ioan, carele a propoveduit tuturor nașterea cea dumnezeiască cea din Tatăl a Mântuitorului și Impăratului Hristos, căci neîncetată se roagă să se mântuiască sufletele noastre. **De două ori.**

Slavă, și acum, a Praznicului.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea. *I 2 p. 150*

Podobie: Degrab ne întâmpină pre noi...

Pomenirea Apostolului să cinstim credincioșilor, căci astăzi a sosit la toate marginile lumii luminând pre toți, acesta adevăratul cuvântător de Dumnezeu, întru Evanghelie s'a arătat prieten Domnului; pentru aceasta celor ce-l cinstesc pre dânsul, le izvorăște tămăduiri. **De două ori.**

Slavă, și acum, a Praznicului.

Antifonul dintâiul al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

In tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu. Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan C. XXI, V. 15.

In vremea aceea, arătatu-s'a Iisus ucenicilor săi după ce s'a sculat din morți...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Apostolului tău, Milostive, curățește multimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluște-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Apoi Stihira, glasul al 2-lea : *I 1 p. 63*

De Dumnezeu cuvântătorule iubitorule de fecioare, ucenice al Mântuitorului, prin rugăciunile tale, rugămu-ne, mântuește-ne pre noi de foată vălămarea, căci a ta turmă suntem.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 4, și al Apostolului pe 6, și al Cuviosului pe 4.

CANONUL Apostolului.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă...

Ca un curat iubit ai fost lumenii celei prea curate, și pre pieptul lui odihnindu-te, cu suflet îndrăzneț din adâncul înțelepciunii ai scos lumina cunoștinții, fericite, Ioane Apostole.

Mai pre sus de fire, de Dumnezeu grăind ai tunat, iubitule al lui Dumnezeu: Cuvântul eră întru început, și întru început eră Cuvântul viu și ipostatic la părintele său, și Dum-

nezeu eră Cuvântul, și trup Cuvântul s'a făcuț, și Dumnezeu a rămas neschimbat.

A Născătoarei:

Sub acoperământul tău Preacurată scăpând, ne păzim de toată năvala ispitelor Preacurată, pentru aceasta și acum ne rugăm, scoate pre cei căzuți din adâncul greșelilor, Curață, cu dumnezeeștile tale rugăciuni.

Alt Canon al Cuviosului, glasul și Irmosul acelaș.

Poruncii Stăpânului celei dumnezeești plecându-te Arsenie, mărire bogăției împărătești ai lăsat, ca și dătătorul de lege Moisie, și fugind dela oameni, locitor cu îngerii te-ai făcut, împreună cu dânsii veselindu-te.

Slavă...

Tu din valuri fugind Arsenie, ca din izvoarele păcatului, limba cu tăcere ți-ai înfrânat; pentru aceasta întru liniște fără turburare mintea ți-ai păzit, făcându-te dupre vrednicie cuviuos locaș dumnezescului Duh.

Si acum, a Născătoarei :

Bucruri prea slăvite s'au grăit pentru tine în neamurile neamurilor, pre Dumnezeu Cuvântul în pântece încăpându-l, și curață rămâind de Dum-

nezeu Născătoare Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pre tine, cea după Dumnezeu foloșitoarea noastră.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărit Cerurile...

Din pescar, vânător de oameni și cuvântător de Dumnezeu te-ai făcut înțelepte Ioane, neuitându-te la dragoștea părintească și lumească și Stăpânului Cuvântului cu dumnezeească dragoste urmând.

Curățit fiind la ochiul sufletului, o de Dumnezeu Cuvântătorule, ai văzut slava cea negrăită a unuia născut din Tatăl, a Cuvântului și Fiul lui Dumnezeu; prin carele înțelepțește toate s'au făcut cu dumnezescul Duh.

A Născătoarei:

Sub măntuitoare scăparea ta alergând, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, mă izbăvesc de toată năvălirea vrăjmașului, și mă măntuesc cu rugăciunile tale; încă și de munca ce va să fie mă izbăvesc Curăță.

Al Cuviosului.

Părinte Arsenie, cu îmbrăcămintea aspră și proastă a săracii tale celei de Hristos următoare, ai acoperit haina din-

tâi cea mărită, care și-a câșliat și îmbrăcămîntea slavei celei negrăite.

Slavă...

Năvălirile vrăjmașilor și ale duhurilor celor falnice, de la Dumnezeu luând ajutor, le-ai surpat cu inimă umilită Arsenie, purtător de biruință părinte, cu smerenia făcându-te.

Și acum, a Născătoarei:

Decât Heruvimii și Serafimii te-ai arătat mai înaltă, Născătoare de Dumnezeu; că tu una ai primit în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, nespurcată. Pentru aceasta foți credincioșii cu cântări pre tine te fericim, Curață.

Condacul Cuviosului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Dela Roma ca un soare mare ai strălucit, și ai ajuns către cetatea împărătească prea fericite, luminându-o pre aceasta cu cuvintele și cu faptele tale, și izgonind întunericul neînțelepciunii. Pentru aceasta te cinstim pre tine prea cuvioase Arsenie, lauda părinților.

I C O S.

Auzind glasul Domnului prea cuvioase, și lepădându-te de frumusețile lumii, te-ai să hăștrit râvnind vieții celei îngerești, de Dumnezeu, înțelepțite.

Drept aceasta te-ai și arălat cu totul schimbat ca un înger în trup, aducând lui Hristos postire și lacrămi și rugăciune curată, și stare de preste toată noaptea, pentru care te-ai și făcut locaș Treimii, chip călugărilor, și îndreptător bunătăților, și pururea călduros rugător pentru cei ce te cinstesc pre tine. Pentru aceasta te cinstim pre tine Arsenie, lauda părinților.

Sedealna Apostolului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Pre pieptul Înțelepciunei răzemându-te, și cunoștinței celor ce sunt învățându-te, dumnezeește ai tunat: Intru început eră Cuvântul; bine scriind tu întâi nașterea cea fără început, și ai propoveduit tuturor întruparea Cuvântului. Pentru aceasta și cu limba ca cu o mreajă vânând neamurile, cu Darul Duhului înveji marginile. De Dumnezeu cuvântătorule Apostole, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, glas și podobie asemenea.

Din valurile lumești fugind, și vieajă fără gâlceavă săvârșind, ai omorît patimile, și mintea și-ai ridicat către Dumnezeu, și stâlp de foc te-ai făcut,

și luminător tuturor credinților celor ce te cinstesc pre tine. Și cu ploile lacrămilor adăpându-te, te-ai arătat ca un pom roditor, de Dumnezeu purtătorule Arsenie. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ierlare de greșeli să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pemenirea ta.

Și acum, a Praznicului:

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Pre tine fiu al tunetului Domnul te-a numit și te-a învrednicit, a tună cu Duhul dumnezeească și necuprinsă nașterea lui din Tatăl cea neagrăită. Pentru aceasta de Dumnezeu cuvântătorule, pomenirea ta cea cu totul prăznuită, cu cântări dupre vrednicie o slăvим.

Tu la înălțimea faptelelor bune te-ai suiat Apostole, tu ai văzut pre cuvântul unul născut cel fără de început strălucind cu slavă în trup, pre cel ce șade în sânurile părintești, și te-ai învrednicit a auzi glasul părintesc, mărturisind a lui fiască ființă.

A Născătoarei:

Sub a ta sprijineală acum scap eu netrebnicul robul tău, ceea ce ești cu totul fără pri-

hană, să nu mă rușinez. Că pre tine te am către Dumnezeu folositoare și zid nebiruit. Rogu-mă ca să dobândesc pentru tine și liniștea ce va să fie, și dumnezeească vieată.

Al Cuviosului:

Tu silitor firei te-ai arătat Arsenie, tu patimile, Părinte, le-ai supus minței celei stăpâni-toare, ca unei slugi poruncind somnului. Pentru aceasta și întru privegherile de noapte ai strigat: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Tu pre Dumnezeu Cuvioase cu dragoste l-ai căutat, tu de cel ce s'a arătat mai mult ai dorit, și pentru curățenie dumnezesc tot făcându-te, cu cel dorit ai vorbit, și prin unire ai cunoscut pre cel ce este mai pre sus decât toată cuprinderea, părinte Arsenie.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor ceea ce nu știi de mire, tu folositoarea, tu și scăparea creștinilor, zid și liman. Căci către Fiul tău duci rugăciunile, ceea ce ești cu totul fără prihană, și măntuești din primejdii pre cei ce cu credință și cu dragoste te cunosc pre tine de Dumnezeu Născătoare Curată.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat..

Văzând lumina cea fără de ani care a strălucit întru întunericul lumii, și amestecând cu dânsa prin dragoste, și luminător creștinătăiei făcându-te, neamurile păgânilor cele de multe seminții, cu lumina bogosloviei Ioane le-ai luminat.

Cunoscând că legea cea umbroasă prin Moisî s'a dat, iară dumnezeescul Dar prin Hristos Dumnezeul nostru s'a făcut, cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare fiule al tunetului iubite, bine ai vestit Dumnezeirea lui.

A Născătoarei :

Tu ești acoperemântul meu și putere, Preacurată, și tărie și zid nemîșcat, și pre tine te chem noaptea și ziua, păzește-mă de toată vătămarea lui veliar ce-mi vine asupră, ca cu credință și cu dragoste să te slăvesc.

Ai Cuviosului:

Pre silitorul călcărei de porunca celei dintâi a lui Adam celui întâi zidit, Părinte ca un bine credincios l-a gonit, bine săzând măestriile vrăjmașului. Pentru aceasta în livada desfășării cea prea curată dănuind, pre Stăpânul Hristos roagă-l.

Slavă..

De tine însuși te-ai lepădat, toată patima dulceței lepădând, și pre umere Crucea purtându-ji Arsenie, și de Hristos dorind, în ceruri împreună moștenitor cu dânsul dupre vrednicie te-ai făcut.

Și acum, a Născătoarei :

Ca o Maică îndrăzneală către Fiul tău câștigând Preacurată, purtarea ta de grije pentru noi cei de un neam nu o frece cu vederea, rugămu-ne; că pre tine una către Stăpânul, creștinii rugătoare milostivă te punem.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Cărbunele dumnezeescului foc mai nainte l-a văzut Isaia cu închipuire, și curățindu-și buzele s'a învrednicit proorociei, iară tu te-ai arătat rezemător pre pieptul Cuvântului lui Dumnezeu, celui ce s'a intrupat, fericite Ioane.

Cuvântul unul născut cel ce săde în sânurile Tatălui, întrupat s'a văzut, Ioane fericite, și ca unui tăinuitor iubit tăie și arătat; că pre Dumnezeu cel fără de trup, nimenea nu poate să-l vadă nici odinioară.

A Născătoarei :

Luminează sufletul meu ceea ce ai născut raza slavei

Tatălui Fecioară, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată. Că al tău Dar având adunările cele adevărate, hulele au biruit.

Al Cuviosului:

Ințelepciunea trupească prin nepătimire omorându-o ca un binecredincios, nu ai iubit moștenirea pământească, Cuvioase, dorind de desfășarea moștenirii celei cu Hristos întru înălțime, părinte Arsenie.

Slavă...

Soarele răsărind a măntuit starea ta cea de totă noaptea Arsenie, mai nainte vestind strălucirea cea neasemănătă a Soarelui celui înțelegător, care era să-ți lumineze fie după ostenelele tale cele din noaptea vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai milostivire, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul cel iubitor de bine, măntueste-ne pre noi de primejdia cea iute și cumplită; că preține una prea curată Stăpână, folositoare nebiruită credincioșii te-am agonisit.

Marin Condacul Apostolului, glasul al 2-lea.

Măririle tale iubitorule de fețiorie, cine le va spune? Că verși minuni și izvorăști fămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător

de Dumnezeu, și prieten a lui Hristos.

I C O S.

Inălțimile cerești a le ști, și adâncurile mării a le ispili, îndrăzneț lucru este și necuprins, că precum stelele a le numără și nisipul mării, nu este cu puțină nici cum, aşă nici ale cuvântătorului de Dumnezeu a le spune nu este lucru îndestulat; cu alătrea cununi Hristos a încununat pre acesta pre carele a iubit, căruia și pre piept s'a rezemat și la cina cea de taină cu dânsul a măncat, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

Intru această lună în 8 zile, pomenirea sfântului măritului apostol și Evanghelistului cel de pre piept iubit și iubitorul de fețiorie, Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, adică adunarea sfintei pulberi ce ieșe din mormântul său, ce-i zic mana.

Stih: Nu hrana ei întărire oamenilor împărtește.

Ucenice al Domnului, mana ceea ce din mormântul tău izvorăște.

In a opta zi săvârșim cu adevărat.
Inflorirea fiului tunetului celui lăudat.

Prea bunul Dumnezeu și iubitorul de oameni Domnul nostru, pre cei ce s-au nevoit cu osârdie pentru dânsul, pre sfintii săi ucenici și apostoli, prooroci și mucenici, și pre toți cei ce bine au plăcut Sfintiei sale, nu i-au învrednicit numai împărăției cerurilor și veșnicilor bunătăți, ci și locurile intru care au strălucit și s-au îngropat, le-au luminat cu multe minuni, arătându-le pline de daruri. Că și mormântul intru care se îngropase marele apostol și Evanghelistul Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, când vru să se

mute către Domnul, în toți anii izvorăște și izbucnește afară fără de veste întru a opta zi a lunei lui Maiu, din suflarea sfântului, Duh, praf și pulbere sfântă pe care locuitorii de acolo o numesc mană. Și aceasta luând-o cei ce vin acolo, o au de mântuirea tuturor boalelor, spre tămăduirea sufletelor și sănătatea trupului, slăvind pre Dumnezeu și pre sluga sa Ioan cinstindu-l.

Din cuvântul de laudă a lui Sofronie patriarhul Ierusalimului.

Se cuvine a ști, că tatăl cuvântătorului de Dumnezeu eră Zevedeiu, iară maica sa Salomi, fiica lui Iosif logndnicul Născătoarei de Dumnezeu. Pentru că Iosif a avut patru feciori: pre Iacov, pre Simeon, pre Iuda și pre Iosif, și trei fiice: pre Estir, pre Marta și pre Salomi care eră femeee lui Zevedeiu și maică lui Ioan cuvântătorul de Dumnezeu. Deci Mântuitorul eră unchiu lui Ioan, ca un frate ce eră Salomiei fiicei lui Iosif. Deci se cuvine să știm, că în vremea când s'a vândut Domnul nostru Iudeilor și s'a răstignit, fugind toti, Ioan ca un iubit s'a aflat de față la vânzarea sa, și la răstignire, și a venit și la mormânt cu Petru. Luat-a și pre Născătoarea de Dumnezeu întru ale sale. Și a avut trei maice pre pământ, întâiul pre Salomi, dintru care s'a născut; a doua că s'a numit fiul tunetului, și a treia pre prea sfântă de Dumnezeu Născătoarea, precum s'a zis de Domnul: «Iată Maica ta». Și a îngrijit-o Ioan pre dânsa până la adormirea sa, apoi a venit la Efes, și a surpat jos prin rugăciunea sa capiștea Artemidei, și a mântuit din rătăcire patru sute de mii de bărbați și femei ce slujau Artemidei, și i-a

adus la lumină. Și se numește Livaton muntele în care stă biserică cuvântătorului de Dumnezeu, și despre apus zace sfântul Timoteiu. Iară Maria Magdalina, și cei șapte coconi sunt în muntele ce se apropie de se chiamă Hileon. Iară sfânta Ermion fiica lui Filip unuia din cei șapte diaconi, din cele patru proorocițe fiice ale lui, zace la acel munte aproape. Și Adevc mucenicul și fiica sa Calistena, și alți mucenici ce au fost episcopi: Ariston, Tiranos, Aristovul și Pavel cetățeanul pustiului. Și se face prăznuirea lui în cinstita sa apostolească biserică, ce este la locul ce se numește Evdomon.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arsenie cel mare.

Stih: Arsenie doreă a se tăinui în viață fiind.

Carele nu este cu totul neștiut și din viață ieșind.

Acesta a fost din marea cetate a Romei născut și crescut, păzit fiind din pruncie vas curat lui Dumnezeu, și plin de toată bunătatea și înțelepciunea dumnezeească și omenească, pentru aceasta s'a hirotonit și diacon. Și ocârmuind atuncea împăratiea Romanilor Marele Teodosie, și puind multă nevoieță, și căutând om duhovnicesc și cuvântăreț, ca să dea procopseală, și să-i învețe pre fiii săi la învățături, și mai vârtoș la aceea cu care se cinstește Dumnezeu, află de acesta, și scrise la împăratul Gratian, și la Papa Inocentie, și abia putu dobândi ceea ce postii. Deci purcezând Arsenie dela Roma și sosind la Constantinopol stătu înaintea lui Teodosie, și-l văzu la față și la fire om cinstit și căutătura cu bună rânduială, gândul smerit, și împodobit cu toată bunătatea. Și umplându-se de multă bucurie și dulceață, de a-

tuncea îl cinstea ca pre părintele său, și i se smereau ca unui dascăl. Și boerii statului văzându-l ca pre un odor mare, se mirau. Iară el urând mărirea și iubind pre Dumnezeu, socotea mărirea ca o pleavă, și dorind de viața monahicească, în toate zilele se rugă lui Dumnezeu să-i plinească dorința. Și indată auzi un glas dumnezeesc de sus, care zicea: Arsenie, fugi dela oameni și te măntuește. Deci el nezăbovind, ci schimbându-și portul, se duse și sosi la Alexandria. Și călugărindu-se merse la Schit, dându-se spre toată petrecerea cea rea și cu nevoie, și rugându-se lui Dumnezeu, iară se făcă glas dumnezeesc către dânsul: Arsenie, fugi, taci, liniștește-te și te măntuește. Pre marele acesta îl întrebă oarecând Teofil Papa Alexandriei, suindu-se și cu alții către dânsul: Spune-ne o Părinte cuvânt de folos; și el zise: Dacă îl voiu spune, ținea-l-vetă? Iară ei ziseră: Așa adevărat. Și zise: Ori unde veți auzi de Arsenie, nu vă apropiati acolo. Și iară spus de acesta, că lucrând în toată vremea vietii sale, avea un petec de rasă în sân deși sprijinează lacramile. Și era la trup minunat și cuvios, preste tot cărunt, uscat și lung, măcar că era puțin gârbov de bătrânețe, și era barba până la pântece, chipul îngeresc ca al lui Iacob. Drept aceea nici vrea să se arate cuiva de față. Privegheă mult, stând în picioare și rugându-se și neplecându-și genunchile nicidecum de cu seară până la răsăritul soarelui. Drept aceea cu vârsarea lacramilor a stins focul cel stricător de suflet. Și vrând el ca să se despartă dela trup, ajungând la adânci bătrânețe, că era aproape de o sută de ani, îl întrebară ucenicii lui,

unde și cum se cade să-l ingroape. Iară el zise: Dar nu știi, să puneti o funie în picioarele mele, și să mă ridicăți în munte? Și iară le zise: Vedeti fișii mei, în cătă frica mă aflu vrând a ieși din trup? Și ei ziseră: Vedem. Iară el zise: De când m'am făcut monah n'a lipsit nicidecum dela mine frica aceasta. Și indată și-a dat cu pace sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, cuviosul Mil făcătorul de cântări, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Mil făcătorul de cântări celce din viață s'a mutat,

Prin cuvântul a-l lăudă cu cuvinte, cuviințios lucru este cu adevărat.

Intru această zi, întreaga mulțime (adică cea de ostașilor de sabie s'a săvârșit).

Stih: Taie-se capetele cetei celei de Hristos cugetătoare.

Ceia ce n'au urmat cetei celei de Hristos ucigătoare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Cu toată voința a ieșit din legătura trupului o prea fericite, ca un sfătător de față înaintea lui Dumnezeu, și fiind vestitor bogoslovei celei de Dumnezeu însuflare, ai învățat a strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca niște iarba ai socotit aurul și bogăția, o prea fericite, și iarba în aur s'a prefăcut ţie, prin lucrare dumnezească, celui ce Dumnezeu cuvântai pre ziditorul și cântai: Bine

ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Pre Duhul sfânt cel ce purcede din Tatăl cel fără de început, și se socotește a fi de tine nedespărțit, Cuvinte al lui Dumnezeu unele născut, apostolilor l-a vestit, ca să strige: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Biserică și polată Impăratului Hristos te-ai făcut, tu una, și pat al lui Solomon, pre cărele precum zice Scriptura, îl încunjură șasezeci de puternici, cari acum strigă fie Fecioară și cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Al Cuviosului:

Tămăduind stricăciunea mirezmelor celor de demult, părinte Arsenie, ai suferit răul miroș, și bună mireazmă lui Hristos făcându-te prin mijlocirea Darului, ai zis: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Intru dumnezeescul nor cu trupul întrând părinte Arsenie, și întru Hristos învățându-te cunoștința Tatălui celui fără de început și a Duhului, unimea în treime ai lăudați: Bine ești

cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Pre fine Domnul tuturor Tatăl unul al unuia născut, Fiului te vestim cu dreaptă mărturisire, Dumnezeu numindu-te și pre unul Duhul cel drept de o ființă și împreună veșnic, carele din tineiese știind.

Peasna 8-a, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Prea slăvită pomenirea ta, Evangelistule al Dumnezeirii lui Iisus, ca o cuvioasă și binevestită, dumnezeește a strălucit, de mireazmă umplând Biserica; pentru aceasta bucurându-ne credincioșii, cântăm: Tinerii binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

Pre cuvântătorul de Dumnezeu avându-l începător de cete, pre fine Hristoase cel binecuvântat, de dânsul, Dumnezeu te vestim, împreună cu Tatăl și cu Duhul și psalmicește cântând, strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu Cuvântul întrerupt l-a născut Preacurata,

pre aceșta roagă-l să mă izbăvească de foc, că iată vieața mea foată s'a cheltuit, foată s'a robit de păcate cumplite; pentru aceasta la fine Fecioară alerg eu ticălosul, și pre fine te chem cea cu Dar dăruită.

Al Cuviosului:

Aprinderea dulceților cea stricătoare de suflet Arsenie, și arderea gheenei cea muncitoare, înțelepțește o ai stins cu curgerile lacrămilor. Deci ca și pre noi de amândouă să ne mântuiască, nu înceată rugând pre Mântuitorul lumii Hristos, pre carele bine-l cuvântăm întru toți vecii.

De șapte ori Cuvioase cupitorul Vavilonului umilinței ţie însuși l-a ars, întru carele fiind rourat cu luminarea Darului, săcătorului și Mântuitorului ai strigat: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O Dumnezeire întreit luminătoare care arătă o rază dintr-o fire cu trei ipostasuri, pre Tatăl cel fără de început, și pre Cuvântul cel de o fire cu Tatăl, și pre Duhul cel de o ființă, și împreună împărățitor: Tineri binecuvântați, preoți laudați, noroade prea înălțați-l pre el întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ești viață care ai născut Strugurul cel copț, cu băutura umilinței adăpă-mă pre mine acum, ridicându-mi beția patimilor mele.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-să Cerul...

Inaintea Crucii stăpânului stând ucenicul cel iubit, și organul cel curat al bogosloviei, Fecioara și Curată de Dumnezeu Născătoarea ca unui feciorelnic i s'a încredințat, și păzitor Născătoarei de Dumnezeu celei fără prihană fiind, acum dupre vrednicie se fericește.

Dupre vrednicie iubind cel curat, cinstiță și curată vieață, pre tine cel ce ai viețuit în gerește pre pământ, frate te-a primit fericite Ioane, Maicei sale de Dumnezeu Născătoarei fiu a fi vestindu-te, cu care pre fine toți te fericim.

A Născătoarei:

Turn de mântuire fii mie Preacurata, taberile dracilor oprind, și multimea ispitelor și a primejdijilor gonind, și năvălirea patimilor departe împrăștiind, Curată, mântuire dându-mi, și bogăția dumnezeeștilor daruri dăruindu-mi.

Al Cuviosului:

Minunat s'a făcut Moisì,

învrednicindu-se a vedeă naștere-a Fecioarei cu închipuire, rugul cel închipuit cu vedere de foc; iară tu cu dumnezeescul Duh prin adâncă gândire tot unindu-te, în chipul focului te-ai văzut. Pentru această dupre vrednicie te fericim pre fine Arsenie.

Slavă...

Răsăritu-ți-a ţie Hristos lumană cea neapusă, și veselia te-a primit în ceruri. Că cu pomenirea morției cea deapururea ți-ai agonisit ţie cu osârdie vieață nespurcată; pentru această și dupre vrednicie ai luat rodurile ostenelelor prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o Fecioară Maică lui Dumnezeu, mai presus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a răspuns mai 'nainte de toți vecii ca un bun; pre carele acum și mai presus de trupuri îl cunoaștem, măcar că și în trup s'a îmbrăcat.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De Dumnezeu grăind, ai tunat aceasta: Întru început eră Cuvântul, și Cuvântul eră la Dumnezeu, și Dumnezeu eră Cuvântul, apostole Ioane; că răzemându-te pre pieptul lui

Hristos, și de acolo umplându-te de bogoslovie, și izvor de vieață scoțând, bogoslovule, făptura toată adăpi, care te și cinstește pre fine.

Slavă, a Cuviosului.

Podobie: Femei auziți glas...

De patimile lumii, ca de spurcăciune depărțându-te, și veștejindu-ți trupul cu nemâncarea, ai înnoit ţăria sufletului și te-ai îmbogățit cu mărireala cerească, prea cuvioase Arsenie; pentru această nu încetă a te rugă Domnului pentru noi.

Și acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, ale Praznicului, 3, și ale Apostolului 3, glasul al 8-lea,

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Ioane prea înțelepte, cu îndestulată căldura dragostei lui Hristos, mai mult decât toți ucenicii iubit ai fost Cuvântului celui atolvăzător, celui ce și judecă cu drepte cumpene toată lumea; cu frumusefile curăției și ale fecioriei strălucind fiind la trup și la gând, de Dumnezeu fericite.

Inflorirea fecioriei, locașul cel primitor de cinstite fapte, organul înțelepciunii, Biserică Duhului, gura darului cea purtătoare de lumină, ochiul Bisericii cel prea luminat, pre cinstițul Ioan cu cântări

duhovnicești acum să-l lăudăm,
ca pre un slujitor al lui Hristos.

Pre pieptul înțelepciunie rezemându-te, apele cuvântări de Dumnezeu ai scos, și ai adăpat lumea, loane prea cuvioase; cu cunoștința Treimii mare a nedumnezeirii o ai uscat, stîlp fiind și nor însuflețit, povătuindu-ne pre noi la creasca moștenire.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvirosului lui.

Apoi această Stîhiră a Cuviosului, glas și Podobie aceeaș.

Părinte de Dumnezeu înțelepțite Arsenie, din valul lumesc osebindu-te, la înălțimea cea mai pre sus de lume te-ai suiat, de singur izvorul bunătăților dorind, la singură dorirea cea adevărată ai ajuns. Cu ale căreia străluciri ferice, luminat fiind, din negura păcatelor cu rugăciunile tale, scoate-ne pre noi.

Slavă, glasul al 8-lea. *Tip. 40*

Evangelistule Ioane, cela ce ești întocmai cu îngerii, iubitorule de feciorie, de Dumnezeu cuvântătorule cel de Dumnezeu învățat, cu dreapta credință lumii prea curata coastă, și sângele și apa ce au curs le-ai propoveduit, întru care viața veșnică dobândim sufletelor noastre.

Și acum, a Praznicului.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâiu și Otpustul desăvărșit.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului din Peasna cea de rând pe 4, și ale Apostolului Peasna 6 pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul din Soborniceasca Carte a lui Ioan: *Care am auzit din început, care am văzut cu ochii noștri...* Alilua glasul 1-iul: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia de la Ioan: *In vremea aceea stă lângă Crucea lui Iisus...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfântul prooroc Isaia și sfântul mucenic Hristofor, și aducerea moaștelor celui dintru sfîntă părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni din Mira în cetatea Bari. (Unde va fi hramul sfântului Ierarh Nicolae, să se cânte tot Serviciul dela Mineiu lunei lui Decembrie în 6 zile). La Doamne strigat-am, Stîhirile Sfinților pe 6

Stîhirile proorocului, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

Isaia cel mare și slăvit, curățindu-se prin jera-tecul Dumnezeirii cel înfrapat, i s'a încredințat proorocia, și vede à slava cea

dumnezească, pentru multă prisosire a bunătăței, și pentru curăție; și s'a ales a fi propoveduitor, și vestește mai nainte mântuirea ce vrea să fie limbilor, și arălarea cea dumnezească.

Curățindu-ji-se cugetul și mintea minunate Isaie, te-ai făcut organ bine tocmit al Duhului, lovindu-te pururea de lucrările lui, și potrivindu-te de însuflările lui prin cuget dumnezeesc, pururea pomenite, ai văzut pre cel ce sedează pre scaun înalt, și te-ai învățat cele dumnezești.

Văzând fericite pre dumnezeștii Serafimi, că slăvesc cu gând neîncetat, o domnie a Dumnezeirei în trei Ipostasuri întreit Sfinte, și învățându-te prin taină, și s'a încredințat Darul cel proorocesc minunate; pentru aceasta săvârșind pomenirea ta cea prea sfântă, te aducem pre tine rugător prea tare către Hristos.

Alte Stihiri ale Mucenicului, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Veniți să cinstim chinuirile lui Hristos, prin care ne izvoărăște nouă Darul cel pururea curgător al lui Hristos dătătorului de viață, că biruind pre vrăjmași foarte tare, a primit

putere asupra patimilor și a dracilor și a durerilor.

Tărâna moaștelor tale, izvorăște izvoare de minuni, izbăvire de trăsnet, și dăruște mântuire de boale grele de moarte; pentru aceea și acum Hristofore mult pătimitorule, se roagă norodul tău ca să se mântuiască pururea prin rugăciunile tale de stricăciunea acelora.

Pomenirea ta Mucenice și patimile cele mult pălimitoare ale luptelor tale pătimitorule, arătat miroscă ca niște trandafiri de primăvară, prin care cei nepufincioși, și cei cu patimi, și cei bolnavi, luându-și sănătate prin rugăciunile tale, laudă pre Hristos dătătorul.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Cu roșala săngelui muceniciei tale, împodobindu-se Biserica lui Dumnezeu, trimite raze de soare, Hristofore mult pătimitorule. Căci întrămându-te pre sineși cu Crucea, și alegând mai cu voie a muri pentru Hristos, vitejește ai sfătuț împotriva celui străin întrurăzboiu, și rușinând toate cugetele celor fără de lege, te-ai arătat ostaș biruitor al lui Hristos. Pentru aceea te rugăm ca pre unul ce ai îndrăzneală,

podoaba mucenicilor, roagă-te să se mânuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Stihoavna Praznicului, Slavă glasul al 4-lea,
a lui Anatolie.

Veniți adunarea credincioșilor, să adunăm ceală duhovnicească, și pre pătimitorul lui Hristos Dumnezeu, să-l cinstim cu cântări, pre măritul Hristofor. Căci astăzi a răsărît ca un luceafăr, și luminează mințile credincioșilor celor ce cu credință și cu dragoste, săvârșesc pomenirea lui cea cinstită.

Și acum, a Praznicului.

Troparul Proorocului, glasul al 2-lea,

Proocului tău Isaia, pomienirea Doamne prăznuind, prin trînsul te rugăm, mânuește sufletele noastre.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 4-lea.

Cu haine din sângeuri împodobindu-te sfai înaintea Domnului împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor cântă dulce cântare întreit sfântă și înfricoșătă; pentru aceasta prin rugăciunila tale mânuește turma ta.

Troparul sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 4-lea.

Ne părăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prea liniștită,

prea mărit te-ai adus cu trupul arhiereule Nicolae, și prin venirea ta ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo, și pre cei neputincioși ai fămăduit. Pentru aceasta te rugăm sfinte Nicolae, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mânuiască sufletele noastre.

CONDACUL Sfântului Nicolae, glasul al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca o stea dela răsărît până la apus a răsărît moaștele tale sfințite Nicolae, și marea sa sfințit prin trecerea ta, iară cetatea Bari te primește pre tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, prea minunat și prea milostiv, mare Ierarhe Nicolae.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale Sfinților pe 8.

CANONUL Proorocului.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmosul:

Cântă-voiu ţie Doamne Dumnezeule...

Luminează-mă, Doamne Dumnezeul meu, și mă îndreptează luminat a lăudă mărită și cinstită prăznuirea dumnezeescului Prooroc.

Răsărind pre pământ trîmbița cu glas dumnezeesc a

Isaiei proorocului, a chemat pre cei hrăniți de Biserică să prăznuiască pomenirea lui.

Supuind patimile trupului cu făria sufletului, te-ai învrednicit a vedea slava Atoțiiitorului, purtătorule de Dumnezeu.

Alt Canon al Mucenicului, glasul și Irmosul acelaș.

Veniți toți purtătorii de Hristos, cu cuget dumnezeesc și cu bună credință să laudăm astăzi pomenirea lui Hristofor mărturisitorul adevărului.

Slavă...

Cu bărbătie te-ai luptat împotriva înșelăciunei, și a îngrozirei tiranilor, și întărindu-te cu putere, ai călcăt pre vrăjmașul, Mucenice purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia cel mare văzându-te pre tine, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit toeag, iară floare pre Cuvântul cel ce s'a intrupat din tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici..

Primind toată lumina Duhului, mărite, ai proorocit taina cea negrăită a rânduelei Cuvântului.

Ridicatu-te-ai către înălțimea cerească și ai arătat luma bunei credințe, și deșer-

tăciunea idolilor și slăbiciunea lor o ai rușinat.

Isaia proorocea de Stăpânul, piatră din Sion prea cinstită, care va să se pună la marginea unghiului, ca să împreune lumea într'una.

Al Mucenicului.

Intărindu-te cu arma Crucii, Mucenice purtătorule de chinuri, ai răbdat durerile, desfășându-te și veselindu-te cu cel dorit totdeauna.

Slavă...

Trupul și se tăieă cu chinurile, iară sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu se hrăniă cu dragoste, cugetând la desfășarea împărăției Hristofore.

Și acum, a Născătoarei :

Adevărat s'a plinit glasul Isaiei, căci Fecioara a născut intrupat pe Dătătorul de viață, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slabbit, și cei neputincioși s'au încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea.“

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Și Condacul Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Săvârșind nevoința muceniei, ai primit dela Dumnezeu cununa biruinței fericite Hris-

lofore; pre carele roagă-l, din nevoi să ne mântuim noi.

Sedealna Proorocului glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Incrednicitu-te-ai dumnezeescului Dar, căci ai auzit glasul Domnului, Isaie proorocule prea mările; propoveduit-ai mai nainte graiurile adevărului, și pre tiranii cei neleguiji i-ai înfruntat. Pentru aceea s-au pus pre tine de te-au făcut în două cu herăstrăul de lemn; ci roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, a Mucenicului, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Întelepciunea...

Apucând în cuget cunoștința bunei credințe și le pădând întunericul necunoștinței Mucenice, ai călcăt pre șarpele cel începător de rele. Căci aprinzându-ți-se cugetul de dragostea cea dumnezeească ai sfîns trufia cea neîndumnezeită a idolilor. Pentru aceasta dupre vrednicie ai primit cununa, răsplătirea chinuirilor tale, și dăruești tămăduiri, Hristofore mult pătimitorule roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli celor ce cu credință prăznuesc pomirenarea ta.

Și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Venirei tale celei pre pământ...

Inălțându-te către bunătatea

cea desăvârșită, și învrednicindu-te a vorbi curat cu cel dorit, cu veselie ai cântat: Slavă puterii tale Doamne.

Darul proorociei și s'a încredințat Isaie, și te-ai arătat dumnezeesc lăcaș al lui Dumnezeu, și te-ai învrednicit slavei celei nepieritoare în lăcașurile cele cerești.

Făcându-te învățător tainelor, zis-ai să se înnoiască ostroavele, însemnând prin aceea bisericile limbilor cele ce vreau să se umple de dumnezeescul Duh; prea mările.

Al Mucenicului :

Moștenirea cerurilor ai primit Mucenice, căci pre pământ te-ai chinuit pentru Hristos, și răfăcirea idolilor cea cu credință drăcească, bărbătește o ai stins.

Slavă..

Ispită cu femei și-a adus ţie Mucenice, ca șarpele odinoară strămoșului Adam; dar biruindu-se, s'a rușinat tiranul, meșteșugindu-și împotriva sa lajuri.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc ni s'a dat nouă din proorocișă, Maica lui Dumnezeu, cel ce s'a născut fără dușere. A căruia slăpânire este pre umărul său, precum dumnezeescul Isaia a propoveduit.

Preasna 5, Irmos:

Lumina ta Doamne...

Văzând taina cea ascunsă dela început și sfatul cel de demult al celui prea înalt, pentru rânduiala sa către noi, l-a vestit, grăitorule de cele dumnezeești.

Izvorul patimilor tale Doamne, cel pururea curgător ne spală pre noi de patimi; căci ai venit Mântuitor precum ne-a învățat proorocul Isaia.

Isaie cel bine credincios fiind trimis dela Dumnezeu celor ce nu știau, ai propovduit pre Tatăl, și Cuvântul și pe prea sfântul Duh, o Treime întru o fire.

Al mucenicului.

Cu lumina Darului ai vânat noroade, și nebunia tiranilor celor fără de Dumnezeu o ai pierdut, împotriva înțelepciunei celei de pre pământ îmbrăcându-te cu putere de sus.

Slavă...

Dacă ai ales arătat desfășarea cerurilor mai bună de cât cea de pre pământ, înțelepte Hristofore, cu tărie ai suferit durerile muncilor, întărindu-te cu Crucea.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia arătat te-a văzut pre tine Doamne, șezând pre nor,

pe prea curată și prea lăudată Maica ta cea pururea Fecioară, surpând idolii Eghiptenilor.

Preasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte....

Insemnând Isaia cu duhul a văzut strălucind domnia pre scaunul slavei, binecuvântându-se cel întreit numărăt, cu glas întreit Sfinte.

Apucând Serafimul cu cleștele cărbunele aprins, cu frică l-a adus la gura ta Isaie, și prin taină te-a săvârșit prooroc al lui Dumnezeu, prea sfințite.

Isaia văzând luminat împlinirea proorocilor, cu gândul se veseleste împreună cu îngerii, și săltând slăvește pre cel ce a împlinit propoveduirile lui.

Al Mucenicului :

Ridicând războiu, nu către sânge, nici către trup, Hristofor biruiă începătoriile împotrinvnicilor și pre draci, întărindu-se cu puterea cea nevăzută a Fiului lui Dumnezeu.

Slavă...

Iubind purtătorule de chinuri cu bună cuvință dorirea cea desăvârșit, nu simțeai durerile șuvișindu-le, pururea întărindu-ți cugetul de Stăpânul tău.

Și acum, a Născătoarei :

Măritul Isaia văzând pre

Fecioara că a luat în pântece,
și a născut înfrupăt pre Cu-
vântul și Fiul lui Dumnezeu,
precum a zis, acum se veselăște.

Irmosul :

Strigăt-a mai 'nainte închi-
„puind îngroparea ta cea de
„trei zile, proorocul Ionă în
„chit rugându-se: Din strică-
„ciune mă mântuește, lisuse
„Impărate al puterilor“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Primind Darul proorociei prooroace și mucenice Isaie, de Dumnezeu propoveduit rule, tuturor de față ai arătat omenirea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată Fecioara în pântece va luă.

I C O S.

Fiind eu cu totul omorât și având buze necurate, cum își voiu aduce Hristoase laudă dupre vrednicie? Însă cunoșcând a ta milostivire, că mântuești pre cei ce vin la tine cu credință; ca și văduva oarecând acei doi fileri, aduc și eu cuvințe din buze întinate, și căzând strig către tine: Luminează-mi mintea mea Stăpâne, ca să zic cu proorocul tău: Iată Fecioara în pântece va luă.

Intru această lună în 9 zile, pomenirea sfântului slăvitului prooroc Isaia.

Stih: Precum fără sămânță mai 'nainte a văzut pre Maica fiu născând,

Herăstruindu-se acum vede pre Fiul cel fără de început cu Tatăl șezând.

Pre Isaiu cel ce pre cele viitoare vedeā,
Intru a noua zi cu herăstrăul il tăia.

Sfântul acesta prooroc Isaia marele glăsitor, era din Ierusalim, pre vremile împăratului Manasî fiul lui Ezechie, de către carele s'a și herăstruit, și cu sfârșit mucenicesc și-a săvârșit viața sa, îngropându-se de desupt la locul ce se zice Aroil sau Roghil, aproape de trecătoarea apelor pe care le-a stricat împăratul Ezechie, de le-a afundat. Si Dumnezeu a făcut spre semn de a izvorit iarăș acest izvor al Siloamului pentru acest prooroc. Pentru că mai 'nainte până a nu muri, leșinând de sete, se rugă lui Dumnezeu, și-l ascultă, și îndată îi trimise Dumnezeu apă vie din izvorul Siloamului. Drept aceea se numi izvorul acesta Siloam, carele se tălcuese trimis. Si în vremea Ezechiei până a nu face puțurile și fântânilor, pentru rugăciunea Isaiei a ieșit puțină apă, când era cetatea închisă de vrăjmași, ca să nu piară cetatea neavând apă, fiindcă era Ierusalimul înconjurat de cei de alt neam. Că întrebau vrăjmașii de unde aveau Iudeii apă să beă, și înștiințându-se că din izvorul Siloamului, îngrădi cetatea de o închiseră și strejuiă Siloamul. Deci când veniau Iudeii cu Isaia, fără de veste izbucnea apă. Drept aceea și până astăzi fără de veste izvorăște. Si tot într'acea oră mergeā proorocul cu Iudeii, ca să se arate aceasta spre pomenirea vechei acestei minuni. Si de vreme ce s'a făcut aceasta prin rugăciunea proorocului Isaia, pentru aceasta spre pomenirea lui, și norodul l-a îngropat cu osărdie și cu cinste

aproape de Siloam, ca să aibă și după moartea lui prin mijlocul rugăciunilor sale îndulcirea apei. Se află însă mormântul acestui prooroc aproape de mormintele împăraților, din dosul mormintelor preoților, spre partea cea despre amiazăzi a Ierusalimului. Căci împăratul Solomon a făcut mormântul lui David tatăl său însemnând spre răsăritul Sionului, care are intrare dela Gavaon, departe de cetate douăzeci de stadii. Si a făcut cale șovăită într'o parte și într'alta, care are intrare neștiută de mulți. Si până astăzi este neștiută atât de cei mai mulți din preoți, cum și de tot poporul, căci acolă își ținea împăratul aurul ce-i venea dela Etiopia, și aromatele adică mirezmele cele scumpe. Si de vreme ce împăratul Ezechie a arătat taina lui David și a lui Solomon, Babilonienilor, care văzând minunea ce s'a făcut la boala lui, adică că s'a întors soarele înapoi zece ceasuri, și minunându-se pentru aceasta a mers ca să vadă. De vreme ce, zic, a făcut aceasta Ezechie, de a spuscat oasele părinților săi, drept aceia a blestemat Dumnezeu să fie sămânța sa spre robie vrăjmașilor săi. Si îl făcă fără de rod din ziua aceea. Deci era proorocul Isaia la statul trupului într'acest chip, adică: Aveă barba lungă și ascuțită, și se apropiă a ajunge cu vârsta la bătrânețe. Si se face pomenirea lui în Biserica sfântului mucenic Lavrentie, unde s-au aşezat mai pre urmă și moaștele lui, după ce mai întâiu s-au adus în Constantinopol.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Hristofor.

Stih: Pre tine Hristofore te știi eu Hristofor cel ce de un nume cu tine sunt,
Că tu pentru dragostea lui Hristos Dumnezeu prin sabie te-ai jertfit.

Sfântul acesta Hristofor era pe vremea împăratului Dechie, la anii două sute cincizeci. Deci, se spune de dânsul niște lucruri minunate, și prea mărite, adică, cum că a fost capcân, trăgându-se cu neamul din țara oamenilor celor ce mănâncă pre oameni. Si cum că a fost prins în războiu de oarecarele Comit, și neputând să grăiască omenește, se rugă lui Dumnezeu, și se trimise la dânsul ingerul Domnului, zicându-i: Repreve, înbărbătează-te (căci aşa i-a fost numele mai 'nainte) și cum a atins ingerul buzele lui, îl făcă de grăi slobod, și intrând în cetate infruntă pre cei ce gonau pre creștini, cari erau rătăciți pentru cele deșarte, de socotiau că cele fără de suflet sunt dumnezei. Drept aceea fu bătut pentru aceasta de oarecarele Vachie, către carele răspunzând zise, că de porunca lui Hristos smerindu-se este ținut; iară de și-ar dă pornirea mâniei, nu i-ar stă înainte nici Vachie, nici puterea împăratului lui, ca o nimică și putredă fiind. Deci a trimis împăratul la dânsul două sute de slujitori, pentru groaznicul și înfricoșat chipul lui, și cea nesupusă și nebiruită lui putere. Cari îl găsiră având în mână un toag, care toag cu minune dumnezeească a odrăslit, și mergând la împăratul, pe cale împuținându-se pâinile slujitorilor, rugându-se lui Dumnezeu le-a adaos și altele, de care minune mare, slujitorii spăimântându-se crezură în Hristos, și mergând la Antiohia se botezară împreună cu sfântul Hristofor, de către sfântul sfînțitul mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, unde în loc de Reprev, s'a numit Hristofor. Deci stând înaintea judecății împăratului, și văzându-l împăratul, și îngrozindu-se,

căzù înapoi cu fața în sus. Si iarăș viindu-și în fire, socoti să-l amâgească cu vicleșug, și să-l îmblânzească cu momele, și pre incet să-l facă să se despartă de Hristos, însă nu de față. Pentru aceea ii aduse înaintea lui două femei frumoase la față, însă curve și gata spre corupție și foarte știute a înferbântă și a invitată și a întărâtă porniri și pofte neoprite și turbate de bărbați tineri; dintru care una se chemă Calinica și cealaltă Achilina, și le porunci să intre la dânsul, și să se meșteșugiască în tot chipul, ca să se împrietenească cu dânsul, și să le îndrâgească cât să-l despartă de credința lui Hristos, și să aducă jertfă la idoli. Pre care Sfântul învățându-le, le scoase din slujirea idolească. Si stând ele de față înaintea împăratului și zicând că sunt creștine, fură date la cumplite munci, care răbdându-le luară cununa muceniei. După aceea aprinzându-se împăratul cu mânie mare, și ocărind pre Sfântul pentru chipul feței lui cel ciudat, iară el răspunzând i-a zis, vas primitor de lucrările diavolului, pentrucă aceasta însemnă numele lui Dechie. Deci împăratul a dat răspunsul cel desăvârșit asupra celor două sute de slujitori ce au fost trimiși să prință pre Sfântul și s'au bo-tezat împreună cu dânsul, cari viind înainte și închinându-se Sfântului, tuturor li s'au tăiat capetele. Iară pre sfântul Hristofor porunci de-l țintuiră cu piroane, pre o măestrie de muncă făcută de aramă, și de desubtul ei aprinseră foc mare din care fù nevătămat, nu numai nimic pătimind de foc, ci încă și cu piroanele ce-i bătuse ca și cum s'ar fi aflat în repaos. Eră povestind niște lucruri minunate, la mulți necrezute, iară la cei credincioși

crezute și bine primite, zicând că ve-dea pre oarecarele om, foarte mare și prea înfrumusețat, îmbrăcat în vestimente albe, în căt acopereă și soarele cu strălucirile sale, într'al căruia cap era o cunună foarte strălucită, și că erau împrejurul lui ostași purtători de foc, cu cari niște negri și grozavi bătându-se se vedea că-i biruiă și-i înfrângă. Pe urmă însă boerul acel înfricoșat cu mânie întorcându-se, a biruit și a călcăt toată puterea vrâjmașului și luă izbândă. Iară noroadele auzind acestea și văzând și pre Sfântul, că fu păzit nevătămat de focul acela ce ardea sub dânsul, rezervă și veniră către Hristos, și scoaseră pre Sfântul din foc. Ci însă și aceștia au fost tăiați de slugile împăratului, iară sfântului Hristofor ii legără o piatră de grumaz și-l aruncără într'un puț. Apoi fiind scos și de acolo de ingeri, fu băgat într'o îmbrăcămintă de aramă arsă, și mai pre urmă de toate ii tăiară capul. Si se face soborul lui la biserică sa ce este aproape de sfântul mucenic Polievct, și la sfântul marele mucenic Gheorghe ce se află la locul numit Chiparisio.

Intru această zi, pomenirea sfintelor două temei mucenije, ce au crezut prin sfântul mucenic Hristofor, străpunse fiind cu frigări de la picioare până la umere, s'au săvârșit.

Stih : Satana masă nouă iarăș este având,
Căci înșelătorii pre două femei cu frigări
pătrund.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Epimah Gordian.

Stih : Pre pătimitorul Epimah sabia l-a omorât.

Pre dumnezeescul luptător cel ce împotriva înșelăciunei a stătut.

Stih : Nici cum Gordian de sabie se temea.
Căci susținelui îndrăznet spre a se încunună aveă.

Sfinții aceștia mai sus arătați, Epi-mah și Gordian erau cu neamul din Roma. Deci fiindcă au măr-turisit cu îndrăzneală pre Hristos, pentru aceasta prințându-se și silin-du-se de către stăpânitorul ca să se lepede de Hristos și să jertfească idolilor, nu s-au înduplecăt; deci, muncindu-se cu feluri de munci, la sfârșit li s-au tăiat capetele, și aşă au luat cununile nevoiștei. Deci, se să-vârșește soborul lor în biserică sfântului mucenic Stratonic.

Intru această zi, sfântul cuviosul mucenic Nicolae cel nou din Vunena, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: O Nicolae îndoită cunună cerească ai luat,

Ca un cuvios și mucenic al Domnului, cu adeverat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei din Avraam...

Văzând Isaia izbăvirea Mântuitorului care vreă să fie la noi, a strigat va veni. Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Si Dar de proorocie și cunună de mucenie a primit pre sineși Isaia, strigând: Puterea mea și laudă, Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Cu limba ta cea purtătoare de Dumnezeu, Prooroace dumnezeescale, ai pus hotare credinței celei bune, și legi petrecerii, strigând: Dumne-

zeul părinților bine ești cuvântat.

Al Mucenicului.

Alergând Hristofor pre calea muceniei cu răbdarea, locuște în lăcașurile cele crește, strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Slavă...

Văpaia necredinței cu roua bunei credințe o a stins Hristofor, și cu cântări strigă: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Isaia văzând nașterea Fecioarei cea mai pre sus de fire, și strălucirea curăției, strigă: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Tinerii cei din Vavilon...

Fiind îmbrăcați măritul Isaia cu haină de veselie, în chip de mire se veselește acum cu bucurie, și îndestulându-se de dumnezeescă desfătare, cu îngerii împreună strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cei ce s-au despărțit acum de Dumnezeu, amăgindu-se de cuvintele dracilor, cu dreptate se ridică din pământul cel sfânt ticăloșii, dupre urmarea cuvintelor proorocului, și nu

pot să cânte: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Mulțimea limbilor părăsind înșelăciunea, a alergat către lumina cea dumnezească, și s'a alcătuit cu Biserica lui Hristos, precum odinioară a zis Isaia, și acum cu laudă cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Al Mucenicului.

Valul nebuniei idolești care lovea cu semeție, s'a sfărâmat de împotrivirile cele vîrtoase, cu tărie ale mucenilor, celor ce au primit primejdii pentru Hristos, și cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Imbrăcându-le frumos cu haină mohorâtă împărătească, văpsită din sângeurile tale mucenice Hristofore nebiruite, dănuiescă împreună cu cetele îngerilor, și Ziditorului tău și cânji: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara Maica prunca, fiind în brațe ca pre un prunc pre Cuvântul cel ce dă viață futuror, și toate le-a făcut, precum mai nainte a zis Isaia, cărele cu bucurie strigă: Bine-

cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Tinerii în Vavilon, cu dumnezească râvnă fiind aprinși, îngrozirea tiranului și a văpăii bărbătește o au călcat, și în mijlocul focului fiind aruncați, rourându-se au cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 0-a, Irmos:

Eva adică prin boala...

Stând luminat înaintea scaunului Stăpânului puterilor, cuprinsule de Dumnezeu, și de slava lui te veselești, culegând rodurile credinței tale cele bune, prea fericite. Pentru aceea foți te fericim pururea pomenite.

Veniți acum cei ce poftiți, de luati din Darul luminii celei proorocești, să ne apropiem cu osârdie și cu poftă necurmată, la carteia Isaiei cea plină de dumnezească cunoștință, și să ne umplem de dumnezească lumină.

Cu însuflare înțelepțitoare arătat luminându-te Isaie, de Dumnezeu purtătorule, luminiști pre foți cei ce săvârșesc pomenirea ta, rugându-te ca

să afle ei mântuire și bucuria cea veselitoare.

Al Mucenicului...

Primind luminată cunună, ca un biruitor Hristofore pu-rurea pomenite, împărătești împreună cu Stăpânul, cel ce te-a întărit pre tine în munci, și fi-a fins ţie mâna purtătoare de viață, ca să biruești pre începătorul răutății

Slavă...

Spălându-te frumos cu sângel muceniei te-ai luminat prea mărite, și acum cu bucurie ai intrat în cămara fecioarelor împreună cu Mirele; deci nu încetă a cere lumii pace, Mucenice slăvite.

Si acum, a Născătoarei

Pre jерatecul cel înțelegător pre carele l-a văzut Isaia, porți în brațele tale prea curată mireasă a lui Hristos Dumnezeu, unindu-se cu chipul nostru, și dăruind lumii mântuire; pentru acea toți te fericim.

Ierarhul

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toți te slăvим.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul Apostol Simon Zilot.

La Doamne strigat-am, Stăhirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Simon cel minunat, lauda apostolilor, ca o rază strălucită a străbătut marginile, izgonind negura mulțimii dumnezeilor, cu dumnezeestile sale învășături cele de mântuire și de lumină purtătoare, și pre toți i-a luminat, să slăvească în trei fețe o Dumnezeire, nedespărțită și nedeosebită.

Simon cel de Dumnezeu insuflat, învășătorul păgânilor cel prea luminat și prea cinsit; mereaja cea dumnezească, care a vânat dintru adâncul pierzării, propoveditorul cel prea adevărat al teologhiei celei înalte, pre toți i-a ospătat acum cu îscusință la cunoștința lui Hristos, puindu-le înainte ospăt vesel isprăvile sale.

Simon apostolul, încunjurând marginile, ca o roață învârtindu-se, tot pământul nebuniei idolești a ars, și cu buna cre-dință luminându-l, făclii lumi-

noase, a aprins credincioșilor, măriful. Si pre toți i-a luminat, ca să slăvească în trei Ipostasuri o Dumnezeire nedespărțită și nedeosebită.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu nume de rîvnă numit chemându-te, Simone vrednicule de minune, râvnind ai râvnit lui Dumnezeu Atotfiitorului, și de dumnezești minuni plin te-a arătat; că fierbinte râvnă având, numit cu nume, de râvnă te-ai chemat Fericite, și cu împărtășirea asemenea chemare ai câștigat. Pentru aceasta înalt fiind, și cu cetele cele înalte locuind, roagă-te de Dumnezeu văzătorule, lui Hristos Cuvântului Dumnezeului nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

Si acum, a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudașilor mucenici..

Simone pururea pomenite, din izvorul desfășării ai băut, și dela Dumnezeu înțelepțindu-te ai adăpat pre cei ce doriau cu căldură de cunoștința lui Dumnezeu, pre Hristos urmând; la carele acum cu bucurie ai mers, îndumnezești fiind cu slava Treimii cea prea luminată, și pacea cea fără măsură puternică.

Stih: In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Simone prea minunate, la frumusețea cea dumnezească

privind cât este prin puțință, și văzând-o prin mai bună împreunare, și îndulcindu-te de dânsa, și îndumnezeindu-te cu primirea fiească, la unul cel dorit și fericit, bucurându-te ai ajuns, de Hristos propoveditorule pururea pomenite, împreună cu îngerii acum sălășluindu-te.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și făcerea mâinilor lui o vestește tăria.

Simone prea fericite, lui Dumnezeu și oamenilor te-ai arătat credincios mijlocitor cu Darul. Si acum cu rugăciunile tale cele cu bună îndrăzneală milostiv făcându-ne nouă pre Hristos, nu încetă rugând pre Domnul totdeauna, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Făptura ca un vultur ce zboară pre sus o ai străbatut Simone prea sfințite, ucenice al Mântuitorului și apostole, și înșelăciunea idolilor toată cu învățăturile tale cele ca focul răsunătoare, ca o uscăciune arzându-o, pre păgâni din adâncul necunoștinței la dumnezeasca cunoștință i-ai adus. Si acum lui Hristos te roagă, ca să fie nouă milostiv în ziua judecății.

Si acum, a praznicului.
Tropar, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Simone, roagă pre milostivul Dumne-

zeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Slavă, și acum, a praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al apostolului, și acum, al Praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 2-lea.

Podoibie: Ceea ce ești izvorul...

Vânând cu mreaja limbă a apostolilor cea lăudată, a învățat marginile pământului ca să se încchine ţie împreună cu Tatăl și cu Duhul, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta întărește Biserica ta, și trimit credincioșilor binecuvântarea ta, unule Milostive și iubitorule de oameni. De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului:

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea

Podoibie: Degrab ne întâmpină...

Soarele dreptăței Hristos ca un luceafăr te-a trimis pre tine ca să luminezi tot pământul, mărite apostole Simone, cu dumnezeeaștile tale rugăciuni strălucești, și cu dumnezeeașă lumina cea neapusă luminezi pre toți cei ce cu credință să-vârșesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului.

CANOANELE

Al Praznicului, cu Irmosul pe 8 și al Apostolului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări slava apostolului Simon.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Se cântăm noroade...

Intre cei de sus stând înaintea Stăpânului, celui ce te-a prea mărit pre tine, și ucenicul său luminat te-a arătat, Apostole minunate luminează sufletul meu, ca să laud dumnezească pomenirea ta.

Toată îndestularea bunăților ţie Hristos ţi-a dăruit, și înălțările dumnezeeaștilor daruri, apostol pre tine arătându-te cu judecată prea dreaptă, unul cel drept, de Dumnezeu grăitorule.

Slavă...

Raza Duhului care s'a pogorît preste tine, din Cer luând Apostole, cu foc însuflat de sus te-ai făcut, arzând toată înșelăciunea multimei dumnezelilor.

și acum, a Născătoarei:

Tu firea cea muritoare și stricăcioasă, nemuritoare și nestricăcioasă Mântuitorule o ai arătat, în pânțecele cel prea curat al prea sfintei Fecioarei celei ce n'a știut de nuntă sălășluindu-te, înnoind chipul firei omenești.

Catavasia Praznicului.

Peasna 3, Irmos

Nu este sfânt ca Domnul...

Dumnezeiască taina întru-părei, te-ai învățat apos-tole Simone de Dumnezeu pri-mite, dela însuși Mântuito-rul, rază mai pre sus de lume luând.

Slavă...

Cuvântul cel fără început și pururea veșnic, pre tine slujitorul său Simone minunate, cu strălucirile dumnezeescului Dar cele prea luminate din destul te-a luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Sfeșnicul cel cu totul de aur mai 'nainte te-a însemnat pre tine Născătoare de Dumnezeu, care vrei să porți lumina cea neînserată, care luminează lumea cu razele dumnezeirii, pre Hristos Dumnezeul nostru.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu raza cea luminoasă a dumnezeescului Duh, întunerecul mulțimei dumnezelor ai risipit, și inimile credincioșilor le-ai luminat, cu glas vestind mântuitoarele dogme, și ai stri-cat basmele elinești, Simone mărite. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Din muntele cel umbros...

Tot fiind vistierie a darurilor evanghelicești, plin de da-ruri fiind, lumină lumii și sare în tot pământul, Simone prea fericite te-ai făcut.

Despre vederile cele urâte ale trupului te-ai întors, și lu-mina cea fără materie a Dum-nezeirii a vedeâ te-ai învrednicit, a celui ce a luat chipul mate-riei omenești, vrednicule de minune.

Slavă...

Simone ucenice al vieții celei nestricăcioase, o moară păcatul nostru cel viu, cu pu-terea cea de vieață purfătoare a Dătătorului de vieață, a căruia lucrare ai luat.

Și acum, a Născătoarei:

Intocmai fiind cu Părintele tău dupre ființă, intocmai cu oamenii te-ai făcut dupre fire, din prea curată Fecioară trupul nostru Stăpâne luând.

Peasna 5, Irmos:

Din noaptea necunoștințe...

Cu foc văzut Darul Duhului, tu prea fericite ai luat cu osârdie, în foisor sezând.

Slavă...

Ca cel ce înalt ai fost în lă-cașurile cele prea înalte locuind, înalte și mari învățături nouă ne-ai adus.

Și acum, a Născătoarei:

Legea trecând Fecioară, întru nașterea ta a încetat, și ne-a înflorit nouă Darul, și dreptatea a răsărit.

Peasna, 6 Irmos:

Haină luminoasă dă-mi...

Cu nume de râvnă fiind numit, Simone vrednicule de minune, cu râvnă ai râvnit pentru Domnul și Dumnezeul cel atotputernic.

Slavă...

Pre tine însu-ji lucrător de dumnezeești minuni Mântuitorul te-a arătat, dându-ji jie putere, cu lucrarea bunătăței sale.

Și acum, a Născătoarei:

Să se astupe gura cea necredincioasă, a celor ce nu te cunosc pre tine, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești cu totul fără prihană, și fața lor întru rușine să se îmbrace.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podbe : Pre propoveditorii cei tari...

Pre cel ce cu fătie a pus învățăturile înțelepciuniei în sufletele bine credincioșilor, cu laudă să fericim țoși pre Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului slavei acum stă, și cu cei fără de trupuri se veselăște, rugându-se neîncetat pentru noi țoși.

I C O S.

Pomenirea apostolului ca o zi de mântuire țoși să o lăudăm acum, și cu bună credință să o fericim, căci aceasta în toată lumea ca un soare strălucește, gonind cu razele luminei pre toată negura, și luminând pre cei ce cu dragoste săvârșesc pomenirea lui, și cu iubire o cinstesc. Pentru aceasta cu osârdie să ne adunăm lăudându-l pre dânsul, căci acesta stă înaintea lui Hristos, rugându-se neîncetat pentru noi țoși.

Intru această lună în 10 zile, pătimirea sfântului apostol Simon Zilotul, adică râvnitorul.

Stih: Se vede Hristoase că Simon acestea ţie zice:

Râvnind patima ta, sufer moarte pre Cruce.
In a zecea zi Simon cel cu suflet mare.
Pre lemn a suferit răstignire.

Acesta este Simon carele și Natanail se numește, cel ce a fost mire la nunta cea din Cana, la care nuntă fu chemat Hristos cu ucenicii săi, și a prefăcut apa în vin. Deci văzând Simon minunea aceasta a lăsat mireasa, nunta și casa, și a urmat după Hristos prietenul, și săcatorul de minuni și educătorul de mireasă, și Mirele sufletelor celor curate. Si a fost cu apostolii în foisor, când s'a pogorât Duhul în chip de limbi de foc, și umplându-se de aceasta și incunjurând mai tot pământul, a ars toată înșelăciunea mulțimei Dumnezelilor, și trecând prin toată Mauritania și prin Africa a propoveduit pre Hristos, și după aceea mărgând în Britannia, și luminând pre mulți cu cuvântul Evangheliei, fu răstignit de cei ne-

credincioși, și îngropat acolo; și prenumele a avut râvnă fierbinte spre atotțitorul Dumnezeu, a dobândit și numele dupre chipurile și obiceiurile sale.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici și frați: Alfiu, Filadelf și Chiprian.

Stih: Filadelf cu iubire de frați spre sabie s'a aflat,

Căci împreună cu frații dumnezeească cunună a luat,

Aceștia erau din locul Vascanonilor din cetatea Prefecton de bun neam și străluciți cu avereia, fiind ai oarecărui Vitalie domnitor aceleiași cetăți Preiecton, crescuți fiind întru religiositate și întru citirea dumnezeeștilor Scripturi de oarecarele sfânt bărbat Onisim, carele propoveduia pre Hristos. Deci mai întâiu a fost cercetați de un oarecare Anghelion, ce era trimis de la Roma cu cărți împăratesti, și de acesta au fost trimiși la Roma către Lichinie, iară acesta i-a dat spre cercetarea lui Valerian, de carele au fost trimiși la Potiola, către guvernatorul Diomiđ, și acesta i-a trimis pre ei către Tertil ce cărmuiă stăpânirea Siciliei. Deci dela fiecare guvernator din cei ziși au suferit sfintii feluri de munci, de care una numai de ar fi suferit altul, cu adevărat ar fi obosit, s'au ar fi murit, atâtă erau de grele și nesuferite acele munci. În sărăcirea Tertil și-au primit fericitul sfârșit, căci lui Alfios tăindu-i-se limba, iară Filadelf fiind întins pre grătar de fier însocat, și Chiprian fiind băgat într'o tigae infierbântată; și aşa acești trei purtători de biruință s'au mutat la cele cerești.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Isihie mărturisitorul.

Stih: Isihie având viață liniștită,

Cu pașnic chip la Dumnezeu se mută.

Acest cuvios Isihie era din cetatea Adrapinonilor, dar era bărbat bun și bland și dupre purtarea numirei, potrivit avându-și obiceiul cu numele. Deci rugându-se lui Dumnezeu ca să-i arate lui un loc intru carele fiind osebit, va sluji și va bine plăcea lui, i s'a descoperit să se ducă spre părțile mărei, la muntele ce se zice Meon, unde ducându-se și multă vreme petrecând, apoi de acolo pogorându-se spre mare, și făcând aproape casă de rugăciune sfântului Andreiu și rămășița vieții petrecându-și intru sihăstrie și răbdare, și multe lucrări de minuni săvârșind, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lavrentie cu pace s'a săvârșit

Stih: Oarecarele schimb Lavrentie cu Dumnezeu a prelucrat,

Prin ostenele luând Edemul, cel de ostenele depărtat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești...

Minunată râvnă având Simone, înțelepțește Zilotis te-ai chemat, și obiceiul asemenea chemărei ai arătaț, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Impreună cu Cuvântul dănuind, și împreună cu dânsul fiind, împărației celei de acolo te-ai împărășit, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Slavă... *Salve domine...*

Cu înșelăciune din buna

moștenire pre strămoși de demult i-a gonit șarpele; iară îu Maica lui Dumnezeu pre aceia i-ai chemat, binecuvântat este, Preacurafă, rodul pânfecelui tău.

Peasna 8, Irmos.
Muziceștile organe...

Cât sunt de frumoase picioarele tale Simone, bine cuvíoasă este și limba ta, care a grăit slava lui Hristos, și a îndemnat să strige: Pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu podoabe strălucite fiind împodobit, și raze de minuni din tine trimijând, te-ai cunoscut Simone, sămânță binecuvântată la noraadele care strigă: Pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Mîntea nu poate să spue nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, și cuvântul a grăi slăbește, că pre Dumnezeu zămislind l-ai născut Fecioară; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Să cinstim popoare...

Arătat te-ai făcut marginilor, cu lumină strălucind, și focul Duhului luând, la chip lu-

minos te-ai arătat. Pentru aceasta pre tine te fericim.

Slavă...

Cu totul lui Dumnezeu aducându-te, cu dânsul te-ai împreunat, pre carele acum roagă-l de Dumnezeu arătătorule, pentru noi cari cu credință și cu dragoste te lăudăm pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce s'a arătat solitoare de mântuire tuturor oamenilor, și lumea a luminat cu strălucirile dumnezeștei curății cu cântări să o slăvим.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Insuji văzătorule și Apostole a lui Hristos cel prea milostiv, cere pace la toată lumea, și briuință iubitorului de Hristos rege, și nouă ierfare de greșeli și mântuire, tuturor celor ce te lăudăm pre tine, Simone, ca pre un ucenic de Dumnezeu grăitor.

Slavă, altă podobie:

Cu Duhul stând bătrânu...

Intorcându-ji mergerea picioarelor tale celor înfrumusețate, te-ai întărit către cărarea cea cerească, bucurându-te Simone apostole, și stând înaintea Treimii, vezi pre Fiul în Tatăl, și pre dumnezeescul Duh. Pentru aceasta cu credință prăz-

nuim prea sfîntă și dumnezească pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.

LA LAUDE.

Stîhirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3, glasul al 4-lea.

Podobie Ca pre un viteaz...

Cu trestia Darului, ai tras pre oameni din adâncul deșerfăciunei, Simone mărite, plecându-te Fericite voilor învățătorului, celui ce ți-a luminat mintea ta preste tot, și apostol și de lumină purtător și cinstit de Dumnezeu grăitor te-a arătat, al Dumnezeirii lui celei necuprinse.

Strălucirea Duhului prestează să pogorât în chip de foc, și dumnezeesc vas te-a făcut pre fine Fericite, cel ce cu osârdie ai gonit negura nedumnezeirii, și lumea ai lumenat, cu strălucirea prea înțeleptelor tale cuvinte, de taine grăitorule, vîrful apostolilor, Simone de Dumnezeu înțelepțile prea fericite.

Cu strălucirile propoveduirei, pre cei ce dormiau întru întunerecul necunoștinței, mărite, i-ai luminat, și i-ai arătat dumnezeescule, prin credință fii Stăpânului și Dumnezeu, a căruia patimă și moarte ai râvnit, și slavei moștenitor te-ai făcut, ca un înțelept și de Dum-

nezeu grăitor, și ucenic prea adevărat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Vcenice al Mântuitorului și apostole, Simone Zilote prea mările, și al nostru păzitorule de cetate, și al lumii propoveditorule cel glasnic, roagă-te neîncetat să ne scape pre noi din nevoi, și să izbâvească sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului:

SLAVOSLOVIA CEA MARE.

Ecteniile și Otpustul.

Ceasul întâiu și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE.

Fericirile pe 8, din Canonul Praznicului, Peasna cea de rând pe 4. Și din al Apostolului Peasna 6 pe 4. Prochimbul, glasul al 8-lea: În tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu... Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi Apostolii cei mai de pre urmă...* Aliluia, glasul 1-iul: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea venit-a Iisus in patria sa...*

CHINONICUL:

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Mochie, și înnoirea Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, Stihirile Praznicului și

Și ale Mucenicului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un vitez...

Impărtășeasa celășilor, își închină acum întărirea ei la Doamna făpturei, căci prințînsa se și întărește, și pre neamurile cele împotrivnice, și pre vrăjmașii cei cu grumajii înalți, îi supune sub picioarele credincioșilor ei împărați, strigând: Tu Fecioară, ești întărirea și coroanei și scepțurilor și împăraților..

Ale Mucenicului, asemenea...

Ca soarele cel luminos ai răsărit de către apus, luminând toată lumea cea de sub soare, cu fulgerile chinuirei, cugetătorule, de Dumnezeu fericite, frumusețea pătimitorilor, podoaba preoților, întru o stare cu sfinții îngerî, cel ce ai pierdut puterea înșelăciunei, de Dumnezeu fericite Mochie.

Infierbântându-te de buna credință, și ascușindu-te cu chinuirea, și cu bărbăția îngrășindu-te Mochie, te-ai făcut

ca o sabie ferecată din Cer, carele pierzi de tot taberile vrăjmașilor, pururea pomenite. Pentru aceea astăzi prăznuim cu dragoste sfântă și purtătoare de lumină pomenirea ta, lauda și slava Mucenicilor.

Si cu roate zdrobindu-te, și de foc topindu-te, și cu fiarele luptându-te Fericite, și cu mutarea chinindu-te și de sabie tăindu-te, nu te-ai lepădat de Hhristos, nu ai jertfit idolilor. Pentru aceea ai primit cununile biruinței, și te-ai unit cu cetele celor fără de trup, rugându-te pentru lume.

Slavă, și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului,

Troparul Praznicului, Slavă.

Troparul Mucenicului, glasul al 4-lea:

Și părăș obiceiurilor...

Căută la sfârșitul cărței.

Și acum, Troparul Innorei, glasul acelaș.

Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviință își închină întărirea ei, la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa s'a întărit să vecuiască, și prințînsa se păzește și se întărește, strigând către dânsa: Bucură-te nădejdea tuturor marginilor pământului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al

Mucenicului pe 4.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Păzește Stăpâne cetatea ta,
care o ai întărit cu turnuri,
și o ocrotește pre dânsa
de vrăjmașii de alt neam, și de
războae dintre neamul ce este
întru dânsa, de sabie, și ne-
mișcată de cutremur; și o fe-
rește de moarte și de foc, și
de foamete.

Indrepteaază-mi Fericite, slă-
biciunea cugetului meu, către
lăjimea laudelor tale, și trimite
lumină inimii mele, ca să laud
pomenirea ta cea purtătoare
de lumină și mărită, Mucenice
prea lăudate.

Cu ferul șuvîțându-te și de
foc topindu-ți-se grăsimea, te-ai
făcut mai lămурit decât aurul,
și pecete patimilor lui Hristos,
și credinței ajutor, de Dumne-
zeu fericite Mochie.

Ca pre o stea mult lumi-
noasă te cunoaște pre fine
Biserica, ca pre unul ce cu
lumina patimilor tale luminezi
temeiul ei fericite Mochie prea
înțeleple, podoaba mucenici-
lor.

Slavă...

Cu sângeuriile tale ai în-
necat nedumnezeirea, și cu
nevoințele tale cele de luptă ai
rănit pre vrăjmașul, și arzân-
du-te de foc, ai ars toată deșer-
tăciunea necredincioșilor.

Si acum, a Născătoarei:

Pricină de bucurie te-ai
arătat nouă Preacurată, ca una
ce ai primit toată plinirea
Dumnezeirii; pentru aceea
toți dintr'un glas strigăm ţie îm-
preună cu îngerul: Bucură-te
ceea ce ești de Dumnezeu
dăruită.

Peasna 8, Irmos:

Nu intru înțeiepciu...

Cetatea ta Stăpâne, împără-
teasa cetăților laudân-
du-se întru fine, ţie Impăratului
și Dumnezeului ţi-a închinat
ziua ei cea mântuitoare.

Cu puterea Crucii întărin-
du-ji slăbiciunea ta Mochie,
fără îndoială ai mers către chi-
nuri și către lupte. Pentru aceea
ai surpat pre șarpele cel cu
laudă mare.

Prin moartea cea vremel-
nică ai câștigat laudă nemuri-
toare, prin durerile trupului ai
aflat desfătarea cea veșnică pre-
cum ai poftit, Mucenice nebri-
uite.

Slavă...

Prin dragostea cea desăvârșită dela stricăciune către nestrîcăciune te-ai mutat, și ai încăput bucurându-te, făcându-te părăș fișerilor Mochie.

Și acum, a Născătoarei :

Ințelepciunea lui Dumnezeu aflându-te pre tine lăcaș prea curat, s'a întrerupt din prea curate sănguiurile tale, și după naștere te-a arătat nestrîcată.

Irmosul:

Nu intru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne laudăm, „ci intru tine înțelepciunea Tatălui cea ipostatică Hristoase. „Că nu este sfânt afară de tine, „iubitorule de oameni.“

Conacul și Icosul Praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrad ne întâmpină...

Stea ai răsărit dela apusuri pătimitorule și ai luminat toată lumea cu lucirea dumnezeeștilor tale chinuri, și ajungând legat la împărăteasa cetășilor, te-ai deslegat prin sabie Fericite, și te-ai suiat către cetatea cea de sus, ca să fii cu Hristos, mărite Mochie.

Slavă, și acum a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Intărindu-se cu sceptru împărășiei cetatea ta, la tine

și-a pus acum toată nădejdea Mântuitorule. Pre care păzește-o Împărate a toate, și o mântuește din nevoi; și de la vrăjmașii cei răi.

Strujindu-ți-se trupul preste tot, te-ai desbrăcat de hainele cele de piele ale omorârei celei de demult, și te-ai îmbrăcat cu podoaba nestrîcăciunei, și te desfătezi de lemnul vieții veselindu-te.

Adâncimea nedumnezeirii nici cum nu te-a înnecat, căci Ziditorul cu mâna lui cea tare te-a mântuit pre tine. Râurile chinurilor nu au mișcat turnul sufletului tău cel nestrămutat înțelepte Mochie.

Slavă...

Impodobindu-te cu vederea cea bună a bunătășilor prea mărite, te-ai luminat cu durerile pătimirei celei făcătoare de bunătăș, și răbdând sfărâmări și rane te-ai asemănat fișerilor, ca un fără de trup.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce a zidit toate cu voirea lui, și-a zidit luiși trup din sănguiurile tale, și unul în două firi se naște, Maică Fecioară, mântuindu-ne pre noi cu bunătășea sa.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Cetatea ta avându-te pre
tine, Hristoase, scăpare
tare, la tine se pleacă, și întă-
rindu-se cu credința ta, se împu-
ternicește pururea.

Cu sângeurile tale să sfînștă
pământul, Fericite, cu ranele
tale să rănă mulțimea dracilor,
cugetătorule de Dumnezeu,
vrednicule de laudă.

Cinstita Biserică avându-te
pre fine mărgăritar luminos și
cinstit, în stema sa se înfrumu-
sează prea fericite.

Slavă...

Mucenicul tău câștigându-te
pre fine puterea cea jumătate
asupra vrăjmașului celui nevă-
zut, a acestuia puterea cea fără
fătie o a surpat Hristos.

Si acum, a Născătoarei

Pre lumina cea mai pre sus
de ani, pre strălucirea Tatălui
ne-ai născut nouă mai pre sus
de cuvânt, făcându-se om, din
bogăția bunățăței, prea curată
Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Cetatea împărăteasa cetății
lor, astăzi, și-a închinat ţie,
Mântuitorule, toată întărirea ei,
pre care să o păzești nevăță-
mată de tot felul de răutate.

Cu dragoste și cu nădejde
și cu credință, puiorul cel mare
de nevoințe a întrarmat pre
ostașul cel tare al bunei cre-
dințe; pentru aceasta a surpat
tăria înșelăciunei.

Despărțitu-ți-ai cugetul de
dragostea cea către trup, și cu
voire necurmată uitându-te la
frumusețea Mirelui, întru nimica
ai socotit muncile prea laudate.

Slavă...

Adâncul muceniei neudat ai
trecut, și către limanurile cele
bune și cele de sus cu toată
avuția ai ajuns, primind cu-
nuna biruinței.

Si acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Hris-
tos cel ce este adâncimea mi-
lostivirei, scoate-mă din adâncimea
păcatelor, ca una ce sin-
gură ești milostivă. Si mă mân-
tuește de vătămarea cugetelor
celor împotriva.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de
„laudă, Doamne, Biserica strigă
„către tine, de săngele dracilor
„curățindu-se, cu săngele cel
„curs prin milostivire din
„coasta ta“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre întărirea bunei credințe...

Intrarmându-te cu pavăza

bunei credințe, taberile necredincioșilor le-ai sfârâmat sfintite Mucenice, și cununa dela Domnul ai primit Mochie; pentru aceasta și cu îngerii bucurându-te, măntuește de primejdii pre cei ce te laudă pre tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

I C O S

Având suflet spurcat și trup învăluit de nenumărate ispite și de turburarea cea cumplită, nu îndrăznesc, nici pot a grăi laudele tale prea fericite sfintite Mucenice; ci ca unul ce ești izvor, spală greșelile mele cele multe, și te roagă ca să mi se dea cuvânt spre a deschide gura, ca unul ce te rogi neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului sfintului mucenic Mochie.

Stih: Pre tine cel ce de nebuneasca înselăciune joc ți-ai bătut,
Mochie necredincioșii cu sabia te-au omorât,
Bine cugetătorul Mochie în a unsprezece zi, tăierea capului primi.

Acesta a fost în zilele împăratului Dioclițian și ale lui Laodichie antipatul Europei. Si era preot al sfintei bisericii lui Dumnezeu celei din Amfipol. Părinții lui se numeau Eufratie și Eustatia, trăgându-se din Roma cea veche, de bun neam și bogății. Iară sfântul Mochie se nevoiea pururea la învățătură și propoveduia pre Hristos, și poruncia tuturor, și-i sfătuia, să se apere de rătăcirea idolilor. Deci făcând antipatul jertfă la mincinosul dumnezeu Dionis, și adunându-se închinătorii de idoli, iară Sfântul apro-

piindu-se, a răsturnat jertfelnicul, și prințându-l mărturisi pre Hristos, Dumnezeu adevărat; și mai întâiu spânzurându-l, apoi l-a strujit pre tâmpale și preste fâlcă și pre coaste. După acestea aprinzând un cupor cu smoală și cu călți și cu vițe atâtă cât se înălță văpaia ca la șapte coți, il băgară în mijlocul focului. Si cuprinzându-l focul, l-a păzit sănătos, și se vedea cum că umblă Sfântul în cupor și cu alți trei bărbați slăviți, dintru care fața unuia strălucea mai mult de cât razele soarelui. Si a ieșit Sfântul nears și sănătos, neatingându-se focul nici măcar de părul lui, care foc vârsându-se afară, a ars de tot pre antipatul și pre nouă bărbați dintr'acei ce erau cu dânsul, atâtă cât nu s'a aflat nici măcar o mică parte din trupurile lor după ce s'a potolit focul.

Deci, după ce a ieșit sfântul nevătămat din cupor, atunci a fost băgat în temniță de Talasie prințul; după aceea sosind antipatul Maxim, fu scos la întrebare, și nesupuindu-se ca să se lepede de Hristos, ci mai vârtos aevea mărturisindu-l, a fost legat de două roate, de care fu călcat și zdrobit, și izbăvindu-se dintr'acele roate prea minunate, fu dat la fiare dar nici acelea nu-i stricăram nimic. Pentru aceasta tot poporul a strigat ca să-l slobozească și fu trimis către stăpânitorul Filipisie la Pesintopol cetatea Trachiei, care acum se chiamă Iraclia. Si de acolo se trimise la Vizantia unde și capul i s'a tăieat. Si atunci fu îngropat cu o milă de loc dela cetate în laturi. Iară după aceea zidindu-i marele Constantin o biserică înfrumuseată și de mult preț, fu mutat Sfântul într'insa. Si se face soborul lui în cinstita și prea sfânta sa mucenie.

Intru această zi să vârşim poménirea facerei adică a înnoirei de Dumnezeu păzitei și de Dumnezeu măritei cetăți a Constantinopoliei, mai ales a dăruirei sau a închinării ei la păzirea prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei, și o crotirei celei de către dânsa.

Stih: Ziua înnoirilor tale mi se cuvîne a o cinsti,

O cetate! căci întru tine nașterea mea mi se întâmplă a fi.

Intru această zi, sfântul mucenic Dioscor cel nou.

Stih: Basnă eră cum că Dioscorij într'o zi erau viețuind și în alta murind,

Iară mucenicul Dioscor pururea viețuește tăiat fiind.

Acesta era de neam din Mitropolia Smlrneilor, și pentru credința lui Hristos aducându-se înaintea mai marelui cetății, și mărturisind aevea că este creștin, a fost legat și băgat în temniță. Apoi iarăș aducându-se la întrebare și stând tare în credință, a fost omorât din porunca aceluiăș judecător.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Arghiroș Tesalonicheanul, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute șase.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cel ce a măntuit în foc...

Această cetate a ta Hris-toasă care o ai întărit cu turnuri, păzește-o de foamete și de moarte și de toate războaiele și de necazuri, ca cu mulțamită să strige ție: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Aruncându-te în cupitor, ai aflat răcoritor pre Cuvântul cel ce a măntuit pre cei trei tineri în chip îngeresc, strigând prea fericele: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Impotriva săbiilor și a focului și a uneltelor celor heresfruitoare, ai stătut bărbătește, Mucenice, întărindu-te cu putere dumnezeească, și cu veselie strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Cu rîurile sângeurilor tale ai stins văpaia înselăciunei, iară cu focul răbdărei ai ars uscăciunile cele aprinse ale idolilor, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine pururea Fecioară izvorul cel nemuritor, ca pre una ce ai născut nouă apa cea de iertare, pre Iisus Hristos, te lăudăm strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Cetatea cea ce slăpânește acum toate cetățile, și-a închinat întărirea ei puterii tale, Stăpâne, pre care o și păzește nevătămată pururea de nădejidle tuturor limbilor, căci strigă ție cu credință Indurătorule, și bine te cuvintează pre tine Hrisstoase în veci.

Roșind porfira din săngiurile tale, și îmbrăcându-te cu dânsa, în loc de sceptru

purtând arma cea nebiruită, Mochie, împărăjești împreună cu Impăratul a toată lumea, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca soarele astăzi a răsărit în lume pomenirea chinuiriei tale, luminând pre toți, boalele izgonind, și ferindu-ne de răutatea dracilor, întru care cu bucurie te lăudăm, Mochie mărite, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu sângele pătimirei tale alcătuindu-ji căruța, de Dumnezeu înțelepțite, te-ai ridicat către cele cerești, și ai ajuns către cetele puterilor celor înțelegătoare, și către cetele răbdătorilor; cu cari împreună stând înaintea Treimii, roagă-te pururea pentru cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a văzut cărările Impăratului puterilor celui mare, ușă cerească, Fecioară neispitită de nună, ceea ce ai ridicat de pre pământ frământătura oamenilor. Pentru aceea pre tine Fecioară te lăudăm, și te prea înălțăm în veci.

Irmosul: ☩

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credin-
ciosi în cupitor, nașterea Năs-

„căloarei de Dumnezeu i-a mânătuit; atuncea fiind închisă, iar acum lucrață; pre toată lumea ridică să-ți cânte „tie: Pre Domnul lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Eva adică prin boala...

Păzește cetatea ta, Mântuitorule, izbăvindu-o de toate întâmplările, dând regelui biruințe, supuind trufia vrăjășilor, prin rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine mai presus de fire și ale sfintilor tăi, mult milostive.

Făcându-te fericit și plin de lumină, și cinstindu-te cu patima, ai încăput înlăuntrul cămărei celei de Mire, veselindu-te împreună cu fecioarele cele înțelepte, și privești frumusețea cea neasemănătă, ale căruia arătări le-ai avut mai din 'nainte.

Pătimind mai 'nainte într'alte cetăți, ai ajuns la cetatea Vizantia, Mucenice pururea pomenite, întru care ai primit sfârșitul nevoințelor tale și cununa biruinței, ca un pătimitor nebiruit; pre care păzește-o prin rugăciunile tale.

Slavă...

Aflat-ai împărăția cea ne-

mișcață ca o răsplătire dupre adevăr a durerilor tale, și înțărindu-te cu dorirea te-ai apropiat către pomul vieții, prea fericite, făcându-te părțaș lui Dumnezeu Mucenice, vrednicule de minuni Mochie.

Și acum, a Născătoarei :

Vrmând cuvintelor tale totdeauna te slăvim pre fine, o Fecioară, căci pre Cuvântul carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci, l-a născut nouă negrăit, precum bine a voit; pre carele dupre vrednicie îl slăvim.

Irmosul...

Cva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. „Pentru aceasta foți te slăvim“.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

LA LITURGIE.

Fericirile Praznicului, Prochimenul Sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule rugăciunea mea... Apostolul către Timoteiu: *Finde Timoteiu, întărește-te...* Evangelia dela Ioan: *Zis-a Domnul: Precum m'a iubit pre mine Tatăl...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Pomenirea celor dintru sfinți părinților noștri arhiepiscopi: Epifanie al Chiprului și Gherman al Constantinopolei.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale sfântului Epifanie 3, și ale sfântului Gherman 3. Stihurile sfântului Epifanie, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Legea cea din Scriptură, și s'a făcut ție îndrepătăoare către Hristos Epifanie, arătându-ți strălucitul Dar al Mântuitorului, de cunoștința de Dumnezeu, scriindu-se mai 'nainte tăinuit, și însemnându-se foarte arătat. Care o ai și vădit prin învățăturile tale prea lăudate, scriind luminat dogmele cele de Dumnezeu însuflate.

Făcutu-te-ai vestitor legii Darului, descoperitorule de cele dumnezeești Fericite, luminând marginile pământului cu dumnezeeștile lumini ale dogmelor tale, și bârfelele erezurilor cu fierbințeală răzvrătindu-le, prea înțelepăște le-ai scos la iveau cu învățăturile tale, prea cuvioase, și ai arătat frumusețea cea fără prihană a credinței.

Viața cea dumnezeească,

potrivindu-se cu cugetul cel drept slăvitor, te-a făcut pre tine a săvârși minuni, și a izgonit semeția dracilor, și a vindecă dureri de boale cumplite prin rugăciunile tale Părinte; drept aceea te-a arătat împodobit cu Darul Arhieriei Iisus iubitorul de oameni, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Alte Stihiri ale sfântului Ghermanò, glasul 1-iu.

Podobie: Prea Iăduașilor Mucenici...

Cugetul lui Leon cel plin de rea credință, cu fările l-a surpat Ghermanò, căci s-a lepădat fi călosul de închinăciunea cinsti telor icoane a lui Hristos, și a futuror sfinților. Dar prin cu vintele tale s-a înfruntat și a rămas ca unul fără de minte și fără înțelegere, arătătorule de cele dumnezeești.

Beon fiara cea fără de Dumnezeu, cel urât de Dumnezeu, mergătorul înaintea lui anti hrist, lepădându-se de închină ciunea icoanei lui Hristos, s-a izgonit din ceata credincioșilor, Cuvioase. Pentru aceea, prin rugăciunile tale cele dumnezeești, rugămu-ne fie Ghermanò, liniștește această turburare.

Dobândit-ai arătat dorirea cea poftită de demult, desco peritorule de cele dumnezeești, căci cu îndrăzneală, dupre cu viința sfințeniei ai mers acum

la Săpânul tău fericite Gher manò; căruia stând înainte, și îndulcindu-te de Dumnezeire, roagă-l pre dânsul pentru pacea lumii.

Slavă, glasul al 2-lea.

Măcar că și erai plecat le gilor lui Moisì, fiind odraslă credinței iudaicești, însă Darul lui Hristos strălucind întru fine părinte Epifanie, te-a făcut ară tat ucenic Evangheliei păcii. Drept aceea ca un iște la minte luând în cuget sfârșitul amânduror testamentelor, te-ai mutat din robie la viața cea slobodă; pentru aceea roagă-te pentru noi să ne izbăvim din tirania vrăjmașului, și să se măntuiască sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului:

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, a Sfântului Ghermanò, glasul al 8-lea.

Ghermanò prea fericite, vi tejește ai stătuț împotriva poruncei celei fărădelege, a împăratului celui cu nume de fiară, carele se turbase asupra cinsti telor icoane a Mântuitorului Hristos și a sfinților lui, tunând asupra lui fulgerile cuvintelor tale. Pentru aceasta păgânul nerăbdând îngrozirile tale, la închisori și izgoniri amare te-a osândit. Ci Dumnezeu, ca pre cela ce multe ai pălimit și te-ai nevoit pre pământ, te-a învrednicit în ceruri a află bogată

plată a ostenelelor tale, căruia
nu lipsi a te rugă pentru sufle-
tele noastre.

Și acum, a praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Slavă, Și acum, al Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și ale
Sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Epifanie.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Mărireala lui Epifanie a umplut pământul...

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul 1-iu, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Viețind cu credință în legea
lui Moisì cea din Scriptură,
și plecându-te jugului Stă-
pânului Hristos, te-ai strălucit
prea fericite, și te-ai arătat lu-
minător, luminând marginile
pământului.

Fiind cuprins de dragostea
legii celei dumnezeeschi, și ale-
gând dreptatea cea din lege
din nedreptate, dupre închipu-
ire, părinte Epifanie, ai primit
credința Treimii cea mân-
tuioare, ca dintr' o cunoștință
dumnezească.

Doftor trupului și sufletului,
ji s'a făcut fie omul cel cu chip
dumnezesesc, ucigând pornirea

patimilor, împreună cu asinul
tău, și tămăduind cugetul cel
necredincios al sufletului tău.

A Născătoarei:

Cel văzut mai înainte în chi-
pul lui Dumnezeu, luând tot
chipul meu, cu totul l-a înoinit,
sălașluindu-se cu dumnezeaa-
scă cuviință în pântecele tău
Preacurată. Pentru aceea foți
credincioșii te slăvим pre tine,
Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon al sfântului Ghermanò.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cânt mărireala lui Ghermanò începătorul pă-
storilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas și Irmos acelaș.

Cu haina preoției și cu cu-
vântul Darului fiind în-
frumșetat, ai viețuit Fericite, și
te-ai arătat doveditor de cele
dumnezeeschi, prin învățăturile
tale luminând adunările cele
cinstite ale credincioșilor.

Cărujă ai fost faptelelor celor
bune, întru care sezând ai mers
către Dumnezeu, părăsind fru-
musețea lumii, și mărireala cea
stricăcioasă, făcându-te cu în-
țelepciunea ta tăinuitar ceresc.

Slavă...

De către pronia cea dum-
nezească cunoscându-te mai
înainte, ca un preot glăsitor
de Dumnezeu fiind părinte, ai
scăpat de uciderea spurcatului
muncitor prea cuvioase, păzin-

du-te pre fine Dumnezeu, cu dreapta cea atotjiiroare.

Și acum, a Născătoarei:

Ce cântare vrednică își va aduce și neputința noastră? Numai pre cea de bucurie, care ne-a învățat pre noi Gavriil: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maică nenunfită.

Peasna 3, Irmos

Insu-ți cela ce știi...

Văzând cu ochii trupului pre cel ce a dat haină luminoasă celui ce a cerșit milă, l-ai văzut cu cuget pre acela îmbrăcându-se de sus cu haină strălucitoare, și cu Darul cel dumnezeesc, te-ai luminat către credința cea curată.

Auzind cuvinte de bună credință, ai urât traiul cel materialnic, și ai poftit viață fără materie, iară luând și pre sora ta, ca una ce-ji eră părțașă și cugetului tău, v'aji arătat pe-reche fericită.

Vrând cugetele cele omorâtoare, prea fericite Epifanie, și poftind a slujă lui Dumnezeu celui viu, ai alergat cu credință către călătoria cea dumnezească și ai luat semn luminat, căderea încălțămintelor tale celor moarte prea fericite.

A Născătoarei:

Ceea ce ești sfîntă lăcaș al sfînteniei, cu sfîntenie ai născut pre Sfântul sfîntilor Hristos, cel ce se odihnește întru sfinți, căruia strigăm: Sfântă este Biserica cea însuflată a slavei tale celei negrăite, iubitorule de oameni.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Dumnezeu prin dumnezească cunoștință mai 'nainte văzând cunoștința ta cea înfință și bun neamul sufletului tău, de mâinile celor fără delege a te omorî tu, i-a oprit, și prin înfrânare prea înțelepțește te-ai numărat în ceata feciorenilor.

Slavă...

Strălucirea cea înțelegătoare a dumnezeștei îndumnei zeiri, arătat dorind ca să o vez- Fericite, Arhieria ta o ai împodobit cu viață curată, și cu învățături înțelepte, îndreptând turma cu ortodoxia.

Slavă...

Suindu-te în scaunul cel mare Părinte, plinirea Bisericii prea o ai luminat cu cântări de învățături, prea lăudate Ghermanò, prea cuvioase, sfîntitorule și prea cinstite luminătorule al lumii.

Și acum, a Născătoarei:

Din fine Preacurată, a inflo- rit floarea cea neveștejită, toată

omenirea bine mirezmindu-o, cu dumnezeesc mirul firei sale, cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul, sub ani făcându-se din tine Fecioară prea nevinovată.

Irmosul:
Insuji cela ce știi nepulința „ființei omenești, și dupre milostivire te-ai închipuit întrînsa încinge-mă cu putere „de sus, ca să strig ție: Sfântă „este Biserica cea însuflățită, „a slavei tale celei nepovestite, „iubitorule de oameni“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna sfântului Epifanie, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul. .

Ca Moisì lepădând încălțămintea picioarelor tale, în locul cel sfânt, tainele cele dumnezești ale Duhului te-ai învățat, și cu ostenelele pustniciei, omorându-ți trupul, făptura o ai umplut de prea slăvite minuni. Pentru aceasta și toate noimele cele neînțelese, ale Scripturei celei de Dumnezeu însuflate, le-ai descoperit de Dumnezeu purtătorule părintele nostru Ierarhe Epifanie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a sfântului Ghermanò, asemenea.

Cu sfințită podoabă îmbră-

cându-te Fericite, te-ai arătat apărător Bisericii lui Hristos, și netemându-te de împăratul cel fărădelege, nu te-ai plecat poruncii lui celei fără de Dumnezeu, ci ai suferit pălmuire, ocări și defăimări. Pentru care vrăjmașul, în fierbântându-se de mânie, în pază te-a pus până la sfârșitul tău. Pentru aceasta strigăm către tine, Ghermanò, părintele nostru: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc, cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Rugător ca un rob viind către Botez te-ai făcut printrînsul fiu, și făcându-te moștenitor adevăratului Dumnezeu, te-ai făcut și împreună moștenitor cu Hristos, petrecând întru el cu cuviință dumnezească, Epifanie.

Păstorul a văzut fața ta negrăit mult luminată, și măritul tău cap mai pre sus de fire, încununat cu mărire și cu cunună cuvioasă, care erau semnele inimii tale celei curate, pururea pomenite.

Făcutu-te-ai lăcaș dumnezescului Dar cuvioase, și arătat ai risipit avereia cea vremelnică

pentru Hristos, și ca un judecător isteț la minte părinte Epifanie, ai strâns bogăție veșnică în ceruri nefurată.

Cu ostenelele sihăstriei omorând toate patimile trupului, arătat ai primit strălucirea dumnezeescului Duh, făcând minuni, și fămăduind boalele celor bolnavi, cari cu credință aleargă la tine prea fericite.

A Născătoarei:

Sfânta sfintelor, Născătoare de Dumnezeu pururea lăudată, nădejdea limbilor, și mântuirea credincioșilor, din tine a odrăslit, izbăvitorul și dătătorul de viață și Domnul, spre mântuirea noastră celor ce te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Zburdările trupului prea cu înțelepciune omorându-le sfintite tăinuitorule Ghermanò, filosofia o ai limpezit cu luminarea minței, prin povățuirea cea duhovnicească făinuit împodobindu-te, lui Hristos strigi: Slavă puterii tale Doamne.

De prea cinstitele închiruiurile lui Hristos, cumplitul păgân vrăjmaș, te siliă pre tine să te lepezi căci întru nebunie aruncându-se, de învățăturile tale mărite, arătat a fost muștrat, dar bolind fără fămăduire, nesimțitor a rămas.

Slavă...

Mustrarea graiurilor tale văzând cel numit cu nume de fiară, cu minte închipuită de fiară, te-a surpat înțelepte din scaunul cel sfînt, ci în locul acestuia te-ai îmbogățit cu sfîntă lucrare cerească prea ferice.

Si acum, a Născătoarei:

Bucurie arătat din Cer aducând ție Arhanghelul Gavril Preacurată, și-a vestit, zicând: Dumnezeu va ieși cu trup din fine Fecioară prea curată, spre mântuirea celor ce cu dragoste te cântă pre fine.

Peasna 5, Irmos:
Cel ce ai luminat...

Cu cuviință ți-ai strâmtat pântecele cu pâine și cu apă, slujindu-te cu sare în loc de bucate, și ai biruit patimile trupului, răvnind în trup vieții celor fără de trup, părinte Epifanie.

Milostivitu-te-ai spre cei topoji de sete în arșița soarelui, și cu bună cuviință începând a face minuni, ai prefăcut vinul în apă ca o slugă prea aleasă, asemănându-te Stăpânului tău Fericite.

Fugit-ai de mărire oamenilor cea deșartă, și ai locuit în pustiu ca Stăpânul tău, și în is-

pîte ai încăput spre luptă săpâ-nească, nevăzut întărindu-ți-se slăbiciunea.

A Născătoarei:

Se bucură puterile cerurilor văzându-te, se veselesc împreună cu dânsenele mulțimea oamenilor, căci s'a unit prin cel ce s'a născut din tine; pre carele dupre vrednicie îl laudăm, Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Până în sfârșit iubind pre Hristos, primitorule de Dumnezeu, iubit ai fost de dânsul dupre vrednicie, și ai primit adâncul darurilor; căci prin învățăturile tale, înțelepțește ai luminat Biserica.

Cu cântările cele de Dumnezeu însuflate, cetele credinților și plinirile cele dumnezești le-ai luminat Ghermanò, căci toată întărirea cea cuviosă a inimei tale Părinte a luminat pre cei ortodoxi.

Slavă...

Bucurându-te ai arătat pătimirile și biruințele mucenicilor, cu laudele și cu cuvintele cele alcătuite; și îndatăși cu închipuirile cele lucrate din văpseli întru una, le-ai împreunat întru amândouă.

Și acum, a Născătoarei:

Veselescă puterile cele

cerești văzându-te pre tine, se bucură cu acelea și adunările oamenilor; căci prin nașterea ta s'au împreunat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Drept aceea dupre vrednicie te slăvim Preacurata.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi...

Vrmătorii dracilor, străne-poșii Agarei te-au încunjurat pre tine. Iară tu asemănându-te Stăpânului tău, ai făcut bine celui ce'ji făceă strâmbătate, și pre cel cu un ochiu l'ai făcut cu două lumini, părinte Epifanie.

Ziditorul tău odihnindu-se întru fine, te-a arătat organ Du-hului, și la locașurile Arabilor, te-a făcut Dumnezeu ca pre Moisè la Faraon, căci tu prea cu adevărat fi-ai arătat viețuirea râvnitoare lui Dumnezeu.

Cutremurăt-a pre împăratul Asirienilor, duhul izgonindu-se prin tine; dar s'a făcut vestitor bunătăței tale și dumnezeescu-lui Dar Părinte. Căci Dumnezeu știe a mărì pre cei ce-l slăvesc pre dânsul.

A Născătoarei:

Se veselesc de tine Fecioară prea curată, strămoșii neamului, luând din nou Ede-

mul, prin mijlocirea ta, carele l-a pierdut din călcarea poruncei; căci tu ai fost curată și înaintea nașterii, și după naștere.

Alt Irmos, acelaș:

Prin învățăturile și cuvintele tale prea înțelepte, se adapă Preoția cea împărătească și norodul cel sfînțit al lui Hristos, cel chemat de Dumnezeu, și prin dojenirile tale se povătuiesc către Dumnezeu.

Pre cei ce te cântă pre tine prea cuvioase, pomenește-i înaintea lui Dumnezeu stând acum, și plin de frumusețea cea dumnezeească, și de podoaba cea nestricăciosă; și prin rugăciunile tale povătuiește-i către viață.

Slavă...

Pus-ai suire traiului tău înțelepte, din slavă și din putere, către cerească slavă și tărie, trecând prin înfrânare mărite, până ce ai vorbit cu Hristos cel dorit, bucurându-te.

Și acum a Născătoarei

Acum Preacurată, de toată încunjurarea și de întreitul val, și de viforul patimilor mânăstuește pre robul tău, și-l povătuiește către limanul tău; căci tu îmi ești mie 'nainte stătătoare și îndreptare.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi a-dâncul cel de desubt și nu este mântuitor, socotitul ne-am ca oile de junghiere, mânăstuește pre norodul tău „Dumnezeul noslru; că tu ești celor neputincioși tărie și în-dreptare.“

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Minunata însoțire a Ierarhilor, să o lăudăm credincioșilor, dupre datorie, împreună cu Ghermanò, pre dumnezeescul Epifanie. Că aceștia au ars limbile celor fără de Dumnezeu, și dogme prea înțelepte au vestit tuturor, celor ce cu dreaptă credință întru cântări laudă pururea, mare taina bunei credințe.

I C O S.

Ca pre o podoabă a proorocilor, și slavă a drept credincioșilor, pre această sfântă doime o cinstim dupre vrednicie, că aceștias'au arătat nouă turnuri de întărire totdeauna asupra vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și credinței stâlpii neclătiți, și Bisericii dumnezeească podoabă. Care purtându-o, drept îndrepteață cu veselie strigând: Veselitu-s'a întru mine duhul meu cu adevarat, haina mea ca și întâiu luând, pe care ereticii o au

rumpți, cei ce nu laudă mare faina bunei credințe.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea celu dintru sfîntă părintelui nostru Epifanie arhiepiscopul Constandie Chiprului.

Stih : Epifanie în Chipru, mare arătându-se,
Laudă mare de acolo are și mutându-se.
Moartea în a douăsprezecea zi,
Pre Epifanie îl răpi.

Marele acesta și minunatul Epifanie a fost din țara Feniciei din ținutul Eleterupoleos, din părinți meșteri. Si bine crescându-se în casă micșoară, dupre cum este obiceiul la oamenii săraci și plugari, el străluci cu fapta bună cea către Dumnezeu și se sui la înălțimea cea desăvârșită a petrecerei celei bine credincioase. Căci părinții săi fiind evrei, au rămas în slujba și în umbra legii, și n'au putut să vadă lumina Darului. Iară el a alergat la credința cea adevarată a lui Hristos, aflând o mică pricină. Căci tămăduindu-i oarecarele creștin Cleovie rana ce pătimise la stinghie, căzând de pre un catăr ce încălecase, sărind catărul și murind, atunci sfântul a luat în doială în cugetul lui și nu foarte grijea de slujba legii. Si după aceea aflând pre oarecarele monah anume Luchian, îl văzu vorbind cu un sărac, carele cerea milostenie, căruia i-a dat și acoperemântul adică rasa, și îndată cel Luchian fu îmbrăcat de sus cu veșmânt alb. Care lucru văzându-l Epifanie, s'a dat la credința creștină nească. Si primi sfântul Botez dela episcop. Iară minunile ce a făcut de atuncea incoace, este cu anevoie a le povesti cineva pre amâruntul. Atâtă numai trebuie să zicem: Că fiind foarte Tânăr de vîrstă, primind credința în Hristos, și îndată făcându-se cu cununia monah, a întrecut pre toți cei

de vîrstă sa, cu răbdarea și cu trudele cele pustnicești. Si ajungând la plinirea Arhieriei, avea alcătuită și asemenea fapta, cu cea trecută a sa viață. Că în cele trecute făcea petrecere postnicească, și multime de minuni, și tămăduiri la mulți bolnavi. Iară în vremea cea de pre urmă după Preoție, asemenea acestora și multime de scripturi a făcut, și a invățat pre toti învățătură drept măritoare, pentru care a avut multe bântueli despre eretici. Dece trăind ani o sută cincisprezece și trei luni, precum însuși el a răspuns către Arcadie împăratul ce-l întrebăse, și-a dat sufletul către Domnul. Însă nu în scaunul său, ci întorcându-se dela Constantinopol la Chipru, eparhia sa, dupre cum marele Ioan Hrisostom a scris către dânsul, adică că nu va ajunge la scaunul său, fiindcă din prostimea inimei, și sfântul acesta se unise cu aceia ce au izgonit pre dumnezeescul Hrisostom; deci a răspuns și dumnezeescul Epifanie marelui Hrisostom cum că nici el va ajunge să meargă la locul unde îl vor izgoni. Pentru aceasta s'a și plinit proorociile amândurora. Si se face pomenirea lui în sfânta casă ce este înăuntrul sfântului Filimon.

Intru această zi, pomenirea celu dintru sfîntă părintelui nostru Ghermanò patriarhul Constantinopolei.

Stih : Ghermanò cu bucurie scaunul și pământul a părăsit,

Si se bucură acum scaunul Ziditorului pământului văzându-l mijlocit.

Acest dintru sfîntă părintele nostru Ghermanò a fost fiu lui Iustinian Patriciul, carele era bărbat luminat și vestit în zilele împăratului Iraclie, ocârmuind multe domnii sub stăpânirea lui; și laudându-l sfatul

împărtăesc pentru fapta bună cea desăvârșită a lui și buna credință, fu zavistuit de nepotul lui Iraclie, adică de Constantin Pogonatul și omorât. Carel nepot al lui Iraclie a scopit și pre feciorul lui pre sfântul acesta Gherman, fiind foarte mic, și l-a numărat în clirosul bisericei celei mari. Deci, acesta ținându-se cu aceea ce i s'a întâmplat ca o afilare folositoare, s'a dat la citirea dumnezeestilor Scripturi. Si suindu-se și sporind spre multă cunoștință cu ascuțirea firei sale, și cu cele deapurarea osteneli, și îndreptându-și bine viața sa, întâiu adică fu hirotonit episcop bisericii Chizicului, neluând însă fieștecum trepte, ci suindu-se la cea desăvârșită cu tocmeală și cu orânduială. După aceea trebuind bisericilor ocârmuire înteleaptă a vreunui om înteleapt și pro-coposit în fapta și în cuvânt, fu suiat din Chizic la scaunul cel mare al Constantinopolei, unde bine purtând căma și îndreptând prenorodul lui Dumnezeu cu multe învățături, și tâlcuind cele mai adânci și cu nevoie pricepute părți ale Scripturii, și strălucind bisericile credințiosilor, cu prăznuitoare cuvinte și laude, și imblânzind și îndulcind greutatea și asprimea priveghierilor cu versuri și cu cântări. Iară Leon Isavrul, căci a ajuns precum zic, Sfântul până la împărația lui, ținând împărația creștinilor tiranește, incepu întâiu a huli asupra lui Dumnezeu, și se apucă a ocără sfintele icoane, și nici a ascultă cele mai bune dovediri ce i se faceau din sfintele Scripturi, cum că trebuie să se da cinste și închinăciune sfintelor icoane, ci încă a ars și cărțile care erau scrise spre ajutorul sfintelor icoane. De care lucru cunoscând

Sfântul că învăță pre un surd și fără de rușine, și nepriceput, puindu-și omoforul pre stânta masă, a ieșit din Patriarhie, și mergând la părinteasca sa casă ce se zicea a lui Platanie, acolo se liniștea. Si în bune bâtrânețe viața și-a sfârșit, trecând preste nouăzeci de ani, iară sfintele lui moaște nu numai când le ducea la îngropare, a vindecat pre mulți de feluri de boale, ci și după îngropare izvorăsc totdeauna vindecări celor ce cu credință se apropie de dâNSELE. Deci le-a îngropat în sfânta mănăstire a orașului. Si se face praznicul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, sfântul nouă mucenic Ioan Vlahul (romanul) carele a mărturisit în Constantinopol la anul o mie și sase sute și zece și doi, prin sugrumare s'a săvârșit.

Stih: Intreg înțelept o Ioan Vlahule fiind, ales nevoitor al Domnului ești pentru dragoste lui murind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Primind Darul minunilor dela dreapta cea dumnezească Părinte, tuturor celor ce cer la tine, dăruiești din destul fămăduiri precum și-a făgăduit Stăpânul, Dumnezeul părinților cel laudat și proslăvit.

Cade tăvălindu-se înaintea picioarelor tale împăratul Asirienilor. Că și tot vrăjmașul știe a cinsti bunătatea și a se supune acelora întru carele locuind se odihnește Hristos, Dumnezeul părinților cel laudat și proslăvit.

Tace tot cuvântul nepușând a spune prea fericite mulțimea isprăvilor tale și a minunilor, căci a covârșit nisipul mării. Pre care Hristos Dumnezeu cel lăudat al părinților ţie și-a dăruit.

Vnime ceea ce ești trei lumini necuprinse, noianul luminei cel nemărginit, uită-te la cei ce te laudă, Părinte cel fără de început, Fiule și Duhule împreună vecuitor. Dumnezeul părinților cel lăudat și proslăvit.

A Născătoarei:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, Iacov proorocește, te-a văzut, scară, căci prin tine s'a arătat om pre pământ cel prea înălțat, și s'a amestecat cu oamenii precum bine a voit, Dumnezeul părinților cel lăudat și proslăvit.

Alt CANON, Irmos același :

Tot izvorul Duhului sfânt s'a vărsat întru tine Părinte, pentru că izvorăști ca un râu dogmele cele mânătuitoare, și învățăturile cele de Dumnezeu înfrumusețate, vrednicule de minuni; pre prea lăudațul Dumnezeu slăvindu-l întru toți vecii.

Cuvântând cântări cu bună credință, ai luminat praznicile cele stăpânești, cântând cu vierșuri, făcându-te îndumnezei, și

pre toți sfinții cu muzichiile tale ii îndemni către faptele cele bune cu înțelepciune, pre cei ce cântă cu credință: Dumnezeul cel lăudat al părinților și proslăvit.

Slavă...

Vn început întru o unime netăiat, în trei ipostasuri, cu de Dumnezeu cuvântață limbă strigând, tuturor ai propovduit: Pre Tatăl cel fără început, și pre unul născut Fiul cel împreună fără început, și pre dumnezeescul Duh cel de o ființă arătat și de o fire.

Și acum, a Născătoarei:

Intru tine Născătoare de Dumnezeu prea curată, îmi pun foată nădejdea, și către tine scap totdeauna. Mântuește-mă prea nevinovată, și prin rugăciunile tale mă scapă din gâlceava și turburarea cumplitelor patimi, și de căderile care mă cuprind pre mine.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israile...

Tu prin cuvânt înțelepșește ai înfruntat înșelăciunea e-resurilor, și cu lumina bunei credințe o ai izgonit pre dânsa Epifanie, strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Inălțați-te ai pre scaun înalt, căci împărățind preste patimi,

și biruindu-ți trupul, tu ai păștotit turma lui Hristos, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să salte toată ființa cea întelegătoare și cea cuvântătoare la praznicul Ierarhului și slugei lui Hristos, strigând cu credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântând tu Părinte dupre plăcerea lui Dumnezeu, ai lăsat teologhia ta tuturor ca o întărire dogmelor, prin care cîntăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei :

Bucură-te scaun slăvit al lui Dumnezeu, bucură-te zidul credincioșilor, prin care a răsărit Hristos, lumina celor dintru intuneric, care te feresc pre tine, și strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Cu strălucirea razelor, cu făclia luminei celei în trei strălucitoare, bucurându-te arătorule de sfîntenie, desfătându-te acum strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiind învrednicit de multă

lumină și strălucire Părinte, întru lăcașurile cele cerești, pomenește-ne pre noi cari strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca unul ce cu vedere dumnezească ai păzit pre cea dupre chipul lui Dumnezeu, ai ridicat chipurile sfinților prea lăudate, șiind cum către chipul cel dintâiui trece toată cinstea și slava, strigând: Pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei

Prin chip nou mai pre sus de fire Fecioară, zămislind pre Cuvântul Fiul cel împreună de o fință cu Tatăl, ai rămas Fecioară. Pentru aceasta toate lucrurile te cîntăm pre tine, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cupitor tinerii lui Israil, ca „într-o topitoare cu podoaba „bunei credințe, mai curat „decât aurul au strălucit, grăind: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lău- „dați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9 Irmos:

Chipul nașterii tale....

Viața ta și cuvintele tale, fericite Epifanie, au rămas norodului celui de Dumnezeu cugetător, cu adevărat hotar bunătăților și vedeniei. Pentru aceea dupre vrednicie laudându-te, te fericim pururea pomenite.

Fii întru ajutor Miresei lui Hristos, Bisericii, mările Epifanie, și prin rugăciunile tale liniștește viforul cel sălbatic, care se ridică împotriva ei, ca unul ce ai îndrăzneală către Stăpânul și iubitorul de oameni.

Impărațe al împăraților prea sfinte, Treime singură stăpânițoare, ceea ce stăpânești toate, dă iertare greșelilor celor ce te laudă pre tine, și stare neșurpată a toată viața lor. Pentru rugăciunile cuviosului tău Epifanie.

A Născătoarei:

Toată legea laudelor se biruește de mărimea laudei tale, ci tu Stăpână Născătoare de Dumnezeu, primește cu bună voie de la nevrednicile tale slugi, lauda care din dragoste și se aduce, Preacurala.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Alegă și a deslegă păcatele primind stăpânire din ceruri,

dupre lege ca un preot, prea fericite, prin rugăciunile tale dă iertare celor ce te cântă pre tine Părinte, ca toți să te fericim.

Aflat-ai răsplătirea osteneelor tale Ghermanò prea fericite, fericitul sfârșit cu sfînțită arătare primind, și viața cea vesnică câștigând, neîncetat te desfăzezi întru privirea cea dumnezească.

Slavă...

Cu totul pre sineși te-ai dat către Cuvântul văzătorul a toate, și frumoasă slujbă preoțească te-ai arătat Atotăitorului, jertfă primită și bine plăcută Domnului aducând lauda osteneelor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Incepează cugetarea cea trupescă, și-mi alinează turbura rea patimilor, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, celui ce alerg către acoperemântul tău, și temeu al măntuirii te am pre tine, și sunt îmbogățit cu dumnezească ocrotirea și apă rarea ta.

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei curate, l-a arătat rugul cel ce „ard e à nears, și acum te „rugăm, ca să stingi cuporul „ispitelor cel sălbăticit asupra „noastră, ca să te slăvim pre

„tine, Născătoare de Dumnezeu, neîncetăt“.

SVETILNA.

Podobie: Femei ascultați glas...

Veniți credincioșii, cu cântări de laude să cinstim dumnezească și prea sfântă împreunarea Ierarhilor, pre Ghermanò, și pre dumnezeescul Epifanie, cari au risipit întunericul eresurilor, și cu raza bunei credințe au luminat toată făptura.

Slavă, și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, glasul al 8-lea.

Dându-te pre sineși întru cugetarea dumnezeestilor Scripturi, și cu razele cele de acolo strălucindu-ți mintea, vas curat și plin de lumină al sfintei ierarhii te-ai arătat, Ghermanò părintele nostru. Pentru aceasta și cu înțeleptele tale învățături ai povățuit turma lui Hristos la pășunea cea de viață purătoare, și prin scrisori erezul luptătorilor de icoane arătat l-ai defăimat, apărător făcându-te ortodoxei credințe, și cu închisori și necazuri luptându-te. Si acum stând înaintea lui Hristos, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

La Liturghie, slujba arhierească.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Sfânta mucenită Glicheria.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale prezniciului, 3 și ale Sfintei 3, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Rin ostenelele chinurilelor tale te-ai logodit cu Stăpânul strălucind cu frumuseștile feciorii. Si ca o zestre ai adus lui făierea mădularelor și moartea cea silnică, pururea pomenită. Pentru aceea ai câștigat cămările de Mire cele cerești Glicherio, rugându-te să se mantuască cei ce cu credință te fericesc pre tine.

Cugetarea și împotrivirea sufletului tău mărită, s'a arătat foarte bărbătească și vitează. Căci întru slabiciunea trupului, cu duh osârduitor ai căcat pre vrăjmașul începătorul de rele, strigând: Tu Doamne ești puterea și lauda robilor tăi, cela ce cu puterea nebiruită ai biruit pre cel puternic.

Nici foamea, nici nevoia, nici lungimea durerilor, nici închișoarea cea silnică, nici cuporul focului, nici asternutul pierrelor, nu au putut să te despartă de dragostea lui Hristos,

pururea pomenită. Pentru această ai primit dela Dumnezeu dumnezeeasca rouă, și te-ai mutat de pre pământ și din cele pământești, către viață, laudată Glicherio.

Slavă, și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușeaua ta Iisuse, Glicheria...

Caută la stârșitul cărții.

Slavă, și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfintei pe 4.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos.

Veniji noroadelor...

Mucenița Glicheria, umplând astăzi paharul cel de taină de bunătăți și de minunile ei, chiamă pre toți credincioșii la băutură de veselie.

Fiind luminată cu strălucirile muceniei, stai înaintea Mirelui tău, celui curat muceniță, cerând să se izbăvească de greșelile pierzătoare de suflet, cei ce te laudă pre tine.

Slavă...

Către chinuri, către dureri, către bătăi de multe feluri, fără frică ai mers muceniță; căci ai avut ajutor și împreună lucrător Darul Duhului.

și acum, a Născătoarei:

Toți ne-am îmbogățit de cunoștința lui Dumnezeu, cei ce te cunoaștem și te cinstim, Stăpână, pre tine Maica lui Dumnezeu și Doamnă, întărind cu cuvintele, și cu faptele pecetluind.

Peasna 3-a, Irmos.

Întărește-ne pre noi întru tine...

Aducându-ji sângeurile ca niște aromate și mir lui Hristos, purtătoare de chinuri, te-ai adus lui bună mirerezmă, revărsând futuror tămăduiri, Muceniță.

Veselitu-să prin gând Stăpânul întru chinurile tale, ceea ce ești podoaba mucenicilor. Pentru aceea te-a dat pre tine dumnezeească veselie în ini-mile credincioșilor.

Slavă...

Prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu mantuiescă de amărăciunea patimilor, Glicherio, ca să cânt și să laud nevoințele tale cele vîțești.

și acum, a Născătoarei:

S'a rupt zidul cel din mijloc al blestemului celui de demult, și vrajba s'a pierdut prin nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu dăruită, și noi oamenii ne-am unit cu îngerii.

Irmosul :

Intărește-ne pre noi întru tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul, și frica „ta o sădește în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine”.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Pre Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, fi-ai păzit fecioria ta nestricată, și din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicherio, cu îndoită cunună, te-a încununat, pre tine Hristos Dumnezeu.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Văzând mai nainte veselia celor înțelegătoare, și defăimând nestatornicia celor văzute, fi-ai întărit gândul întru nădejdile cele dumnezești. Drept aceea cu bucurie ai allergat către priveliștea pătimirei, și ai surpat pre șarpele, și fi-ai impletit cunună de biruință frumoasă și neveștejită, o Glicherio.

Slavă, Si acum a praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Vcigând fiarele cele nevăzute ale patimilor Glicherio, de fiarele cele văzute nu te-ai spăimântat.

Văzând înaintea ochilor pre Domnul carele propoveduiai, purtătoare de nevoințe, ai treut cu vederea toate cele simțitoare.

Slavă...

Cu picăturile sângeurilor, tale s'a stins focul deșertăciunei, și păræele mulțimei dumnezelor s'au înnechat, prea fericită.

Si acum, a Născătoarei:

Cei ce cu bună credință te au pre tine părtinitoare și nădejde sufletului, nu se vor rușină Fecioară Stăpână.

Peasna 5, Irmos :

Lumina celor dintru..

Primind în lăuntrul cugetului lui frica lui Dumnezeu, ai născut duhul măntuirii de mărturisire și de mucenie, ceea ce ești cu cuget viteaz, chinuindu-te minunat cu fătie, și biruind începătoriile cele protivnice.

Ceea ce s'a unit cu tine prin curăție, râvnind patimiei tale celei cinstite și fericite, cu osârdie a pătimit aruncându-se în foc, dătătorule de viață, Hristoase, strigând: Afară de tine pe alt Dumnezeu nu știu.

Slavă...

Scoțând din izvorul mân-

fuirii tămăduire pururea vie,
te-ai aprins de selea muceniei,
și cu grăbire ai alergat, și bând
te-ai odihnit prin dorirea dra-
gostei celei desăvârșite, Mi-
reasă a lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești nor luminos
al Soarelui, strălucește-mi lu-
mină, ca să-mi risipească întu-
nerecul păcatului. Dă-mi mâna
și mă ridică pre mine carele
zac în noroiul patimilor, Năs-
cătoare de Dumnezeu, ceea
ce singură ești chemarea cea
de iznoavă a lui Adam celui
căzut.

Peasna, 6, Irmos:
De adâncul greșelilor...

Luminându-te cu strălucirile
Duhului, și cu frumuse-
file curăției fiind împodobită,
stai acum înaintea Stăpânului
Hristos, prea mărită.

Săvârșind chinuirea cea cu
adevărat bună, și isprăvind că-
lătoria bunei credințe, ai pri-
mit dela Dumnezeu cununa
dreptăței cea dupre vrednicie.

Slavă...

Strălucind Muceniță ca un
soare dela apus, prin Dar lu-
minează inimile credincioșilor,
și cu razele pătimirii arde ta-
berile dracilor celor întune-
caji.

Și acum, a Născătoarei:

Stiindu-te pre tine veselie
de cunoștință, Fecioară, leapăd
acoperemântul necunoștin-
ței patimilor, prin rugăciunile
tale, Stăpână. Slavă puterniciei
tale, Preacurată.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor,
„fiind încunjurat, chem adânc-
„cul miloslivirii tale cel neur-
„mat, din stricăciune, Dumne-
zeule, scoate-mă.“

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 13 zile pomenirea sfintei muceniei Glicheria.

Suh: Glicheriei amara încolțire a fiarei ce o
a mușcat,
Ii era mai dulce decât mierea cu adevărat.
Glicheria în a treisprezece zi,
Prin mușcarea fiarei se săvârși.

Acesta a fost în zilele împăratului
Antonin și a Guvernatorului Sa-
vin, în cetatea Traianopolei. Și fă-
când jertfa guvernatorul idolilor în
cetate, iară Sfânta scrise cinstita cruce
în fruntea ei, și merse la guvernatorul,
numindu-se pre ea creștină și roaba
lui Hristos. Și indemnându-o guverna-
torul ca să jertfească, a intrat în ca-
piște și făcând rugăciune către Dumne-
zeu, surpă jos idolul lui Dia și-l zdrobi.
Iară Elinii ce erau acolo aruncând cu
pietre asupra ei, nu o ajungeau. Deci
o spânzură de coște și o strujiră și
punându-o în temniță, a dat poruncă
să nu-i dea mâncare multe zile. Dar
ea primind hrana prin înger, nici un
râu n'a pătimit; și se îngrozi guver-
natorul și cei ce erau cu dânsul, căci
intrând la dânsa în temniță și găsind
o strachină și pâine și lapte și apă,

măcar că era bine încuiată temnița. După acestea o aruncă într'un cupitor de foc și pogorându-se de sus rouă, se stinse focul și ieși nevătămată. Apoi îi despoiară capul până la frunte, și-i legără mâinile și picioarele, și așternându-i pietre o aruncă în temniță. Si fu deslegată de inger din legături, însănătosindu-o și la cap. Pentru aceasta se cutremură Laodichie temnicerul și îndată mărturisind pre Hristos i s'a tăiat capul. Iară Mucenița aducându-se la guvernatorul, fu dată la fiare. Dintre care atingându-se una de dânsa atât de puțin cât nici rană nu s'a văzut, nici încolțitură, fără cât mușcătură numai, și-a dat sufletul la Dumnezeu, și se îngropară sfintele ei moaște în Iraclia Trachiei.

Intru această zi, sfântul mucenic Laodichie, păzitorul temniței de sabie s'a săvârșit.

Stih: Cuvinte în mijlocul popoarelor Laodichie cel cinstit,

Dumnezeu numindu-te, la moarte de sabie s'a osândit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Serghei mărturisitorul.

Stih: Serghei cinstind icoana lui Dumnezeu, ocări a suferit,

Si întreagă pre cea dupre chip o a păzit.

Acesta fiind de neam slăvit și mare, și dupre suflet s'a cunoscut mare. Deci stând înaintea împăratului Teofil cel prigonitor și fără de Dumnezeu, pentru că se închină sfintelor icoane, și legându-i-se grumajii cu o funie, a fost purtat și incunjurat prin mijlocul uliței celei pline de popor, scuipări și ocări suferind și luându-i-se toată avereia, și în temniță ticăloșindu-se și cu toată casa sa tot odată cu femeia și cu copiii fiind izgoniti. Si de necazurile streinătății îndestulându-se, și luptându-se cu feluri de

scârbe, a fost chemat de Dumnezeu, și s'a dus ca să căștige vrednice răsplătiri dela puiorul de nevoiță Hristos.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavsicacos, Episcopul Sinadel.

Stih: Pavsicacos, odihnă vieții a aflat. Pre contenirea răutăților vieții cu adevărat,

Acest fericit avea patrie cetatea Apamiei, și părinți din cei aleși și de bun neam, și hrăniți cu adevărată credință creștinească. Iară el Tânăr încă fiind, se înfrâna pre sine cu postul, cu intinsa rugăciune și cealaltă aspră petrecere. Pentru care s'a și supus vieții sihăstrești și se hrănea cu puțină pâine și apă; și întrebuintând meșteșugul doftoresc, vindecând împreună trupurile și sufletele, se ostășă și asupra dracilor, și-i izgonea, slabăbogirile le vindeca, îngheboșirile îndreptă, și alte prea slăvite minuni săvârșează. Iară prin vădirea celui ce pre toate le face arătate săcându-se cunoscut Patriarhului Constantinopolei, carele era fericitul Chiriac, și de el hirotonisit fiind, s'a trimis la biserică Sinadilor. Aici îndată cu prăstia cuvântului a izgonit pre lupii cei gânditori, și cu cuvântul cel ascuțit tăindu-i ca pre niște mădulare putrede, i-a scos afară, ca să nu pricinuiască vreo vătămare părței celei sănătoase. Așă turmelor sale dând netemere împreună și vindecare, s'a dus la Constantinopol, și întâlnind pre împăratul Mavrichie, și vindecându-l de patima de care era stăpânit, l-a plecat ca prin hrisov să dăruiască cetății sale dajdia cea de preste an, care era o litră de aur. Așă intorcându-se spre Sinada, și ajungând la locul ce se numește Solun, prin singură rugăciunea a făcut să izvorască apă ca să măngăie setea

celor ce călătoreau. Deci, aşă bine şi placut lui Dumnezeu vieştind, şi la mulţi făcându-se pricina de măntuire, şi-a schimbat viaţa şi s'a mutat către cele dorite.

Intru această zi, sfântul sfîntul mucenic Alexandru, episcopul Tiverianilor de sabie s'a săvârşit.

Stih: Capul sfîntului bărbat sabia l-a tăiat,
Şi nevoiinţa cu preoţia a împreunat.

Intru această zi, cuviosul Nichifor presviterul mănăstirei Efesului cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nichifor taberile dracilor a surpat,
Şi prin faptă purtător de biruinţă la Dumnezeu s'a mutat.

Intru această zi, se săvârşesc înnoirile cinstitei şi dumnezeeştei biserici a prea sfintei Stăpânei noastre Împărătesei a toate, care se află în ostrovul sfintei Glicheriei.

Intru această zi, cuviosul Eftimie cel nou ctitorul mănăstirei Ivirilor din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Curată jertfă Eftimie a jertfit,
Şi ca soarele în Aton a strălucit.

Intru această zi, cuviosul Ioan Iviritul tatăl pomenitului Eftimie cu pace s'a săvârşit.

Stih: De cele veselitoare ale vieţii, o Ioane te depărtezi,
Şi acum intru bunătăţile Domnului te desfătezi.

Intru această zi, cuviosul Gheorghe Iviritul, rudenie pomenitului Eftimie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Acolo locuieşte unde este neamul rudenie,
Lauda cuvioşilor drept cugetătorule Gheorghe.

Intru această zi, cuviosul Gavriil Iviritul cărele a auzit dumnezesc glas, şi a scos din Mare, icoana cea făcătoare de minuni a Maicii Domnului ce se zice Portăriţă, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Icoana Preacuratei, tu Gavriile cu strein chip o ai primit,
O de trei ori fericite! decât Dar te-ai împărtăşit.

Intru această zi, monahii cuvioşi mucenici Ivirişti, cari au înfruntat pre latino-cugetătorii; pre împăratul zis Mihail şi pre patriarhul Ioan Vecul, în Mare fiind aruncaţi s'au săvârşit.

Stih: La inecare pentru dogmele părinteşti v'ati dat.

Şi la limanurile cele cinstite v'ati aşezat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milueşte-ne şi ne măntueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos .

Chipul cel de aur...

Văzând frumuseţea lui Hristos ca într'o oglindă înțelegătoare a curăţiei, dumnezeeşte ai dorit de dânsa, pururea pomenită. Şi prin chinuire alergând după dânsul, cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiind îmbrăcată cu podoabă frumoasă, împestrîtă cu văpselile sănguiurilor, ai arătat podoaba bunei credinţe purtătoare de chinuri, tuturor celor ce laudă cu credinţă şi cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Aruncându-te în cupitor, nu ai ars, căci cel ce a măntuit în Vavilon pre cei trei tineri, a schimbat focul în rouă, prea mărită.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată Preacurata, că te slavo-sloveşte toată firea pământenilor, foarte minunându-se de taina naşterii tale, Preacurată, şi cu bucurie strigând celui ce a răsărit din tine: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorit...

Având iubit pre Hristos Mirele cel înțelegător al curăției te-ai împodobit pre sineji cu curăția cugetului și cu osteneli dumnezeești, și cu dânsul te-ai logodit prin mucenie, purtătoare de chinuri, Glicherio.

Zdrobirea membrelor tale înțeleaptă, a subfiat măestriile vrăjmașilor, și curgerea sănguiurilor a uscat păræele cele rele ale nedumnezeirii, arătând nouă noian de minuni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Tu te-ai arătat cu adevărat viea cea cu mult rod a săditorului făpturii, Glicherio, purtând strugurii ce s'au stors în linurile muceniei, și varsă vinul umilinței, celor ce cu credință lui Hristos strigă: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, popoare prea înăltați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne și te milostivește spre noi, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pre milostivul Dumnezeu, ridicând din mijloc văpăile gândurilor, și arșița patimilor, prin rugăciunile tale prea curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a pogorit în cupitorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l lucecrurile, și îl prea înăltați întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ridicându-te mai pre sus de toată dorirea trupească, pentru dragostea Mirelui tău cinstită, ai poftit viață fără de trup. Pentru aceea dimpreună cu îngerii văzând dupre înțeles pre Hristos iubitul tău îl slăvești, ca pre unul mai iubit decât toate.

După muncile cele multe, curatul tău duh îi-ai dat Domnului, la a căruia suire s'au veselit cetele cerești și Hristos te-a încununat cu dreapta lui cea prea puternică, căci dupre lege te-ai nevoit mucenijă Glicherio.

Slavă...

Dănuiești acum bucurându-te, împreună cu îngerii înațintea feței Ziditorului tău, luminându-te cu razele ce purrurea curg de acolo; aduți aminte dar și de noi cei ce cu credință săvârşim mărită pomerenie ta, Glicherio purtătoare de chinuri, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei :

Ceea ce te pleci glasurilor celor ce cu ferbințeală și se roagă, care ești scăparea credincioșilor, izbăvește, milostivește-te, Stăpână, păzește de vătămare și de toată viclenia vrăjmașilor pre cei ce cu credință și cu dragoste te slăvesc pururea.

Irmosul :

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a venit „să înnoiască pre Adam cel că „zut rău prin mâncare întru „stricăciune, din sfânta Fecioa „ră negrăit întrupându-se, pen „tru noi credincioșii, cu un „gând întru laude îl slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfântul mucenic Isidor cel ce a pătimit în ostrovul Hiului.

La Doamne strigat-am, Stîhirile pe 6, ale praznicului 3, și ale Sfântului 3, glasul al 4-lea.

Podobie : Dat-ai semn...

Aprințându-te de râvna bunei credințe, Isidore, cu ferbințeală ai intrat în priveliștea chinuirei, și ai primit darul biru-

inței, împotriva înșelăciunei, Mucenice, înfrumusețându-te cu învățărurile cele iubitoare de Dumnezeu. Și îngrădindu-te cu toată întrarmarea Crucii, ai surpat pre vrăjmașul tiran, arătându-te purtător de biruință.

Suvișându-te cu bicele, te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârei, și îmbrăcându-te cu podoaba nestricăciunei, și cu haină luminoasă, degrabă ai ajuns la lemnul vieții, culegând viața cea cu adevarat nestricăcioasă și fără de sfârșit. De care acum îndestulându-te, veselește pre cei ce te laudă pre fine, mărite.

Buptele mucenilor cu adevărat, au întrecut alcătuirea laudelor și înțelegerea cuvințelor, căci ca niște turnuri tari ale dumnezeespei credințe, fiind aceștia îmbrăcați cu frup muritor și pătimitor, întocmai ca noi, au îndrăznit, și focul și ranele nu le-au băgat în seamă, ca și cum ar pătimi cu trup strein, măriții.

Slavă, și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Isidor...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfântului
pe 4

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu osârdie pre măritul Isidor.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o...

Cu rugăciunile tale Mucenice al lui Hristos, Isidore, dă-mi mie lumină din Cer și dar ca să laud pomenirea ta cea cinstită Fericite.

Cu totul ți-a fost către Dumnezeu inima și sufletul, mucenice Isidore, căci ai avut și viață prea curată nevoindu-te ca un mucenic.

Slavă...

Indreptându-ți sufletul dumnezeu înima și sufletul, mucenice Isidore, ca o avuție nerăpită ai ținut credința cea mântuitoare nestrămutată, prea fericite.

Si acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu cel din fire, chiar te numești Născătoare de Dumnezeu, purtând cu adevărat și numire de potriva dumnezeștei nașteri, Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Qcârmuindu-te cu socoteală mărite Mucenice al lui Hristos, ai întunecat pornirile

patimilor cu nevoie bunătășilor, purtătorule de chinuri.

Având pornirea sufletului neînfricoșătă mărite, foarte cu bună credință ai păzit mărturisirea nevălămată.

Slavă...

Pre Judecătorul a toată lumea, fă-l prin rugăciunile tale milostiv către cel ce laudă cu cucerire prăznuirea ta, purtătorule de chinuri.

Si acum, a Născătoarei:

Omoară cugetul trupului nostru, Stăpână, și înviază sufletul celor ce te laudă cu credință pre tine, Fecioară.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul meu“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Indreptător prea mare lumii, tu te-ai arătat, Sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te laudăm pre tine astăzi mucenice de Dumnezeu înțelepțite, Isidore mărite.

Sedcalna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecloriei tale...

Buptându-te împotriva șarpelui, ai ridicat semn de biruință,

mucenice Isidore, căci din Eghipet ai răsărit luminător, strălucind tuturor buna credință, făcându-ți mișcările către cel ce a răsărit din Fecioară Fiiica lui Dumnezeu. Pentru care junghiindu-te, purtătorule de chinuri, te-ai făcut jertfă bine mirosoitoare.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Făcând pre Cuvântul locuitor întru fine, Fericite, ca un ostaș nebiruit ai rușinat trufia cea tirănească, și dintru aceasta făcându-te purtător de biruință, pururea pomenite, ai primit cununi neveștejite dela Dumnezeu, mucenice Isidore.

Ca un viteaz gonind pre vrăjmașii tăi, Isidore, i-ai sfărâmat pre dânsii, find îngrădit cu arma cea înfricoșată a Crucii, și încins cu putere, și pre cei ce te-au urit, i-ai pierdut, strigând: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Slavă...

Urmând patimilor Stăpânumui, cu bună voie i-ai urmat lui, suferind moarte de bună voie pentru el. Pentru aceea te-a învrednicit viejii celei nemuritoare Domnul slavei, întru ale cărui mâini ai pus sufletul tău, prea fericite mucenice Isidore.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce nu a părăsit sănurile cele părintești, și a primit a se sălăslui în pântecetele tău, Preacurată, întrupându-se înnoește pre om, cel ce pentru bogăția milostivirii de bună voie să săracit, și a îmbogățit lumea cu Dumnezeirea.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Jerfă curată și desăvârșită te-ai adus Stăpânului tău Hristos, și jerfindu-te cu osârdie, și vârsându-ți sângele Isidore dupre vrednicie, te-ai făcut acum părtaș patimei, și împreună moștenitor împărăției lui.

Bunul biruitor mucenic Isidor, întărindu-se cu puterea ta cea atotputernică, Mântuitorule, a stins negura înșelăciunii, și făindu-i-se capul, și Dătătorului de viață și-a închinat sufletul cu bună laudă, Stăpâne.

Slavă...

Se înfrumusețează Biserica lui Hristos, Fericite, prin faptele tale cele alese, și se luminează cu împrotivirile luptelor tale mărite. Căci tu te-ai arătat stând împrotiva păcatului tare până la sânge, Isidore.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind plină de spurcăciune firea omenească din călcarea

poruncei mai 'nainte, și cumplit stricată, și făcându-se muritoare o ai ridicat, ceea ce ai născut izvorul nemuririi celei mai pre sus de cuget, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână prea curată.

Pearna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsă.

Având dragoste deplină către Dumnezeu, cel ce este cu adevărat bunătate nemuritoare, și-ai întunecat dragoste de către cele pământești, purtătorule de chinuri prea fericite, și ai alergat, strigând: Lipitu-m' am pre urma ta, Stăpâne.

Cu frumusețile cele mucenicești fiind împodobit ca un mire frumos, Isidore, te-ai suit către Cer bucurându-te, ca să stai înaintea luminii celei făcătoare de frumusețe, rugându-te totdeauna pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Slavă...

Răbdat-ai a te junghiă, pătimitorule, văzând mai 'nainte slava cea veșnică, și ca un mucenic nebiruit ai dobândit desfătarea cea cu adevărat vecuitoare împreună cu mucenicii, purtătorule de cunună prea fericite Isidore.

Și acum, a Născătoarei:

Marie ceea ce ești lăcaș Stăpânului, care ai strălucit cu

razele cele luminoase ale fe cioriei, ca un crin cu chip lumenos în mijlocul turburării celei spinoase. Tie mă rog cele bune, dă-mi mie iertare greșelilor.

Irmosul :

Rugăciunea mea voiu vărsă „către Domnul, și lui voiu „spune scărbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău „făți, și viața mea s'a apropiat „de iad; și ca Ionă mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă.“

Condacul și Icosul praznicului.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului mucenic Isidor.

Stih: Pre Isidor nădejdea cununei era mișcându-l,

Si la tăiere ca la pricinuitoarea cununei grăbindu-l,

Intru a patrusprezecea zi,
Sabia viața lui Isidor o răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului Dechie, trăgându-să de neam din cetatea Alexandriei. Si mergând cu oastea, avea rândueală ce se numea Option, și pogorându-se la ostrovul Hiului cu flota de oaste, preste care era începător Numerie, fu părât de sutașul Iulie, zicând că crede în Hristos, și nu dă cinste dumnezeilor noștri. Iară sfântul Isidor mărturisind de față pre Hristos, văzând Numerie neintoarcerea gândului său, porunci de i să tăiat capul, și aşă a luat cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfînțitului mucenic Terapont.

Stih: Arătatu-te-ai Teraponte adică un jertfitor al Cuvântului,

Arătatu-te-ai slugă Părinte și prin vărsarea săngelui.

Acest sfânt de unde a fost și de unde se trăgea, și din care părinți s'a născut, sau în ce vreme a stătut, sau împotriva cărora ostășindu-se a biruit, și a luat cununa muceniei, nu putem spune, pomenirile cele pentru el pierzându-se cu vremea. Iară că a ales viața monahicească, îl arată icoanele lui prescriindu-le întru acest fel de chip și schimă, și că a stătut episcop ostrovului Chirpului, și că a fost adus lui Hristos prin sânge, și a săvârșit lupta nevoinței, aceasta am luat-o din povestire veche dupre predanisire, și fără scrisoare învățându-ne dela cei mai înainte, o credem. Iară cinstitele moaștele sale au fost aduse la Constantinopol, căci Agarenii sfătuindu-se ca să năvâlească asupra ostrovului Chirpului, însuși Sfântul prin descoperire poruncă a fi mutat. Si acum acolo unde se află, izvorăște pururea răuri de minuni celor ce aleargă la el cu credință.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Alexandru cel din Conduceli.

Sih: Alexandru tăierea capului ca pre o corabie o aflat,

Și cu grănică înnotare din viață s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Alexandru, Varvar și Acolut.

Sih: Capetele a trei nevoitorii ce împreună s'au tăiat,

Treimea cu vrednice cununi le-a încununat.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfântă părintelui nostru Leontie Patriarhul Ierusalimului carele la anul o mie o sută șaptezeci și cinci, cu pace s'a săvârșit.

Sih: Ca un leu oarecarele, o Leontie ai răsuflat.

Și pre satana ca pre un mic țânțar l'ai surpat.

Intru această zi, sfântul nouă mucenic Marcu Criteanul, carele a mărturisit în Smirna, la anul o mie șase sute patruzeci și trei, de sabie s'a săvârșit.

Sih: Marcu Criteanul sabia întru nimic era socotind.

Căci fără abatere la cununa cea din sabie eră privind.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan Bulgarian, carele s'a nevoit la anul o mie opt sute doi, de sabie s'a săvârșit.

Sih: O Ioane! tu cela ce prin sabie te-ai săvârșit.

Roagă-te pentru noi ca să ne mantuim la sfârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7. Irmos:

Tinerii evrești au călcăt...

Luminându-te acum, de trei ori fericite, cu lumina Duhului, bine voește să ne lumenăm împreună cu tine, și noi cei ce te lăudăm, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

O, cât sunt de bune nevoie tale, prin care ai stricat înșelăciunea idolilor și pre tiranii cei cumpliți ai rușinat, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Preacurata Stăpână Fecioară, fămăduește ranele greselilor mele, cu un tuldelemn al milostivirii tale, ca să strig: Bine este cuvântat rodul pânțecelui tău, Stăpână.

Peasna 8. Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu vicleșuguri socotea tiranul, ca să păzească către

cugetul lui cel rău, făria și bună întrarmarea vitejiei tale prea fericite Isidore, iară tu cugetătorule de Dumnezeu strigai către Dumnezeu: Tineri binecuvântați-l, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Intru bucuria muceniei se arătă fața ta lină ca un soare cu chip luminos, căci junghiindu-te ca un miel fără prihană, te-ai adus lui Dumnezeu, căruia ca unui Ziditor cu cântare strigai: Tineri bine cuvântați-l, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Trupul tău încunjurându-se de ceata îngerească, cu chip luminos se arăta celor ce-l potțiau, strălucind cu razele Darului, fiind și împodobit cu multe feluri de faceri de minuni, carele dăruiește fiecăruia vindecări din destul, și arătat răpește din valuri și din primejdii Isidore.

Și acum, a Născătoarei:

Nu pot să te laude limbile ritorilor, o de Dumnezeu Născătoare Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, căci din pântecele fecioresc neispilită de nuntă, ai născut pre Dumnezeu cel preste toate, Doamnă prea curată. Pre carele tinerii bine-l

cuvîntează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuporul, munitorul Haldeilor l-a ars nebuneste, cinstitorilor de Dumnezeu; iară vâzându-i prea ceștia cu putere mai bună mântuiji, Făcătorului și Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii“.

Pesna 9-a, Irmos:

Spăimântatu-să de această...

Cel ce s'a smerit, și s'a săracit pentru bogăția milostivirii, și a răbdat de bună voie Crucea și moartea ca un bun pentru noi, văzându-te profine Isidore de trei ori fericite, că ai răbdat vitejește moarte pentru dânsul, te-a făcut împreună moștenitor împărăției lui.

Izvoarele sângei urilor tale dupre lege vârsându-se pre pământ, Isidore, au roșit fie haină în ceruri, țesută frumos cu Darul; cu care acum fiind îmbrăcat, stai înaintea lui Hristos prea fericite, în cămăriile de Mire cele cerești, purtătorule de cunună Mucenice mărite.

Slavă...

Ca unui ce ai îndrăzneală către Hristos, nu înceată a te rugă Isidore, să măntuească de supărări, de valuri și de nevoi și de patimi pre cei ce să-vârșesc dupre vrednicie, sfințită pomenirea ta; și cerșind măntuire sufletelor, învredni-cește-i moștenirei, de trei ori fericite.

Și acum, a Născătoarei

Ca una ce ai născut pre Domnul și Mântuitorul, învrednicește-mă, Doamnă, să câștig izbăvire, dezlegând lanțul greselilor mele prin rugăciunile tale Preacurată; căci toate precum voești le și isprăvești, ca una ce porși în sânurile tale pre Impăratul futuror, pre cel neasemănăt intru bunătate.

Irmosul:

Spăimântați-să de aceasta Cerul, și marginile pământului său minunaț, că Dumnezeu să arătat oamenilor tru-pește, și pântecele tău să făcut mai desfătat de cât ceterurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești, „și omenești te slăvim“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Pahomie cel mare,

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Cuviosului 3, glasul al 6-lea.

Podobie Toată nădejdea...

Intințându-ți toată dragosteia către Dumnezeu, ai părăsit toată veselia cea lumească ca o trecătoare, și cu totul te-ai dat pre sinești lui Hristos, fiind curățit în tot chipul prin sihăstrie, și arătând împotrivire cu tărie către atâtările patimilor, prea înțelepte Pahomie, și cu cugetul răbdând mucenia, ca un purtător de biruință, ai primit cununa cea nevesteșită, de Dumnezeu cugetătorule.

Tie celui ce ai trecut prin nebăgare de seamă, acoperemântul cel gras al trupului, și ai rumpt patima cea trupească, și s-a dat acum prin vedenie lucrătoare, a te uni cu Dumnezeu, strălucindu-te cu luminiile și cu darurile cele de acolo, și îndumnezeindu-te cu dumnezeestile raze și cu însuflări și cu înălțările cele către Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu fericite; și acum mergând

către Hristos, roagă-l cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Ridicându-te mai pre sus de toată simțirea, curat te-ai unit cu Stăpânul, făcându-te afară din trup prea cinstite, bîruind patimile cu socotință aleasă, răsturnând și călcând trufiile dracilor, Pahomie. Și acum petrecând în lăcașurile cele cerești, adu-ți aminte de foșii cei ce cinstesc pomenirea ta, cu îndrăzneală rugându-te lui Hristos pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Ca pre un crin te-a înflorit pustiul pre tine Părinte, bine miroșind tuturor, din lucrarea bunătăților, și veselind pre toți cu înțelepciunea cea din socotință, ca un vrednic despre amândouă părțile, și cu bună căștigarea săvârșirei, ai luat soarta cea mai aleasă, atât din cuvânt și din viețuirea ta, cât și din fapte și din credință, bine ai plăcut lui Hristos Dumnezeu. Pre dânsul roagă-l Pahomie dumnezeescule, ca și noi bine să-i plăcem lui, și împreună cu tine să dobândim moștenirea cea de sus.

Și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase Părinte, în tot pă-

mântul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără de prihană ai urmat; îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a praznicului:

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale...

Caută la sfârșitul cărții.

Sau acesta, glasul al 8-lea.

Arătătu-te-ai mai mare turmei Păstorului celui mare, îndreptând turmele sihastrilor la staulul cel ceresc, părinte Pahomie, și shima cea de acolo, Cuvioase, postnicilor deprinzând, și pre aceasta iarăș o ai învățat; și acum împreună cu aceia te bucuri, și te veselești în cereștile lăcașuri.

Slavă, Și acum a praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 6, și al Sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Covenita laudă lui Pahomie împletește.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut...

Nădăduindu-mă bunătății obiceiurilor tale, prea cu osârdie precum se cade cânt

cântare; ci tu dumnezeescule luminează cugetul meu cu străluciri dătătoare de lumină, prin rugăciunile tale, prea alesule Pahomie.

Cuprînzându-te Părinte cu ferbințeală de dragostea nepătmirei, ai veștejît pricinuirile cele materialnice ale patimilor Pahomie, și întraripându-te prin dragoste, ai apucat toată lumina cea din izvorul Dumnezeirii, prea fericite.

Slavă...

De multă bucurie ai umplut cetele cele cerești, cunoscând pre Ziditorul a toată făptura. Căci fiind prins în temniță, ai cunoscut puterea lui cea neagrăită, învățându-te dogma credinței, purtătorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Mai aleasă ești Preacurată decât toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, căci ai născut pre Ziditorul pururea Fecioară, precum bine a voit a se întrupă în pântecele tău; căruia roagă-te cu îndrăzneală să măntuiască sufletele noastre.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiu...

Ca cerbul ai alergat către apă, Cuvioase, și stropindu-te cu Botezul cel sfânt, ai

primit rouă, prin care și s'a îndulcif inima.

Cetele vrăjmașilor nesufierind ați vedeă neîncetarea nevoiței tale, purtătorule de Dumnezeu, și-au meșteșugit și multe feluri de supărări.

Slavă...

Ca unul ce ai avut viețuire sfinită, te-ai făcut puitor de lege, și povățuitor sihastrilor, aducându-i pre ei lui Hristos, Pahomie, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor și s'au înfricoșat inimile oamenilor de nașterea ta Preacurată. Pentru aceea cu credință te cinstim pre tine, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Inflorit-a pus tia ca crinul,
„Doamne, biserică păgânilor
„cea stearpă prin venirea ta, în
„tru care s'a întărit inima mea“.

CONDACUL și ICOSUL Preznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Adăpându-ți sufletul din destul, cu ploile lacrămilor tale Părinte înțelepte, ai secerat spicul bunătăților tale cu multă roadă, și făcându-te păstor oilor celor cuvântătoare, le-ai hrăniti pre dânsenele la verdeajă sihăstriei. Pentru aceea dezlegân-

du-te din viață cu mărire, te-ai numărat împreună cu cetele părinților Pahomie. Drept aceea strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Peasna 4, Irmos.

Venit-ai din Fecioară...

Făcutu-te-ai Pahomie, foarte ales ocârmuitor adunării sihastrilor, căci prin vedenie ţi s'a dat poruncă să ridici locașuri de învățătura bunătăței, prea înțelepte Părinte.

Primind lumina prea sfântului Duh, te-ai făcut stea foarte luminoasă, cu Darul luminând pre toți câți i-ai îndreptat la limanul măntuirei prin învățăturile tale, Cuvioase.

Viața ta, purtătorule de Dumnezeu prea fericite Pahomie, s'a făcut îndreptare prea șicură sihastrilor, dupre care viețuiesc acum cei ce urmează dogmelor tale celor dumnezești, Părinte.

Slavă...

Impungându-te de dragostea Stăpânului, ai stins bună pătmirea trupului, prin înfrâñare Pahomie, și toată viața ta afierosit lui, ca o jertfă foarte de bună mireazmă.

Și acum, a Născătoarei:

Preteine Stăpână Născătoare de Dumnezeu, foși credincioșii te știm liman de măntuire, și zid nemîșcat; căci tu prin rugăciunile tale izbăvești din primejdii sufletele noastre.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Pentru dragostea lui Dumnezeu, ai vorbit cu învățăturile Duhului, din care luminându-te, ai ajuns la săvârșirea bunătății, slobozind starea sufletului de patimi.

Rugător aducem ţie, Stăpâne, pre sihastrul tău, cerând prințul lumina Darului și a cunoștinței, și să fim păziți pururea cu toată întrarmarea ta.

Slavă...

Intărindu-ți mintea cu paza poruncilor, Pahomie, ai veștejît săltările trupului, prin înfrâñarea ta, și te-ai arătat păstor adunărei celei iubitoare de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Domnul Fecioară prea curată, ca să dăruiască celor robiți izbăvire pașnică, cari nădăjduesc la tine, de primejdile împotrivnică.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Măestriile duhurilor celor pierzătoare le-ai călcat,

Părinte, fiind îmbrăcat cu puterea Stăpânului tău, și îngrădit cu cinstita Cruce.

Ințelepțește ai ales cele vesnice, decât cele vremelnice, petrecând întru ostenelele săhăstriei, Cuvioase, și făcându-te purtător de grija sufletelor.

Slavă...

Prin Duhul de bunăvoie sărăcindu-te. Părinte, ai primit desfășarea cea nemuritoare și neschimbată în ceruri, și bogăția cea negrăită.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de ispătă de bărbat ai născut Fecioară, și în veac rămâi Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „înconjurat, chem adâncul „milostivirii tale cel neurmat; „din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Buminător luminos te-ai arătat marginilor, și pustiul cetății l-ai făcut cu mulțime de călugări. Pre tine însuți te-ai răstignit, Crucea ta pre umere luându-ji, și cu înfrâñarea trupul și-ai topit, rugându-te neîncetat pentru noi toși.

ICOS

Pomenirea cea prea luminăoasă a fericitului, prin lumina înfrâñărei s'a arătat nouă zi de mântuire, gonind, noaptea cea adâncă a patimilor, și prin lucrarea faptelor celor bune luminat strălucind, întru care ca o stea luminoasă s'a arătat dumnezeescul Pahomie; căruia cu credință să-i aducem cântări cu veselie, căci privind dintru înălțime ne luminează pre noi, și dă pace îndestulată, rugându-se neîncetat pentru noi toși.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pahomie Tavensiotul.

Stih: Pahomie grăsimea trupului subțind, Mai 'nainte de mutare, tărie în suslet era adunând.

Pahomie grăsimea trupului mai 'nainte o a lepădat,

Și eu shima și cu faptele îngerilor a urmat, Pahomie în a cinsprezecea zi cu adevărat. Din cele de aicea s'a mutat.

Acesta a fost din Eghipetul Tebăidei celei de jos, în vremile lui Constantin marele împărat, și avea părinti închinători de idoli. Cu cari mergând odată în capiștea idolilor, a auzit pre cel ce slujă capiștei, zicând către părintii lui: Scoateți de aici pre vrăjmașul dumnezeilor și-l goniți. Și încă bând prea cuviosul și din vinul acela al jertfei a vărsat. Și ajungând mai la vârstă, se puse la rânduiala ostașilor, și preste puțină vreme lăsând slujba ostăsească, se sui la Tebaida cea de sus, și primi Botezul lui Hristos, și se făcu monah, și se duse în pustiu, unde făcu o mănăstire într'un loc al Tavenisiei, viindu-i glas de sus, care arăta lui, lesnirea locului

și multimea celor ce erau să se strângă acolo. După aceea adunându-se mulți, cu vremea veni și Teodor sfîntul, carele i se făcă ucenic și râvnitor vieții și faptelor celor bune și la minuni a strălucit cu dânsul. Si la atâtă înălțime de cunoștință dumnezească se suiră cu nepătimirea, cât vedea cu gândul și suirile fericitelor suflete, și vedea și cele de departe ca și cele de față, și proorocează de cele ce erau să se întâmpale. Iară mai nainte de a se săvârși din viața aceasta Sfântul, numărând multimea monahiilor ce veniseră către dânsul, s'a aflat o mie patru sute de bărbați. Si se vede dintru aceasta că a fost dumnezeesc bărbat, și desăvârșit în buna faptă. Căci cei ce se duceau dela caselor lor, nu mergeau pentru desfătare și pentru trupeasca dulce pătimire, întru care se bucură cei mulți, ci pentru înfrânarea postelor, și trudele cele pustnicești, mirându-se de obiceiurile Sfântului, și urmând viața și petrecerea sa cea îngerească. Deci săvârșindu-se în Hristos, fu îngropat întru a sa mănăstire.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ahilie episcopul Larisei.

Stih: Larisa povestește îmbunătățirile tale cu strein chip, cinstite.

Pomenind de tine și după moartea ta, Părinte.

Acesta era pre vremea împărăției lui Constantin cel mare, născut și crescut din părinți bine credincioși, dela cari fu învățat religiositatea și cinstirea de Dumnezeu, împreună cu învățaturile cele din afară, și cu filosofia cea mai înaltă, și împodobindu-se pre sine cu toate bunătățile cele dupre Dumnezeu, fu ales arhierul Larisei, celei ce se află în a doua Tesalie de către toți cei ce locuiau

în Elada, și mergând la Sinodul cel mare din Nichea și împreună ostenuindu-se și luptându-se cu părinții până în sfârșit, și caterisind pre Arie cu cei împreună cu el, și dându-i anatemei, iarăș s'a întors în Larisă, și surpănd multe capiște idolești, și draci din oameni izgonind, și alte prea multe minuni lucrând, și-a sfârșit viața cu pace, după ce a ridicat din temelie case de rugăciune, și cu tot felul le-a împodobit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Varvar izvorătorul de mir.

Stih: Nu Varvar, ci de bun a fi este arătându-te.

Izvorărea mirelui din mormântul tău Părinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca tiranului cea...

Fiind îmbrăcat cu puterea Stăpânului, ai călcăt că pre o țărână pătimirea cea dulce a vieții, răndindu-te de dragostea vieții celei nestricăcioase, căreia te-ai și împărtășit acum, sălășluindu-te cu celele îngerilor, părinte Pahomie.

Câștigând inimă foarte curată te-ai învrednicit a vedea pre cel nevăzut tuturor; drept aceea te-ai fericit, Părinte, precum este făgăduința, lăudând pre făcătorul de bine cel prea slăvit.

Slavă...

Dobândind tu cuget ortodox, ai propoveduit o unime în

trei numiri, pre Treimea cea de o ființă, și ai învățat întruparea cea înfricoșată a Cuvântului, lăudând pre Născătoarea de Dumnezeu cea pururea Fecioară, prea Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Sfânta sfintelor te înțelegem pre tine, ca pre una ce singură ai născut pre Dumnezeu cel neschimbăt, Fecioară neînținată, Maică nenuntită, căci tuturor credincioșilor ai izvorit nestrîcăciune prin dumnezeasca naștere.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Invățăturile cele înțelepte ale sihaștrilor te-ai învățat dela înger, din poruncă dumnezească, înțelepte. Cu care acum hrănindu-ne noi cei crescuteți întru buna credință, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Viețuirea sihăstriei tale prea înțelepte, strălucind ca un fulger, lumină prea mare a răsărit tuturor celor ce cu credință strigă Ziditorului: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pahomie cel mărit slăvindu-te pre tine cel mai pre sus de gând, născut mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut te-a

propovedit, Hristoase, și pre Duhul cel prea sfânt, cunoscând o fire, și o Dumnezeire a Treimii.

Și acum, a Născătoarei:

Noi cei bine credincioși te numim pre tine ușă luminii prea curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, care mai presus de fire ai născut strălucirea Tatălui, care s'a unit cu grosimea trupului. Pre carele îl lăudăm toate lucrurile ca pre Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare, când în Vavilon, lucrările și-a despărțit cu dumnezeasca poruncă, pre Haldei arzând, iară pre credincioși răcorind, pre cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.“

Peasna 9, Irmos:

Fiu Părintelui...

Cu luminile Darului lumenându-te, Pahomie, și învrednicindu-te a te desfăță întru slava cea nepieritoare, ca o slugă credinciosă, stai 'naintea lui Dumnezeu. Pentru aceea lăudăm cinstită pomenirea ta.

Impletitul-ți-s'a cunună ca unui biruitor cu dreapta cea purtătoare de viață, și atotjii-toare, fericite Pahomie, și acum

învrednicește pre cei ce laudă pomenirea ta cea mărită, să do-bândească iertare de greșeli pururea pomenite.

Slavă...

Culegând acum roadele ostenelelor tale, Pahomie, te îndestulezi de bucuria cea mai pre sus de cuget, ci dar acum nu încetă a te rugă lui Hristos, să se mântuiască ucenicii tăi cei ce acum te laudă pre tine, și te cinstesc, vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei

Ca lâna primind în pânțe cea ploaia cerească, ne-ai născut pre cel ce ne dă nouă băutură dumnezească, celor ce cu bună credință îl lăudăm pre el, și te vestim pre tine prea curată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul Părintelui celu fără de „început Dumnezeu și Dom-nul, întrupându-se din Fe-cioară, s'a arătat nouă ca să „lumineze cele întunecate și să „adune cele risipite. Pentru a-„ceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o slăvим.“

SVETILNA

Podoibie: Cela ce ai impodobit..

Dorind de viața cea îngerească te-ai depărtat în pustie-tăși, și supuind patimile cele tru-pești, te-ai arătat întocmai cu

îngerii, purfătorule de Dum-nezeu Pahomie. De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului.

STIHOAVNA Praznicului,

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulți mii de călugărilor pre tine îndrepătorul te cinstim, Pahomie părintele nostru; căci prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblă am cunoscut, fericit ești că lui Hristos ai slujit, și puterea vrăjmașului ai biruit. Cela ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioșii împreună locuitor; cu cari roagă-te Domnului, să se miluiască sufiletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile praznicului, Peasna cea de rând pe 4. și ale Sfântului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvișilor lui... Stih: Ce vom răsplatî Domnului... Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu carele a zis dintru întuneric să strălucească lumina...* Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânța lui... Evanghelia dela Lucă: *In vremea aceea, mergeau după Iisus noroade multe...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică vă fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Cuviosul părintele nostru Teodor cel sfînt, ucenicul prea cuviosului Pahomie cel mare.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale cuviosului 3, glasul al 6-lea.

Podobie: Toată nădejdea...

Cel ce și-a pus odinioară suirea pre nor, ca un stăpân pogorîndu-se acum pre nor ușor la Eghipet, a rânduit mai'nainte pre aleșii cei ce au strălucit, cari erau să se răpească în nor, ca niște cugetători de Dumnezeu. Cu cari dimpreună este și Teodor părintele nostru cel sfînt, turnul cel nemîscat, cel vestit întru bunătăți, cel ce a strălucit cu strălucirile cele lumenioase ale lui Hristos, și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Eghipetul carele mai înainte se spurcă întru jertfele drăcești și întru patimi, acum se înfrumusețează cu cetele sihăstrești, și se arată împodobit cu multe feluri de podoabe ale dumnezeștei bunătăți, întru carele a strălucit cel numit cu dumnezeștile daruri, cuviosul Teodor cel cu chip dumnezeesc, și de Dumnezeu cuprins, cel ce a râvnit smereniei lui

Hristos celei minunate, și cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Teodor cel înțelept, cel mare între sihastri, cugetătorul de Dumnezeu, din tinerețe a arătat nevoiță, înfrânare, răbdare, suferire, ferire de răutate, deprindere cu bunătatea, făcându-se fierbinte doritor dumnezeștei dragoste, minunațul, și cu bucurie trecând mai pre sus de cât toate cele văzute, înălfându-se prin dumnezeească privire, vorbea cu Dumnezeu; și acum cu îndrăzneală se roagă, pentru sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului:

STIHOAVNA Praznicului:

Tropar, glasul 1-iu.

Locuitor pustiului...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul, pe 8, și al

Sfântului pe 4.

Te laud pre tine Darul lui Dumnezeu cel sfînt.

Peasna 1-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a aşternut...

Cela ce ești cu numele dărurilor celor dumnezești, primind Dar dumnezeesc din luminatele vistierii cele ce

nu se cheltuesc: dă-mi mie Dar celui ce voi să cânt acum prăznuirea ta cu cântări de laudă, pururea pomenite.

Slavă...

Cugetând cu osârdie legea cea prea curată, cu totul te-ai făcut curat și lămurit, Părinte; și ocârmuindu-te însuși cu cuvântul cel prea curat, te-ai arătat vas prea luminat și sfînțit al curăției, pururea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Omorându-te lumii, și petrecând pre pământ viață întotdeauna ca un înger, cugetătorule de Dumnezeu Părinte, cu buna credință ai urmat celui ce a răsărit din pântece fecioresc, ridicându-ți Crucea pre umere, pururea pomenite.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Ca un dar iubit ai adus Stăpânului sufletul tău mântuit, și prin sihăstrie slobozit de patimi, cuvioase Teodore.

Slavă...

Fiind dat lui Dumnezeu, ai frecut mai pre sus de simțirea celor poftitoare prea înțelepte și curat te-ai unit cu mintea cea prea înaltă, pururea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Depărtațu-te-ai fugind în pustiu, mărite, aşteptând pre-

Dumnezeu Cuvântul, carele a strălucit din Fecioară, întru carele te-ai și mântuit, vrednicile de minune.

Irmosul:

Inflorit-a pustia ca crinul, „Doamne, biserică păgânilor, cea stearpă prin venirea ta, „întru care s'a întărit inima mea“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

In casa lui Dumnezeu ca un finic ai înflorit, roduri de fapte bune, Domnului aducând prin prea bună pustnicia ta, Părinte cuvioase. Pentru aceasta te și fericești, ca cel întotdeauna sătător cu cei fără de trupuri.

Sedalna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Părăsind toate cele pământestești, și fiind în lume cu trup, te-ai făcut cu duhul părtaș împreună cu îngeri. Căci omorându-ți patimile trupului, te-ai arătat slugă Treimii, Fericite. Pentru aceea tămăduești patimile celor bolnavi, și cu cuvântul gonești duhurile prin dăruri, purtătorule de Dumnezeu Teodore; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli, să dăruiască, celor ce cu credință prăznuesc pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Praznicului:

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Făcându-te împreună locuitor cu dumnezeescul Pahomie, ai râvnit obiceiurilor lui, părinte Teodore, urmând înfrâñării lui, și credinþei celei ortodoxe, cu getătorule de Dumnezeu.

Băudămu-te Părinte, căci dupre vrednicie ai câștigat împărþia și dumnezeeasca strălucire, ca unul ce te-ai făcut iscusit prin curaþie spre împărþăsirea frumuseþei celei nepieritoare.

Slavă...

Locaþurile Etiopenilor, adunările dracilor s'au spăimântat de răbdarea și de smerirea ta, și de starea ta cea neîncefată întru privegheri, vrednicule de laudă.

Slavă, a Născătoarei:

Intru uimire s'au făiat capetele puternicilor, de frica nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu prea curată, iară multimea cuviosilor, dupre vrednicie s'a arătat minunaþă de darul cel dumnezeesc.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Tiindu-te cu fierbinþeală de dogmele cele cinstite, ai risipit socotinþele cele răfăcite

ale tuturor eresurilor, ocrotindu-þi turma ta, cu credinþa Treimii, prea înþelepte.

Slavă...

Cu adevărat ca o lumină ai strălucit pre pământ, vieþuind petrecere fără prihană, pururea pomenite, veselia sihastrilor, lauda postnicilor Teodore.

Slavă, a Născătoarei:

Cu curgerile lacrămilor adăpându-þi inima ta sihastrule, o ai făcut aducătoare de roadă Sfăpânului Hristos, carele a răsărit din prea sfântă Fecioară, prea fericite Teodore.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Viaþa ta cea luminată, și lui Dumnezeu plăcută, þi-a arătat þie luminarea cerească a sfînþilor, în lăcaþurile cele crești, părinte Teodore.

Slavă...

Având ajutor pre mânþitorul Duh, te-ai făcut biruitor, și purtător de biruinþă asupra duhurilor viclenirei, de Dumnezeu cuprinsule Teodore.

Slavă, a Născătoarei:

Tu eþti norul cel ușor, pre carele sezând Domnul atotjitorul, a venit la Eghipet, și a făcut cuviosi luminători.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor

„fiind încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmăt; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor sfîntul mucenic prea cuviosului Pahomie cel mare.

Stih: Dumnezeesc Dar Teodore te-ai arătat. Ca celce între sfinți, sfinților sfânt te-ai aflat, Intru a șeasesprezecea zi, cu adevărat, Teodor de pre pământ a zburat.

Fericitul acesta îndeletnicindu-se în legea lui Dumnezeu, și tot curat făcându-se și arătându-se vas ales și sfînt, s'a învrednicit și celei adevărate și mari numiri, dimpreună locuitor și asemenea la chipuri făcându-se marrelui Pahomie. Pentru aceea locașurile Etiopilor, dupre dumnezescul Avacum a zice spăimântând, și ca uimire capetele acestora tăind, trecu la darurile răsplătirei cu sudorile bunei fapte, gonind toată boala și toată slabiciunea dela oameni.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinții părintelui nostru Alexandru arhiepiscopul Ierusalimului, și a sfinților mucenici Avda și Avdiis episcopiai, șasesprezece preoți, nouă diaconi, șase călugări și șapte fecioare.

Aceștia mărturisind pre Hristos, și propoveduind în Persida, fură prinși și duși la domnitorul; deci neplecându-se a cinsti dogma persească, ci mărturisind pre Hristos, și feluri de munci suferind, în sfârșit li s'ațiat capetele de sabie, și au primit cununile muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici: Isaachie, Simeon și Vahtisoiu, prin foc s'aș savârșit.

Stih: In foc șau dat sufletele trei fiind de o cugetare, Isaachie, Simeon și Vahtisoiu cel mare.

Intru această zi, pomenirea celor din mânăstirea sfântului Sava, părinți uciși de către Vlămini.

Stih: Pre mieii tăi, Stăpâne, cu săbiile ca cu dinjii, Intrând în lăuntrul stafulului îi omoară lupii.

Intru această zi sfântul mucenic Papilin, de sabie s'a savârșit.

Stih: Papilin de sabie fiind zdrobit. Porțile și dumnezeii înselăciunei împreună le-a zdrobit.

Intru această zi, sfântul mucenic Petru cel din Vlaherna, cu vine de bou fiind bătut s'a savârșit.

Stih: Petru piatra credinței cu adevărat a fost neclătit,

Către carele legăturile, dupre Paremie, lanț de hârtie era de socotit.

Intru această zi, sfântul Nicolae patriarhul Constantinopolei cu pace s'a savârșit.

Stih: Nicolae umbra vieții a lăsat, Și la locul luminii cel fără de umbră s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea sfintei Efimiei aproape de limanul Neoriei, la sfânta Dinamis.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nicolae cel din Mezov, carele a mărturisit în Ticala, la anul o mie șase sute șaptesprezece, prin foc s'a savârșit.

Stih: Ca să scapi de focul gheenei prea ferice cu adevărat, Nicolae cel cu cugetări bune focul ai răbdat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Po unca cea protivnică ..

Dorit-ai cunoscut a vedeă strălucirea lui Dumnezeu asemenea ca văzătorul de Dumnezeu. Pentru aceea ai părăsit toate cele văzule, Teodore, și intrând în nori te-ai învrednicit a vedeă pre cel necuprins de minte.

Slavă..

Nici cum tu fericite Teodore, neprimind otrava șarpelui

celui, stricător de suflet, pomenirea lui o ai pierdut, încelește câștigând în inima ta pomenire de Dumnezeu neîncetată.

Și acum, a Născătoarei:

Cu sfințenie ai născut, Fecioară prea curată, pre Sfântul sfinților, carele se odihnește întru sfinți, făcându-se om pentru multă milostivire, cel ce s'a întrupat din tine, fiind mai nainte fără de trup.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Arătau-te-ai cu chip de lumenă unindu-te cu lumina cea prea luminoasă, prea ferice Teodore, mai pre sus de fire îndumnezeindu-te cu unirea cea mai aleasă, strigând acum: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcându-te mucenic, fără stând împotriva păcatului până la sânge, cugetătorule de Dumnezeu Teodore, ai împodobit creștetul tău cu cunua nevoinței, strigând acum: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeul cel prea înalt întrupându-se din tine, Născătoare de Dumnezeu, s'a arătat nouă soare luminos al drep-

tășii, carele luminează marginile pământului cu strălucirile Dumnezeirii. Pre carele acum îl laudăm toate lucrurile ca pre un Domn.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc oare, când în Vavilon, lucrările și a despărțit cu dumnezeasca poruncă pre Haldei arzând, iară pre credincioși răcorind, pre cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Fiul părintelui celu...

Acum dezlegându-se oglinziile umbrei, fi se arată fiie Hristos, nu prin semne, ci mai ales se vede față către față, cu arătarea adevărului. Cela ce ești cu numele darurilor Mântuitorului, și Dumnezeului nostru.

Slavă...

Dorirea ta cea Dumnezească s'a împlinit Teodore, ca unuia ce ai ajuns la săvârșirea sihăstriei, văzând de departe neîncetă pre cel dorit pre carele câștigându-l ai încetat de a mai dorî, lauda sihastrilor și podoaba postnicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Bolind de stricăciune pentru neascultare, Adam cel dintâi

să înnoi prin tine Maica lui Dumnezeu; căci fără stricăciune născând tu întrupat pre Cuvântul cel nestricat, ai izgoinit stricăciunea și ai odrăslit nestricăciune.

Irmosul...

Fiul Părintelui celui fără de „început Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară să arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată, „o slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utrenciei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul apostol Andronic și Iunia, și a celor împreună cu dânsii.

VEZI: Dintru această zi se începe postul sfintilor Apostoli, când va fi litera Pascaliei A.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfinților 3, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Cu un ascultător Cuvântului, și slugă lăudată, și Iu minător prea luminat al lumii, cu cuvântul ai încetat stricăciunea cea necuvântătoare a nedumnezeirii. Pentru aceasta cu cuvinte dumnezeești, și cu bucu-

rie prăznuim sfântă pomenirea ta, de Dumnezeu fericite apostole Andronice, aducând laudă Stăpânului tuturor.

Dumnezeescul Pavel Apostolul, prea luminat lăudându-vă pre voi cu laude dumnezeești, credincioșilor, adevereați viețija voastră, zicând: Că mai nainte de dânsul văji arătat voi, ucenici lui Dumnezeu, Cuvântului și rudeniei lui, prea înțeleptilor, Iunio prea înțeleaptă, și fericite Andronice, cei cu adevărat slugi ale lui Dumnezeu.

Luminând tot pământul cu sfîntă propoveduire, ați gonit negura deșerăciunei, și către lumina cunoștinței de Dumnezeu, ați îndreptat pre cei ce mai nainte au fost întru întunerecul nedumnezeirii, dumnezeeștilor Apostoli, povățuitorii spre mântuire, și rugătorii pentru toți cei ce cu credință vă cinstesc totdeauna.

Slavă, și acum, a praznicului.

Troparul glasul al 3-lea.

Sfinților Apostoli...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, și al sfintilor Apostoli pe 4.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laudă voi aduce înțeleptului Andronic.

Facerea lui Iosif.

Preasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Să cîntăm Domnului..

Laudă aduce lui Dumnezeu cinstita Biserică, întru prea sfântă pomenirea ta, Fericite, mărand cu credință nevoințele tale.

Toate mișcările minței tale le-ai îndreptat spre plinirea voilor lui Dumnezeu, bucurându-te, Andronice prea sfințite.

Slavă...

Primît-ai dela Dumnezeu Dar dumnezeesc, a curății boale, și a gonii duhuri violene, cugetătorule de Dumnezeu Andronice.

și acum, a Născătoarei:

Plouă-mi mie mântuire de toate greșelile, și îndreptare vieții, cu mijlocirea și cu Darul ce este întru tine prea curată Fecioară.

Preasna 3, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul...

Prin luptele tale omorându-ji mădularele, te-ai învrednicit a vedeà viața celor vii, pre

Hristos Dumnezeul nostru, purtând trup pre pământ, Andronice apostole.

Făcutu-te-ai suflător de foc Apostole, în inima ta cea curată, purtând fierbințeala dumnezeescului Duh, și arzând mărăcinele înșelăciunei, prea lăudate Andronice.

Slavă...

Glasul cuvintelor, și puterea minunilor tale, a alergat la marginile lumii învățând pre credincioși Darul cel mântuitor, ucenice al Domnului.

și acum, a Născătoarei:

Nu este fără prihană afară de tine, Stăpână, și nu este nevinovată afară de tine Preacurată. Căci numai tu te-ai făcut loc de sălășluire Dumnezeului tuturor.

Irmosul :

Nu este sfânt ca Domnul și „nu este drept ca Dumnezeul „nostru, pre carele îl laudă „toată făptura, și nu este drept „afară de tine, Doamne“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre steaua cea prea luminioasă, care cu lumina dumnezeștei înțelepciuni a luminat limbile, pre Andronic apostolul lui Hristos, împreună cu înțeleapta lunia care s'a nevoit cu

dânsul întru propoveduire, să-l
lăudăm, strigând: Rugați-vă ne-
încetat lui Hristos pentru noi
toți.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dumnezeescul Andronic fiind cu chip luminos, prin luma cunoștinței de Dumnezeu, a luminat inimile a veni către Domnul. Drept aceea și după sfârșit izvorăște tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de cinstita lui casă, și tuturor credincioșilor le cere mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Peasna 4, Irmos:

Din munte umbros...

Tie ca unei rude și se încină Pavel, vestindu-ți dumnezeștile laude înaintea credincioșilor, grăitorule de cele dumnezești, luminătorule al celor ce te laudă pre tine Andronice.

Făcându-te casă prea sfintei Treimi, ai surpat casele și capiștile înșelăciunii, și ai zidit biserici spre mântuirea sufletelor noastre prea lăudată.

Slavă...

Purtând puterea lui Dumnezeu, ai putut răpi vasele celui putincios, și ale săvârșii locaș Duhului celui prea sfânt, fericite Andronice.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, toți credincioșii întru un glas pururea te lăudăm, ca pre o părtinitoare, și ca pre o ajutătoare întărăită, și ca pre o mântuitoare sufletelor noastre.

Peana 5, Irmos:

Cela ce din noaptea...

Ca pre o rudă a lui Pavel și ca pre unul ce ai fost ucenic mai nainte de dânsul, dimpreună cu el acum te cinstim, adunându-ne cu credință, Andronice.

Pre stelele cele luminoase și sfinții apostoli dumnezește să-i cinstim, pre lunia, și pre purtătorul de Dumnezeu, Andronic.

Slavă...

Fericitul Pavel vă propove-dește pre voi la adunarea Bisericiei, ca pre niște vesti între apostoli, Fericitilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata proorocilor te-a însemnat mai nainte pre tine prea sfântă Fecioară, cu însemnări sfințite, că vei să fii Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Haină luminoasă....

Casa ta izvorăște izvoare de tămăduiri, celor ce cu

dragoste năzuesc către dânsa Apostole, curățind boalele cele sufletești.

Mulțimea limbilor, care erau stricate de nedumnezeire, o ai înoinit cu nestricăciune, prin dogmele tale cele dulci, prietene adevărat al prea curatului Iisus.

Slavă...

Ca soarele ai încunjurat pământul, prea înțelepte, vestind credincioșilor lumina cea nezidită, a Dumnezeirii celei în trei sori, Andronice.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscutu-să întru tine cărările cele dumnezeești, ale Stăpânului celui ce dupre trup a sărăcit pre pământ, și a îmbogățit pre credinciosi, ceea ce ești neispitată de nuntă, Stăpână.

Irmosul:

Haină luminoasă dă-mi mie „cela ce te îmbraci cu lumina „ca cu o haină, mult milostive „Hristoase Dumnezeul nostru“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 17 zile, pomenirea sfintilor apostoli Andronic și Iunia.

Stih: Invățând Apostole nenumărate neamuri,
Ai venit la Hristos cel ce chiamă spre lumenă pre neamuri.

Intru a șaptesprezecea zi,
Andronic și Iunia din viață se săvârși.

Acum ar fi fost cu aripi, încunjuând toată lumea, a zmulț toată înselă-

ciunea nebuniei idolești din rădăcină, propoveduind pre Hristos, având dimpreună următoare lui și pre cea mult minunată Iunia, care eră moartă lumii, și viețuiă numai lui Hristos. După aceea trăgând spre dumnezeasca cunoștință pre mulți, au stricat capiști idolești, și au zidit dumnezeești biserici în toate părțile, și gănind duhuri necurate dela oameni și tămaduind boale fără de leac, și au plinit și ei ca niște oameni obșteasca datorie a firei, și prin moarte s'au mutat la viață cea veșnică. De această pomenește și marele Apostol Pavel, în epistola cea către Romani, zicând: «Spuneți închinăciune lui Andronic și Iuniei ruedelor mele și soților mei în robie, cari sunt vestiți între apostoli cari și mai înainte de mine au fost întru Hristos».

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Solohon și cei împreună cu el sfinții mucenici Pamfamir și Pamfilon.

Stih: Solohon, de mrejele satanei a fugit,
Și nevătămat către Cuvântul cel prea înalt a venit.

De și sunteți bătuți voi doi mucenici, aveți cetezare,

Căci Dumnezeu, ca alifia preste ranele voastre vă va pune încununare.

Intru această zi, pomenirea cuviosilor părinți și frați: Nectarie și Teofan, ctitorii monastirei lui Varlaam din Meteora.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce din început...

Boalele cumplite, și toate neputințele gonești dela sufletele și dela trupurile celor ce aleargă la locașul tău, înțelepte ucenice al lui Hristos.

Gonind năpădirile cele drăcești, curățești patimi cumplite ale oamenilor, prin milostivire, însu-ji văzătorule de Hristos. Pentru aceea cu credință te fericim.

Slavă...

Bârfelele ritorilor supuindu-le cu dogme drepte, ai propoveduit pre Dumnezeu carele a vorbit cu oamenii în chipul trupului pentru bunătatea sa.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce ai locuit în pântele cele Fecioarei, și într'însa din nou ai zidit pre Adam, bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a...

Putrejunea răutăței care mâncă inimile oamenilor, o ai încetat cu dumnezeasca sare a dogmelor tale Andronice, și le-ai pus mântuite înaintea Cuvântului celei ce s'a smerit, de trei ori fericite.

Si preot și jertfă și jertfitor, te-ai arătat celui ce s'a jertfit pentru milostivire, și către dânsul ai alergat Andronice, primind dela dânsul cununa nestricăciunei și a dreptăței.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătau-te-ai mărite pro-

poveditor dumnezeesc, apostol văzător de Dumnezeu, surpător idolilor piericiunei, și îmbogățitor celor lipsiți, și mare locuitor Sionului celui de sus, întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ca într'un clește porții în mâini jeratecul, carele izvorăște dumnezeasca rouă, celor ce se primejduesc de văpaia înșelăciunei, Fecioară, și arde patimile celor ce slavoslovesc împărăția lui.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'a proslăvit în muntele cel sfânt, și „în rug prin foc a arătat lui Moisie taina nașterii pururea Fecioarei, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii”.

Peasna 9, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei...

Ca să te arăți moștean al vieții celei de acolo, prin cuvântul tău cel purtător de viață, ai inviat pre cei omorîți mai nainte de supărările dracilor, vrednicule de fericire Andronice.

Ca unul ce te-ai făcut vișă foarte roditoare a viei celei adevărate prea fericite, ai revarsat vinul nestricăciunii, și ai veselit inimile omenilor, prea lăudate Andronice.

Toți te fericim pre fine cărele cu fulgerile dogmelor ai ars materia mulțimii dumnezeilor, și arătat ai luminat lumenă cunoștinței de Dumnezeu, celor dintru întunerecul vieții, Andronice.

Slavă...

Pomenirea ta cea prea sfintită înținzându-se astăzi la marginile pământului, luminează inimile celor ce cu sfîrșenie te laudă întru dânsa, vrednicule de fericire, Andronice.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumina, preacurată Fecioară, cere nouă lumină, și iertare de păcate și mântuire sufletelor, celor ce te știu pre fine adevărată Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Irmosul:

Năsterea pururea Fecioarei, „ceea ce s'a arătat mai înainte „puitorului de lege, în munte „prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credincioșilor, „cu cântări neîncetat o slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Pomenirea sfintilor mucenici: Petru, Dionisie și a celor împreună cu dânsii, și a sfântului mucenic Teodot cel din Anghira, și a sfintelor șapte fecioare.

VEZI: Pentru sfântul mucenic Teodot al Anghirei, fiindcă se prăznuiește și la Iunie în 7 zile, să i se pună slujba de acolo.

La Doamne strigat-am, punem Sfânturile pe 6, ale Praznicului 3 și ale mucenilor 3. Iară de se va întâmplă în post, Sfânturile din Octoah, apoi ale mucenilor, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn...

luminându-vă cu strălucirea Dumnezeirii celei în trei sori, ați trecut întunerecul muncilor, și văți arătat stele luminoase, care luminați purarea dumnezeească înălătirea Bisericii. Pentru aceasta săvârșim luminată prăznuirea voastră, închinându-ne moaștelor, și fărânei trupului vostru sfintilor Mucenici.

Pre Petru, pre Dionisie, pre Pavel, pre Andrei și Venedim, diamanturile cele viteze, pre Hristina, Iracleie și Paulin, toți credincioșii să-i fericim acum cu veselie, ca pre unii ce fare să au nevoie pentru Treime, și au călcăt toate măestriile balaurului, și au pierdut întunerecul idolilor, prin dar.

Cu sângele vostru Fericitori

lor, ați cumpărat împărăția lui Dumnezeu cea nemîșcată, și ați ajuns la limanurile cele foarte liniștite prin bărbăția cugetului, suferind toate întreitele valuri ale răutăților, de Dumnezeu fericișilor. Pentru aceea vă ferim acum, rugându-vă pururea pentru noi ca să aflăm milă în ziua judecății.

Slavă, și acum, a Praznicului.

STIHOAVNA Praznicului.

Tropar, glasul al 4-lea,

Mucenicii tăi Doamne...

Căută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a Praznicului.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfinților pe 4. Iară de va fi în Post, Canonul din Octoară și al Sfinților.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu credință laud durerile muceniciilor...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea Irmos :

Cântă-voiu ſie Doamne „Dumnezeul meu, că ai scos pre popor din robia Eghipetului, și ai acoperit pre „Faraon cu căruțele lui, și pu „terealui“.

Cei ce sunteți apărători credinței, izbăviți de patimi și de toate nevoile, pre cei ce cu credință săvârșesc pururea sfînțită pomenirea voastră.

Prea lăudat întraripându-vă cu vîtreala Crucii, purtătorilor de Dumnezeu, neudați ați trecut noianul muncilor, călcând pre vrăjmașul.

Suferind bătăi la trupuri, văți unit cu cetele cele fără de trupuri, Sfinților. Pentru aceea astăzi cinstim dumnezeească pomenirea voastră.

Slavă...

Cu legea cea dumnezeească întărindu-vă, sfaturile celor fărădelege le-ați stricat înțelepților. Si nevoindu-vă dupre lege, ați dobândit slava lui Dumnezeu.

Si acum, a Născătoarei :

Cu dragoste te cinstim și te fericom pre tine Fecioară, ca pre un scaun al Impăratului; pre carele sezând a gătit credincioșilor sedere cerească.

Peasna 3, Irmos :

Arcul celor puternici...

Intărindu-ți picioarele sufletului tău, pre piatra credinței, fericeite Petre, nu te-ai mișcat de împrotivirea celor fără de Dumnezeu.

Bampsacul pre tine Petre, ca pre o stea pre luminoasă, te pune înaintea lumii, ca pre unul ce micșorezi înserarea nedum-

nezeirii prin Darul cel dumnezeesc.

Intărindu-te cu plecarea către Dumnezeu, și neîncetă chinuindu-te cu deznodări, și cu legături preste tot trupul, te-ai arătat vrednic de cunună Petre.

Slavă...

Aducând laudă lui Dumnezeu, purtătorilor de chinuri, toată supărarea muncilor ați suferit. Pentru care și cununilor v'ati învrednicit.

Și acum, a Născătoarei :

Singură tu ești Fecioară după naștere, singură te-ai cunoscut slujitoare tainei celei mari cu adevărat, născând pre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmos :

Arcul celor puternici a slăbit „și cei nepufincioși s-au încins „cu putere. Pentru aceasta s'a „întărit întru Domnul inima „mea“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Impodobindu-vă cu săngele cel mucenicesc, stați înaintea Domnului Impăratului tuturor, bunilor biruitori Mucenici. Pentru aceea cu veselie săvârșim astăzi cinstită pomenirea voastră, rugându-ne ca prin

mijlocirea voastră, să aflăm noi dezlegare de greșeli și mare milă.

Slavă, și acum, a praznicului.

lără de este în Post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

Fecioară prea nevinovată, ceea ce mai pre sus de fire ai născut pre Dumnezeu, pre acela roagă-l neîncetă împreună cu îngerii, ca să ne dăruiască iertare de greșeli, și îndreptare vieții mai nainte de sfârșit, nouă celor ce cu credință și cu dragoste, dupre datorie te lăudăm pre fine una prea lăudată.

A Crucii a Născătoarei :

Fecioară prea curată Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bunăvoie pre Fiul tău și Dumnezeu. Pre carele roagă-l pururea binecuvântată, să se dăruiască nouă iertare de păcate.

Pesnă 4, Irmos:

Milostive, pentru dragostea „chipului tău ai sfătuț pre „Crucea ta, și s'au izbăvit nea „murile. Că tu ești iubitorule de „oameni, făria mea și lauda.“

Cu privegherile cele dumnezești lepădând somnul de la ochii sufletului, ați adormit tot cugetul cel rău al lenevirii celor fără de Dumnezeu.

Pavel, Andrei și Dionisie, ca niște pietre ale Cuvântului prea cinstite și dumnezeești, omorându-se cu pietre s'au învrednicit vieșii.

Pre mucenicii cei ce sunt livedea cea prea veselitoare a bunei credințe, și bună mireazma cea adeverată și dumnezeească a lui Hristos, astăzi cu credință să-i lăudăm.

Slavă...

Mucenicii părăsind cele de jos, pentru dragostea cea dumnezeească, și suferind bărbătește durerile trupului, acum se bucură mutându-se la viața cea fără de durere.

Și acum, a Născătoarei:

Preă lăudată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește de toate primejdiiile nevoilor, și de scârbe pre cântărejii tăi cari nădăjduesc la tine.

Peasna 5, Irmos :

Luminarea ta, Doamne, trimite-o nouă, și din negura „greșelilor slobozește-ne pre „noi, Bunule, pacea ta dă „ruindu-ne“.

Cu lumina cea înțelegătoare fiind însemnați mucenicii, cu putere dumnezeească fără sminteaală ași trecut întunericul muncilor, și noaptea

cea vicleană a mulțimii dumnezeilor.

Hristina cu frumusețile fecloriei luminându-se, și cu ranele împodobindu-se, luminat strălucește, și bucurându-se, acum se sălăsluește în cămara lui Hristos cea înțelegătoare.

Slavă...

Cei ce nebunește doriau de trupul tău muceniță Hristino, prin cuvântul tău cel prea dulce primind dragostea lui Dumnezeu, foarte tare s'au nevoie.

Și acum, a Născătoarei:

Mireasă a lui Dumnezeu nenuntită, păzește pre cei ce te laudă pre tine, prin care dezlegându-ne de datoria cea veche, dupre Dar ne-am arătat fii Tatălui celui ceresc.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte...

Măritul Iraclie făcând vitejie, a luat mare laudă, făcându-se cetăean raiului, unindu-se cu cinstitele cete ale patimitorilor, se veselește.

Să lăudăm împreună cu Paulin pre dumnezescul Venedim, pre Andreiu și pre Iraclie, pre Dionisie, pre Petru, pre Pavel și pre Hristina mucenicii Domnului.

Slăvii mucenici zdrobindu-se, și cu pietre fără de dreptate împroscându-se, în foc au primit sfârșitul și s-au învrednicit a locuî în Biserica celor înțaiu născuți.

Slavă...

Cu bună credință lăudând, să ne închinăm Fiului lui Dumnezeu, celui ce a arătat pre înțelepții purtători de chinuri, ca pre niște stele strălucind tăria Bisericii.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o holdă roditoare ai odrăslit spicul vieții, carele hrănește pre credincioși, și cu adevarat gonește foamea răfăcării de pre pământ, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Strigăt-a mai 'nainte închi,, puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă, în „chit rugându-se: Din strică,, ciune mă izbăvește, Iisuse Împărate al puterilor.“

CONDACUL și ICOSUL Praznicului...

Iară de va fi post, zicem pe ale Sfântului.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminători străluciți v'afii arătat dumnezești mucenici cei opt la număr, și prin strălucirile minunilor luminați toată făptura, neîncetat izgonind noaptea

cea adâncă a nepuțințelor, și unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 18 zile, pomenirea sfintilor mucenici: Petru, Dionisie, Andreiu, Pavel, Venedim, Paulin, Iracle și Hristina fecioara.

Stih: Cinstiții nevoitorii pentru vrednică de cinsti Treime,

Au ales mai mult decât viața a muri cu înțelepciune.

Ceata de opt a nevoitorilor de pre pământ s'a ridicat,

La înălțimea cerurilor cu adevărat.

Dintre aceștia sfântul Petru era din orașul ce se chiamă Lampsac, și adunându-se către Dacno domnul cetății Evridinilor, și fiind silit ca să jertfească Afroditei, și nevrând a se supune, ci mărturisind pre Hristos Dumnezeu, ii zdrobiră tot trupul cu legături, și cu lemn și cu roate, pentru aceasta în muncile acestea și-a dat duhul și a luat dela Dumnezeu cununa nevoiței. Iară Pavel și Andreiu se trăgeau cu neamul din Mesopotamia, și fiind ostași sub zisul Dacno, se duseră la Atena cu el. Și fiind prinși acolo Dionisie și Hristina, ii luară aceștia asupra lor să-i păzească, după aceea siliră pre sfânta Hristina, fecioară fiind și frumoasă și în vîrstă de nuntă, ca să se împreune cu dânsii spre păcat. Iară ea neinduplecându-nici cum în loc să o si-lească ei își schimbară gândul prin învățăturile ei, și crezură în Hristos. Drept aceea și ei și Dionisie au fost uciși și îngropați de mulțimea pietriilor celor asvârlite asupra lor. Iară sfânta Hristina căzând preste ei, i s'a tăiat capul. Iară Iracle, Paulin și Venedim, erau din Atena, și propovînd cuvântul evangheliei, îndemnau pre elini și pre închinătorii de idoli

ca să se întoarcă dela deșertăciunea și înșelăciunea idolilor. Pentru care prințându-i, i-au dus la stăpânitorul, și după ce mai întâiu i-au bătut cumplit, și a cercat și alte multe munci, pre urmă i-au aruncat într'un cuptor aprins; și fiindcă s'au păzit nevătămați prin puterea lui Dumnezeu, pentru aceea în sfârșit le-au tăiat capetele, și aşă au luat fericiții cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintelor șapte femei mucenite, celor din Anghira Galaciei: Teacusa, Alexandra, Claudia, Faini, Eufrasia, Matroana, Iulia și Teodot mucenicul.

Stih: Șeptime de femei în jazer fiind aruncate,
Se bucură, din viață trecătoare fiind scăpate.

Intru această zi, pomenirea sfintei Efrasiei celei ce în adâncul mării s'a săvărșit.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfîntă părintelui nostru Ștefan cel nou, patriarhul Constantinopolei.

Stih: Ieșit-a Ștefan din viață curgătoare,
Trecând la cununa cea nepieritoare.

Intru această zi, sfântul mucenic Iulian, fiind tarit pre spinii rugului s'a săvărșit.

Stih: Iulian a aflat răspătire biruinței rugul,
Cinstind intruparea lui Dumnezeu a căruia icoană este rugul.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Teodor Papa Romei, strujit fiind s'a săvărșit.

Stih: Lupi mâncători de oameni numesc pre muncitori,

Cari mănâncă cărnurile lui Teodor prin zgârieturi.

Intru această zi, sfânta Anastasă care întru ale lui Levcadie cu pace s'a săvărșit.

Stih: Anastasă viează de și închide ochii dupre legea obștească.

Însă așteaptă a neamului omenesc învierea cea obștească.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Martinian, întru ale lui Areovint.

Stih: Martinian din cele de jos a apus,
Și la lățimea Cerului întru cele dinlăuntru s'a dus.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând
în Vavilon, văpaia cuptorul
„lui au călcăt, cu laude strigând:
Dumnezeul părinților
„noștri bine ești cuvântat.“

Râvnind cu credință coconilor celor tineri din Vavilon, cu osârdie ați intrat în foc, Fericinților, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Nesuferind a vă închină idolilor, ați răbdat moartea cea pururea pomenită, arătat pri-mind sfârșiturile cele nemuritoare, nevoitorilor ai slavei.

Cu dumnezeetile cuvinte întrarmându-te mucenice Pauline, ai ales a muri pururea pomenite, strigând Făcătorului: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Slavă...

Cu suflet bărbătesc, și cu cunoștiință vitează mucenicii au surpat sălbăticia celor fărădelege, strigând cu credință: Hristoase, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Toți cu credință lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu, scriul lui Dumnezeu, năstrapa dumnezeetei manne, sfeșnicul cel de aur și masa, pre muntele cel sfânt.

Peașna 8, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Prin dezbrăcarea trupului celui de lut s'au îmbrăcat pătimitorii, cu haină țesută de Darul cel de sus, cu dragoste strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Curășindu-vă cu stropirea dumnezeescului sânge, v'ajî vărsat pentru Hristos săngele vostru Mucenicilor, neîncetat cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătatu-v'ajî Fericitilor struguri prea frumoși ai viei celei înțelegătoare, vărsându-ne vinul bunei credințe, nouă celor ce cu dragoste strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Jertfelnic înțelegător ești care primești rugăciunile tuturor, și le duci Fiului tău Preacurată, spre mântuire celor ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmos :

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorule al tuturor „Atoțputernice, pre cei ce se „jineau de buna credință în „mijlocul văpăiei pogorându-„te i-ai rourat, și i-ai învățat să

„cânte : Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pre Domnul.

Peașna 9, Irmos:

Eva adică prin boala...

Mucenicii cei vîței jertfitu-s'au pre sine cu dragoste veselindu-se; datu-și-au săngiurile cu osârdie, și au primit bogăție nerăpiță. Si acum s'au numărat în cetele mucenicilor, prea lăudații.

Arătatu-v'ajî flori înțelegătoare, care mirosc bună credință, și cetățeni dumnezeștei cetăți, limanuri de mântuire celor din vîfor, luminători și apărători adevărului. Pentru aceea dupre vrednicie vă fericiți purtătorilor de chinuri.

Să cinsim dimpreună cu Petru și cu Pavel cei înțelepți, pre Iracie, pre Paulin și pre Venedim, împreună cu Andreiu și pre Hristina, cu Dionisie, cari fare au mărturisit pre Hristos, și au pierdut înselăciunea.

Slavă...

Pământul a primit săngiurile voastre, care s'au vărsat pentru făcătorul de bine al tuturor, cei ce sunteți cu nume mare, iară duhurile voastre le-au primit locașurile dreptilor. Cu cari împreună dățuind, aduceți-vă aminte puru-

rea pentru cei ce vă pomenesc pre voi, Mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Noi credincioșii cu bucurie aducem și glasul îngerului, Mireasă dumnezească: Bucură-te ajutătoarea oamenilor, înțărirea mucenicilor și a Apostolilor, și vestirea tuturor proorocilor, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus. Iară tu fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtării în pântece, „lumii binecuvântare ai înfiorit. Pentru aceasta foți te „slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul sfîntul mucenic Patrichie episcopul Prusiei și cei dimpreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Sfântului 3.

Iară de va fi în postul Apostolilor să se zică 3 Stihiri din Octoih. Apoi Stihurile sfîntului Mucenic, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn..

Dumnezeiască pătrime a Ierarhilor, s'a arătat ca o mulțime de

stâlpi nemîșcați ai lui Hristos, pre a cărora înțărire își înalță înțelepciunea casa. Jertfele dogmelor le pune înaintea tuturor, vinul cel veselitor îl toarnă în pahar de cinste, dă desfătare și Dar celor ce cu credință săvârșesc pomenirea Ierarhilor, și a pătimitorilor lui Hristos.

Păziți lumea ucenici și slugi ale lui Hristos, și sfîntișii dumnezești mucenici, mare Patrichie, dimpreună cu Acachie, prea Sfințite Menandre, fericeite Poliene, ceată de potriva minșilor celor cu patru fețe, ca unii ce împliniți ceată dumnezească, și stați înaintea scaunului lui Dumnezeu, păziți pre cei ce vă cinstesc pre voi cu credință.

Dorind cu adevărat, o Patrichie, de cel ce negräit a întemeiat pământul pre mări, și l-a gătit pre el cu râuri, înveși prin dumnezeștile tale graiuri, taina cea prea minunață a apelor celor fierbinți. Dintru ale căruia daruri dumneze este, dă-ne și nouă de sus acum apele cele mântuitoare, prin rugăciunile tale.

Slavă, și acum a Praznicului.

Iară de va fi afară de Praznic, să se cânte aceasta a Născătoarei, asemenea.

Necazurile și asuprelele

cele rele, și feluri de patimi viforăsc pre smeritul meu suflet, Fecioară ne ișpițită de nuntă, Maica lui Hristos Dumnezeu, arată-te mie ocârmui-toare în marea vieții, și înce-tează viforul ce-mi stă asupră-mi, la limanul cel lin al po căinii și al răsuflării, povătuindu-mă pre mine cel ce alerg la acoperământul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând, lacrämai și strigai: Vai mie prea dulcele meu Fiu, cum pătimești fără dreptate, vrând să măntuești pre pământenii cei din Adam? Pentru aceasta prea curată Fecioară, jie cu credință ne rugăm: Fă nouă pre acela milostiv.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Căută la sfârșitul cărtii

Slavă și acum, a, Praznicului:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Ale Praznicului cu Irmosul pe 8, și al Sfinților pe 4. Iară de va fi în post, Canonul din Octoih și al Sfinților.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Când pre Patrichie cel prea ales între purtătorii de nevoință.

Facerea lui Teofan.

Peașna 1, glasul al 8-lea, Irmos:
Pre Faraon cel ce se purtă
în cărujă, l-a cufundat to-
„iagul lui Moisì, cela ce a fă-
„cut minuni oarecând, în chi-
„pul Crucii lovind, și despăr-
„jind marea, și pre Israil fugă-
„torul, mergătorul cel pedestru
„l-a măntuit. Pre cel ce cântă
„cântare lui Dumnezeu“.

Toți fiind îmbrăcați măriți-
lor cu veșminte de preoție,
împodobite cu tot felul de da-
ruri, și iarăș înfrumusețate cu
văpselele săngelui muceni-
cesc, tari părlinitori v'ajî arătat
dreptei credințe.

Hristos puiorul de nevoințe
acum își intinde dreapta sa la-
toți pătimitorii și deschizând
podvigul nevoințelor, a adunat
ceață de patru mucenici alcă-
tuită dupre cuviință, care îl slă-
vește pre dânsul cu cânlări.

Slavă...

Făcându-te mai mare Bi-
sericii Patrichie, ca un păstor
bun îi-ai pus sufletul tău pentru
dânsa Fericite, având întru aju-
tor pre înțeleptul Menandru,
și pre dumnezeescul Polien,
împreună cu Acacie, pururea
înălțând lui Dumnezeu cântare.

Și acum, a Născătoarei:

Gräitorii de Dumnezeu mu-
cenici urmând grajurile dum-

nezeestilor prooroci, au mărturisit pre Cuvântul lui Dumnezeu că a luat trup din prea curată Fecioară; pre care văzându-o că este Născătoare de Dumnezeu, pururea cu cântări o fericim.

Peasna 3, Irmos:

Cel ce ai întărît din început...

Să fericim credincioșii pre cei ce bărbătește au umblat pre calea muceniei, și au săvârșit călătoria cea prea bună, ca pre niște mucenici purtători de biruință, și încununați dumnezeeste și lerarhi cugetători de Dumnezeu.

Grăitorul de Dumnezeu înfierbântându-se de rîvna bunei credințe, a veștejtit văpaia înșelăciunei, grăind fără smințeală ritoricește dogmele cuvântării de Dumnezeu și cu adevărat înțelepțind pre toți către cunoștință dumnezească.

Slavă...

Văzând Patrichie pre cumplitul dregător omorît de beția necredinței, a sărit strigând cuvințe de cunoștință Dumnezeirii, și semănând la toți dumnezescul cuvânt al credinței.

Și acum, a Născătoarei:

Neispitită de nuntă ai născut pre Cuvântul lui Dumnezeu întrupat din sine, Născătoare

de Dumnezeu; pre carele mucenicii lui Dumnezeu bărbătește l-au mărturisit, ca niște ostași ce au fost ai lui, și s'au făcut încununați.

Irmosul:

Cela ce ai întărît dintru început cerurile intru pricepere, și pământul pre ape l-ai întemeiat, pre piatra poruncilor tale, Hristoase, mă întărește; că nu este sfânt afară de tine, unule iubitorule de „oameni“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Să cinstim cu cântări pre Acachie cel înțelept, și pre Polien cel sfînțit intru credință, și pre marele Patrichie dimpreună cu Menandru. Căci fiind aceștia preoți lui Dumnezeu atotjitorul, bine i-au plăcut lui. Pentru aceea se și veselesc împreună cu îngerii și cu dânsii s'au unit prin credință; cărora cu dragoste să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomeneirea voastră.

Slavă, și acum, a Praznicului,

Iară de este post a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă crească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o laudăm; scară cerească, raiu cuvântător,

îzbăvirea Evei, și vistierie mare a toată lumea; că într'insa s'a lucrat mânătirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare greșelilor celor ce se încchină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce fără dreptate ridicat, plângând, cu amar strigă: Lumea se bucură luând îzbăvire prin tine, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără păcat. Căreia cu credință să-i strigăm: Milostivire arătă Fecioară spre noi, și iertare de păcate dăruește celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos

Tu ești făaria mea, Doamne, și puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea, cela ce nu ai lăsat sănurile părințești, și a noastră săracie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strigăm către tine: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni“.

Cu puterea lui Hristos te-ai

îmbrăcat Patrichie, căci ai ajuns să fi preot al lui, și arătat urmând după urmele lui, prin munca te-ai adus prinos însuși săcătorului debine, cu bună credință strigându-i lui: Slavă puterii tale, Doamne.

Preot dumnezeesc te-ai arătat părinte Acachie, umplându-te de dumnezeeasca lumină, și arătându-te mărturie adevărată lui Hristos, ai defăimat înselăciunea idolilor. Pentru aceea și cu cuget vesel strigi: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Dănuind și veselindu-se Menandru împreună cu ceata mucenicilor tăi, Hristoase, strălucește acum cu razele tale și înfrumusețându-se cu vărsare de lumină frumoasă acolo; ţie Stăpânului cu veselie strigă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă...

Părintele Polien mucenic arătându-se, să învrednicit să se numără în ceata cea sfințită ca un nebiruit. Pentru aceasta acum și de lumina cea nestrăicioasă umplându-se după vrednicie, strigă ţie Stăpânului tuturor și Ziditorului: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Mucenicii cei înțelepți având armă pre Preacurata ceea ce te-a născut pre fine, Hristoase, au biruit măestriile înșelăciunei, și îmbunăurile tiranilor arătat le-au risipit, și acum arătându-se purtători de cununi, strigă: Slavă puterii tale, iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit întu-nerecul cel strein pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep-tează căile mele, rogu-mă“.

Prin ostenelele si hăstriei omorându-vă lumii, cugetătorilor de Dumnezeu Mucenici cu osârdie v'ăfi adus pre sine-vă lui Hristos jertfe desăvârșit, junghiindu-vă ca niște miei, fiind plecați dumnezeeștilor porunci ale Stăpânului.

Gânditor petrecând acum împreună cu îngerii, fericite Patrichie, pomenește către Stăpânul, pe cei ce săvârșesc cinstiță prăznuirea ta prea lăudate, rugându-te întru rugăciunile tale să se mantuiască de primejdii.

Slavă...

Nevoindu-vă dupre lege prea lăudașilor mucenici v'ăfi în-

cununaț, căci răbdând amarele dureri și rane de la călcătorii de lege, v'ăji învrednicit a vă desfătă în ceruri viața cea nestricăcioasă.

Și acum, a Născătoarei:

Toți măriji mucenici cunoșcându-te pre fine adevărată Născătoare de Dumnezeu, au propoveduit pre cel născut din fine, știind pre Dumnezeu cu-vântul, vitejește stând împotriva păcatului până la moarte, Doamnă și Fecioară prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Noi poporul cel credincios, luminat cu bună cuviință, adunând acum cete, dupre vrednicie să lăudăm cu bucurie adunarea cea de chinuri, ce este alcătuită de patru mucenici și lerarhi.

Pătimitorii potolesc durerile boalelor celor trupești, prin izvoarele cele de sineși ale apelor celor fierbinți; și cu dumnezeeștile rugăciuni, de patimile cele sufletești măntuiesc, pre cei ce cu credință aleargă către dânsii.

Slavă...

Rugând acum pre Mântuitorul Hristos, fericite Patrichie, răsari-mi prin rugăciunile tale zorile cele înțelegătoare,

mie celuia ce zac întru înțu-nerecul greșelilor, și dintru aceasta îmi petrec viața întru răutate.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mi sufletul meu ceea ce ai născut strălucirea slavei Tatălui, Fecioară Născătoare de Dumnezeu prea lăudată. Căci pătimitorii având Darul tău, au dăfăimat limbușile cele rele ale tiranilor.

Irmosul:

Adâncul păcatelor și viforul „greșelilor mă turbură, și întru „adâncul deznădăjdurii celei „silnice mă surpă pre mine. Ci „îmi înținde și mie mâna ta cea „tare ca lui Petru, o Indreptă-„torule! și mă mantuește“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Iară de va fi în post zicem al Sfântului.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Ca o sfînțită vistierie a lui Iisus, Patrichie, Biserica primind trupul tău, bucurându-se strigă fie: Prin tine toată lumea în pace adâncă se fine, și se acopere de tot eresul nevătămată ca o nebiruită.

Intru această lună în 19 zile, prăznuirea sfântului sfînțitului mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul: Acachie, Menandru și Polien.

Stih: Patrichie fiind tăiat, a aflat laudă, Decât a tuturor Patrichiilor pământești mai înaltă.

Lui Patrichie în a nouăsprezecea zi, Sabia viața îi răpi.

Insă dintru aceștia Patrichie epis-copul Prusiei, fiind părătit pentru că credeă în Hristos, a stătut de față înaintea eparhului Iulie, și silindu-se el ca să-l plece în tot chipul, a adus la mijloc de zicea și aceasta: Că izvorarea apelor fierbinți se infierbântă din îngrijirea dumnezeilor, și se varsă pentru binele oamenilor. Iară sfântul mucenic i-a răspuns imprevizibil, că cu adevărat că pentru binele oamenilor izbucnesc apele cele fierbinți, însă cu puterea Domnului nostru Iisus, carele a rânduit două locuri: unul plin de bunătăți, în care se odihnesc dreptii, iară celălalt plin de întuneric și de foc, unde se vor osândi păcătoșii după învierea cea din morți; și cum că Dumnezeu a pus foc în toată zidirea, și este adică deasupra tăriei, foc și apă; este încă și de desuprul pământului, de unde izbucnesc în sus de ies izvoarele, și cele ce se apropie de foc, sunt fierbinți, cele ce se depărtează de foc sunt reci; și cum că focul cel de desuprul pământului este muncitor sufletelor celor necurați și necredincioși. Iară cea de mai jos apă ce este înghețată ca cristalul, se numește tartar, unde s'a ales a locui dumnezeii Elinilor, și zicând și alte multe ca acestea, porunci guvernatorul de-l aruncări în mijlocul izbucnirilor apelor fierbinți, care lui nimica nu-i strică, ci mai vârtos acelora ce l-au băgat, și ieșind Sfântul sănătos, și luându-și răspunsul cel de sabie, i s'a tăiat capul impreună cu Acachie și Menandru și Polien. Si se face soborul lor în casa prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

Intru această zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Memnon, făcătorul de minuni.

Stih: Dormitesză spre puțin cevă dupre cea mai dupre urmă răpire,

Așteptând Memnon, a lui Dumnezeu întâlnire.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Acolot.

Stih: Mucenicul Acolot ca spre cămară de mire,

Urmă celor ce-l duceau spre a focului ardere.

Intru această zi, sfânta Chiriachi, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Chiriachi cu înțelepciune de focul cel veșnic fugeă,

și cu dulceață spre cel vremelnic năzuia.

Intru această zi, sfânta mucenită Teotimi, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Teotimei Dumnezeu îi este cinstea.

Pre care cinstiță mucenită o arată sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a rușinaț în Vavilon „oarecând. Pentru aceasta „tinerii în cupluri cu bucuros „picior, ca într'o grădină verde, „săltând au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri“.

Băudații mucenici fiind împodobiți cu podoaba preoției, cu sângeurile lor o au făcut pre dânsa mai sfînțită, și dănuind întru vederea lui Dumnezeu cântau: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Luminându-te cu lumină dumnezeească, fericite Patriachie ai defăimăț învățăturile cele grele ale ritorilor, căci ca într'un

cuptor fiind în apele cele fierbinți, de care nu te-ai ars, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Ighemonul, neîmpăcatul vrăjmaș n'a suferit Patrichie înțeleptele cuvintele ale tale, cu care ai biruit pre spurcații mincinoși, numiți dumnezei, pre cari scuipându-i strigai cu bucurie: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit dumnezeeasca proorocie a dumnezeescului David, căci pătrimea muceniciilor cu dragoste cinstește fața ta, prea curată Fecioară, strigând celui ce s'a întrupat din fine: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos.

De șapte ori cuptorul...

Veniți credincioșilor cu veselie să cinstim pre mucenicii cei purtători de cununi, pre ierarhii cei cugetători de Dumnezeu, slăvind pre Hristos cel ce le-a dat lor putere, să nu se teamă de chinurile vrăjmașilor. Pre carele tinerii bine-l cuvințează, preoții îl laudă, no roadele îl prea înaltă întru toți vecii.

Cu ungerea preoției și cu

sâangele muceniei, se împodobeste pătrimea bunilor biruitori mucenici, și strălucește cu minunile, foarte luminând pre fiecare din cei ce cântă făcătorului și Mântuitorului: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați întru foși vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca cei ce ați biruit faberile dracilor, și nu v-ați spăimântat de îngrozirile tiranilor, ați primit cununi dela Hristos, ca niște purtători de biruință, cântând: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Să se veseliească Menandru, să se laude Acacie, și luminatul Patrichie, împreună cu Polien, cari adunându-se ce ată, ca cei ce s-au arătat preoți, să laude neîncetat pre Cuvântul Tatălui, carele s'a întrupat din pântece fecioresc neispitit de nuntă, prea înălțându-l pre dânsul întru foși vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul munitorul Haldeilor, l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre același cu putere mai bună mânui și, făcătorului și Mântuitorului au strigat: Tineri

„bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, noroade prea înălțați-l întru foși vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Săimântatu-s'a cerul...

Văzând tiranii pre mucenici că li se făieau capele, și își dau sufletele cu dragoste vitejește, s'au spăimântat. Iară Hristos i-a primit pre ei odihnându-i întru sineși, prin cari și tămăduiri ca dintr'un izvor, neîncetat izvorăște celor ce aleargă către dânsii.

Sârguindu-vă Ierarhilor și Mucenicilor, a vedeă izvorul doririlor în ceruri, părăsind toate cele bune de pre pământ, v-ați înălțat la vârful cel prea înalt al dumnezeeștei împărății, învrednicindu-vă desfășării celei fericite mai pre sus de cuget.

Slavă...

Trecuta-ți apa supărărilor și focul chinurilor, și arătat ați primit acum repaosul cel vesnic în locașurile cele cerești, întru care dănuind neîncetat, purtând cununi, mânui și-ne pre noi de primejdii, pălimitorilor.

Si acum, a Născătoarei:

Pomenirea Mucenicilor, ca soarele luminează pre credințioși cu minunile lor, căci Dumnezeu cel născut din tine

prea curată Fecioară, pre cărele cu bună credință l-a povestit, arătat i-a luminat pre ei, slăvind precum s'a făgăduit, pre cei ce cu credință au cinstit venirea lui.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului său minunat, că Dumnezeu să arătăt oamenilor trupește, și până cele tău să făcut mai desfătat de cât cere rurile. Pentru aceea pre tine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești „și omenești te slăvim“.

Stăvoavna Praznicului sau a Octoihului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Optustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Sfântul Mucenic Talaleu.

La La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, ale Praznicului sau ale Octoihului 3, și ale Sfântului glasul al 4-lea.

Podobie Dat-ai semn...

u ploile sângeurilor tale, mare mucenice Talalee, dumnezește ai stins cuporul nedumnezeirii, și acum cu rîurile minunilor gonești multe feluri de boale, și credincioșilor le dai sănătate prin dumnezescul Dar.

Pentru aceasta cu bucurie prăznuim dumnezeescă pomeneira ta, și fărâna trupului tău cu cinsti o îmbrățișăm.

Cunoscându-te odraslă roditore de maslin dumnezeesc, purtătorule de chinuri Talalee, cu un tuldelemn al ostenelelor și minunilor tale celor mai presus de fire, cu adevărat ne alinăm, slăvind pre Dumnezelul tuturor, carele mult te-a mărit pre tine cel ce te-ai chinuit pentru dânsul, și de tot ai pierdut trufia înșelăciunii.

Aruncându-te în mare, și înfășurându-te cu rîurile și șuvițându-te foarte fare, ai rămas neplecat, întărindu-te pre tine Hristos, Fericite, ca pre unul ce te luptai cu cuget prea vițeaz împotriva zavistiei celei prea cumplite, Talalee ferice, cela ce ești întocmai la cinsti cu îngerii, și împreună vorbitor cu purtătorii de chinuri; roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei, aceasta, glas și podobie aceeașă.

De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăință pentru greșelile mele, Preacurata, dară nu mă lăsă pre mine obiceiul cel iubit al răutășilor mele. Pentru aceasta strig ție, și caz

rugându-mă: Tu Stăpână mă scoate dintru această muncire, îndreptându-mă, către cele mai bune și către cele ce duc aproape de mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre fine Mielușelul și Păstorul, dacă te-a văzut pre lemn Mielușaua ceea ce te-a născut, se fânguiă ca o maică strigând către fine: Fiule prea iubite, cum te-ai spânzurat pre lemnul Crucii îndelung răbdătorule, cum s'au pironit mâinile și picioarele tale, Cuvinte, de cei fărădelege, și ți-ai vărsat sângele tău, Stăpâne?

Troparul, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne, Talaleu...

Caută la sfârșitul cărții.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Sau a Născătoarei:

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului, și al Sfântului pe 4.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cu cuivință este a lăudă pre Talaleu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cela ce a bătut Eghipetul și „pre muncitorul Faraon l-a înnecat în mare, a mântuit din „robie pre norodul cel ce cântă ca Moisì, cântare de biruință, că s'a proslăvit“.

Cela ce te luminezi pururea cu razele cele prea luminoase ale Duhului celui a toate făcător, luminează pre ceice săvârșesc totdeauna pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ca cu credință să te măreasca, mucenice Talalee.

Intărindu-te cu buna credință, și împăternicindu-te cu Darul prea îndurătorului Dumnezeu, cu cuget viteaz ai mers către lupte Talalee, și ai stricat întăririle vrăjmașului, ridicând biruințe.

Slavă...

Fiind Tânăr de trup și întreg la minte ca soarele ai strălucit cunoștința de Dumnezeu cea adevărată, arătat gonind negura deșerfăciunii idolești, mucenice Talalee.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut pre Domnul, lauda celor cu bună credință, bucuria îngerilor, mântuitoarea creștinilor, iertarea păcăloșilor, podul cărele treci pre credincioși de pre pământ la Cer, mântuește pre robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce întărești tunetul...

Minunate minuni ai făcut în vremea chinuirii tale prea fericite, căci hotărând ti-

ranul să te chinuiască, fără de milă, mâinile lui s'au arătat uscate și nelucrătoare.

Privind numai către Stăpânu cel ce-ți da ție biruință, nu te-ai abătut dela mărturisirea cea adevărată, ci ai rămas nemîșcat, spăimântând și pre cei fără de minți, pătimitorule.

Slavă...

Cu cuvântul vieții, și cu arătarea faptelor ai vânăt pre Alexandru și pre Asterie, pătimitorule, și i-ai adus mucenici prea lăudați înaintea lui Dumnezeu făcătorului de bine, mucenice Talalee.

Și acum, a Născătoarei

Strălucește-mi mie lumină de pocăință, Fecioară, căci zac întru înțunerecul păcațului cu mințile stricate, și-mi dă mie deslegare greșelilor ca să te slăvesc pre tine Preacurată.

Irmosul:

Cela ce întărești tunetul și „zidești duhul, întărește-mă, „Doamne, ca să te laud pre „tine adevărat, și să fac voia „ta; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de oameni“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Arătându-te purtător de chinuri, cu chip luminos, ai gonit înțunerecul nedumnezeirii, și

ai alergat către chinuri și la moarle; pentru aceea isprăvindu-ți nevoințele cele vitejești ai primit mare moștenire și slavă, care nici cum nu se trece, viteazule pătimitorule Talalee mărite.

Slavă, Și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei
aceasta, asemenea.

După Dumnezeu către aco-perământul tău cel dumnezeesc alerg eu smeritul, și căzând mă rog: Miluește-mă prea curată Născătoare de Dumnezeu. Căci păcatele au covârșit capul meu, și mă tem de muncă, și mă cutremur Stăpână, fă rugăciune Preacurată către Fiul tău, ca să mă mantuiesc de acestea.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre tine cel ce te-ai născut din Tatăl cel fără de început, văzându-te, Hristoase, ceea ce fără dureri te-a născut cu trup, spânzurat pre Cruce, strigă: Vai mie prea iubite Fiule Iisuse, cum te-ai răstignit de bună voie acum de oamenii cei fărădelege, cel ce ești slăvit de îngeri ca un Dumnezeu? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, aurul tău, și m'am temut, în „feles-am lucrurile tale, și m'am „spăimântat, Doamne, că este „plin pământul de lauda ta.“

Fiind aruncat în mare nute-ai cufundat, prin putere dumnezească, iară pre cei fărădelege i-ai înnecat întru adâncimea sfintelor tale săngiuri, înțelepte mucenice Talalee.

Strălucind cu dumnezeștile vărsări de lumină, te-ai arătat judecătorului cu haină luminoasă, arătat mustrând credința lui cea rea și întunecoasă, Mucenice mărite.

Slavă...

Prea sfînțit lăcaș și casă a slavei în cele trei Sori am cunoscut că te-ai făcut Fericite, sfărâmând capiștile și idolii vîclenilor draci.

Și acum, a Născătoarei

Sfînții prooroci a'u glăsuit odinioară mai 'nainte de nașterea ta, numindu-te munte mare și umbros, și ușă, prin care singur Domnul a trecut una Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne lumană poruncilor tale, că „la fine mâne că duhul meu, și „te laudă pre tine. Că tu ești „Dumnezeul nostru, și la fine „scap, Impăratul păcii.“

Ostenelile tale, Fericite, s'au adus prinos făcătorului de bine, ca o fămâie cu bun miros. Pen-

tru aceasta moștenești împărația și viața cea fără durere împreună cu toți aleșii, sfinte Talalee.

Fiind plin de apele cele dumnezești ale Duhului, ai răcorit suflete arse de văpaia necredinței, și arătat le-ai îndreptat către apa odihnei, mărite.

Slavă...

Ca un maslin prea roditor te-ai sădit în casa Dumnezeului nostru, mucenice Talalee, carele îmbunează pururea inimile și fețele futuror cu un tuldelemn al bunei credințe, prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei :

Fii luminii ai arătat pre cei întunecați de patimi, ceea ce ai născut raza Tatălui pre Hristos dătătorul de lumină, prea sfântă Stăpână. Pentru aceea cu dragoste te fericim pururea.

Peasna 6, Irmos:

Vîforul gândurilor...

Având ajutor pre sfînții îngerii, ai biruit taberile drăcilor în vremea muncilor tale. Prin care arătându-te purtător de cunună, ai dobândit slava, înțelepte Talalee.

Firea cea necuvântătoare cunoscându-te pre tine mărturisitor Cuvântului, a fugit de pornirea cea necuvântătoare, și te-a cinstit pre tine întru cu-

vântare de bună credință,
când te luptai în mijlocul pri-
veliștei, mările Talalee.

Slavă...

Norodul cel fărădelege, vă-
zând că minunat se făceau la
tine mari minuni, s'a biruit de
suflarea dumnezească și a pri-
mit lumina cunoștinței de Dum-
nezeu, Talalee.

Și acum, a Născătoarei:

Deslegatu-m'ai din legăturile
păcatului, născând pre Dom-
nul, carele a stricat împărățiile
iadului, și pre toți i-a legat spre
a sa cunoștință, Născătoare de
Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Viforul gândurilor apucân-
„du-mă, intru adâncul greșeli-
lor celor nemăsurate mă trage.
„Ci tu cârmuitorule bune, mai
„înainte apucând cârmues-
„te-mă, ca pre proorocul și mă
„mântuește“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Impreună cu mucenicii ară-
tându-te pătimitor, te-ai făcut
o staș întrarmat ales Impăratu-
lui slavei, prin munci și prin
chinuri, călcând trufia închină-
torilor la idoli. Pentru aceea
lăudăm cinstilă pomenirea ta,
înțelepte Talalee.

ICOS.

Pre slujitorul cel viteaz al
adevărului lui Hristos, ca pre
un tare pătimitor și propove-
ditor credinței, ca pre unul ce
a surpat înșelăciunea vrăjma-
șului, și a înfruntat toată iușimea
cea pierzătoare de suflete a
idolilor, cu cântări și cu laude,
și cu bună credință să-l lăaudăm
acum, căci ca un miel stând în
mijlocul lupilor celor fărăde-
lege, cu bună credință a pro-
poveduit legea Domnului. A
căruia pomenire cu un cuget
săvârșind, cântăm cinstilă po-
menirea prea înțeleptului Ta-
laleu.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea
sântului mucenic Talaleu.

Stih: Lui Talaleu doftorului carele a suferit
tăiere,

Dumnezeu îi trimite doftorie spre a patimei
vindecare.

Lui Talaleu în a douăzecea zi,
Sabia capul îi răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului
Numerian, dela Livan; pre tatăl
său l-a chiemat Veruchie și pre mai-
că-sa Romilia. Si se nevoi de invăță
meșteșugul doftoriei și fu prins la
Azarvon, ce este al doilea ținut al
Chilichilor, ascuns fiind într'un mas-
liniș și fu adus înaintea guvernato-
rului Teodor, carele neputându-l pleca
să facă jertfa la idoli, poruncii să i
se pătrunză gleznele, și să bage ștreang
să-l spânzure cu capul în jos; după
aceea slugilor părându-li-se că fac
aşa, luându-li-se mintea de oarecare
putere dumnezească ei sfredeliră un
trunchiu de lemn, ca și cum ar fi
fost Sfântul, și-l spânzurără. Cari

pentru aceasta au fost bătuți, ca și cum și-ar fi bătut joc de boierul. Iară doi din aceste slugi: Alexandru și Asterie, văzând acea prea slăvită minune, crezură în Hristos, și li s-au tăiat capetele. După aceea porunci să-l arunce în mare, dintrу care ieșи sănătos imbrăcat cu un veșmânt alb. Apoi fu trimis să se lupte cu fiarele, și iarăs rămâind nevătămat, i s-a tăiat capul la Edesa, cetatea Egheilor.

Intru această zi, ostașii cei ce au crezut prin sfântul Talaleu, de sabie s-au săvârșit.

Stih: Asterie prin a capului tăiere,
S'a făcut stea povăuitoare lui Alexandru
spre tăiere.

Intru această zi, sfântul mucenic Asclă.

Stih: Eghipean cu limba Asclă sufere ardere de foc,
Pentru dumnezeasca propoveduire limbilor celor de foc.

Intru această zi, sfintii trei cuviosi și purtători de Dumnezeu părinți: Nichita, Ioan și Iosif, ctitorii sfintei și împăraștei mănăstirii cea nouă din Hio, cu pace s-au săvârșit.

Stih: Impreună cu nematerialnicii îngeri acum sfintei Treimi s-au înfățișat,
Acești trei cuviosi, cari uniți s-au aflat.

Intru această zi, scoaterea și mutarea moaștelor celui dintru sfintii părintelui nostru Nicolae din Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

Stih: Luminând moaștele tale de Dumnezeu cugetătorule răsăritul.
Au luminat cu chip strein iarăs și apusul.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Talasie, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Talasie și locuind în mormânt,
Izvorăște râuri de daruri din mormânt.

Intru această zi, cuviosul Marcu postnicul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Hristos cel ce a aflat de demult grădina spre ingropare,
Dă lui Marcu grădina Edemului cea mare.

Cu alelor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând „în Vavilon văpaia cupitorului au călcat, cu laude, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Stătut-ai în mijlocul văpăiei supărărilor ca cei trei tineri, arătat primind dumnezeasca rouă dintru înălțime, și slavoslovind pre Dumnezeul tuturor, mărite Talalee.

Ca un alt nou Daniil ai fost aruncat în mijlocul leilor și prin dumnezeescul Dar nici cum împărtășindu-le de vătămarea acelora, mucenice purtătorule de nevoinsă Talalee.

Slavă...

Cu facerile de minuni măntuești pre credincioși de tot felul de boale, și deslegându-i de supărări, gonești faberile dracilor prin rugăciunile tale, cela ce ești podoaba mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine arătat te rugăm Doamnă de Dumnezeu dăruință, scoală-te întru ajutorul nostru, și ne măntuește pre noi de supărări veșnice, și de toată îngrozirea.

Peasna 8, Irmos:

In văpăie de foc stătătie..

Cu bună credință propovind o fire, o voire și un

sfat și o putere a dumneze-
eștei Treimi, cu înțelepciune
ai surpat bârfirea mulți me i
dumnezeilor. Si răbdând multe
dureri, foarte mult te-ai lăudat,
mărite Talalee.

Prin tăiere de sabie, ca o
jertfă curată și sfântă te-ai adus
Mielului celui ce s'a jertfit, și
ai ucis pre șarpele, cel ce mai
'nainte a omorât în raiu pre
Adam și pre Eva cu moartea
neascutării.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intru pomenirea ta pătimi-
torule, dăntuesc împreună cu
credincioșii cuvioasele cete ale
îngerilor, ale apostolilor și ale
proorocilor. Cu cari împreună
moștenind lăcașurile cele ce-
rești, nu înceta a te ruga pentru
noi toși purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei :

Prea sfântă, prea curată, ce-
re-mi mie iertare greșelilor și
dă-mi mâna de ajutor mie ca-
rele sunt învigorat cumplit în
noianul răuțăilor, ca să te fe-
ricesc, și cu credință să pro-
povedesc ajutorința ta cea a
adevărată.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In văpaie de foc stau ție
„înainte Heruvimii și Serafimii,
„Doamne, și toată făptura lau-
„dă frumoasă cântă ție : Lău-

„dași, binecuvântași noroade,
„prea înăltați pre unul făcăto-
„rul Hristos, întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos :

Făcut-a tărie cu brațul său...

Astăzi te lăudăm pre fine
înțelepte, ca pre un sur-
pător înșelăciunii, ca pre un
dumnezeesc lăcaș al dumne-
zeescului Duh, cinstind trudele
tale cele fericite, și ranele cele
cinstite, sărutând și țărâna moa-
ștelor tale.

Patimile trupului nostru și
ranele cele nevindecate ale
suflétului, vindecă-le Mucenice
al lui Hristos, ca cel ce ești
îmbogățit cu Darul tămăduirii-
lor; și roagă pre iubitorul de
oameni, ca să se mânțuiască
de veșnica muncă, cei ce te
cinstesc pre fine.

Slavă...

Pământul a primit cinstițul
tău sânge care s'a vârsat și s'a
făcut izvor de tămăduiri, la
care alergând credincioșii, se
mânțuesc de rele, slăvind pre
Hristos, și cinstindu-te pre fine
cu un glas te fericesc, Talalee.

Și acum, a Născătoarei :

Primiloare de lumină te-ai
făcut Fecioară, și scaun împă-
ratului tuturor, pre carele șe-
zând ne-a ridicat pre toți din
cădereea cea de demult, și ne-a

cinstit cu împreună şederea
cea dumnezeească, pre noi
cari cu credință și cu dragoste
te slăvim Preacurata.

Irmosul:

Făcut-a tărie cu brațul său,
„pentru că a surpat pre cei pu-
ternici de pre scaune și a
„înălțat pre cei smeriți Dum-
nezeul lui Israil, întru care
„ne-a cercetat pre noi Răsări-
“tul cel dintru înălțime, și ne-a
„îndreptat pre calea păcii“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Sfinții marii împărați și întocmai cu apostolii
Constantin și Elena.

După obișnuitul Psalm, cântăm:
Fericit bărbatul... Slava cei dintâi.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 8.
ale Praznicului 3, și ale Sfinților 3, făcându-le
pe 5; iară de se va întâmplă afară de praznic
cântăm numai ale Sfinților aceste trei Stihiri.
făcându-le pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Armă prea tare împă-
ratului nostru ai dat
cinstită Crucea ta,
prin care a împărățit pre
pământ cu dreptate, strălucind cu
buna credință, și împărăției cer-
rurilor s'a învrednicit prin mi-
lostivirea ta. Cu carele slăvim
rânduiala ta cea iubitoare de

oameni, lisuse Atotputernice,
Mântuitorule al sufletelor
noastre.

Dat-ai iubitorule de oameni
binecredincioasei slugei tale
întelepciunea lui Solomon,
blândețele lui David și dreapta
credință a Apostolilor, ca un
Impărat al împăraților și Domn
al tuturor celor ce domnesc.
Pentru aceasta slăvim rându-
iala ta cea iubitoare de oameni,
lisuse Atotputernice, Mântuilo-
rule al sufletelor noastre.

Intâi tu ji-ai supus porfira
de bună voie lui Hristos puru-
rea pomenile împărate, pre
dânsul cunoscându-l Dumne-
zeu și Impărat preste toate, tu-
turor făcător de bine, de biru-
infă dătător, și mai înalt decât
toală stăpânia și puterea. Pen-
tru aceasta ție iubitorule de
Hristos, împărăția ji-a îndrep-
tat, lisus iubitorul de oa-
meni și Mântuitorul sufle-
telor noastre.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Darurile cele bogate și mai
bune primind dela Dumnezeu,
împărate prea puernice, mare
Constantine, bine întru dâ-
sele ai sporit. Că luminându-te
cu razele prea sfântului Duh,
dela sfîntul Silvestru, prin Bo-
tez, între împărați te-ai arătat
nebiruit, lumea ca un dar o ai

dăruit Făcătorului tău, și împărtăreasca cetatea cea de Dumnezeu cinstitoare. Pentru aceasta nu încetă rugându-te lui Hristos Dumnezeu, ca cel ce ai îndrăzneală, să dăruiască tuturor celor ce săvârșesc po-menirea ta, iertare de păcate și mare milă.

Și acum, a praznicului.

Iară de este în post, să se zică dogmatica Invierii.

Ap. 23

Trecut-a umbra legii și Darul a venit, căci precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas; în locul stâlpului celui de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moisie, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenu zilei.

VEZI: De se va întâmpla întru aceste două praznice, în ziua Înălțării, sau în ziua Dumnicei a Cincizeci de zile, zicem întâiu Pare-miile Praznicului, apoi ale sfintilor împărați.

Dela a treia Carte a împăraților cetire.
Cap. 8, vers 22.

Stătut-a Solomon înaintea feței Jertfelnicului Domnului, în preajma a toată adunarea lui Israil, și și-a tins măinile sale la Cer și a zis: Doamne Dumnezeul lui Israil, nu este Dumnezeu precum tu în Cer sus, și pre pământ jos. De vreme ce Cerul, și Cerul Cerului nu sunt destul ție, în ce chip casa aceasta, care o am zidit întru numele tău! Deci caută și spre rugăciunea mea, Doamne Dumnezeul lui Israil ca să auzi cererea și rugăciunea, cu care se roagă robul tău

înaintea ta către tine astăzi. Să fie ochii tăi deschiși spre casa aceasta ziua și noaptea, spre locul acesta de care ai zis, fi-va numele meu acolo. Ca să auzi rugăciunea cu care se roagă robul tău în locul acesta ziua și noaptea și să asculti cererea robului tău, și a norodului tău Israil, ori câte vor cere în locul acesta, și tu să-i auzi în locul locuinței tale în Cer. Si să faci, și milostiv să le fii lor.

În slava lui Isai

Să se bucure sufletul meu de Domnul, că m'a imbrăcat în haina măntuirii, și cu vestmântul veseliei m'a acoperit, ca unui mire mi-a pus mie cunună, și ca pre o mireasă m'a împodobit cu podoabă. Si ca un pământ ce-i crește floarea lui, și ca o grădină ce-i răsar semințele ei, aşa va arată Domnul dreptatea și bucuria înaintea tuturor limbilor. Pentru Sion nu voiu tăceă, și pentru Ierusalim nu voi incetă. Până când va ieși ca o lumină dreptatea mea, și mântuirea mea ca o făclie se va aprinde. Si vor vedeă noroadele dreptatea ta, și toți împărații pământului slava ta, și te vor chemă pre tine cu nume nou pre carele îl va numi Domnul. Si vei fi cununa frumuseții în mână Domnului, și stema împărației în mână Dumnezeului tău. Si nu te vei mai chemă părasită. Si pământul tău nu se va mai numi pustiu, că întru tine se va chemă numele meu nou și pământul tău de locuit, că va plăcea Domnului întru tine, și pământul tău de locuință va fi. Si în ce chip locuește Tânărul cu fata, aşa vor locui feciorii tăi cu tine, pentrucă va fi în ce chip se veseleste mirele de mireasă, aşa se va veseli Domnul de tine.

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 60, vers 1.

Luminează-te luminează-te Ierusalime, căci a venit lumina ta, și slava Domnului preste tine a răsărît, Că iată întuneric va acoperi pământul, și negură preste limbi, iară preste tine se va arăta Domnul, și slava lui intru tine se va vedeă, și vor merge împărați intru lumina ta, și neamuri intru strălucirea răsărîtelui tău. Ridică împrejur ochii tăi și vezi, adună-ți pre feciorii tăi intru tine veni-vor toți feciorii tăi de departe, și fetele tale pe umere se vor ridică. Atuncea vei vedeă și te vei bucură și te vei teme, și te vei înfricoșă cu inima, că se va intoarce la tine bogăția mării, și noroadele păgânilor. Si-ți vor veni ție cirezi de cămile, și te vor acoperi cămile dela Madiam și dela Ghefar, toți dela Sava vor veni aducându-ți ție aur și tămâie vor aduce ție, și piatră scumpă, și mânuire dela Domnul vor spune, și toate oile Chidarului se vor adună la tine, și berbecii Navaotului vor veni la tine. Si se vor înăltă cele plăcute pre altarul meu, și casa rugiei mele se va mări. Iară oarecari ca norii zboară, și ca porumbii cu puii săi. Intru mine este Sionul. Pre mine Ostroavele m'au așteptat și corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aduc pre feciorii tăi de departe, și aurul și argintul lor cu dânsii, pentru numele Domnului cel sfânt și ca să se slăvească Sfântul lui Israîl; și vor zidi feciorii celor streini zidurile tale, și împărații limbilor vor sta înaintea ta, că pentru mânia mea te-am bătut, și pentru mila mea te-am iubit. Si se vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu se vor închide, ca să se aducă la tine facerea limbilor, și im-

părații lor să se aducă. Că neamurile și împărații cari nu vor slujî ție, vor pieri, și limbile cu pustiire se vor pustii. Si slava Livanului la tine va veni cu chiparos și cu pevc și cu chedru, împreună să cinstescă locul cel sfânt al meu, și locul picioarelor mele il voiu mări. Si vor veni la tine temându-se feciorii celor ce te-au supus și te-au măniat pre tine; și se vor închină la urmele picioarelor tale toți cei ce te-au intărâtat pre tine. Si te vei chemă cetate a Domnului, Sion al Sfântului lui Israîl. Pentru că ai fost tu părăsită și urâtă, și nu era cine să-ți ajute ție. Si te voiu pune spre bucurie veșnică, și spre veselie în neam și în neam. Si vei suge laptele noroadelor și bogăția împăraților vei mâncă. Si vei cunoaște că eu sunt Domnul cel ce te măntuiesc pre tine, și Mântuitorul tău Dumnezeul lui Israîl.

LA LITIE.

Stihirile, de se va întâmpla în ziua Înălțării sau a Pogorârei prea sfântului Duh, să se zică întâiu ale Praznicului, apoi ale Sfinților, glasul 1-iul.

Dupre datorie săvârșim poemirea ta, Constantine, cela ce ești înțocmai cu apostolii, temeiul tuturor împăraților și lauda. Că luminat fiind cu razele Duhului, toată Biserica lui Hristos o ai luminat, soboare de credincioși de pretutinde-nea ai adunat, în luminată cetatea Niceilor, unde înțărâfarea celor rai credincioși s'a stins, și limbele ereticilor au slăbit, și au înebunit; iară cu-nuna ortodoxilor s'a înălțat, arătându-se credința. Pentru

aceasta de dânsii te-ai lăudat ca un prea drept credincios, și te-ai propoveduit a fi părinte futuror împăraților, ca cel ce înfâiu ai luat porfira dela Dumnezeu. Pentru aceasta te rugăm cei ce săvârșim pomenirea ta cu credință: Cere curățire de păcate sufletelor noastre.

Nu dela oameni ai luat chemarea, ci ca dumnezeescul Pavel, o ai avut aceasta mai vârtos de sus, laudate Constanține, cela ce ești întocmai cu apostolii, dela Hristos Dumnezeu. Că semnul Crucii pre Cerăzând, și cu acesta vânându-te ca un bun vânăț, întru acesta și biruitor neînvins împotriva văzuților și nevăzuților vrăjmași te-ai arătat. Pentru aceasta te rugăm pre fine ca pre un prea călduros rugător, noi cești pământești dupre vrednicie prăznuirea ta cinstind, ca cu îndrăzneală să ne ceri nouă luminare, curățire și mare milă.

Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Pomenirea binecredinciosului Constantin, ca niște mir deșertat astăzi a răsărit, că de Hristos dorind, idoli a urit, biserică a ridicat pre pământ celui ce s'a răstignit pentru noi, și în ceruri a luat cununa nădejdei.

Glasul al 3-lea.

Vârstă de tinerețe purtând ca și dumnezeescul Pavel, de sus ai luat dumnezeescul Dar, și semefia cumplitului oștitor cu toată arma Crucii o ai surpat, lauda împăraților, Constanține cela ce ești întocmai cu apostolii, roagă-te pentru noi către Domnul, să se mantuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Baudă lui Dumnezeu din buze de lut să cântăm, întru dumnezeescă pomenirea ta, Constanține prea laudate, căci tu te-ai arătat curaț ostaș al Cuvântului credinței, batjocorind în priveliște chipurile idolilor, și acum te-ai socotit întru lumina Treimii, luminând gândurile noastre cu rugăciunile tale.

Slavă, glasul al 5-lea. *Trupă!*

Biserica astăzi împodobindu-se, cu slăpânia ta împărate, cu laină se veselește, și prea cinstită pomenirea ta dupre vrednicie cu laude o cinstește, strigând: Bucură-te cela ce lui Pavel ai râvnit, și Crucea lui Hristos o ai ridicat, și cursele celui împotriva luptător le-ai sfărâmat. Bucură-te cela ce ești mai ales între împărați, și cu apostolii întocmai cinstiț. Bucură-te întărirea credinciosilor, Constanține fericite, nu

înceta rugându-te pentru noi către Domnul, ca cela ce ai îndrăznire, podoaba împăraților.

*Și acum, a Praznicului
iară de va fi afară de praznice, să se zică a
Născătoarei aceasta, asemenea.*

Fecioară prea curată, proorociile cele pentru tine s'au plinit, pentru că unul din prooroci, ușă te-a numit pre tine în Edem căutând spre răsărituri, prin care niminea n'a trecut fără numai Ziditorul tău și a toată lumea; iară altul, rug arzând cu foc, căci întru tine s'a sălăsluit focul Dumnezeirei, și ai rămas nearsă; altul munte sfânt dintru carele s'a făiat Piatra cea din capul unghiului fără de mâini omenești, și a lovit capul lui Nabuhodonosor cel netrupesc. Cu adevărat mare și prea slăvită taină este cea întru tine. Pentru aceasta te slăvим, căci prin tine s'a făcut mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

De se va întâmplă praznicul Înălțării sau a cincizeci de zile, zicem Stihirile Praznicului, iară de nu, cântăm Stihirile sfinților, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

I ntâiul tu împărat a fi creștinilor, dela Dumnezeu ai primit sceptrul Constantine; căci jie fi s'a arătat semnul cel de mântuire, cel ce eră ascuns în pământ. Cu carele și pre toți păgânii i-ai supus subt pi-

cioarele Romanilor, armă nebiruită având de viață făcătoarea Cruce, Fericite, prin care te-ai și adus Dumnezeului nostru.

Stih: Înălțat-am pre cel ales din poporul meu; aflat-am pre David sluga mea, cu undelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

C u adevărat, fericit este sănul și sfințitul pântece carele te-a purtat, împărate lumii dorite, bucuria creștinilor, Constantine de Dumnezeu încununate, mărire Romanilor, bogăția și scutitorule al săracilor și al văduvelor, acoperemântule al celor smeriși, și al celor ce nu se pricep; îndrepătătorule dupre adevăr al celor necăjiți, și mântuirea celor robii.

Stih: Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezelul tău cu undelemn al bucuriei mai mult decât pre părășii tăi.

C u dorul și cu dragostea lui Hristos, rănită fiind Maica odraslei celei pre dulce, grăbindu-se a venit la sfântul Sion, la locul cel sfânt, întru carele s'a răstignit voind Mântuitorul nostru, ca să ne mântuiască pre noi; unde Crucea ridicând, bucurându-se a strigat: Slavă celui ce mi-a dăruit mie aceea de care aveam nădejde.

Slavă, glasul al 8-lea.

B umina cea prea luminoasă, luceafărul cel de seara, din

necredință la credința Dumnezeirii viind, te-ai adus să sfîrșești pre norod și cetatea. Și chipul Crucii pre Cer văzându-l, ai auzit de acolo: Întru aceasta biruește pre vrăjmașii tăi; de unde luând cunoștința Duhului, preot te-ai uns și împărat, cu untelelm, întărind Biserica lui Dumnezeu, Părinte al ortodoxilor împărați, al căruia și scribul izvorăște fămăduiri, Constanține cel ce ești întocmai cu apostolii, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

Iară de este în post, a Născătoarei Invierii.

Fecioară nenuntită care negrăit ai zămislit pre Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezelui celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primește-le ceea ce ești cu totul sără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșeli. Acum rugăciunile noastre primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toși.

Tropar, glasul al 8-lea. Izp.154

Chipul Crucii tale pre Cer văzându-l, și ca Pavel chemarea nu dela oameni luând, cel între împărați apostolul tău Doamne, împăreasca cetate în mâinile tale o a pus. Pre care mântuește-o totdeauna în pace pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă, și acum, al Praznicului.

Iară de va fi afară de Praznice, al Născătoarei Invierii.

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Și Otpustul...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori, Slavă, al Sfinților, și acum, al Praznicului; iară de este afară de Praznice, Troparul Sfinților de 2 ori și al Născătoarei Invierii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea... Izp.154

Nou David te-ai făcut cu obiceiurile, Dar de sus primind al împărașiei pre creștetul tău, că cu untelelm prin Duhul te-a uns pre tine mărite, Cu vântul cel ce este mai pre sus înființat și Domnul. De unde ai luat și sceptrul împărătesc înțelepte, cerându-ne nouă mare milă. De două ori.

Slavă, și acum a praznicului.

Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei insăși Podobia.

De frumusețea fecloriei tale și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie, sau ce te voiu numi pre tine, nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ţie: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Puterile îngerești... *După*

Rănit fiind pre Cruce făcătorul soarelui și al făpturii, pre tine ca pre o stea luminoasă, din Cer prin stele te-a tras, căruia înfăiu și slăpânia împărătească și-a dat. Pentru aceasta pre tine te lăudăm Constantine împărat prea credinciosule, împreună cu Elena maica ta cea de Dumnezeu înțelepțită.

De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de este afară de praznice a Născătoarei aceasta: *Apopis*

Mai nainte a spus Ghedeon zămislirea și-a vestit David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, că s'a pogorît ca ploaia pre lână Cuvântul în pântecele tău, și ai odrăslit mai presus de fire, pământule sfinte, lumii mântuire, pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de Dar.

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină... *După*

Pomenirea ta cea bine veștită, arătându-se nouă, lumenea ză marginile cu lumina cu noștinței de Dumnezeu, Constantine de Dumnezeu însuflate. Că tu între împărați, cu bună credință te-ai arătat, legea Împăratului ceresc păzind. Pentru aceasta cu rugăciunile tale mântuește-ne pre noi de ispite.

De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului. Iară de va fi în post să se zică a Născătoarei aceasta:

Pre Dumnezeu cel mai presus de vremi și mai înainte de veci, sub vremi l-am născut cu trup mai presus de fire, pre Dumnezeu omul, Preacurată. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare dupre adevar și drept foși mărturisindu-te, cu osârdie fie strigă: Slavei celei veșnice pre foși îi învrednicește.

Antifonul dintâiul al glasului al patrulea.

Prochimen glasul al 4-lea.

Inălțat-am pre cel ales din poporul meu; aflat-am pre David sluga mea, cu untdelemn sfânt al meu l-am uns pre el.

Stih:

Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezel tău cu untdelemn al bucuriei, mai mult de cât pre părtașii tăi.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Ioan.

Zis-a Domnul: Eu sunt ușă, prin mine de va intra cineva...

Psalm 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile de Dumnezeu în coronaților împărați, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miilește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta.

Apoi Stihira, glasul al 2-lea.

Pomenirea bine credinciosului Constantin, ca niște mir deșertat astăzi a răsărit, că de Hristos dorind, pre idoli a defăimăț, și biserică a ridicat pre pământ celui ce s'a răstignit pentru noi, și în ceruri a luat cununa nădejdei.

Iară de se va întâmplă în ziua praznicului Inăltării, sau a Pogorîrei prea sfântului Duh, sau în vre o Dumînică să se zică Evanghelia Praznicului sau a Dumînicii.

CANOANELE.

De se va întâmplă în ziua Inăltării, sau a Pogorîrei prea sfântului Duh, cântăm Canonul Praznicului, cu Irmoasele pe 10, și al sfântului pe 4. Catavasia Praznicului. După Peasnă 3 Condacul și Icosul Praznicului, și la Peasnă 9, nu cântăm: Ceea ce ești mai cinstiță... Iară de se va Întâmplă într'altă zi, cântăm Canonul Praznicului, cu Irmosul pe 6 și al Sfinților pe 8. Catavasia Praznicului; după a 3 Peasnă, Condacul și Icosul Praznicului; după Peasnă 6. Condacul și Icosul Sfinților. La a 9 Peasnă cântăm: Ceea ce ești mai cinstiță... Iară de se va întâmplă afară de toate Praznicile adică în postul apostolilor, cântăm Canonul Născătoare de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, și al Sfinților pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu, cauți-l înainte intru această lună în 25 de zile.

CANONUL Sfinților împărați.

Peasnă 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat.

Vnule Impărate cereșc, din păcatul cel ce împărătește acum întru mine, pentru ru-

găciunile slugilor tale, măntuește-mi smeritul meu sulet.

Rîvnitor fiind de împărăția cea de sus, fericite Constantine, Impăratului și Stăpânului tuturor cu minte curată crezând ai slujit.

Slavă...

Cu lumina cea dumnezeește stăpânitoare luminându-te, în tunerecul necunoașteanței ai lăsat cu adevărat, de Dumnezeu înțelepțită Eleno, și dupre adevăr Impăratului veacurilor ai slujit.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești ușă a dumnezeescului răsărit, deschide-mi ușile pocăinței, și din ușile păcatului celui de moarte purtător cu mijlocirea ta, măntuește-mă Stăpână.

Catavasia Praznicului, iară de este în post,
Catavasia.

Deschide-voiu gura mea...

Peasnă 3, Irmos :

Doamne cela ce ai făcut...

Răsplătirile cele cerești a dobândi te-ai nevoit, pentru aceasta celui ce te-a chemat de Dumnezeu înțelepțite ai urmat, și în tunerecul și înșelăciucea dată tie dela părinti ai lăsat și luminător întru dumnezeescul Duh, te-ai făcut.

De Hristos lipindu-te, și în-

tru dânsul toată nădejdea puindu-ți prea cinstită, la sfîntitele lui locuri ai ajuns. Intru care prea cinstitele patimi întrupându-se le-a răbdat cel bun.

Slavă...

Arma cea de mântuire, ruină cea nestricată, nădejdea creștinilor, cinstita Cruce cea ascunsă prin pizmă, tu o ai arătat, cu dumnezească dragoste fiind aprinsă, de Dumnezeu fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Din sfîntita petrecere căzând eu Preacurată, m'am lipit lângă animale, și osândit tot m'am făcut. Ceea ce ai născut pre Judecătorul, de toată judecata cea de istov scapă-mă și mă mântuește.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Simfirile întinzându-ți spre Cer, și semuind podoaba stelelor, și dintr'insele cunoscând pre Domnul tuturor, arma Crucii în mijloc a strălucit, scriind: Intru aceasta vei biru și puternic vei fi. De unde deschizându-ți ochiul sufletului i-ți, Scriptura ai cetit, și acea închipuire ai cunoscut Constantine prea cinstite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor

ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Slavă, și acum, a Praznicului.

De va fi în post, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cu vântător, mântuirea Evei, și visiterie mare a toată lumea. Că într'insa s'a lucrat mântuirea lumei, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare greșelilor, celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterei tale.

Peasna 4.Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Din Cer ca și Pavel de de mult te-a vânăt Hristos Domnul, Constantine învățându-te, să-l cinstești pre acest Impărat unul.

Cu prea luminat semn din stele, Fericite, Hristos Soarele te-a luminat, și luminător pre tine celor întunecați te-a arătat.

Si după deprinderi și după dumnezeeștile fapte ai fost iubitoare de Dumnezeu și vrednică de minune Fericită. Pentru aceasta cu credință pre tine te mărим.

Slavă:

Arătat-ai acum dumnezeasca biruință a Crucii cea ascunsă de mulți ani; prin care ne-am mântuit, și din înșelăciunea drăcească ne-am izbăvit.

Și acum, a Născătoarei:

Buminează sufletul meu cel întunecat cu greșelile, ceea ce ai născut pre Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Mâncând strigăm ţie...

Mânecând la Soarele cel neapus și Stăpânul împărate de Dumnezeu înțelepțite, de lumină plin te-ai făcut.

Imreunatu-te-ai Eleno cu cetele celor fără de trupuri, lui Dumnezeu slujind cu faptele tale cele îmbunătățite.

Slavă...

Dragostea și mitostivirea cea desăvârșită, ca o porfiră purtând, te-ai sălăsluit acum întru împărația cea de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel prin Îndemnarea șarpeleului înfinat cu desfășări trupești, curășește-l Fecioară prea curată.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsă...

Adunat-ai fericite, Sobor de părinți de Dumnezeu purători cu prea mărire, și prin-

tr'înșii Constantine, inimile tuturor cele învigorite le-ai întărit să slăvească pre Cuvântul întocmai cinstiț cu cel ce l-a născut, și pre un scaun șezător.

Crezând întru Domnul cel viu, carele a dat tuturor ființa, de slujbele cele de moarte făcătoare ale idolilor celor urâți și deșerți te-ai lepădat, și ai luat cu bucurie Eleno împărația Cerului.

Slavă...

Cu palma ta fiind îndreptați, Cuvinte, întunericul necunoștinței cel prea adânc, și visorul cumplitei nedumnezeeirii au părăsit cei ce au împărațit prin tine, și s-au adus la limanurile cele line ale bunei credințe, bucurându-se.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecă inima mea cea bolnavă fără vindecare, și rănită cumplit cu mușcarea celui viclean, Fecioară, și mă învrednicește vindecării celei delatine, și mă mantuește pre mine cel ce nădăjduesc întru tine, cu rugăciunile tale Preacurată.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Constantin astăzi, cu Maicăsa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel prea cinstiț, carele este rușinarea tuturor Iudeilor, și armă credincioșilor împărați

asupra celor protivnici. Că pentru noi s'a arătat semn mare, și în războaie înfrișător

I C O S.

Pre Constantin credincioșii, împreună cu maică-sa Elena să-l cinstim, căci aceștia auzind cuvintele Isaiei proorocului ce zice: Pre Crucea cea întreit alcătuită, din chedru și din pevg și din chiparis au cunoscut; prin care măntuitoarea ei patimă au urmat, și pre toți Iudeii i-au adus înainte, ca să se gătească să arate popoarelor îndreptarea cea mare, cea ascunsă prin pizma și mozaviria lor; și aceasta aflând-o o au arătat ei. Pentru aceasta tuturor s'au arătat purtători de biruință, arma cea nebiruită purtând semnul cel mare și în războaie înfrișător

Intru această lună în 21 de zile, pomenirea sfinților mărtirilor de Dumnezeu încoronători, și întocmai cu apostolii, marilor împărați Constantin și Elena.

Stihi: Precum amândoi împărați au avut stema pământului.
Asemenea amândoi au și coroana Cerului,
S'au îngropat Constantin cu Maica,
La Mai în douăzeci și una.

Marele acesta între împărați fericitul și pururea pomenitul Constantin, a fost fiu al lui Consta^t, carele se numea Cloru, și al cinstitei Elenei. Iară Consta a fost nepot de fică lui Claudio celui ce a împărătit în Roma mai înainte de împărăția lui Dioclețian și a lui Carinie. Acest Consta după ce s'a primit de Dioclețian și de Maximian Erculie ca să fie părtaş al

împărăției lor, când Maximian Galerie împreună cu alți prigonitori, cu tărie au ridicat goană asupra tuturor creștinilor, singur acest bărbat întrebuintând blândețea și împreună pătimirea, mai vârtoș pre cei ce se luptau pentru credința lui Hristos, și întrebuintă sfetnici și părtași ai slujbelor împărațești. Acesta învățând buna cinstire pe Constantin fiul său cel iubit, carele după acestea s'a numit întâiu împărat al creștinilor, l-a lăsat diadoh al împărăției sale, în ostroavele Britaniei. Carele după ce s'a înștiințat de lucrurile cele necinstitute, desfrâname, pierzătoare și proaste, care se faceau în Roma de Maxentie fiul lui Erculie, mișcându-se de dumnezeeasca râvnă, și chemând pre Hristos, împreună oșitor, s'a pornit asupra lui. Deci văzând Dumnezeu curațenia susținutului lui, mai întâiu i s'a arătat în somn, după aceea intru ameazăzi, închipuind semnul crucii scris cu stele: CU ACEASTA VEI BIRUI. Iară bine a voit iubitorul de oameni Dumnezeu a-l arăta lui, și celor ce au fost vrednici. Deci îndrăznind în chipul cinstitei Cruci, și cu aur închipuindu-l pre arme, a mers la Roma, și pre insuși pierzătorul Maxentie l-a aruncat în rîul Tiber, înnecându-l lângă podul Balvia, și aşă a măntuit pre cetățenii Romanilor de tirania acestuia. Atunci cea marele Constantin pornindu-se de la cetatea Romanilor, și mergând pre cale, voia ca să zidească o cetate pre numele său în Ilia, unde zic că s'a făcut războiul Troadenilor cu Elinii, însă oprindu-se din dumnezeeasca înștiințare, i s'a poruncit dela Dumnezeu ca mai vârtoș în Bizantia să-și zidească cetatea. Deci urmând voei celei dumnezeești, a zidit această de

Dumnezeu păzită cetate pre numele său, pre care o a și adus lui Dumnezeu ca pre o pârgă a credinței sale. Si fiindcă căută scumpătatea credinței celei din vremea noastră, a adunat în Nichea arhierei din toate părțile, prin cari s'a propoveduit ortodoxa credință, și Fiul s'a cunoscut de o ființă cu Tatăl, iară Arie și cei împreună cu dânsul s'au dat anatemei, dimpreună cu hula lor. Dară a trimis încă și pre maica sa Elena la Ierusalim pentru căutarea cinstișului lemn pre care s'a pironit cu trupul Hristos Dumnezel nostru; apoi aceste părți de lemn sfânt, s'au mutat, adeca o parte s'a pus în însuși Ierusalimul, iară pre cealaltă parte o a adus la împărăteasca cetate. Deci împărăteasa Elena după ce a ajuns la Constantinopol, și-a săvârșit viața. Iară Marele Constantin, împodobind cetatea cu înnoiri și cu prăznuiuri, și puțin ceva trecând preste patruzeci și doi de ani ai împărăției sale, și începând războiul cu Perșii, și în oarecare sat în Nicomidia fiind, s'a mutat către Domnul, și s'a adus la cetatea sa, de către cari primindu-se cu pompe, și cu prea încuvîntate întâmpinări, s'a pus în Biserica sfinților apostoli. Și a împărățit în Roma cea Nouă în anul de la zidirea lumii, cinci mii opt sute optsprezece. Iară dela venirea cea în trup a Mântuitorului nostru Dumnezeu trei sute treizeci și șapte, fiind al treizeci și doilea împărat dela August. Și se săvârșește pomenirea lui, în prea sfânta biserică cea mare și în sfinții apostoli, și în dumnezească Biserică sa, în mănăstirea Chinsterna lui Vis, unde mergând patriarhul împreună cu împăratul și cu suita sa cu litanie, săvârșesc aducerea dumnezeștilor taine.

Intru această zi, sfântul nou luvios mucenic Pahomie, carele a mărturisit la locul numit Usac al Filadelfiei, la anul o mie și șapte sute treizeci, de sabie s'a săvârșit.

Sth: Unde grăsimea în tine Pahomie s'a aflat.

De acolo cu muncile și sabia s'a ridicat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor..

Ale tale porunci păzind, să supus legii tale Constantin. Pentru aceasta a surpat taberile celor fărădelege strigând către tine Doamne: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Bemnul carele pre toși i-a trăs din groapa pierzării, cel îngropat prin pizmă, nouă l'ai descoperit vrednicule, de minuni, pre dracii cei prea stricători îngropând în veci.

Slavă...

Cu fapte dumnezești îi-ai zidit inima ta biserică lui Dumnezeu, Eleno, și biserici sfințite lui ai zidit, unde a luat cu trupul pentru noi prea cinstitele patimi.

Si acum, a Născătoarei:

De bună voia mea greșind, și robindu-mă cu nefrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obișnuită alerg acum; măntuiescă-mă pre mine cel dezna-dăjduit, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos :

De șapte ori cuptorul...

Ca cu o porfiră îmbrăcându-te mărite cu milostivirea, și ca cu o hlamidă cu bunele blândețe, cu coroană pentru bunătăți te-ai împodobit, fiind cu minte desăvârșit. Și mutându-te de pre pământ la împărățiile cele de sus, strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Văzându-te pre tine veselindu-te cu fiul tău cel de Dumnezeu înțelepțit, lăudată Eleno, întru împărăția lui Dumnezeu, pre Hristos slăvim, cel ce ne-a arătat nouă cinsita voastră prăznuire, care ne luminează mai mult de cât razele soarelui, pre noi cei ce cântăm cu credință: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cât este de luminat dorul tău și obiceiul dumnezeesc, mărită Eleno, lauda femeilor; că ajungând la locurile unde a primit cinstitele patimi Stăpânul tuturor, cu biserici prea frumoase le-ai împodobit, strigând: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ochii sufletului meu cei orbii cu multe călcări de poruncă, luminează-i de Dumnezeu

Născătoare, împacă mintea mea rogu-mă și inima mea cea turburată cu desfătări de multe feluri, și mă mântuește pre mine cel ce strig: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos :

Spăimântatu-să de aceasta...

Mormânlul unde zace sfîntul și cinstițul tău trup Constantine, raze de dumnezeești vindecări curate celor ce se apropie le izvorăște, gonind întunericul a tot felul de patimi, și cu lumină neînserată luminând pre cei ce te laudă pre tine.

Cu sfințenie a ta viață sfârșindu-ți, cu sfinții acum te-ai sălășluit, plină fiind de sfințenie și de luminare. Pentru aceasta totdeauna izvorăști râuri de tămăduiri, și patimile înneći, fericită Eleno, și adăpi sufletele noastre.

Slavă...

Impărate cel fără început și fără de moară, împărăției celei de sus ai învrednicit pre cei ce i-ai îndreptat de demult pre pământ, cu bună credință să împărățească, Doamne, pre sfânta Elena și pre marele Constantin, cari curat te-au iubit. Pentru ale căror rugăciuni milostivește-te spre noi.

Si acum, a Născătoarei:

Pre Impăratul și Ziditorul futuror zămislindu-l, l-a născut Fecioară, și iată acum ca o împărăteasă săi înaintea lui deadreapta, Curață. Pentru aceasta te rog să mă măntuești de partea cea deastânga în ceasul judecății, și să mă împreuni cu oile cele deadreapta.

SVETILNA.

De se va întâmplă înlăuntru Praznicului a cincizeci de zile, sau în Duminica a cincizeci de zile, sau în vreo altă Duminică, sau Miercuri înaintea Înălțării, sau în ziua Înălțării, zicem întâiu Svetilna Praznicului, apoi ale Sfinților, după aceea iarăs a Praznicului. Iară intr'altă zi după vreo prăznuire zicem întâiu a Sfinților apoi a Praznicului.

SVETILNA Sfinților.

Podobie: Cu ucenicii să ne sunim...

Nu dela oameni a luat stăpânia împărătească, ci din dumnezeescul Dar din Cer marele Constantin împreună cu maică-sa, și fiind strălucit a văzut dumnezeească biruința Crucii, carele cu aceasta a pierdut pre vrăjmași și a stricat înșelăciunea idolească, și în lume a întărit ortodoxa credință.

Slavă, altă Svetilnă

Podobie: Femei auziți glas.

Buminători cei ce aji luminat lumea cu bună credință, voi cu adevărat v'ați arăta, de Dumnezeu încununate, Constantine și mărită Eleno. Pre cel minunat întru sfinți, pre

Hristos cu cântări și cu laude îl cântăm ca pre unul ce vă incununat pre voi.

Si acum, a Praznicului:

Iară de se va întâmplă afară de Praznic zicem a Născătoarei:

Preacurată Maică a lui Dumnezeu, vestirea cea mare a apostolilor, a mucenicilor și a proorocilor, îmbunează-ne nouă robilor tăi pre Fiul tău și Domnul, Născătoare de Dumnezeu, când va sedeà să hotărască cele după vrednicia fiecăruia.

LA LAUDE.

De se va întâmpla vre un Praznic, cântăm întâiu laudele Praznicului, 3 Stihiri, și ale sfinților 3. Slavă, al sfinților, Si acum a Praznicului. Iară de se va întâmplă Miercuri înaintea Înălțării, cântăm ale Orbului 3, și ale Sfinților 2. Apoi Stihirile Paștilor cu Stihurile lor, Slavă, a Sfinților, Si acum, Ziua Invierii.. Iară intr'altă zi, cântăm Stihirile Sfinților pe 4. Slava a Sfinților, Si acum, a Praznicului. Iară de se va fi Duminică, să se zică: Si acum: Prea binecuvântată ești...

Stihurile Sfinților, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slavită minune....

Bucură-te Constantine prea înțelepte, izvorule al ortodoxiei, carele adăpi totdeauna cu apele dulci toată parțea cea de subt soare; bucură-te rădacina, din care a odrăslit rodul carele hrănește Biserica lui

Hristos. Bucură-te lauda marginilor prea mările, cela ce ești mai întâiu între împărașii creștinești; bucură-te buuria credincioșilor.

Cel ce împăraște preste săptură, mai nainte văzând bună plecăciunea inimii tale prea înțelepte, prin cuvânt te-a vânat pre tine, cel ce erai mai nainte cuprins de necuvântare, și luminând gândul tău, cu cu noștințele bunei credințe, lumii te-a arătat luminos ca soarele, raze aruncând de dumnezești fapte, mările.

Invățăturile Domnului, ca un pământ bun primindu-le prea lăudate, bună rodire de fapte îmbunătășite ai odrăslit, care hrănește gândurile noastre, prin urmarea vieții tale, Eleno prea înțeleaptă. Pentru aceasta prăznuim cu bucurie astăzi, pomenirea ta mărind.

Cu unul de lemn al bucuriei, prea părășii tăi, Hristoase, pre Constantin și pre Elena cu prea mărire i-ai uns, pre cei ce au urât înșelăciunea și au iubit frumșetea ta, și împărației tale celei cerești pre aceștia i-ai învrednicit, cari au împărășit cu bună credință mai întâiu pre pământ, Cuvântule, cu voința ta.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Metodie Patriarhul.

Impăratul împărașilor și Dumnezeu, cela ce cu bogate daruri împobobești pre cei vrednici, însuși din Cer ca și pre Pavel pururea măritul, prin semnul Crucii pre tine, Constantine ie-a vânat, zicând: Intru aceasta biruește pre vrăjmașii tăi; care căutând-o împreună cu Maică-ța cea de Dumnezeu înțelepăită, și aflând-o precum ai dorit, pre aceia cu putere i-ai biruit. Deci cu dânsa împreună roagă-te pentru ortodoxii împărași și iubitoarea de Hristos oaste, și pentru toți cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta, unuia iubitorului de oameni, să ne mântuiască de toată mânia.

Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi post să se zică a Născătoarei, asemenea.

Cu prea sfântă fecioară Născătoare de Dumnezeu, către acoperemântul tău alerg. Pentru că știi că voi căștigă prin tine mântuire; că poți Preacurată ca să-mi ajuți mie.

SLAVOSLOVIA CEA MARE,

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi și Otpustul deplin.

LA LITURGIE.

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând pe 4, și ale Sfinților, Peasna 6, pe 4. Prochimen, glasul al 8-lea: In tot pământul... Stih: Cerurile povestesc slava lui Dumnezeu... Apostolul, către Galateni, iară de va fi în Penticostă, Apostolul din Fapte: *In zilele acelea, Agripa craiul...* Ali-luia, glasul 1: Înălțat-am pre cel ales din norodul meu.. Stih: Doamne nrtru puterea ta se va veseli împăiatul... Evanghelia dela Ioan: *Zis-a Domnul, cela ce nu intră prin ușă...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieșit...

IN ȘTIINȚĂ SĂ FIE:

Pentru sfinții împărați, că ori în ce Duminică sau Sărbătoare se vor întâmplă, din Duminica Samarinencei, până în Duminica sfinților Părinți, caută învățătură mai pe larg în Pentecostar, unde scrie pentru sfântul Ioan cuvântatorul de Dumnezeu, asemenea să se urmeze.

VEZI: Invățătura Tipicului Mineilor grecești, cum și ale noastre, arată la sfinții împărați, când se vor întâmplă în Duminica Pogorârei Sfântului Duh, cum să li se puie slujba, împreună cu a Praznicului celui mare, ci Tipicul cel mare nimic nu pomenește de sfinții împărați, ci și pre sfântul Ioan Botezătorul îl mută. Cel ce va voi caute.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Sfântul mucenic Vasiliisc.

La Doamne strigat-am, Stighile glasul al 4-lea.

Podobie Ca pre un viteaz...

Impărașind preste patimi Vasilische mărite, ai luat împărașie nemîșcată, și stai înaintea Împăratului puterilor, bucurându-te împreună cu toate oștile îngerilor, și ve-selindu-te câンfi cântarea cea neîncetașă și fericită, luminându-te prea mărit cu împărtășirea luminărilor celor dumnezeești.

Incălțat-au picioarele tale pironindu-le cu încălțăminte, când umblai totdeauna în căile muceniei, pururea pomenite. Cu care ai călcăt capul vrăjmașului, și de tot l-ai sfârâmat mările, și ai umblat cu bună călătorie pre căile cele cerești, arătându-te Stăpânului purtător de biruință.

Bemnul cel mai 'nainte fără umezeală, prin rugăciunea ta a odrăslit, și a izvorât izvor de apă vie și s'a sfînit pământul prin curgerea săngelui tău, și văzduhul cu suirea sufletului

tău, prea fericite. Pentru aceasta cu credință cinstim sfântă și de toți prăznuită ziua ta, în care dupre lege ai făcut vitejie Vasilische.

Slavă, și acum, a praznicului:
Iară de va fi în post, să se cânte a Născătoarei
aceasta.

Si sufletul împreună cu trupul, și inima și cugetul ţie Maica lui Dumnezeu le-am închinat; ci sufletului cere-i cele ce îi sunt de folos, iară trupului omoară-i săltările, și inima luminează-i, Stăpână, iară cugetului îmblânzește-i mișcările cele fără orânduială nevăzut, și încețează-i turburările greselilor.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce răstignit Preacurata, pre tine Doamne, pre care te-a născut neispitită de bărbat, udându-și obrazul cu lacrimi amestecate cu sânge, a strigat cu jale: Cetaină streină este aceasta, cel ce ai împodobit mai nainte Cerul cu luminători, cum ești acum pironit pre lemn fără chip și fără suflare, îndelung răbdătorule?

Troparul, glasul al 4-lea.
Mușenicol tău Doamne Vasilisc...

Slavă, și acum, a Praznicului:
Iară de va fi în post a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului.

Al cărui acrostich la Greci este acesta:
Pre Vasilisc cel prea mare îl voi lăudă.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:
Cântare să înălțăm noroade
minunatului Dumnezeului
„nostru, celui ce a mântuit din
„robie pre Israil, cântare de bi-
„ruină cântându-i, că și el
„strigă: Să cântăm ţie unuia
„Stăpânului.“

Mucenice mult pătimitorule,
roagă-te lui Hristos Impăratului,
să se mântuiască cei ce cu
credință cinstesc această luminată
a ta prăznuire, și să se facă
părtași împărăției cerurilor.

Ynindu-te cu toată dragoste
lui Hristos prea fericite, ai
defăimat trupul ca un lucru ce
eră să se strice, și cu prea vi-
tejesc cuget ai suferit chinuri,
arătat înfruntând înșelăciunea
idolilor.

Slavă...

Luminându-te cu lumina
prea sfântului Duh, ai trecut
noaptea necunoștinței, Vasilis-
che, și cu strălucirile chinurilor,
te-ai arătat soare, luminând lu-
minat toală zidirea.

Și acum, a Născătoarei:

Ghedeon mai 'nainte lână vedeă pântecele tău cel prea curat, carele a primit roua cea cerească uscând marea nedumnezeirii, și adăpând cugetele cele topite de sete, Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea celor...

Cu sângele chinuirii ai stins focul cel idolesc, și te îndulcești de râul desfătării veselindu-te, Mucenice.

Doimea pătimitorilor cea aleasă lăsându-te pre tine mărturisitor Treimii, a venit către Hristos.

Slavă...

Deslegându-te de trup, chemi pre cei ce au pălinit împreună cu tine, mărturisind pre Domnul Hristos Impăratul tuturor, mult pătimitorule Vasilische.

Și acum, a Născătoarei:

Să te aflu pre tine Preacurată povăluindu mă pururea către bunătăți, și îndreptându-mă către cărările pocăinței.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu ești „lumina celor întunecați, și pre „tine te laudă duhul meu“.

Sedecina, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Acum cu bucurie stai înaintea singurului Impărat, fiind împodobit sfînt î cu diademă luminuoasă, și cu veșmânt văpsit din sângiurile tale, și îndumnezeit cu împărtășire prea curată. Pentru aceasta astăzi să vârșind prea sfântă pomenirea ta, pre tine te laudăm.

Slavă, și acum, a Praznicului lară de va fi post, a Născătoarei

Nădejdea creștinilor prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele mai pre sus de gând și de cuvânt l-ai născut, roagă-l neîncetat cu puterile cele de sus, ca să dăruiască iertare greșelilor noastre, și îndreptare vieții, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te laudăm pre tine.

A Crucii, a Născătoarei :

Nespurcata Mielușa, pre Mielușelul și Păstorul văzându-l spânzurat, și mort pre lemnul Crucii, ca o Maică tângindu-se cu lacrămi grăia: Cum voiu răbdă luarea ta de pre Cruce cea mai pre sus de cuvânt, Fiul meu, și patimile cele de bunăvoie, prea bunule Dumnezeule.

Peasna, 4 Irmos:

Auzit-ai Doamne faina icoc „nomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Bucrând cu osteneală holda sufletului tău, Mucenice, ai odrăslit spicul chinuirei însufit, carele se păstrează în cămările cele cerești..

Auzit-ai prea fericite glas sfîntit, de sus chemându-te pre fine, și adeverindu-ți sfârșitul chinuirei tale, pururea pomenite Mucenice.

Arătând împotrivire întărîță mărite, ai răbdat fiind legat în lanțuri, rumpând toată legătura înselăciunii.

Slavă...

Mucenice Vasilische purtătorule de chinuri, cu vinele dumnezeeștilor tale cuvinte sugrumând pre satana. Pentru care te-ai și împodobit cu cununa biruinței.

și acum, a Născătoarei :

Cel de o ființă cu Tatăl s'a arătat la toate asemenea cu oamenii, întrupându-se din sângejurile tale, precum bine a voit, Preacurata.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecând strigăm ţie,
„Doamne, izbăvește-ne
„pre noi, că tu ești Dumnezeul
„nostru, afară de fine pre altul
„nu știm“.

Alegând a te chinuì dupre lege, ai rușinat pre cei sărădelege cu puterea Duhului, de Dumnezeu cugetătorule Mucenice.

Umblând cu îndrăzneală pre calea muceniei, ai sfărâmat bol-durile războinicului, mările mucenice Vasilische.

Slavă...

Cu piroane fiind pironite picioarele tale, cugetătorule de Dumnezeu, ai zdrobit de tot capul vrăjmașului cel cu multe măestrii.

și acum, a Născătoarei :

Intru asemănarea trupului ai născut pre Domnul, cel mai pre sus de înțelegere și de cuprindere, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos.
Rugăciunea mea voi vârsă..

Propoveduind pre cela ce s'a înălțat pre Cruce, te-ai legat pre lemn uscat, și cu ploile rugăciunilor tale l-ai arătat verde, și odrăslit cu tot felul de frunze, spre întărirea credincioșilor, și spre lauda ostanelilor tale Vasilische.

Pre fine cel ce erai deslegat de grija trupească, sără dreptate te-au legat călcătorii de lege, și te-au pironit cu piroane.

de fier, și te-au trimis pre căi îndelungate, carele sfințiai cu sângele tău tot pământul, mult pătimitorule mucenice Vasilische.

Slavă...

Stând legat de lemn de coatele mâinilor, și-ai intraripat ochiul inimii tale către Dumnezeu, Fericite, și l-a rugat pre dânsul să izvorască izvor de apă vie, spre pomenirea fa cea prea lăudată și spre fămădurea sufletelor.

Și acum, a Născătoarei:

Vîndecă sdruncinările ticălosului meu suflet, și patimile cele de mulți ani, Fecioară, ca ceea ce negrăit ai născut pre Doftorul sufletelor și al trupurilor, și mă mantuește pre mine cel ce mi-am pus nădejdile la fine, Prea curată.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsă către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de răuțăji, „și viața mea s'a apropiat de „iad, și ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă“.

CONDACUL și ICOSUL Praziicului.

Iară de va fi în post, zicem al Sfântului.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Intru răbdare tare, și ca un

bărbat te-ai arătat, și întru minuni prea minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai rușinat pre muncitorul. Pentru aceasta te cinstim pre fine Vasilische prea cinsite pururea strigând: Bucură-te frumusețea cea luminoasă a mucenicilor.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfântului mucenic Vasilisc, nepotul sfântului Teodor Tiron.

Stih: Vasilisc spre tăiere capul dând, Preste gânditori capul vasiliscului se sfâr călcând,

Intru a douăzeci și două zile, Sabia viață lui Vasilisc răpi.

Acesta a fost în zilele lui Maximian din satul Humialon, din eparchia Amasiei, nepot sfântului marelui mucenic Teodor Tiron, și a fost la luptă mucenicească mai înainte cu sfântul Eutropie și Cleonic, cari erau la rânduiala ostașilor tovarăși cu sfântul Teodor. Si săvârșind aceia mucenia pentru Hristos, el a rămas în temniță. După aceea dorind ca să săvârșească calea strădaniei, și rugându-se pentru aceasta lui Dumnezeu, fu învrednicit arătării sale, poruncindu-i să se tocmească cu rudeniile lui și să meargă la Comane să mărturiisească. Deci mergând cu ostașii la casa lui, și sărutând pre maică-sa și pre frații săi, și învățându-i să stea în credință lui Hristos, fu prinț atunci de slujitorii ce fuseseră trimiși de guvernatorul Agripa. Apoi legându-l și incălțându-l cu incălțaminte de fier ce avea într-insele multe cuie ascuțite, îl gonea tocmai spre drumul Comanelor, și sosind la satul Dacon, găzduiră la o femeie anume Traiană, și legară pre Sfântul de un paltin uscat

cu mâinile îndărăt, și făcând rugăciune înverzii paltinul și înfrunzi, și acolo unde sta Sfântul ieși din pământ o săftână cu apă, care văzând slujitorii, și împreună cu femeea aceea, zic, că au crezut în Hristos, și au dezlegat pre sfântul din legături. Și dacă sosiră la orașul Comanelor, stătu Sfântul de față înaintea guvernatorului, și neplecându-se a jertfi, făcând rugăciunea sa de se pogori foc din Cer, și arse capiștea idolilor și idolul din ea, Apolon. Atuncea mâniindu-se foarte guvernatorul și pornindu-se cu urgie, porunci să i se taie capul și să i se arunce trupul în riu, și aşa își luă cununa muceniei, întru slava și lauda Dumnezeului nostru, Amin.

Intru această zi, pomenirea sfântului Sinod al doilea celălău lumea, carele a fost în Constantinopol în vremea împărației lui Teodosie cel mare, asupra lui Machedonie cel rău, eretic și luptător împotriva Duhului Sfânt.

Stih: Prea vieclean duhul lui Machedonie,
Pre dumnezeescul Duh, că nu este Dumnezeu
cutează a zice.

Intru această zi, sfântul mucenic Marcel adăpat fiind cu plumb topit s'a săvârșit.

Stih: Marcel băutura plumbului topit,
Așa o băcă ca și când altul apă ar fi băut,

Intru această zi, sfântul mucenic Codru de căi târât s'a săvârșit.

Stih: Târât de căi la vârful Cerului ajungând,
Ridici mâinile Codre cununa primind,

Intru această zi, sfânta mucenijă Sofia doftorija, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Sofia mai'nainte era doftorijă trupurilor,
Iară acum fiind tăiată se arată doftorijă și sufletelor.

Intru această zi, sfântul Ioan Vladimir împărat și făcătorul de minuni de sabie s'a săvârșit.

Suh: Ucigăța mână de rudenie te-a dat la tâiere.

Iară mână Domnului și-a trimis vrednică în cununare.

Intru această zi, sfântul noul sfînțit mucenic Zaharia dela Prusa carele s'a nevoit la anul o mie opt sute doi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne măntuește pre noi, Amin.

Tinerii evreești, au călcăt în „cuplor văpaia cu îndrăzneață, și focul în rouă l-au prefăcut, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Arătațu-te-ai podoabă mucenicilor, ca unul ce locuești în locașurile cele mai pre sus de lume, de trei ori fericite. Potolindu-ne viforul cel lumesc prin rugăciunile tale, nouă celor ce cu dragoste te cinstim.

Casă Treimii te-ai arătat înțelepte, surpând chipurile și capiștile idolilor, și cântând Stăpânului: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Datuți-a ţie daruri Stăpânul, ca unuia ce tare ai pălit, și ai surpat măestriile vrăjmașului, și cu glas tocmit cântai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Iată că a luat în pânțece pre Dumnezeu, Fecioara, de carele marele Isaia a zis cu duhul, și l-a născut, căruia îi cântăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Peasna 8, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Arătătu-te ai biruitor tiranilor, și duhurilor viclenirei mărite, neîncetat cântând celui ce te-a întărit pre tine: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Omorându-te lumii mucenice Vasilische, și neabătut urmând Stăpânului celui ce suflă morților viață, cu bucurie ai cântat: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu întărirea sufletului susținând muncile trupului, de Dumnezeu cugetătorule, și dănuind împreună cu dumnezeestii îngeri, aduci laudă lui Dumnezeu și strigi: Toate lucrurile lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Arătătu-te ai Preafăntă mai desfătată de cât cerurile, încăpând în pântecele tău pre Dumnezeu carele a izbăvit din strâmtarea cea rea pre cei ce cântă: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul

„tău biruitori tiranului și văpăiei, „tinerii cei ce au păzit foarte „poruncile tale, au strigat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Infricoșatu-sa de aceasta...

Cu vîtreala Crucii trecând vîforul muncilor, ai apucat la limanul cel prea lin al împărăției Mucenice, și ca un neguțător bun ai mântuitor povara bunei credințe a lui Hristos împăratului tuturor, și Dumnezeul nostru.

Precum odinioară a pogorât foc din Cer tezveleanul Ilie, asemenea ai pogorât Fericite cu rugăciunea ta văpaia, prin care s'a ars capiștea idolilor, și s'au pârjolit chipurile dracilor, iară Dumnezeu ziditorul s'a slăvit.

Deslegătu-te ai de trup înțelepte, prin tăiere de sabie, primindu-te puterile cele cinstite; iară cu Darul dumnezeescului Duh, ai biruit duhurile viclenirei cele rele. Și acum locuiescă întru împărățile cele de sus, purtând cunună, prea fericite Vasilische.

Slavă...

Pământul s'a sfînit cu îngroparea ta, și Cerul cu sufletul, de Dumnezeu însuflate, și îm-

brăcându-te cu porfiră lumi-noasă din săngele tău, împără-țești împreună cu Hristos Dum-nezeul nostru, pomenind tot-deauna pre cei ce cu credință te cinstesc pre fine Mucenice.

Și acum, a Născătoarei:

Din fire ești Dumnezeu, căr ai suferit să te îmbraci cu omul, intrând în pântece prea curat, cu voiea ta, iubitorule de oameni. Pentru aceasta știind îndoite voirile tale cele firești, pre fine te slăvim, fericind cu credință pre Maica ta.

Irmosul:

Infricoșătu-să tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci cel pre înalt devoie „să pogorît până și la trup, „din pântece fecioresc făcându-se om. Pentru aceea pe „prea curata Născătoare de „Dumnezeu, credincioșii o „slăvim“.

SVETILNA Praznicului :

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Mihail mărturisitorul, episcopul Sinadiei.

La Doamne strigăt-am, Stihirile glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune..

Părinte Mihaile de Dumnezeu însuflate, păzit-ai fără prihană sufletul cel dupre chipul lui Dumnezeu, și icoana cea prea curată a lui Hristos o ai cinstiți, și cu învățărurile tale ai stins toată limba cea hulitoare, cu întărirea sufletului; o cât este de tare împotrivirea luptelor tale! Prin care bine ai plăcut lui Hristos atotjitorului, Fericite.

Părinte Mihaile de Dumnezeu însuflate, îmbrăcându-te cu podoaba preoției, ai alergat către lupta mucenicilor, și te-ai adus prinos lui Hristos împodobit cu cununi îndoite ca să vezi cetele arhiereilor, Fericite; o cât este de negrăită bucuria ta mărite! De care te-ai învrednicit a te împărtași cu adevărat, de Dumnezeu fericite.

Părinte Mihaile prea dumnezeescul, înfrumusețându-te arătat cu veșmântul cel lung

ca un al doilea Aaron, intrând în lăuntrul altarului și a catapecetesmei celei de a doua, acum privești sfintele sfintelor; o căt este de curată strălucirea ta cea mai pre sus de cuget, de care te-ai și împărțit, cela ce ești dumnezească podoabă a lerarhilor.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei aceasta, asemenea.

Mântuește-mă din nevoi, și mă scoate din săgețile cele stricătoare de suflet, ale celui nevăzut și prea viclean vrăjmaș, ca cu glasuri de bucurie să te slăvesc pre tine Preacurată, și să laud adâncul iubirii tale de oameni; căci pre tine Mireasă a lui Dumnezeu, te pun armătare și nebiruită asupra lui, Maica lui Hristos Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta pironit pre Cruce, și primind patimi de bună voie, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, Dofitorul cel ce ai vindecat nepuțința omenească, și prin îndurarea ta pre toți ai scăpat din stricăciune.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței..

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Octoihului, și al Sfântului, pe 4.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cu sfintite cântări te laud pre tine Arhie-reule Mihaile.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de de „mult foată oastea lui Faraon „puterea cea prea înarmață, „iară întrupându-se Cuvântul, „a pierdut păcatul cel prea rău, „Domnul cel prea lăudat, că „cu slavă s'a proslăvit“.

Strălucind părinte cu lumină negrăită prin sihăstrie, te-ai făcut Arhiereu lui Dumnezeu, dumnezeescule Mihaile, povătuind preoția cea împărătească, și păstorind Biserică lui Hristos, prea fericite.

Grăind ritoricește cu gură luminată, tuturor cu bună credință ai descoperit dogmele cele însuflale de Dumnezeu, înfruntând hula eresurilor, și foarte bine părtinind credinței celei bune, prea fericite Mihaile.

Slavă...

Făcându-te locaș dumnezeștilor daruri prea fericite, tuturor credincioșilor arătat pre acestea le-ai împărțit, viață următoare dupre Dumnezeu căș-

tigându-ți, și fiind îmbrăcat cu dreptatea ca cu o haină, de Dumnezeu însuflate Mihaile.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele tău prea curată Fecioară, strălucindu-ne nouă Soare, ne-a luminat cu dumnezeești fulgere; izgonind toată turburarea dracilor cea întunecoasă, Domnul cel prea lăudat, că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos

Pre piatra credinței...

Ales-ai mai de cinste cele netrecăloare și în veac statornice, decât cele trecătoare, grăitorule de Dumnezeu; căci în multe feluri ai fost împodobit, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Darul cel dumneesc s'a revărsat pe buzele tale, lărgit-ai gura fa și ai primit darurile înțelepciunii, și strigai: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine Doamne.

Slavă...

Supus-ai patimile prin înfrângere, luminătu-ți-ai cugetul cu privirea, făcutu-te-ai prea lucrător bunătății, cântând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, și nu este drept afară de tine, Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce suntem cugetători de Dumnezeu, să lăudăm pre Maria cea prea curată Născătoarea de Dumnezeu, ca pre una ce s'a arătat pricină măntuirii, căreea strigăm: Nu este altă nădejde și întărire credinților, afară de tine prea lăudată de Dumnezeu slăvită.

Irmosul:

Pre piatra credinței înfărinându-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmașilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cânlă: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, și nu este drept afară „de tine, Doamne“.

Sedealna glasul 1-iu

Podobie: Mormântul tău...

Sfințitu-te-ai pre tine prin viață desăvârșit, și te-ai arătat preot Dumnezeului celui prea înalt, de carele întărindu-te, ai astupat gurile cele ereticești, care se deschideau împotriva icoanei lui Hristos, și fiind izgonit, ai săvârșit călătoria părinte Mihaile.

Slavă, și acum, a praznicului.

Iar de este în post, a Născătoarei :

Chivernisește Curală ticălosul, meu suflet, și-l miluește pre el, cel ce s'a alunecat pentru mulțimea greșelilor întru adâncul pierzării, ceea ce ești cu totul fără prihană; și în cea-

sul cel înfricoșat al morții să mă mantuești de dracii cei ce mă clevetesc, și de răspunsul cel înfricoșat.

A Crucii, a Născătoarei :

Maica cea prea curată pre tine, Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre Cruce, strigă : Fiul meu cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această nespusă a ta rânduială, prin care ai mantuit îndurate cu prea cinstită mâna ta zidirea ?

Peasna 4, Irmos :

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuși „Domnul te-ai întrerupt, și m'ai mantuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strigă : Slavă „puterii tale, Doamne“.

Dorind de cuvintele slavei, ai părăsit buna plăcere a trupului, sfinte invățătorule, și toată viața ta o ai pus jertfă lui Hristos bine mirosoitoare, prea fericite.

Cei ce s-au abătut din calea nepătimirii, acum s-au arătat streini, căzând în negura erezurilor; pre cari i-au defăimat prea fericite, cinstind icoana lui Hristos.

Slavă...

Limba ta s'a arătat condei Duhului Mihaiile prea mărite,

cugelând a scri rânduiala întrupării Cuvântului aflatului lui, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei :

Indrepteaază-mi viața, Născătoare de Dumnezeu, ocârmind-o cu porunca cea dumnezeească a Cuvântului celui întrerupt din tine, și mă povălujește către lumină, Fecioară Maică, Marie mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos :

Luminarea celor ce zac întru întuneric, mantuirea celor deznădăjduiți, Hristoase „Mântuitorul meu, către tine „mânc Impăratul păcii, lumi „nează-mă cu strălucirea ta, că „alt Dumnezeu afară de tine „nu știu“.

Din brațe te-ai închinat Cuvântului, descoperitorule de cele dumnezeești, arătându-te prin os cu bună frumusețe strălucind întru socotințe de fapte bune, și culegând roada înțelepciunii, căci arătat te-ai făcut păstor vrednic de primire.

Cuvântul lui Dumnezeu locuind din destul întru tine, cugetașorule de Dumnezeu, a izvorît râuri de invățături, întru care desfășându-ne ne veselim, arătat mijlocitor avându-te pre fine, carele ne fac nouă milostiv pre Domnul, Fericite.

Slavă...

Cel ce a împodobit toate cu puterea sa cea dumnezească, cunoscând mai 'nainte curăția ta, te-a împodobit pre tine, grăitorule de cele dumnezești, cu mirul preoții celei prea fainice; căci te-ai arătat preot lui Dumnezeu prea glăsitor.

Si acum, a Născătoarei:

Prea sfântul Cuvânt carele a strălucit din Tatăl, primind a se face la toate întocmai cu noi, s'a sălășluit întru fine Maica lui Dumnezeu, și din fine Preacurată, s'a născut om împreună și Dumnezeu atotputernic.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Imbrăcându-te în haina mântuirii și a dumnezeștei veselii, ai primit dela Dumnezeu cunună vrednică a mărturisirii, prea lăudate.

Suferind izgonirile cele amare, ai ajuns înțelepte la lățime foarte desfătată a raiului, dănuind împreună cu mucenicii, cugetătorule de Dumnezeu prea fericite.

Slavă...

Făcându-te ucenic lui Hristos Dumnezeu, ai râvnit patimilor, lui Fericite, vitejește dându-te primejdiorilor pentru Biserica lui, de Dumnezeu însuflate.

Si acum, a Născătoarei:

Cu cuget înțelegător se învățau toți proorocii nașterea ta cea negrăită, Preacurată, duhovnicește însemnând, și spuind tuturor mai 'nainte cele ce vor să fie.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel ne urmat; „Dumnezeule, din stricăciune „scoate-mă“.

CONDACUL și ICOSUL Prințicului.

Sau al Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatute-ai astăzi...

Ca un soare mare răsăritind, ai luminat pre toți cu lumina faptelor tale celor bune și cu strălucirile minunilor, purtătorule de minuni, cel ce ești numit cu nume îngeresc.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Mihail Mărturisitorul episcopul Sinadelor.

Stih: Puțin împodobindu-te cu învăluita viață.

Ca o bășică de apă ușoară te-ai dezlegat Mihale din viață.

Intru a douăzeci și treia zi.

Pre Mihail ingerii de aicea la Cer il sui.

Acesta ce este cu nume îngeresc Mihail, curățindu-se pre sine cu întregimea vieții, fiind dăruit lui Dumnezeu din brațele maică-șa, se facu preot lui Dumnezeu celui înalt, și întărindu-se de dânsul, stinse și potoli toată bârfirea și deșertăciunea hulitorilor de Dumnezeu, astupând gurile cele fară de Dumnezeu ale ereticilor, ce deschideau împotriva dumnezeștei închipuiri, și neputând suferi fiara cea cumplită, adică tiranul Leon Armeanul, dumnezeștile cuvinte ale grăirii

sale, de vreme ce nici Sfântul nu s'a spăimântat de înfricoșerile lui, nici s'a muiat cu mintea de acelea, ci cu glas slobod a strigat: Eu mă închin și cinstesc dumnezeasca și cinstita icoană a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și a sfintei Maicei sale, iară dogma și porunca ta o scuip, și întru nimic nu o bag în seamă. După aceea de acestea, rușinându-se tiranul, și aprinzându-se de mânie, îl osândi cu o depărtată izgonire, iară Sfântul păzind cea dupre chipul lui Dumnezeu curată și neîntinată, și fiind gonit din loc în loc, ajunse la lătime largă. Și aşă săvârșind alergarea cea bună, și împodobindu-se cu îndoite cununi, se adaose către arhierei, ca un arhier, și către mucenici ca un mucenic.

Intru această zi, pomenirea sfintei purtătoarei de mir Maria lui Cleopa, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Maria nu aromate, ci sufletul acum îți aduce,

Decât aromatele Mântuitorule mai cu bună miroșire.

Intru această zi, sfântul mucenic Salonă Romanul, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Neplecându-te Salonă să aduci idolilor jertfă,

Suferi tăiere și te faci lui Dumnezeu jertfă.

Intru această zi, sfântul mucenic Selevc prin herestreuire s'a săvârșit.

Stih: Sufere Selevcfără suspinare herăstriue.

Și lasă mult suspinătoarea viețuire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu, a tiranului ce „lui călcător de lege, înaltă vă „paie a ridicat. Iară Hristos a „tins cinstitorilor de Dumnezeu „fineri roua Duhului, cela ce „bine este cuvântat și proslăvit“.

Fiara cea cu nume rău, nu a suferit graiul cel dumnezeesc

al limbei tale, Mihaile prea sfințite, ci te-a osândit la izgoniri depărtate, dar văzând tăria ta, se rușină, propoveditorule de cele sfințite.

Adunarea ortodoxilor cea sfințită a lui Hristos, se îndrepentează cu învățăturile tale prea înțelepte, căci te-ai făcut organ răsunător al Duhului, strigând măririle Atotțitorului, făcătorule de minuni, Mihaile.

Slavă...

Ințelepțește ai defăimăt necredința cea hulitoare, a următorilor lui Manent celor cu numărău, arătat cinstind icoana cea prea curată a lui Hristos și a Maicei lui Dumnezeu, și ale sfinților, părinte Mihaile cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Făcutu-te-ai preacurată Fecioară, locaș frumos întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, căci pentru multă milostivire m'a luat din tine pre mine tot omul, cel ce este binecuvântat și prea slăvit.

Peasna 8, Irmos :

Pre Dumnezeu carele s'a...

Stând înaintea judecății, propoveditorule de Dumnezeu Mihaile, nu te-ai spăimântat de îngrozirile celor fărădelege, ci cu glas slobod strigai: Cinstesc icoana cea prea curată a

Mântuitorului Hristos și ale sfintilor.

Părinte descoperitorule de cele sfinte, știind că cinstea icoanei, trece la chipul cel dântăiu, urmând Scripturilor celor de Dumnezeu însuflate, ai învățat pre toți cei din Sinadon să cinstescă icoana lui Hristos și ale sfintilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuget tare și vârlos împreunându-te înțelepte, cu luptătorii de Dumnezeu, biruitor te-ai arătat. Arătând cu fapta și cu cuvântul, precum a fost cu cuviință, a cinsfi prea curată icoana Mântuitorului Hristos, și a tuturor sfintilor.

Și acum, a Născătoarei:

Riu de fămăduri izvorăști nouă creștinilor, din care luând Dar din destul, laudăm nașterea ta cea prea curată, și o prea înălțam întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele să a pogorât în cuporul cel cu „foc la tinerii evreești, și vă-„paia întru răcoreală o a pre-„făcut; ca pre Domnul lauda-„ți-l lucrurile, și îl prea înălțați „întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui..

Luminându-te acum cu lu-

mina cea nemărginită, ca unul ce stai înaintea luminii celei mari, te-ai învrednicit a dobândi arătat sfârșitul cel dorit de tine; către carele sârguindu-te, ai alergat viețuind cu bună credință, prea fericite.

Invrednicitu-te-ai Părinte a vedea lumina cea mai pre sus de cuget, ale căreea arătări ai fost câștigat pre pământ; ci roagă-te lui Hristos, mijlocind ca să se mânuiască ucenicii tăi cei ce te cinstesc acum și te slăvesc, vrednicule de minune.

Slavă...

Intăreindu-te cu dumnezescul Dar, înțelepăște ai stins prin strălucirile înțelepciuniei tale, semeliile vrăjmașilor lui Dumnezeu, ca unul ce ai avut întru tine izvorul strălucirilor celor de acolo, prea sfintite Mihaile, dumnezeescul pro-poveditorule al lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Primind ca lâna în pântece ploaia cea cerească, Preacurată, ne-ai născut nouă pre cel ce dă nemurire celor ce cu bună credință îl laudă pre el, și te veselesc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără „de început Dumnezeu și

„Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim“.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Simeon cel din muntele minunat.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Bîruiind săltările trupului lui, și îmbrăcându-te cu omorâre aducătoare de viață, și-ai săvârșit sufletul, stâlp scris având bunătățile cele cuprinzătoare, prin fapte, făcându-te ca un luminător pururea luminos, prea fericite, strălucind cu Darul preste toate marginile pământului, cuvioase Simeoane.

Zburând prin dragoslea cea dumnezeească, și depărându-te de cele de pre pământ, și înălțându-te către ceruri, încă purtând trup îmbrăcat cu fărană; pentru aceasta arătat te-ai făcut întocmai viețuitor

cu îngerii, întinzându-te pururea cu dumnezeștile suiri, te-ai suit unde este lumina cea neapusă părinte Simeoane.

Subfiindu-ji trupul cu sihăstriile, Simeoane, și-ai arătat sufletul înălțat și apropiat de Dumnezeu, și primitor Duhului, și cu puterea lui te-ai învrednicit a săvârșii minunile cele mai pre sus de fire, căci unde este lucrarea lui cea prea făcătoare, se isprăvesc toate cele mai presus de gând și de cuget.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

După ce te-ai suit dupre închипuire în muntele cel minunat și înalt, și după ce ai intrat întru cinstițul chivotul stâlpului ca într'un altar, ai arătat faptă prea aleasă, și suire privirilor; însă prin fapta și-ai luminat viața, împodobindu-te cu legături de fier, ca cu niște podoabe de aur, iară prin suire vedea pre Dumnezeu, și te vedea de el, grăind însuși cu dânsul, pre carele roagă-l cinslite Simeoane, pentru sufletele noastre.

Și acum, a Praznicului.

lară de va fi în post, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Toată fărădelegea, tot păcatul fără ferire am făcut eu ticălosul, de toată pedeapsa sunt vrednic, dă-mi Fecioară

pricină de pocăință, ca să mă arăt acolo neosândit, căci pre tine te aduc rugătoare, pre fine chem ajutătoare, ca să nu mă rușinezi pre mine, dumnezească Mireasă.

A Crucii, a Născătoarei.

Cărbunele, pre carele l-a văzut mai nainte slăvitul Isaia, cu chemarea Părintelui celui ce l-a odrăslit pre dânsul, se întrupează din Maica cea neisplittă de bărbaț, și născânduse, ca un miel fără prihană se junghie de bună voie, luând păcatele lumii. Pentru aceasta Mielușaua și Fecioara văzându-l pre Cruce, cu arma întristării s'a rănit.

STIHOAVNA zilei.

Slavă, a Cuviosului, glasului al 6-lea.

Părinte vrednicule de minuni, arătatu-te-ai odrasla cea bună a pustiei, și apărător nouă, căci într'însa ți-ai câștiigat dorirea înălțimei celei ce resti, și te-ai învrednicit darului fămăduirilor, din vistierile Duhului cele nefurate. Pentru aceasta cu amândouă te-ai arătat însuși lucrător minunilor, prea cuvioase Simeoane, roagă-te să se mantuiască sufletele noastre.

Si acum, a praznicului.
Iară de este în post, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai inviat...

Ochiul inimii mele îl ridic

către tine, Stăpână, nu trece puțina mea suspinare, în ceasul când va judeca Fiul tău lumea, fii mie acoperământ și ajutătoare.

A Crucii, A Născătoarei:

Văzând prea curată Născătoare de Dumnezeu, Viața noastră spânzurând pre lemn, că o Maică fânguindu-te ai strigat: Fiul meu, și Dumnezeul meu, mantuește pre cei ce cu dragoste te laudă pre tine.

Tropar, glasul 1-iu. 149.10

Al răbdării sfâlp ai fost răvnind părinților celor mai din înainte cuvioase, lui Iov întru patimi, lui losif întru ispite, și viejii celor fără de trup fiind în trup. Simeoane părințele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mantuiască sufletele noastre.

Slavă, și acum, a praznicului.

Sau a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul, pe 6, sau ale Octoiului fără mucenicine, și al Cuviosului pe 6.

Al cărui acrostich la Greci este acesta:

Cânt Darul tău Simeoane minunate.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purfă „în căruje, l-a cufundat to-

„iagul lui Moisì, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „Crucii lovind, și despărțind „marea, și pre Israil fugătorul „mergătorul cel pedestru l-a „mântuit; pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu“.

Pomenirea ta este pricina de teologie adeverată, și luminaștirea tuturor celor ce s'au adunat împreună, ca să laude cu inimi curate slava ei și viața ta cea vrednică de laudă, făcătoare de minuni, părinte Simeoane.

Din glasul Botezătorului și din vedere s'a bine vestit lăudată Maica ta și te-a zămislit pre tine, și te-a născut locaș cu miros bun și dumnezeesc, Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, prea Fericite.

Slavă...

Marele Mergătorul înainte cunoscându-te din scutecele pruncești că vei fi locaș dreptășii, dăruit de Dumnezeu mai presus de fire, a poruncit să te ferești de ţâja cea stângă, și să te hrănești cu cea dreaptă.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind împodobită cu multe feluri de daruri, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și ai născut mai pre sus de cuget și de cuvânt pre Cuvântul Tatălui, ca-

rele s'a făcut trup pentru neșpresa milostivire, rămâind Fecioară curată, ceea ce ești binecuvântată.

Peana 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele...

Din Tânără pruncie ai fost nevoitor prea ales, și adeverat fierbinte iubitor frumuseței dumnezești. Pentru aceea cunoscându-te mai înainte din pântece Stăpânul, te-a sfîrșit părinte Simeoane pururea pomeneite.

Din mica vîrstă înțelepțindu-te, făcătorule de minuni, cuvioase Simeoane, pre adeverată cunoștința Duhului, și pre cel necuprins, cu însuși ochii te-ai învrednicit a-l vedeâ, încunjurat de puterile cerești.

Luminându-ji-se simțirile sufletului, din înfricoșata vedenie, Părinte, ai câștigat minunata alegere a celor bune și a celor rele, ai odrăslit viață fără greșeală, cuvioase Simeoane.

Slavă...

Arătat a venit la tine îngerul, carele s'a trimis, învățându-te să iubești viața cea îngerească, și să mergi cu picioare vesele pe urma celui ce ți s'a arătat, purfătorule de Dumnezeu Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Pre mine cel ce eram odinoară omorit, m'ai adus iarăș din nou către viață, ceea ce singură ai născut viața cea ipostatnică, de care lovindu-se moartea cea vrăjmașă, arătat să rumpă, Preacurata.

Irmosul : *Trandafir*

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserică, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta, că tu ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Inaintea zămislirei sfințindu-te părinte, ceea ce te-a născut pre fine, te-a arătat odraslă prea frumoasă, vrând ca să fii vas dumnezeescului Duh, cu a căruia putere crescând, mulțimea duhurilor celor viclene cu to-iagul credinței o ai rănit. Pentru aceasta mușându-le cu mărire te-ai făcut stâlp neclătit al credincioșilor și luminător luminos, vrednicule de minune, Simeoane; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Inrădăcinându-te pre piatra

voirilor lui Hristos, te-ai arătat stâlp ridicat pre pământ, întăring marginile pământului cu arătările tămăduirilor. Pentru aceea cu credință săvârșindu-ți pomenirea, ne luminăm, strigând ţie Părinte: Mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Și acum, a Praznicului.

De este în post, a Născătoarei:

Invrednicește Preacurată ti călosul meu suflet, și-l mântuiescă pre el, cel ce pentru mulțimea greșelilor să a alunecat întru adâncul pierzării, Preacurată, și în ceasul cel înfricoșat al morții să mă mântuești de dracii cei ce mă clevetesc și de răspunsul cel înfricoșat.

A Crucii, a Născătoarei: *Trandafir*

Având folosința ta prea curată, și prin rugăciunile tale scăpându-ne de răuțăți, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre fine toți cu bună credință te slăvim.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești făria mea, Doamne, „tu și puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea, „cela ce nu ai lăsat sânurile „părintești, și a noastră săracie „o ai cercetat. Pentru aceasta „cu proorocul Avacum strig „către tine: Slavă puterii tale „iubitorule de oameni“.

Nici cum n'ai suferit să mai

rămâi în lume Părinte, având povățuiitor pre Hristos puterea lui Dumnezeu, și petrecând în pustiile cele neumbrate, aveai adunare cu fiarele fără de frică, fiind copil, și te veseliai la ostenelele trupului.

Sărind prin munți ca cerbul, doriai de izvoarele cele dela Dumnezeu curgătoare, și aflându-le pre ele, și-ai săturat setea cea de dragostea lui Dumnezeu, din care bând, izvorăști teologhisiri, arătându-te către fața lui Hristos, părinte Simeoane.

Slavă...

Dumnezeescul Ioan stând la stâlp, mai nainte de suirea ta către el, te vedeă pre tine cu ochii cei înțelegători, copil cu haină albă purtându-te ca pre o căruță, îndreptându-te de stâlp luminos, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei

Din rudenia cea împărătească a lui David, tu Fecioară ai odrăslit și ai născut pre Împăratul Cuvântul, carele mai nainte de veci negrăit a strălucit din Tatăl, și mai pre sus de gând. Pentru aceea noi credinciosii te fericim cu cuget dumnezeesc, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela „fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit în „tunerecul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce, și la „lumina poruncilor tale îndrep- „tează căile mele, rogu-mă“.

Domnul ca un copil cu prea bună cuviință plin de frumusețe, de față a venit la tine, când aveai sederea la stâlp, Părinte, și strălucindu-ți mărire de răbdare, precum ai cerut, s'a arătat pre sineși răstignit.

Dumnezeescă viața ta a strălucit cu lumina descoperirilor, de a cărora dumnezeesc mir al bunei mirezme făcându-te plin, mucenicește ai biruit taberile cele împotrivnice ale dracilor, ca o slugă a lui Dumnezeu, Simeoane.

Slavă...

Prin curația gândului, înălțându-te cu priviri dumnezești, și având dela Dumnezeu inima izvor de înțelepciune, carele izvorăște părăe dătătoare de viață, cugetătorule de Dumnezeu ai luminat sufletele celor bolnavi, prea fericite Părinte.

Și acum a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, carele se înțelege dimpreună cu Tatăl mai nainte

de veci, sălășluindu-se în pântecele tău, pentru bogăția milostivirii s'a sărăcit, și s'a arătat om pre pământ făcându-se trup, Fecioară Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsă...

Inălțându-te cu bunătățile ca dumnezescul Moisi, și suindu-te pre stâlp înalt din voie dumnezeească te-ai înălțat cu duhul, și primind putere luminătoare te-ai mărit ca acela Părinte.

Săgețând vrăjmașul nebuște, și-a deșerfat tolba de săgețile cele stricătoare de suflet, iară turnul sufletului tău nu l-a mișcat, căci eră întărît cu bună alcătuire pre piațra cea nesfărâmată a lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...

Veselindu-se Stăpânul tău Hristos de tine, răbdai cu lenire sudorile sihăstriei tale, carele și-a dat tie toiaig foarfe putincios, și te-a îndemnat să tămăduești cu acela boalele celor neputinciosi, dumnezeescule Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Stiind grăitorii de Dumnezeu prooroci, prin arătări însemnătoare, adâncimea tainei tale celei înfricoșate, au vestit

mai 'nainte că vei să zămislești în pântecele tău pre Dumnezeu, ceea ce ești fără prihană, și acum noi văzând plinirea, credem prea curată Fecioară.

Irmosul: *Născătoare*

Rugăciunea mea voi vărsă „către Domnul, și lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău- „tăji, și viața mea s'a apropiat „de iad, și ca Ionă mă rog: „Dumnezeule, din stricăciune „„scoate-mă“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând...

De cele de sus dorind, cele de jos ai lepădat, și ca un Cer stâlpul făcându-ți, printreinsul ai strălucit cu raza minunilor, Cuvioase, și lui Hristos Dumnezeului futuror te rogi neîncetat pentru noi toși.

I.C.O.S.

Pomenirea cea prea luminăoasă a fericitului, ca o zi de mântuire s'a arătat nouă, gonind noaptea cea adâncă a patimilor, prin strălucirea înfrâñărei, și luminând cu faptele cele prea alese; întru care ca niște stele adunându-ne toți credincioșii, cântări de bucurie să aducem luminătorulu i Simeon; căci privind de sus ne luminează pre noi, și negrăit dăruiește pace, rugând

neîncetat pre Hristos Dumnezeu pentru noi toși.

Intru această lună în 24 de zile pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon din muntele minunat.

Stih: Locuia Simeon mai înainte minunat muntele pământului.

Iară acum locuște prea minunat muntele Cerului.

In ziua a douăzeci și patru,
Simeon schimbă muntele minunatul.

Acest cuvios a fost în zilele bătrânu lui Iustin, și a fost născut în Antiohia Siriei, din tată Ioan, carele eră din Edesa și din maică Marta, fiind crescut întru aceeași cetate a Antiohienilor. Iară cele de acolo înainte toate lucrurile minunate, spun că unele s'au întâmplat, altele a făcut el, mai pre sus de om. Zămislirea din pântece ce s'a făcut prin rugăciune, și mai înainte de zămislire, mărturisirea Mergătorului înainte și Botezătorului, ce a arătat mai înainte maică-sa, fapta cea bună, și intregirea, care eră să aibă ful ei, și cum că după ce s'a născut, s'a părăsit de tot de țița cea deastângă, arătând semnul acesta, că copilul eră să aibă iute și tare pornirea și călătoria spre cele deadreapta lucruri, și nu spre cele deastângă. Si cum că făcându-se de șase ani, în care vârstă pentru neplecarea simțirei au tinerețele obiceiu a se lenevi și a se aduce prea lesne spre orice s'ar întâmplă, iară el defaimând toate cele de jos, sosi la munte, și îndată cu vremea obișnuindu-se, începă a se deprinde cu petrecerea cea grea și cu răbdarea. Si aveă adese dumnezeești vedenii și îngerești arătări, care-l îndreptau spre cele ce trebuia a face, și-l îndemnau cu asemănarea bunelor și relelor, adică cele bune să aleagă, și de cele rele să fugă, și cum că în trup covârșind ale trupului, hrânindu-se nu cu omenească hrană, ci cu nemuritoare, ce i se da dela Cer, aşa a petrecut până la ieșirea din trup. Însă acestea, și cea nespusă multime a minunilor, arată mai pre larg istoria lui; atâtă numai este vrednic să însemnăm, că lăsând lumea din Tânără vârstă lui, înatâi s'a dat pre sine la mănăstire, la care a

fost pogorât din munte, întru care locușase ani mai înainte; iar de acolo suindu-se în stil, stătu ani optprezece. Deci mergând la minunatul munte petrecu zece ani, la un loc înalt de pietre seci. Si suindu-se în stilul cel mic a petrecut patruzeci și cinci de ani, de i s'a făcut toată vremea vieții lui ani optzeci și cinci. Si dintru aceștia șaptezeci și nouă i-a săvârșit cu cea preste firea omenească luptă și răbdare, și adormind fu mutat spre mărirea ingerilor și aşezare.

Intru această zi, pomenirea sfintișilor mucenici Meletie Stratilatul și a celor împreună cu dânsul: Ioan, Stefan, Serapion Egipteanul și Calinic vrăjitorul (magul); și a celor doisprezece comiți și tribuni, și a celor trei femei: Marchiana, Paladia și Sosona, și a celor doi prunci: Chiriac și Hristina, și a tuturor celor unsprezece mii două sute și opt, cari împreună cu dânsii au mărturisit.

Stih: Cinstiți nevoitorii pentru vrednica de cinste Treime.

Mai mult de cât a viețui au ales ieșire din lume.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Piesa 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeea în Vavilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cupitorului o au călcat, cîntând: Dumnezeul părințiilor noștri bine ești cuvântat“.

Cu cuget vitejesc fugind de orbirea lumii, și de căderile mărirei celei deșarte, ai poftit să te linistești, neîncetat strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Infînzându-ți mâinile tale în chip de Cruce și rugându-te, ai văzut pre Hristos dimpreună

cu îngerii întru slavă negrăită,
Dumnezeu poruncindu-ți, să te
sui presle acesti munte minunat,
de Dumnezeu purtătorule.

Slavă...

Sîrguindu-te cu gând de călătorie cerească, te-ai suț la sfîlp, plecându-te dumnezeștilor arătări ale Stăpânului, și ai ajuns la acest munte, carele l-a numit minunat, părinte Simeoane.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce umblăm întru lumina Domnului, veniși toți să lăudăm pre singură Născătoare de Dumnezeu, pre cetatea cea sfântă a Impăratului Hristos, pre Maica cea prea curată, pre Maica lui Dumnezeu, care este mântuirea credincioșilor.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cupitorul...

Intru puterile sufletului tău cele bine alcătuite, Cuvioase, s'a sălășluit strălucirea cea cu trei lumini, de care ca dintr'o Dumnezeire luminându-te, ai zidit mărîț înaintea stâlpului, casa ei cea de trei ori fericită, și ai legiuuit întru aceea, să cinstim în veci pre Treimea cea nezidită, părinte Simeoane.

Bucrarea cea atotputernică a sfântului Duh, sălășlindu-se dumnezește întru tine prea fericite, a îndemnat să alerge

dela marginile lumii la tine, pre toți cei nebuniți de duhuri viclene, pre cari și tămăduindu-i cu toiaugul cel de finic, îi învățai pre ei: Lăudați pre Ziditorul în veci.

Cugetarea cea trupească a tinerețelor, cu postul și rugăciunea o ai supus Duhului, și aprinderea celor din lăuntru stingând, ai surpat pre om și te-ai arătat ca unul ce mai mult nu mănâncă; ci hrănidu-te numai cu hrana cea cerească, cânji pre pricinitorul acestora în veci.

Binetcuvântăm pre Tatăl...

Ceata cea dumnezească a ucenicilor, fie își dă Părinte, Hristos Dumnezeu cel minunat, pre cari priimindu-i cu dragoste, i-ai luminat cu învățăturile, ca să alerge pre calea înfrâñării. Cu cari împreună odihnindu-te întru împărătie, slavoslovești pre Impăratul tuturor întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă pre Fiul tău și Domnul pentru noi, cari curat și lămurit strigăm, și te mărturisim Maică lui Dumnezeu prea curată, ca să ne ceri dezlegare păcatelor, și să aflăm izbăvire noi cei ce cu credință cântăm: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm... Mică invocare

De șapte ori cuptorul, mun-
citorul Haldeilor, l-a ars ne-
bunește, cinstilorilor de Dum-
„nezeu; iară văzându-i pre a-
„ceștia cu putere mai bună
„mântuiași, făcătorului și Mân-
„tuitarului au strigat: Tineri
„bine îl cuvântați, preoți lău-
„dați-l, noroade prea înălțați-l
„întru foji vecii.“

Peasna 9-a, Irmos:

Prin rugăciunile tale îmblân-
zind pre Hristos, carele a să-
turat cu puține pâini adunare
de mulți oameni, ai umplut cu
binecuvântările tale jitnițele
cele deșarte de la stauul tău,
și ai mântuit turma ta de foa-
mete, de trei ori fericite Si-
meoane.

Cuvintele cinstitei și cuvioa-
sei maicei tale Marta cele de
rugăciune, care se rugă, ca să
te rogi lui Hristos, nu te-ai le-
pădat a împlini cererea ei, și
ai gonit mânia cea trimisă de
Dumnezeu dela cetatea lui
Dumnezeu, Fericite.

Cunoscându-ți sfârșitul ne-
voințelor tale Simeoane, și des-
părțindu-te de trup te-ai învred-
nicit înduninezirii celei ne-
grăite, întru cele de sus prea
fericite; către carele sburând

de aici, te bucuri cu duhul, vă-
zând lumina cea în trei ipos-
tasuri.

Slavă...

Pre cei ce cu chemarea și
cu socofințele tale prin rugă-
ciuni, din viața cea cu multe
griji aleargă către fine și la li-
manul tău, mântuește-i din
toate patimile vrăjmașului, pre-
cei ce luminăt prăznuesc po-
menirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaș lui Dum-
nezeu, încăpând în pântecele
tău pre cel neîncăput, și ai năs-
cut întrupat pre Cuvântul cel
mai înainte neîntrupat; pre ca-
rele roagă-l Preacurata să dă-
ruiască iertare greșelilor tutu-
ror celor ce cu credință te slă-
vesc pururea.

Irmosul: Mică invocare

Infricoșațu-să tot auzul de
„nespusa lui Dumnezeu pogo-
„râre, căci cel prea înalt de
„voie să a pogorât până și la
„trup, din pântece fecioresc
„făcându-se om. Pentru aceea
„pre prea curată Născătoare
„de Dumnezeu, credincioșii o
„slăvим.“

SVETILNA

Podobie: Lumina cea neschimbătă...

Strălucind în pustie, toată
lumea ai lumat, mulțimea
călugărilor se bucură întru po-

menirea ta, Simeoane de Dumnezeu purtătorule; nu încetă rugându-le pentru lume.

Slavă, și acum, a Praznicului,

iară de este în post, să se zică a Născătoarei.

Tu Preacurăla că ești părtinițoare și turnătare, și lumii apărătoare, și către tine cad, strigând: Mântuiește-mă din nevoi și din focul cel veșnic, ce va să fie, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea prea curală, una neîntinată, văzând cu trupul spânzurat pre Cruce pre Emmanuil Mielușelul și Cuvântul lui Dumnezeu, cuprinsă fiind de înfristare a lăcrămat.

STIHOAVNA Praznicului.

Iară de va îl în post, se zice din Octoih, Slavă, a Sfântului glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Simeoane, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăceaști ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căroră viață fără prihană ai râvnit, îndrăznire având către Hristos, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Darurilor celor mari te-ai învrednicit una prea curată Fecioară Maica lui Dumnezeu, că ai născut nouă cu trup pre-

unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând înaintea Crucii Fecioara oarecând în vremea răstignirei, cu ucenicul cel iubitor de feciorie, și plângând grăia: Vai mie, cum pătimești, Hristoase, cel ce dai tuturor nepătimire.

Și cecaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE.

Fericirile Praznicului, Peasna cea de rând, sau ale Octoihului pe 4, și ale Sfântului Peasna 3 pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Coloseni: *Fraților, îmbrăcați-vă ca aleșii lui Dumnezeu...* Aliluia, glasul 1-iu: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul, toate îmi sunt date mie...*

CHIONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

A treia aflare a cinstiitului cap al sfântului proroc înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan.

După Psalm, citim: Fericit bărbatul... Slava dintăiu, iară când se va întâmplă în vre-o Duminică, se zice Catisma toată.

VEZI: Pentru învățătura slujbei acestui praznic, căută înapoi la sfinții împărați Constantin și Elena, la care asemenea întocmai să urmezi tipicului acestuia.

La Doamne strigat-am... Stihurile Praznicului 3 și ale Mergătorului înainte 3, făcându-le pe 6. Iară de va fi în post, Stihurile Sfântului pe 8, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Ioane înainte Mergătorule, răsărind din pământ capul tău, mai mult decât razele soarelui a strălucit, și pre credincioși a luminat; pre carele ca pre o dumnezeească vistierie avându-l, bogat Dar luăm, sfînțindu-ne sufletele și trupurile și gândurile, și prăznuind te ferim pre tine.

Sfînțit capul tău cel ce izvorăște Dar purureaurgător Fericite, înainte Mergătorule, s'a arătat înțelepțitului de Dum-

nezeu preot, celui ce nu știă. Carele sârguindu-se prin credință și prin Dar, a făcut arătată prăznuirea lui sfînțindu-se cu norodul cel de Dumnezeu înțelepțit, și cu împăratul cel ce a întărit cu fierbințeală ortodoxa credință.

Atreia arătare a cinstiitului capului tău săvârșim, pre carele Treimea l-a încununat, fiind făiat mărite pentru dumnezeasca râvnă, și întru aflarea lui se bucură cetele îngerești, adunarea mucenicilor, dumnezeștii apostoli, și prorocii toși, cu cari pomenește-ne pre noi totdeauna, al Domnului Mergătorule înainte.

Slavă, glasul al 6-lea.

Vistieria dumnezeeștilor dăruiri, capul tău cel de Dumnezeu păzit înainte Mergătorule, din sânurile pământului a răsărit. Pre carele noi cu credință primindu-l, și închinându-ne, mărite, ne îmbogățim prin tine Botezătorul lui Hristos, cu prea mărite minuni, și cu iertare de greșeli.

Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, cântăm, a Născătoarei Invierii.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară, sau cine nu va lăudă prea curață nașterea ta, că cel ce a strălucit fără de

ani din Tatăl Fiul unul născut, acelaș din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenu zilei și Parimiile.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 40, Versul 1-iu

Așă grăește Domnul: Mângâiați, mângâiați pre norodul meu, grăește Dumnezeu. Preoților grăiți Ierusalimului în inimă, mângâiați-l pre dânsul. Că s'a plinit dosădirea lui, că s'a iertat păcatul lui, că a luat din mâna Domnului îndoite pentru păcatele sale. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Dumnezeului nostru. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va pleca, și vor fi cele strâmbă drepte și cele colțoroase, căi netede. Și se va arăta slava Domnului, și va vedea tot trupul mânătuirea lui Dumnezeu. În munte înalt te suie, cela ce bine vestești Sionului, înaltă întru tările glasul tău, cela ce propovedești Ierusalimului, înaltă, nu te teme. Eu sunt Domnul Dumnezeu, eu voi auzi, Dumnezeul lui Israîl, și nu-i voi lăsa pre ei. Ci voi deschide din munți ape, și prin mijlocul câmpilor fântâni, și voi face pustia întru bălti, și pământul cel însetoșat întru izvoare de ape. Veseliească-se Cerul deasupra, și norii să roureze dreptate, să râsară pământul și să încolțească mila, și dreptate să arate împreună. Glas de veselie spuneți, și faceți să se auză aceasta până la marginile pământului. Ziceți: Mântuită Domnul pre robul său Iacov, și de vor însetoșă în pustie, scoateva lor apă din piatră. Veseliește-te cea strearpă, care nu naști, glăsuește și strigă, care nu aveai

dureră, că mai mulți sunt fii celei lăsate, decât ai celeia ce are bărbat.

Din Proorocia Malahiei citire.

Cap. 3 vers 1.

Așă grăește Domnul atotțitorul: Iată eu trimis îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta. Și va veni la Biserică sa Domnul, pre carele voi căutați. Și cine va putea suferi ziua venirii lui, sau cine va putea stă întru vedere lui, pentru că acela va veni ca focul ce topește, și ca iarba nălbitorilor, și va sedeă topind, și curățind ca argintul și aurul. Și va veni la voi cu judecată, și va fi mărturie grabnică asupra făcătorilor de râu, și asupra desfrânaților, și asupra celor ce jură strâmb cu numele lui, și asupra celor ce nu se tem de dânsul, zice Domnul atotțitorul. Pentru că eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, și nu mă schimb, și voi feciorii lui Iacov. Depărtați-vă de lege, și nu o ați păzit, pentru aceasta întoarceți-vă la mine, și mă voi întoarce la voi zice Domnul atotțitorul. Și vă vor ferici pre voi toate limbile, și vor cunoaște că eu sunt Domnul, cela ce voi judeca între cel drept, și între cel fărădelege, în ziua aceea. Într-o care voi face mânătire celor ce mă iubesc pre mine. Deci cunoașteți, și vă aduceți aminte de legea lui Moisi robului meu, precum v' am așezat vouă în Horiv, porunci și dreptăți, către tot norodul lui Israîl. Și iată eu voi trimite vouă pre Ilie Tesviteanul mai'nainte până ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată. Carele va întoarce inima tatălui spre fiu și inima omului spre vecinul lui. Ca viind să nu bat pământul fără de veste, zice Domnul atotțitorul, Dumnezeul cel sfânt al lui Israîl.

Din Proorocia lui Solomon citire.

Cap. 4, vers 3.

Dreptul de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi. Dreptul murind va osândi pre necurații cei vii. Că vor vedea sfârșitul dreptului, și nu vor cunoaște ce a sfârșit pentru dânsul Dumnezeu. Că va aruncă Domnul pre cei necurați jos fără de glas și-i va clăti pre

dânsii din temelie, și până la cel mai de pre urmă se vor pustii întru durere, și pomenirea lor va pieri. Că vor veni întru cugetul greșelilor sale spăimântați și-i vor muștră pre dânsii împotriva fărădelegile lor. Atunci va stă cu multă îndrăzneală dreptul înaintea feței celor ce l-au necăjit pre dânsul, și a celor ce au lepădat ostenelele lui. Și văzându-l pre el se vor turbură cu multă frică, și se vor îngrozi de minunată măntuirea lui. Că vor zice întru sine căindu-se, și întru nevoință Duhului vor suspină, și vor zice: Acesta este pre carele l-am avut oarecând de râs, și întru pildă de ocară. Noi cești fără de minte, viața lui o am socotit nebunie și sfârșitul lui fără de cinste. Și cum s'au socotit între fiii lui Dumnezeu, și între sănătăți soarta lui este; rătăcit-am dară din calea adevărului, și lumina dreptății nu ne-a strălucit nouă și soarele nu ne-a răsărit nouă. Umplutu-ne-am de cărările fărădelegii și ale pierzărei, și am umblat pre căi neumbrate, iară calea Domnului nu o am cunoscut.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Veniți să cinstim astăzi credințioșii cinstițul cap al Botезătorului, cel tăiat de sabie, înfămpinându-l cu cântări, cinstindu-l cu dragoste, fiindcă izvorăște daruri de tămăduiri. Pre carele nebunul Irod de demult l-a tăiat, cu înfierbântarea Irodiadei împreunându-se.

Stih: Acolo voiu răsări cornul lui David...

Precum aurul din metaluri, aşa capul Mergătorului înainte din pământ a răsari, în năstrapă strălucind și grăind luminos, și mîstrând desfrânarea

lui Irod și uciderea, și cu raze luminând gândurile noastre; pre carele sărutându-l cu credință, astăzi îl cinslim cu cântări, ca pre cel ce se se roagă lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Gătit-am luminător unsului meu...

De de mult ca o dumnezească vistierie în năstrapă ascuns fiind în pământ capul Botezătorului, astăzi s'a descopere rit marginilor ca o bogătie, vărsând din sine izvoare de tămăduiri, boalele vindecând, și sufletele luminând. Pentru aceasta dar de toată veselia luând toți, pre Mergătorul înainte al lui Hristos să-l lăudăm.

Slavă, glasul al 2-lea.

Prea cinstițul vas al dumnezeștilor gânduri, capul tău carele mai nainte lumenat a văzut taina ființei celei negrăite, ca dintr'un pântece de maică din vistieriile pământului astăzi a răsărit, Ioane prea mărite; și a umplut de mireazmă toată partea cea de sub soare, dând din sine mir de sfîrșenie; carele duhovnicește și acum propovedește calea măntuirii, și Mântuitorului tuturor se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, și acum a Praznicului.

Iară de va fi post să se zică a Născătoarei Invieriei.

O minune mai nouă decât

toate minunile cele de demult; că cine a cunoscut, să fi născut maică fără de bărbat, și să poarte în braje pre cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut; pre carele ca pre un prunc Preacurata în brajele tale purtându-l, și îndrăzneală ca o maică către dânsul căștigând, nu încetă a-l rugă pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mânuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ca o dumnezeească vistierie ascunsă în pământ Hristos a descoperit capul tău nouă, prooroace și înainte mergătorule, deci toți adunându-ne întru suflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pre Mântuitorul lăudăm, cel ce ne mânfuește pre noi din stricăciune cu rugăciunile tale.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, să se zică a Născătoarei Invierii.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de 2 ori. Slavă, al Mergătorului înainte, și acum, iară al Praznicului; iară de este astăzi de Praznic, Troparul Mergătorului înainte de 2 ori, și al Născătoarei Invierii.

După intâia Stihologie Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Din pământ răsărind capul Mergătorului înainte, razele nestricăciunii din sine răspândește credincioșilor fămăduiri, de sus adună mulțimea îngerilor, jos chiamă împreună neamul omenesc, să înalte cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, care ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus înființat, împreună cu Mergătorul înainte roagă-l neîncetat, iertare de greșeli și îndreptare vieții să ne dea nouă mai înainte de sfârșit, celor ce te lăudăm pre tine dupre datorie cu credință și cu dragoste.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ieșind ca aurul din metaluri sfînjitul tău cap cu prea mărire, din sânurile pământului cele ascunse, Botezătorule al lui Hristos, a îmbogățit pre toți, cei ce aleargă întru aflarea lui, cari slăvesc cu cântări pre Mântuitorul și Ziditorul, cel ce ne dă nouă prin tine mare milă.

De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post a Născătoarei:

Nu vom făceă nici odată Născătoare de Dumnezeu, cu

mulțumită a lăudă din suflet milele tale, Stăpână, noi robii tăi, strigând și grăind: Prea sfântă Fecioară, grăbește și ne scapă pre noi de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, și de toată îngrozirea, că tu ești folositoarea noastră.

După Potieeu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Irod, călcare de lege făcând nebunește, cinsit capul tău cu sabia l-a făiat cumplit ticălosul, pre carele din dragoste credințioșii îl sărușăm. De două ori,

Slavă, Și acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post, a Născătoriei:

Primind rugăciunea dela noi, cei ce alergăm sub acoperământul tău, prea curată Fecioară, nu încefă rugându-te iubitorului de oameni, să ne mântuiască pre noi robii tăi.

Antifonul dintâiul al glasului al patrulea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Acolo voiu răsări cornul lui David...

Stih:

Gătit-am luminător unsului meu...

Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucă:

In vremea aceea ieșit-a cuvântul de Iisus, întru toată Iudeea și întru toată latura.

După Psalmul 50.

Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Mergătorului înainte, Milostive, curățește multimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluște-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta.

Apoi Stihira, glasul al 2-lea.

Prea cinstitul vas al dumnezeestilor gânduri...

Caută Slava dela Sthoavnă.

CANOANELE.

Al Preznicului cu Irmosul pe 6, și în Mergătorului înainte pe 8. Iar de va fi în post CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Laude aduc Maicii lui Dumnezeu...

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărțit „marea, și a trecut pre poporul, „pre carele l-a scos din robia „Egiptenilor, că s'a proslăvit“.

Bucrul măinilor și zidirea ta sunt, Mântuitorule, iară prin amăgirea celui viclean m'am zdrobit prin desfășările cele lumesti. Pentru aceasta iarăș mă zidește, prin dumnezeestile rugăciuni ale prea curatei Maicii tale, Cuvinte al lui Dumnezeu cel ce ești proslăvit.

Alinează acum cumplitul viitor al răuțășilor mele, bine cu-vântăță Fecioară, și biruește pre foți vrăjmașii cei nevăzuți, cari fără milă cad asupra săraciei mele, căci singură ești folositarea mea, Preacurată.

Vnule îndurate Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii tale îndură-te și mă mi-luește pre mine cel ce nădăjduesc la tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor tale, și învrednicindu-mă vieții veșnice.

Alt Canon, al Mergătorului înainte.

Facerea lui Tarasie.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cel ce ai fost glasul Cuvântului, dezleagă neglăsuirea mea, ca și a părintelui tău de demult, ca cu glas de bucurie să te lăudăm pre tine, întru a-flarea aceasta de acum a capului tău, fericite Mergătorule înainte, cerescule omule.

Pre capul Bisericii lui Dumnezeu puindu-ți mâna, Mergătorule înainte, arăji acum a treia oară cinstițul tău cap, carele a cunoscut arătarea Treimii, și sfințește luminat adunările drept slăvitorilor.

Slavă...

Nerăbdând în multă vreme a fi ascuns Mergătorule înainte al Domnului, te-ai grijit iarăș a te arătă astăzi, nu în năstrapă încuiat, ci în vas de argint în loc sfințit fiind pus, și de preot vădindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântece sterp ai răsărit,

gătind căile prea lăudate Cuvântului făcătorului, celui ce a răsărit negrăit din prea sfântă Fecioară, pre care de Dumnezeu Născătoare cunoscându-o, toate neamurile o fericim.

Catavasia Praznicului.

Iar de va fi în post:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos

Intărește-ne pre noi întru tine, „Doamne, cela ce prin lemn „ai omorât păcatul, și frica ta „o sădești în inimile noastre, „celor ce te lăudăm pre tine“.

Dumnezeescă Mireasă, întru care s'a sălășluit însuși Cuvântul lui Dumnezeu cel ce luminează toată lumea, strălucește-mi raza adevăratei pocăințe, surpând întunericul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însu-mi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis ușile patimilor, ci către tine singură prea curată Fecioară acum alerg, încorcându-mă, prin îndurarea ta mantuiește-mă.

Alesule Sioane, cetățe împărătească, prea curată Fecioară, împreună cu toți sfinții, roagă pre Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetățean cetaței celei din ceruri.

Alt Canon Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Pentru jucările cele desfrâname, sfîntit capul tău dându-se plată femeei, pre mâini s'a adus; iară acum pre palmele înțeleptului sfîntitor, cu sfîntenie în sfântă biserică s'a adus.

Cu bună credință te-a întâmpinat preline adunarea credincioșilor, împreună cu arhie-reul și cu împăratul, mărite Mergătorul înainte, cântând cu bucurie și fi-a ieșit înainte cu dragoste, sfîntindu-se cu venirea ta.

Slavă...

Din sfîntitele locuri cele de desubt, ca un soare luminos prea sfîntit capul tău răsărind, toată lumea a luminat cu dumnezeești străluciri, proorocule al lui Hristos, și înainte Mergătorule.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântece sterp luminoasă stea ai strălucit a Soarelui slavei, mergând înaintea celui ce a răsărît din fecioresc nor, Botezătorule, și a stricat noaptea muljimei dumnezelor.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-s'a astăzi capul Mergătorului înainte din sănurile pământului, ca niște aur din

metaluri dăruindu-se credincioșilor, și roagă pre Hristos, să ne mantuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, și acum, a Praznicului:
lăra de va fi în post, a Născătoarei:

Primind rugăciunea dela noi cei ce alergăm sub acoperemântul tău prea curată Fecioară, nu încefă rugându-te iubitorului de oameni să ne mantuiască pre noi robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Nașterea ta cea din Fecioară proorocul mai 'nainte "văzându-o, a propoveduit, "strigând: Auzul tău am auzit "și m'am temut; că dela amiazăzi, și din munte sfânt umbras ai venit Hristoase".

Deschide-mi Fecioară dumnezeeștile intrări ale pocăinței, închizând intrările patimilor și ale dezmidierărilor mele, și prin puterea ta le oprește.

Ușă neumblată, și țarină nearată, sicriu și năstrapă și sfeșnic și cădelniță a cărbunei lui celui fără materie, te numim pre fine prea curată Fecioară.

Cumplita noapte a păcatelor m'a acoperit pre mine prea sfântă Fecioară Stăpână, pen-trucă nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untulde-

lemn al faptelor bune. Drept aceea și din cămara Mirelui m'am izgonit afară.

Marie ceea ce ești cădelniță de aur, gonește stricăciunea patimilor mele, și pre mine, cel ce mă clătesc de meșteșugirile luptătorului celui înșelător, întărește-mă prea sfântă Fecioară.

Alt Canon Irmos:

Auzit-am Doamne...

Ca un mai înalt decât proorocii, pre cel proorocit a-l vedea te -ai învrednicit, mergând înaintea lui cu puterea lui Ilie, fericite Mergătorule înainte.

Prea slăvit capul tău, carele izvorăște mir de fămăduiri, iată a treia oară l-a arătat, gonind patimile cele desprețuite.

Slavă...

Adunându-vă luăți toți fămăduiri nedeșertate, ca dintr'un izvor scoase, din cinstit capul Mergătorului înaintea lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Smerindu-mă măntuește-mă, pre cel ce cu înaltă trufie viețuesc, ceea ce ai născut pre cel ce a înălțat firea noastră cea smerită, Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor, Doamne,

„întru lumina poruncilor tale „povățuește-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumnezeu nu știm.

Acum scap sub acoperământul tău Maică prea curată Fecioară; de boalele cele sufletești, și de patimi trupești, măntuește-mă pre mine robul tău.

Măntuește-mă de nepuțințele trupești, și oprește necuvioasele patimi ale sufletului meu, și de veșnica muncă mă păzește, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Ceea ce ai născut izvorul fămăduirii, pre mine cel ce sunt rănit de patimile lumești fămăduește-mă Fecioară, una plină de Dar, Preacurată.

Iesseiu să se veselească, și David să dănuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu a odrăslit, pre Hristos floarea cea pururea vie.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat..

Ca cel ce ai fost mijlocitor legii celei nouă și celei vechi prea sfintite, cu dumnezeeștile tale mijlociri înnoește vechimea noastră, a celor ce săvârșim înnoirea capului tău, celui ce s'a arătat cu înnoire, fericite Mergătorule înainte.

Din Comane capul tău, cel ce a adus daruri de sămăduiri la împărăteasa cetăților, l-am chemat astăzi Mergătorule înainte, întru a căruia întoarcere se veselesc mulțimile credincioșilor, de luminare nestricăcioasă umplându-se.

Slavă...

Impăratul mai mult decât de porfiră s'a bucurat întru intrarea capului tău, iară dumnezeescul Arhiereu, cel numit cu numele celui de Dumnezeu purtat, înainte Mergătorule, pre mâini finându-l, bine l-a cuvântat, binecuvântând săvârșirile credincioșilor.

și acum, a Născătoarei :

Pre Stăpânul născând, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus, și firea pământenilor o ai îndumnezeit, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare cu suflet prea adevărat și cu limba, credincioșii preține Fecioară te slăvим.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșelilor fiind „încunjurat, chem adâncul milostivirii tale cel neurmat. „Din stricăciune, Dumnezeule, „scoate-mă“.

Inima mea cea negrăită de impresurările cele întunecate

ale păcatului, strălucește-o cu lumina cea dintru fine, Mireasă dumnezească care nu știi de mire, ca una ce ai născut pre Soarele Hristos.

Lumina cea din lumină, născându-o nouă prea curată Fecioară, a risipit întunericul nedumnezeirii; drept aceea pre mine cel legat la întunericul patimilor lumești, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, și prin rugăciunile tale deslegându-mă, dă-mi lumina cea veșnică.

Vna prea curată Fecioară care ai născut pre Hristos Soarele cel neapus, fă rugăciune către dânsul, rugându-te pururea ca să se milostivească spre mine cel smerit.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule..

Capul cel adevărat al Botăzătorului tău, Hristoase, din pământ răsărind minciuna a gonit, și a stricat iarna cea amară a eresurilor, și lumea a luminat.

Scoatești luminare și Dar dumnezeesc și milă, atingându-vă capetele și sufletele de capul Mergătorului înainte al Darului, cel ce s'a atins în ape de capul cel dumnezeesc.

Slavă...

Roagă-te Mergătorule înainte, să se zdrobească capetele vrăjmașilor noștri sub picioarele împăratului nostru, celui ce cinstește cu dragoste cinstit capul tău, al celui ce a mustrat pre Irod.

Și acum, a Născătoarei:

Celor din iad ai propovduit lumina celui ce a venit din sângele fecioresc, și cu trup s'a îmbrăcat, om făcându-se, spre facerea de bine a oamenilor, fericiile Mergătorule înainte.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduiala...

Stâlpul cel luminos și dumnezeesc, carele s'a arătat în lume, sfeșnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii, luminalul și cinstitul său cap, sfînțește pre cei ce cu credință se închină lui, și strigă: Înțelepte Botezătorule al lui Hristos, mânuește-ne pre noi pre toți.

I C O S.

Din pământ ca un izvor al raiului, capul cel de Dumnezeu iubitor al Mergătorului înainte, râuri de Dar izvorăște, și ape de fămăduiri dă tuturor celor ce le trebuesc. Deci să ne apropiem toți, să luăm cu osâr die aceste dumnezeeești izvoare de fămăduiri. Că adăpă sufle-

tele cu daruri pururea curgătoare, și înneacă durerile trupești, și toată boala în vreme trebuincioasă o scoate. Deci pre acesta să-l lăudăm cu dragoste, și cu credință să-l sărutăm, cu cinste cuprizându-l, și cu cântări ca cu niște cununi pre acesta să-l încununăm credincioșii. Să ne curățim înținăciunile minței noastre, și cu dumnezeeești bunătăți să ne împodobim sufletele, și fare să strigăm: Înțelepte Botezătorule al lui Hristos, mânuește-ne pre noi pre toți.

Intru această lună în 25 de zile, a treiaflare a cinstitului cap, al sfântului slăvitului prooroc Inainte Mergătorului și Botezătorului Ioan.

Stih: Glasul celui ce strigă, fiind ascuns în adâncul pământului,
Despicându-se pământul cu strein chip a răsunat glasul lui.

Intru a douăzeci și cincea zi,
Capul Mergătorului înainte din pământ se ivi.

Acest cinstit și sfânt cap fiind ascuns de multă vreme, acum a izbucnit din sănurile pământului, ca aurul din baie, nu închis în vas de lut ca mai înainte, ci la loc sfânt în vas de argint, și fuspus de un preot, și aducându-se din Comane, fu primit de strălucita cetăților, impreună cu credinciosul împărat și credinciosul norod, cu toată bucuria. Si cu credință închinându-se, se puse iarăș la loc sfânt.

Intru această zi, sfântul mucenic, Celestin pătrunzându-i-se glesnele cu cuie de fier, s'a săvărșit.

Stih: Pătrunzându-și-se Celestine cu cuie de fier glesnele.

Pre păzitorul de călcâe călcând, ai zdrobit șarpele.

Intru această zi, cuviosul Olvian, cu pace s'a săvărșit.

Stih: Pre Olvian, a cărui viață a fost prea fericită,

Il scriu că a avut și săvârșirea prea fericită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Pecasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimăt, po- „runca cea prea fără de Dum- „nezeu, și fiind aruncați în mij- „locul focului, răcorindu-se au „cântat: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.”

Izvor primitor de viață și ușă luminii celei neapuse, tu singură ești prea sfântă Fecioară; deci, prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor lumești, de care pururea mă aprind, și-mi potolește văpaia cea înaltă a cugetelor mele celor necurate, ca să strig Fiului tău: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ia aminte acum spre rugăciunea robului tău, și-mi oprește degrab năvălirile cele rele, și asuprelele încetează-le, Stăpână, ca cu credință să te slăvesc pre fine binecuvântată Preacurata.

Vsucă mulțimea răuțăjilor mele, Fecioară, care ai născut pre Hristos noianul milostiv-

rii, pre Mântuitorul și Domnul căruia foși strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeea venind tinerii...

Al Soarelui slavei prea lumenat sfeșnic ai fost Mergătorule înainte, întunerecul înșelăciunei gonind, și luminând pre cei ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Această prăznuire a ta de preste an, cinstița Biserică lumenat o săvârșește Mergătorule înainte, capul tău cinstind, și dupre obișnuință strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Slavă...

Mai înainte ai vestit înfricoșată venirea Cuvântului cu dumnezești săltări, vestit-ai și aflarea capului tău Proorocule cu gură nemincinoasă, Păstorului celui de sfințenie lucrător, carele cu căldură doriă de tine.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioria și nașterea mai pre sus de fire și de cuvânt întru tine s'a împreunat că pre Dumnezeu întrupat l-a născut negrăit de Dumnezeu Născătoare căruia cântăm: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Pegasna 8-a, Irmos

Pre Dumnezeu Cuvântul carele cu negrăită înșep- „ciune toate le-a alcătuit, și din- „tru neființă întru ființă toate „le-a adus; bine îl cuvântați „lucrurile ca pre Domnul, și-l „prea înălțați întru toți vecii.“

Mijlocește Preacurată de mă scoate din prăpastia cea prea adâncă a patimilor mele celor stricătoare de suflet, și către munții cei înalți ai fap- telor celor bune mă ridică pre mine, carele cu mulțumită te laud pre tine Fecioară.

Născându-te nouă viața cea înființată, care prin moarte a înceat pre moarte, Fecioară, pre mine cel ce sunt omorît de împresurările cele rele, înviază-mă prin rugăciunile tale Preacurată, binecuvântată și prea slăvită.

Eu cântărețul tău preacurata Fecioară, cel ce fără de ier- fare am păcăluit, îndreptea ză- mă, mă rog ţie, către calea pocăinței, Mireasă a lui Dum- nezeu, ceea ce negrăit ai nă- scut pre Cuvântul cel ce cură- fește păcatele lumii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori muncitorii...

Botezătorul și Mergătorul înainte, îngerul cel pământesc,

defăimătorul cel cu osârdie al fărădelegii, cel ce mai înainte a văzut arătarea Treimii în Iordan, a treia oră și-a arătat capul său tuturor celor ce cântă cu dragoste: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Intâmpinătu-te-a pre tine cu osârdie împăratul cel prea bland, împreună cu iubitorul de Hristos popor prea lăuda- te; iară păstorul cel mai mare și-a întins mâinile sale către tine și punându-le la pieptul său, a săltat cu veselie, și a strigat cu multămită: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mai mult decât aurul stră- lucind capul tău înainte Mer- gătorule pus fiind în vas de argint, ca o bogătie de mult preț cetății celei împărătești s'a dat, îmbogățindu-o pre ea cu daruri dumnezeești, care cu osârdie cântă: Preoți bine cu- vântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Celui purtat în pântece, ca- rele toate le poartă, fericite Ioane, te-ai închinat bucu- rându-te, ascuns fiind în pântece sterp prea lăudate; pre carele după ce s'a născut din sfânta Fecioară, Miel al lui

Dumnezeu propoveduindu-l,
cu bună credință, ai strigat:
Noroade prea înălțați pre Hri-
stos în veci.

Peasna 9, Irmos :

Pre fine ceea ce pre lumină-
„lorul Dumnezeu, cel ce
„a răsărît mai înainte de soare,
„carele trupește la noi a venit,
„din coapsele cele fecioarești
„negrăit l-aî intrupat, binecu-
„vântată prea curată de Dum-
„nezeu Născăloare te slăvim“.

Zămislirea ta cea mai pre-
sus de cuvânt, Mireasă a lui
Dumnezeu, care ai născut pre
Dumnezeu Cuvântul, cel ce a
scăpat pre oameni din necu-
vântare. Drept acea dă-mi și
mie cuvânt, ca să te laud pre-
fine prea curată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în
tâlhari, în cugetele cele rele și
întru patimile cele lumești ce
mi-au rănit sufletul meu, însă-ți
tu prea sfântă Stăpână, vinde-
că-mă pre mine cel ce mă nă-
dăjduesc spre tine.

Vășă neumblătă care ai ră-
sărît lumii pre Impăratul slavei
și după naștere iarăș Fecioară
ai rămas, primește cântarea a-
ceasta ce o încchin către fine
Stăpână Fecioară, și să-mi ră-
sari mie răsărîtul pocăinții, ca

dupre vrednicie să te fericesc
pururea Preacurată.

Alt Irmos :

Spăimântatu-s'a tot auzul...

Odrasla cea cuvioasă a ce-
lei sterpe, cel mai înalt decât
cei născuți din femei, ostașul
Impăratului Hristos, marele
Mergătorul înainte, cel ce a pro-
poveduit pre Mielușelul carele
a ridicat păcatele lumii, să se
laude cu sfințite cântări.

Pahar umplând din destul,
chemi cu înaltă propoveduire
Biserica lui Hristos întru afla-
rea capului tău, înainte Mer-
gătorule, strigând: Veniți de vă-
săturați de cele frumoase, care
am gătit, și slăviți pre cel ce a
dat oamenilor ființă.

Slavă...

Impăratul cel cu nume în-
geresc numit, îngere al lui
Dumnezeu, întru împărăția sa
bucurându-se, pre tine te-a pri-
mit, împreună slujind spre a-
ceasta cu bună credință mai
ales mai marele păstorilor, cel
cinstiț arătat cu chemarea și
cu Darul, Arhieul cel de
Dumnezeu purător, și de
Dumnezeu înțelepțit.

Și acum, a Născătoarei :

Miluește-mă, Mântuitorule,
cel ce te-ai născut, și ai păzit
nestricată după naștere pre

ceea ce te-a născut, când vei sedeâ să judeci faptele mele, trecând cu vederea fărădelegile și păcatele mele, cela ce ești îndurat și milostiv, bunule și iubitorule de oameni.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus..

Nesuferind a ascunde multă vreme pământul capul tău, ca glasul celui ce a strigat, tu a-flarea lui ca un oareși-ce chip, mai nainte ai vestit, Mergătorule înainte Ioane. Pentru aceasta te cinstim pre tine.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim..

Intru aflarea cinstițului tău cap înainte Mergătorule iubitorul de Hristos împărat, mai mult s'a bucurat decât de a sa porfiră; pre carele cu biruințe de răsplătiri de sus întărindu-l, și pre noi cei ce prăznuim luminat, și te cinstim pre tine cu dragoste, păzește-ne și ne acopere cu rugăciunile tale Botezătorule prea lăudate.

Și acum, a Praznicului:

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Spre tine după Dumnezeu cel ce a ieșit din tine, nădăjduim prea Curată, împreună răstignindu-ne cu Hristos; cu rugăciuniile tale cele către dânsul, păzește-ne pre noi până în sfârșit nevătămași.

LA HVALITE.

Stihurile pe 4, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te sfințite cap de lumană purtător, și de îngeri cinstiți, carele cu sabie te-ai tăiat de demult, și cu ascuțite muștrări rușinea necurăției o ai tăiat. Izvorule carele cu minunile pre credincioși adăpi, și venirea Mântuitorului ce a mântuit-oare o ai vestit, și pogorârea Duhului, ceea ce s'a sălășluit preste dânsul de demult, o ai văzut și Darul ai mijlocit între legea cea veche și cea nouă; pre Hristos roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

In vas de argint fiind ascuns capul Botezătorului, s'a arătat din sânurile pământului, arătat scoțându-se, și curgeri de minuni izvorând; pentru că în ape au spălat capul celui ce acopere acum cu ape cele mai pre deasupra și izvorăște oamenilor dumnezeeasca iertare. Deci pre acesta ca pre cel cu adevărat slăvit să-l fericim, și cu bucurie să prăznuim întru aflarea acestuia, carele pre Hristos roagă-l, să dăruiască lumii mare milă.

Capul carele a propoveduit pre Mielușelul lui Dumnezeu, cel ce s'a arătat cu trup, și tu-

turor căile pocăinței cele de mântu.re, cu dumnezești așezăminte le-a adeverit; carele de mult a mustrat călcarea de lege a lui Irod, și pentru aceasta dela trup s'a făiat, și după vremi a luat desceperire, ca un soare luminos ne-a răsărît nouă, cela ce a strigat: Pocăiști-vă, și cu umilința sufletului la Domnul vă apropiăți; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea.

Prea cinstit capul Botezătorului tău, Doamne, carele să arătat astăzi din pământ, cu glas de laudă primindu-l cu credință, spre rugăciune iubitorule de oameni aducându noi păcătoșii robii tăi, ne rugăm ţie, ca să dobândim prin frânsul în ziua judecății dela fine curățire, și mare milă.

Și acum, a Praznicului:
lăra de este post, a Născătoarei.

Iubitorule de bine Dumnezeule și Mântuitorule, pre robii tăi mântuiește-i de toată asuprala cea cumplită, pentru rugăciunile înainte Mergătorului, și ale tuturor sfînților, și pentru rugăciunile Maiciei tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului: Peasna cea de rând pe 4, și ale Mergătorului înainte Peasna 3, pe 4; iară de va fi în post, să zicem numai dintru ale Mergătorului înainte Peasna 3, și a 6, pe 8, Prochimenu, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostolul către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu carele a zis să lumeze lumina dintru intuneric...* Aliluia, glasul al 5-lea: Lumină a răsărît dreptului... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, auzind Ioan din închisoare de lumi crurile lui Iisus.*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

VEZI Pentru aflarea cinstiștilui cap al Mergătorului înainte, ori în ce zi de praznic se va întâmplă, cauță învățătură la Penticostar, pe larg.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Sfântul apostol Carp.

La Doamne strigat-am... Stihurile pe 6, ale Praznicului 3, și ale Apostolului 3.

Stihurile Apostolului, glasul 1-iu.

Podobie Prea lăudășilor Mucenici...

Fiindu-ți cugetul primitor de străluciri dumnezești, te-ai luminat prea fericite, și ai ieșit la propovедirea lui Hristos, și ai învățat norodul al cinsti pre dânsul ca pre un iubitor de oameni. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Arătlându-te stea prea luminosă, cu străluciri dumnezești, luminezi cu învășături totdeauna marginile lumii prea fericite, și cu Darul risipești pururea negura boalelor. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Jerffind lui Dumnezeu prea desăvârșit jertfă fără de sânge, te-ai jertfit pentru dânsul Mucenice, și la masa cea înțele-gătoare te-ai adus jertfă bine mirosoitoare, o apostole Carpe, de Dumnezeu cuprinsule. Pentru aceea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, și acum, al Praznicului.

De este în post, a Născătoarei:

Prea lăudată Stăpână, nădejdea și întărirea credincioșilor, scăpare și ajutor, pre fine rugăm, păzește de toată nevoiea pre robii tăi cei ce cu credință se încuină Fiului tău, pre carele roagă-l, ca să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul, Mielușaua și prea nevinovata Stăpână, dacă l-a văzut pre Cruce neavând chip nici frumusețe, vai mie! plângând a grătit: Unde

a apus frumusețea ta prea dulcele meu fiu; unde-ji este buna cuviință; unde-ji este Darul cel strălucitor al feței tale, prea iubitul meu fiu?

Troparul, glasul al 3-lea.

Apostole sfinte Carpe...

Slavă, și acum, a praznicului sau a Născătoarei:
Căută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, sau ale Ocoiului, de va fi în post. Și al Apostolului pe 4.

Al cărtuia acrostiș la Greci este acesta:

Cu dumnezeasca dragoste laud pre măritul Carp.

Facerea lui Iosif.

Piesna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Cântă-voiu ție Doamne Dumnezeul meu, că ai „scos pre norode din robia „Eghipetului, și ai acoperit pre „Faraon cu cărujele lui și pu-„terea lui.“

Pre cei ce cu dragoste să-vârșesc purtătoare de lumină, sfînțită și prea lăudată și prea cinstită pomenirea la, umple-i de dumnezeasca lumină prin rugăciunile tale Apostole.

Fiind dat cu totul Stăpânlui, ai păzit nevătămate legile lui cele cinstite, și pre cei fă-

rădelege i-ai învățat buna lege Apostole.

Slavă...

Iubind pre mintea cea mai pre sus de gând, prea sfințite, și-ai luminat mintea cu privire tainică, și lumea o ai luminat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Născut-ai Fecioară negrăit, și înnoind legile firei, te-ai făcut Maică pururea Fecioară; pentru aceea te fericim.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici...

Alaută lovita de Duhul să făcut limba ta cea mișcată de Dumnezeu, prea fericite; grăind slava Mântuitorului și Dumnezeului nostru.

Având pre Cuvântul cel fără început, carele te povătuia bine și te înfăriă, de față căile mântuirei ai arătat celor fără de Dumnezeu, Carpe apostole.

Slavă...

Ca să vestești lumii propoveduirea cea mânuitoare, ca un lerarh dumnezeesc ai răbdat multe goniri și scârbe, mărite Carpe.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc lânăr ai născut pre cel ce a răsărit negrăit din Tatăl mai nainte de

veci, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea te slăvим.

Irmosul:

Arcul celor puternici a slăbit, și cei neputincioși s-au închs cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea.“

CONDACUL și ICOSUL Preznicului.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Primind dumnezeeasca strălucire a Mântuitorului, Carpe prea înțelepte, ai luminat pre cei întunecați de ne-cunoștință; și mulându-te către împărățiile cele de sus, stai înaintea Impăratului tuturor, rugând pre Hristos Dumnezeu totdeauna, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

De va fi în post, a Născătoarei:

Instreinat m'am făcut de la poruncile tale, cu totul patimilor supunându-mă, și totdeauna greșind eu ticălosul. Deci cu suflet umilit strig către tine acum: Invrednicește-mă Stăpâne, ierărei pre mine cel osândit, pentru ceea ce te-a născut pre tine mai pre sus de fire cela ce însuji ești neurmat.

A Crucii, a Născătoarei:

Nespurcata Mielușa, nestricată Maică Fecioară, pre Cuvântul cel ce a răsărit dintr'insa

fără durere, văzându-l răstignit pre Cruce, cu cuviință de Mai că tânguindu-se, strigă: Vai mie Fiul meu, cum pătimești de bună voie, vrând ca să izbăvești pre om de patimile cele de rușine.

Peasna, 4, Irmos:

Milostive pentru dragostea „chipului tău ai stătut pre „Crucea ta, și s-au topit neamurile; că tu ești iubitorule „de oameni, tăria mea și lauda.

Zidit-ai mulțimea credincioșilor ca niște pietre, pre piatra bunei credințe, și ai făcut locaș prea sfântului Duh, cugetătorule de Dumnezeu Apostole.

Innoind cu Botezul pre oamenii cei învechiți de gând și de stricăciune, i-ai învățat a slăvi pre Hristos Dumnezeul nostru, propoveditorule de Dumnezeu.

Slavă...

Arătând taina care a acoperit pre ceruri pentru bunătate, cugetătorule de Dumnezeu, ai tras spre cunoștință pe neamurile cele ce au părăsit întunericul înșelăciuniei.

Și acum, a Născătoarei:

Propoveditorul de Dumnezeu Avacum, cu gândul te vedea pre tine munte mare și

umbros, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, din carele a venit Dumnezeul nostru cu trup.

Peasna 5, Irmos:

Luminarea ta, Doamne, tri „mite-o nouă, și din negura „greșelilor scapă-ne pre noi, „Bunule, pacea ta dăruindu-ne“.

Ca un prea ales săditor de pomii ai arătat noroadelor lemnul vieții, din carele cel ce se va împărlăși, va trăi după aceea în veci, propoveditorule al lui Hristos, Apostole.

Făcându-te Carpe propoveditor limbilor, apostol și învățător cinstiț, tăinitor sfințit și cuvântător de cele sfinte, cu veselie stai înaintea Stăpânului.

Slavă...

Dela răsărit te-ai pornit ca un luminător neapus, luminând lumea cu razele cuvintelor și ale obiceiurilor tale celor sfințite, lerarhe apostole.

Și acum, a Născătoarei:

Curățește-mă pre mine acum, de spurcăciunea trupului și a sufletului, cu ajutorul tău cel milostiv binecuvântăfă, ca să te laud și să te slăvesc după datorie pre tine prea lăuată.

Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Sicriul moaștelor tale, cu dumnezeescul Dar izvorăște roduri de fămăduiri celor ce au trebuință, și curăță patimi, și înneacă duhurile cele necurate, ierarhe apostole.

Cuvântul tău a izbăvit pre oameni de necuvântare, și arătarea cea prea mare a minunilor tale, către buna credință a povățuit pre cei rătăciși, mările Carpe.

Slavă...

Intărindu-te cu putere dumnezească, ai omorât pre balaurul, cel ce grăește hulă asupra celui dintru înălțime, și pre cei omorâji de dânsul i-ai izbăvit Apostele.

Și acum, a Născătoarei

Născut-ai Preacurată fără de durere pre Ziditorul, carele ridică chinurile și durerile noastre, și învrednicește firea noastră desfătării celei fără de durere.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte închi-puind îngroparea ta cea de „trei zile, Proorocul Ionă în chit „rugându-se: Din stricăciune „mă izbăvește, Iisuse Impărate „al puterilor“.

CONDAC, glasul al 4-lea.

www.stavropoleos.ro

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea prea luminoasă câștigându-te Biserica pre tine apostole Carpe, cu darea cea multă a minunilor tale pururea se luminează; mânăstuește pre cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Intru această lună în 26 zile, pomenirea sfântului și măritului apostol Carp, unul din cei săptezeci de apostoli.

Stih: Carp având roduri primite Domnului. Aduce ca niște grâu văzându-și vremea sfârșitului.

Intru a douăzeci și sasea zi. Carp din viață ieși.

Acest mare Apostol al Domnului, fiind pus la număr cu cei săptezeci de apostoli și ucenici, și slujind marelui Pavel la propoveduire și purtând dumnezeștile lui Epistole pre la cei ce se trimeteau, a învățat pre mulți din Elini a se închină și a cinsti pre sfânta Treime. După acea strălucindu-i-se mintea din dumnezească strălucire a Mângâietorului, repezindu-se dela răsărit ca o stea luminoasă, lumină toată lumea cu dumnezeștile învățături, făcând în toate zilele foarte mari minuni. Si gonind duhuri violene, și multe cetăți și noroade trăgând spre credință în Hristos, și despărțind cu Botezul pre cei credincioși din cei necredincioși. Dela care multe goane și scărbe suferi. Că mergând vitejește și cu osărdie spre cele cu osteneală ale nevoinței lupte, nu s'a înfricoșat de mânia biruitorilor. Drept aceea precum el a slăvit pre Dumnezeu în mădularele lui, aşă și el de dânsul cu cinste se mărește. Deci adormind somnul cel dulce, face minuni în toate zilele cu moaștele sale, curățind tot felul de boale, și gonind duhurile necurate.

Intru această zi, sfântul apostol Alfeu și sănii mucenici Averchie și Elena.

Stih: A lui Dumnezeu Cuvântului, dumnezeasca lui Alfeu gură,

Mormântul căscând amără gură o acoperiră.

Mâncare albinilor, Averchie te-a pus înainte,
A cărora sugarul spre placere s'a pus Domnului înainte.

Pietrile erau podoaba ta Eleno muceniță,
Din care te-ai arătat Mirelui tău împodobită
cu bună frumusețe.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Alexandru Tesaloniceanul, carele a mărturisit în Smirna, la anul o mie și jumătate sute nouăzeci și patru, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dă Alexandre înțelepte, capul spre tâiere,
Și primește din mâna Domnului încununare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mânțuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând „în Vavilion, văpaia cupitorului au călcat, cu laude, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Numai cu graiul gonind boale, și cu însemnarea tămăduind patimi ai vestit propoveduirea cea mânuitoare, lumenând pre cei dintru întuneric, învățătorule de cele sfinte, Carpe Apostole.

Nespăimântându-te nici cum de mânia dregătorilor, înțelepte, cu îndrăzneală ai mers către priveliștile pătimirei celei cu dureri, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Pre tine cel ce te cercetai de Domnul, Carpe, Verria te-a moștenit dumnezeesc cercetător prea ales, ca să o cercetezi

pre dânsa la cercetări dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Ca una ce ești mai desfătată decât cerurile, ai încăput în pântecele tău, pre Cuvântul cel neîncăput Fecioară, carele mânțuești de toată strâmtorarea neamul omenesc.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pironit...

Slujind lui Pavel povăjito-rului celui înțelept, ai purtat învățărurile cele de mână prin scrisori dumnezeești, trimise celor ce erau să se mân-tuască, lerarhe.

Zori luminate te-ai arătat, luminând lumea cu lumenă propoveduirii și ridicând din mijloc întunericul necunoștinței cel adânc, vrednicule de minune.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Săvârșind minuni cu che-marea Tatălui, și a Duhului, și a Cuvântului celui întrupat, înțelepte, ai plecat pre înțelepții Elinilor să cinstească ființa cea în trei staturi.

Și acum, a Născătoarei:

Arătau-te-ai Cer, Născătoare de Dumnezeu, răsărindu-ne nouă Soarele dreptății, carele ne luminează pre noi cu lumina cunoștinții, Născă-

toare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cela ce s'a pironit cu „trupul pre Cruce, și ne-a arătat nouă armă de mântuire, „ineri prea înălțați pre Hristos „Dumnezeul nostru în veci“.

Peasna 9, Irmos:

Nașterea ta nestricată...

Văzând pre Dumnezeu, că s'a suț cu slavă întru cele dintru înălțime, purtând trup, și fiind tu numărat cu cei șaptezeci de ucenici Carpe, ai ieșit în lume, împreună cu dânsii arătanđdu-te propoveduitor dumnezeesc.

Ca o oaie te-ai trimis în mijlocul lupilor ca să-i aduci pre ei prin cuvântul adevărului spre cunoștință și spre mântuire, și să le prefaci cugetul lor către buna credință, Carpe grăitorule de cele dumnezești.

Arătatu-te-ai părtaș îngerilor apostole Carpe; grăitorule de cele dumnezești, și apóstolilor și mucenicilor, care s'au săvârșit întru buna credință minunat. Cu cari din preună dăňuind cu veselie, adu-ți aminte de noi.

Slavă...

Sfințit-ai pământul Carpe,

umblând pre dânsul, și cu credință propoveduind sfânta Evanghelie, ai adus suflete Cu-vântului celui dăťător de viață. Pentru aceea și-a dat Iie moștenirea cea cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil aducem Iie Fecioară strigând: Bucură-te nor ușor; bucură-te pământul, carele nearat a rodit spicul cel frumos, pre hrănitorul făpturii.

Irmosul:

Nașterea ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu din coapsa tale a ieșit, că s'a arătat purtător de trup pre pământ, și cu oamenii a petrecut. „Pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, toți te slăvim“.

Svetilna zilei.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Slântul sfîntul mucenic Eladie, și sfântul sfîntul mucenic Terapont.

La Doamne strigăt-am, Sfîhirile pe 6, glasul 1-iu.

Podobie: Prea lăudașilor Mucenici...

Ougetătorule de Dumnezeu Eladie, cu văpușelele sângelei tău, ai luminat haina cea dumneze-

ească a preoției, cu care ai intrat la împărățiile cele de sus, și stai înaintea scaunului Stăpânului, pre carele roagă-l acum, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cugetătorule de Dumnezeu Eladie, arătându-ți-se Hristos, și-a tămaduit cu Darul toate ranele, căci pentru dânsa ai ales a răbdă toate nevoile, ca să te mărești arătat. Pentru aceasta roagă-l, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Cugetătorule de Dumnezeu Eladie, înfrânat-ai firea focului, și ai rămas nears; că încunjurându-te roua lui Dumnezeu te-a păzit nevătămat, arătat rușinând pre vrăjmași. Si acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Alte Sfihiri ale sfântului Terapont, glasul 1.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Prea marețul Terapont luminându-se cu lucrările cele dumnezeesți, s'a învrednicit a vedeà cu ochii inimii frumusețea lui Hristos, plăcându-i lui prin patimi. Pentru aceasta prin Dar pururea tămaduește patimile sufletelor și ale trupurilor celor ce cu credință aleargă către dânsul.

Prea bogatul Terapont, cel ce este izvorul apei celei vii, izvorăște rîurile tămăduirilor, și până în sfârșit spală înfinăciunea nepuțințelor celor cumplite, celor ce cu credință aleargă. Prin rugăciunile lui, Doamne dă tuturor mare milă.

Minunatul Terapont, slăpindu-se cu văpselele sănguiрilor, și-a țesut cu adevărat haină prea luminoasă a sfinteniei, cu care bună cuviință îmbrăcându-se, a intrat în lăuntru întru cele sfinte; prin rugăciunile lui, Doamne, dă tuturor mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post a Născătoarei:

Gândurile sunt necurate, buzele cu vicleșug, iară faptele mele toate sunt întinate, și ce voi face? cum voi înfâmpină pre Judecătorul, Stăpână Fecioară? Roagă pre Fiul tău pre Dățătorul și Domnul, ca întru pocaință să primească duhul meu, ca un îndurat.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu pot răbdă, Fiule, văzându-te pre tine adormit pre Cruce, cel ce dai tuturor deșteptare, ca celor ce oarecând au adormit cu somnul cel prea pierzător, pentru călcarea po-

runcei celei pentru roadă,
dumnezească mântuitoare
deșteptare să dăruești; fângindu-se grăia Fecioara, pre care
o slăvим.

Troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri...

Slavă, și acum, a Praznicului, sau a
Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

Canoanele Praznicului și ale sfinților două.

CANONUL Sfântului Eladie.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Ela ce a bătut Eghipetul,
„și pre muncitorul Fa-
„raon l-a înnecat în mare, a
„mântuit din robie pre noro-
„dul cel ce cântă ca Moisi, cân-
„tare de biruință, că s'a pros-
„lăvit“.

Veniți noroadelor cele iubitoare de mucenici, ca dănuind cu dumnezeescă cuviință, să cântăm cântări de laudă, lăudând pre sfîntul mucenic al lui Hristos, Eladie.

Bucurându-ne credincioșii,
să încununăm cu flori pre dumnezeescul Eladie, ca pre un biruitor necredinței, și fare mărturisitor Dumnezeirii celei de o ființă, în trei lumini.

Soare luminos ai răsărit
lumii, dintru cele din lăuntru
Sfințite împușinând înșelăciunea cu luminile pătimirii, mu-
cenice Eladie.

A Născătoarei:

Numai tu singură dintre
femei ai purtat naștere mai
presus de fire, și Maică fiind,
rămâind Fecioară curată, te-ai
arătat auzire înfricoșată, căci
ai născut pre Dumnezeu Preacurata.

Alt Canon, al sfântului Terapont.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil...

Dănuind pururea în ceruri
împreună cu cetele cele
sfințite; pre cei ce pre pământ
cinstesc pomenirea ta cea
sfântă, de patimi și de nevoile
cele cumplite mântuește-i Te-
raponte.

Răspândindu-se pre pământ
sfințită și cinstiță pătimirea ta, pre toți credincioșii îi
ridică, a te lăudă pre tine lu-
minat, ca pre un viteaz, înțe-
lepte Teraponte.

Slavă...

Arătându-te ca o stea de
Dumnezeu luminată, și ca un
soare înțelegător, cu lumina
nevoințelor tale și cu străluci-
rea minunilor, luminezi pre

credincioșii cei ce arătat te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Sfințită ceata prorocilor, de departe mai nainte te-a propovduit pre tine, că vei fi Maică, lui Dumnezeu, Preacurată, mai pre sus de Heruvimi și decât foată făptura.

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce întărești tunetul, și „zidești duhul, întărește-mă, Doamne, ca să te laud „pre tine adevărat, și să fac „voia ta; că nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni“.

Foarte minunat ai arătat noroadelor, Mântuitorule al nostru pre mucenicul tău, ca să rabde foată năpădirea, și prin chinuri amare să se îndulcească de dorirea dragoștei tale.

Răbdând focul la ochi, te-ai lipsit de vedere, și văzând slava cea din Cer, mulțumeai lui Dumnezeu, căci prin patima ta, iată a răsărit ție lumină strălucitoare Fericite.

A Născătoarei:

Totdeauna se vedește întru tine minunea cea minunată Preacurată, căci fiind Fecioară, ai născut prunc, și ești Maică curată Făcătorului lumii, întru amândouă fiind adevărată.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Purtând cu adevărat și dupre asemănare chemarea ta, Mușenice, te-ai făcut plăcut lui Hristos și pururea tămăduiești neputințele sufletelor și ale trupurilor.

Amestecându-se sângele cu ungerea preoției tale, mai lumenioasă o face, arhiereule și păstorule, și tămăduitorule al bolnavilor; pentru aceasta pre tine te lăudăm.

Slavă...

Prin dumnezeeasca chemare a lui Hristos, tămăduiești patimile cele complete și potolești neputințele, și curățești stricăciunea duhurilor celor violene, celor ce cu credință se apropie către tine prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Nu pricepe mintea omenescă a înțelege adâncimea cea negrăită a nașterii tale, Preacurată; căci Dumnezeu vărsându-se în pântecele tău pentru milostivire, cu totul m'a înnoit pre mine.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezelul meu, că „rele ai înălțai cornul credin „cioșilor tăi, Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra măr „turisirii tale“.

Sedealna glasul 1.

Podobie: Mormântul tău...

Curășindu-te pre sine-ji de înfinăciunea răutății, te-ai uns și te-ai făcut preot lui Dumnezeu, și chinuindu-te prin sânge, mai mult ai strălucit întru bunătăți Părinte, și ai luminat cugetele credincioșilor cu razele minunilor tale celor minunate, mările Eladie.

Slavă, al lui Terapont, acelaș glas și podobie.

Pătimind dupre lege plăcutele al lui Hristos, te ai arătat adevărat Arhiereu și mucenic. Pentru aceasta pre fine te rugăm, să mădusește acum patimile cele nefămăduite ale sufletelor noastre, sfinte, și îmbânzește pre Hristos cel iubitor de oameni și voitorul milei.

Și acum, a praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Indreptează-ne la calea pocinței pre noi, cari nu ne abatem dela calea răutăților, și mâniem pre prea bunul Domn, ceea ce ești neispitită de nuntă binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără nădejde, locașului Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te pre fine Hristoase, Maica ta mort, răstignit pre Cruce, a strigat: Fiul meu cel împreună fără de început cu

Talăl și cu Duhul; ce este această negrăită rânduială a ta, prin care ai măntuit, îndurate, zidirea preacuratelor tale mâini?

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Dumnezeule, auzul tău, și m'am temut, „înțeles-am lucrurile tale, și „m'am spăimântat, Doamne, „că de lauda ta s'a umplut pământul“.

Impodobindu-te întru cele de laude; ji-ai pus pre creștețul tău diadema dreptății fericată cu aur, și cu pietre scumpe.

Veselindu-ji-se sufletul întru chinuri, Mucenice, se vedeă fața ta ca un trandafir fiind înfrumusețată cu patimile lui Hristos, înțelepte Fericite.

A Treimii:

Intru o ființă laud trei Ipostasuri ale dumnezeștei slăpâniri: al Tatălui, al Fiului, și al prea sfântului Duh, căci o strălucire este a firei, celei în trei Sori un Dumnezeu.

A Născătoarei:

Fecioară în ce chip ai aplecat, cum ai născut dupre legile maicilor? Căci cel ce l-a născut este Dumnezeu întrupat înnoind legea firii, precum șiție însuși.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Curăjindu-ți întâi sufletul de turburările pătimilor, arătat ai primit ungerea cea dumnezească, lucrătorule de cele sfinte; și la sfârșitul cel pătitor te-ai împodobit cu cunună.

Strălucind pururea cu semnele și cu dumnezeestile minuni, te arăți și luminezi toate cele de sub soare, primind Dar dela Dumnezeu, Arhieurele vrednicule de minune.

Slavă...

Sfînțindu-te ca un arhieru sfînit cu jertfele cele fără de sângeuri, ai născut întâi noroade prin Dar, și junghiindu-te ca un miel te-ai adus, Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o ușă ceea ce duce către intrarea cea dumnezească, ca pre un rai dumneesc ca pre un loc înțelegător al sfînțeniei, și ca pre o frumusețe a lui Iacov; pre Fecioara să o fericom.

Peasna 5, Irmos.

Răsari-mi mie, Doamne, lumenă mina poruncilor tale, că la tine mâncă duhul meu, și te laudă pre tine, că tu ești „Dumnezeul nostru, și la tine „scap, Impăratul păcii“.

Strălucit-ai ca soarele locind în temniță, căci acolo fi s-a arătat Hristos, lumina ceea neapusă, glăsuindu-li ie ca lui Pavel, cuvinte de mânăiere, pătmitorule cel cu cuget răbdător.

Begăturile și s-au rumpt, că fesăturile păianjenului, căci întru tine a fost puterea cea nebriuită, zdrobind tot cugetul drăcilor, și pre tine mărindu-te, ostașule a lui Hristos.

A Treimii.

Si trei fețe cinstesc, și o Dumnezeire; căci în trei fețe se împarte, iară nu în trei firi, căci unul este Dumnezeul nostru: Tatăl, Fiul și Duhul cel drept.

A Născătoarei:

Si negrăită se zice, și necunoscută se înțelege Taina, care s'a arătat întru tine, că de sămânță nu ai șliut, și fiu ai născut. Acesta esle Impăratul păcii, prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea...

Luminându-te cu dumnezeasca strălucire, ca o stea prea luminoasă te-ai arătat, luminând cu semnele cele dumnezești și cu dumnezeescul Duh toate cele de susț soare, Teraponte arhiereule de Dumnezeu Fericite.

Ca o ardere de tot sfîntilă, ca o aducere plăcuță și ca o jertfă desăvârșit te-ai adus pre fine Cuvântului, celui ce a pălimit cu trupul, făcându-le mucenic, sfințite Teraponte.

Slavă...

Prin pătimirea ta cea tare umplându-ji înfrumusețat paruhul mărturisirii celei adevărate, pre toți adăpi chemând cu propoveduirea cea înaltă, prea cuvioase Teraponte.

Și acum a Născătoarei :

După nașterea cea streină, ca și înaintea nașterii ai rămas Fecioară. Căci Dumnezeu, cel ce s'a născut, a fost orânduind toate cu voia, Marie nenunțită și de Dumnezeu dăruită.

Peasna 6, Irmos :

Cufundat fiind în viforul pă „cateilor, și ca în pântecele „chitului fiind ținut, strig către „fine, cu proorocul: Doamne, „scoate viața mea din stricăciu „ne și mă mântuește“.

Toți să cântăm în alăuta viersurilor, cu inimă veselă, căci Hristos a arătat pre lăudatul pătimitor Eladie, biruitor protivnicului.

Le pădându-te a jertfi idoli lor, te-ai făcut jertfă vie lui Dumnezeu, de trei ori fericite,

bine miroșind tuturor mirurile cele curate ale patimilor lui Hristos în trupul tău.

Trecând prin nevoi cu partru legături, erai veselindu-te, ca și cum ai fi în lăuntrul raiului, căci vedeai înaintea feței tale odihna cea viitoare, pentru care ai ales a pătimi toate, mucenice Eladie.

A Născătoarei :

Nașterea ta este mai presus de fire, căci fără de sămânță ai zămislit, și ai născut, precum se cuvine maicilor dupre legea firei, amândouă sunt adevărate foarte, să se astupe limbuția e-resurilor, cea pentru fine împotriva ta, prea curată Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Viețuirea ta cea dumnezească, petrecerea cea de Dumnezeu încuviață, și moartea cea slăvită, strălucind cu frumusețile cele mucenicești, cu razele minunilor luminează înimile celor ce te laudă pre fine.

Ca pre o viță cu mult rod a viei celei înțelegătoare, te-am cunoscut, care aduce cu adevărat strugurii mărturisirii și izvorăște vinul cel ales al răbdării.

Slavă...

Locașul tău s'a arătat ca o fămăduire sfințită, prin Dar ușurând tot felul de dureri ale nepufincioșilor, și dezlegând nepufințele, de Dumnezeu înțelepțite, Arhiereule vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul în pântecele tău mai pre sus de fire s'a zămislit, și s'a arătat desăvârșit, înoind firea asemenea lui Dumnezeu, precum însuși șiie, Ușa cea încăpătoare de Dumnezeu, Preacurată.

Irmosul: *Concede*

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea mult „milostive“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului:

lără de va fi în post, Condacul Sfântului, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai mare îndreptător nouă Sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta astăzi te cinstim pre fine sfințite pătimitorule Eladie pururea mărite.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Eladie.

Stih: Eladie pre unuldelemn al preoției, L'a amestecat cu săngele muceniei.

Intru a douăzeci și șaptea zi, Eladie zdrobit din viață se săvârși.

Acest sfânt curățindu-se pre sine de toată înselăciunea, și făcându-se vas ales sfântului Duh, fu uns din alegere dumnezeiască arhiereu, și încredințându-i-se ocârmuirea Bisericii lui Hristos, ca un păstor goniă pre cei cu chip de lup oameni de la turma sa. Si ca un vrednic și știut chivernisitor, o chivernisea, păzind-o necălcată și neviclenită de tot răul. Iară de vreme ce tiranii îl aduseră înaintea lor legat, atunci mai vârtos a strălucit și a luminat cugetele cređincioșilor. Căci mergând cu osârdie spre lupte, și propoveduind pe față buna credință, a fost dat la multe munci, și foarte rău fiind strujit la trup, i s'a arătat Hristos Dumnezeul nostru de-i vindecă toată chinuirea ranelor, și de aci înainte îl făcu mai osârdnic. Deci umplându-se tiranii de mânie, băgară pre Sfântul în foc, și rămâind nears, a tras pre mulți la credința în Hristos. Apoi muncindu-l și mai cumplit, și a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Terapont episcopul Sardiei.

Stih: Moarte prin bătăi pentru Stăpânul tău ai răbdat,

Și recunoscătoare slugă Teraponte te-ai arătat.

Acest sfânt mucenic Terapont, a fost arhiereu al sfintei biserici din Sardenon, unde prin învățărurile sale, pre mulți Elini dintru înselăciunea idolilor a întors către Hristos, și cu sfântul Botez i-a luminat. Deci a fost prins de Iulian Boerul, și ferecat cu legături, închis în temniță, și cu foamea și cu setea omorit cu îndelungare, apoi scoțându-se frâmantat cu fel de feluri de chinuri, după aceasta l'a dus legat în Sinaul în cetatea Frigiei, și în Angira cetatea Galatiei și pretutindenea cu felurile chinuri a fost muncit. Si aducându-l la rîul ce se numeă Astalin, l'a întins pre dânsul despuiat jos pre pământ cruciș, și l'a legat de patru pari uscați ce erau însipți în pământ, și l'a bătut tare până ce i-a căzut pielea și carnea depre oase, și s'a adăpat pământul cu săngele lui; iară parii odrâslind au crescut stâlpări și frunze, și au crescut

copaci mari, și cu frunzele lor tămăduiau toate neputințele și durerile oamenilor. După aceasta a fost adus întru stăpânirea Trachiei cea din Lidia, aproape lângă rîul Ermie, carele adăpă Lidia, la Episcopia Satalisiei sub Mitropolia Sardelor. Acolo după multe feluri de munci a fost jughiat pentru numele lui Hristos, și a primit cununa nestricăciunei.

Intru această zi, sfântul mucenic Evseviot prin foc s'a săvărșit.

Stih: La Evseviot, carele aşteptă încununare. Văpaia tocului era ca cea din Aermon răcoritoare suflare.

Intru această zi, sfântul mucenic Alipie zdrobindu-i-se capul de piatră s'a săvărșit.

Stih: Cinstind Alipie piatra cea din capul unghiu lui.

Ai suferit de piatră zdrobirea capului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peașna 7, Irmos:

In cupitorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârlos de cât „cu văpaia focului fiind aprinși „au strigat: Bine ești cuvântat „în Biserica slavei tale „Doamne“.

Cerul s'a mirat de tine fericeite, fiind Tânăr pre pământ, și te-ai făcut priveală în lume, pălimind pentru Hristos, și lăudându-l pre el, pre Dumnezeul părinților noștri.

La călcâele tale suferind amare porniri, ai rănit pre cel viclean, și lovindu-l cu călcâele, l-ai trântit sub picioarele tale, Fericite, slăvind pre Hristos Dumnezeul părinților noștri.

A Treimii.

ODumnezeire în trei sori, o împărătie fără început pururea viitoare, Părinte, Fiule, și Duhule, bine ești cuvântat, cel ce singur ești Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Ofaină înfricoșată! o minune streină! în ce chip și Maică ai fost, și Fecioară ai rămas, singură, binecuvântată, care ai născut nouă, pre Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă...

Prin înfrâñare potolind valurile cele întreite ale patimilor prea cuvioase, și pătimind, prin curgerea sângeurilor tale, ai sănătății văpaia înșelăciunei, sfintite mucenice al lui Hristos Teraponte.

Făcutu-te-ai desăvărșit cu ungerea mirului, tăinuitarule de cele sfinte prea cuvioase, și săvărșind cele preoțești, și pre norod ca un păstor păscându-l, ai săvărșit curgerea cea aleasă, pentru Hristos jughindu-te, înțelepte mucenice Teraponte.

Slavă...

Prin curgerea sângeurilor tale, ai înecat faberile vrăjmașului; iar cu strălucirea minunilor, cu adeverat gonești negura

patimilor Teraponte, arătându-te făcător de minuni, și tă măduitor celor neputincioși.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce șade nescris în sănările Părintelui, în brațele tale șade scris Preacurata, cuprinzându-se de vederea ta, și făcându-se nou Adam, ca să mânuiască pre om.

Peasna 8, Irmos:

Pământul și toate cele ce sunt pre dânsul, mările și toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina și întunericul, gerul și zăduful, fii oamenilor, și preoți binecuvântați pre Domnul, și-l prea înălțați pre el în veci“.

Pământul îi dă miros sângele tău, deasupra te laudă Cerul, și noi scrim cu cuvântul chinurile, tale cele frumoase Fericite, și luminat strigăm: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Nespăimântându-te de foc și de sabie, te-ai făcut ostaș lui Hristos, prădând pre Veliar cu toată înfrarmarea cea tainică, Fericite cu credință strigând: Preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți veci.

Dumnezeu slăvesc pre Ta-

făl, asemenea laud pre Fiul și pre Duhul, o fire și o putere în trei fețe, căci câte trelele un Dumnezeu este; pre carele slăvindu-l îl lăudăm ca pre un Domn și-l prea înălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei:

Gândul nu cuprinde minunea, și limba nu poate a grăi, căci mai pre sus de fire a născut Fecioara, și după naștere este adeverată Maică lui Dumnezeu, și Fecioară pre care lăudându-o, slăvim pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Din văpaie cuviosilor...

Jerftele cele fără de sânge ai adus lui Dumnezeu, și ca un miel curat și fără prihană jerfindu-te, ai surpat jerftele i-dolilor, frumusețea pătimitorilor, sfintite Teraponte.

Strălucind cu lumina muceniei, te-ai făcut dumneesc locuitor raiului, și te-ai arătat împreună părtaş cu sfintii îngeri, Mucenice purtătorule de chinuri, și slugă a Mântuitorului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu smerenia inimii ai smerit pre șarpele cel mândru, bărbătește împotrivindu-te lui, și väpsindu-ji haina ta cea sfintită cu sângele muceniei Sfinte.

Și acum, a Născătoarei :

Prin nașterea ta mântuindu-ne de blestemul cel dintâi, prea binecuvântată și de Dumnezeu dăr uită pruncă, glasul lui Gavriil înlățăm ţie: Bucură-te pricinuitoarea mântuirii tuturor.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm... UOC3300728

Din văpaie cuviosilor roua „ai izvorît, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars. Că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea; „pre tine te prea înlățăm întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos :

Nașterea ta cea mai pre sus „de fire Născătoare de Dumnezeu Preacurată, „pre Hristos Dumnezelui nostru, cu laude fără de făcere „o slăvим“.

Ziua cea pătimitoare a dumnezeescului Eladie prănuindu-o luminat, cu cântări slăvim pre Mântuitorul.

Pre mucenicul Eladie, cel ce este Bisericii lui Hristos vas sfînit de aur al sfintei pătimiri, lăudându-l îl mărim.

A Născătoarei :

Bucură-te cea cu mii de bucurii, și bucuria lumii, Marie Născătoare de Dumnezeu, pre tine cu laude neîncetă te slăvim.

Alt Canon, Irmos :

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Dorind a vedeă slava Atot-țăitorului, moartea cea fără dreptate ai suferit, și prin sângele tău ca pre o cărujă te-ai suiat către ceruri, mărite Arhie-reule, și bucurându-te te-ai odihnit.

Ca o lumină, ca o dimineață ai strălucit nouă luminând marginile prin razele cele luminoase, Arhiereule și păstorule de Dumnezeu însuflate, gonind întunericul patimilor; pentru aceasta te cinstim, și cu bună credință te fericim pre tine.

Cela ce ești împreună cu cetele patriarhilor și ale mucenilor, ale apostolilor și ale prea cuviosilor, de Dumnezeu fericite; cu aceștia roagă-te, ca să se dăruiască tuturor iertare greșelilor, celor ce cu bună credință săvârșesc dumnezească pomenirea ta.

Slavă...

Bună cuviința locașului tău Mucenice, cel ce pururea se luminează cu strălucirile minunilor, gonește întunericul patimilor și alinează nepuțințele, celor ce întru Duhul prin credință se apropiu către dânsul, sfintite Mucenice, și păstorule vrednicule de minune.

Și acum, a Născătoarei:

Cu lumina ta, de Dumnezeu dăruită între femei Fecioară, luminează-mă, rogu-te, și mă mântuește de focul cel veșnic, ca să te slăvesc și să te laud pre fine, și dupre datorie să cânt măririle tale.

Irmosul: [www.stavropoleos.ro](#)

Pre Dumnezeu a-l vedeă nu „este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cufează a căută cetele îngerești; iară prin „fine Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; „pre carele slăvindu-l cu oștile „cerești, pre fine te fericim“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.

Iară de va fi în post, ale Octoiului.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Stântul mucenic Evtihie, cel din Meletina, și prea cuviosul părintele nostru Nichita Episcopul Halcidonului.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 6, glasul 1.

Podobie: Prea lăudașilor Mucenici...

Cugetătorule de Dumnezeu Evtihie, cu vinele cuvintelor tale, înnecând pre cei fără de minte, ai primit sfârșit fericite, și încercarea de ape; înnecând întrînsele pre balaurul cel fără de

trup. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Arătându-te podoabă foarte frumoasă întru Darul pătimitorilor, te-ai mutat veselindu-te către cele mai presus de lume, ca să stai cu adevărat înaintea Impăratului tuturor, împreună cu toate sfintele puteri. Cu cari roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Mucenice vrednicule de minune, bucurându-ne luminat sărușăm moaștele tale și luând Dar de tămăduiri, cu dragoste te cinstim, și cu credință neîncefat ne rugăm ţie: Roagă-te și acum, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Alte Stihuri ale Cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Iubirii de streini a lui Avram, și dragostei celei către Dumnezeu a lui Isaac, și nevinclenirei lui Iacob urmând, ai închipuit răbdarea lui Iov, cel de la Åvsitida, și smerenia lui David, și nerăutatea lui Moisie, prin ungerea cea sfântă; ca Aaron cel de demult, te-ai uns Arhieoreule de Dumnezeu purtătorule și sfințite făcătorule de minuni.

Nerăutatea ta cea multă a gonit răutatea vrăjmașului, prin Darul dumnezescului Duh, și

cu pătimirea ta ai îmblânzit pre Dumnezeu de carele ai dorit, luminându-ți duhul tău cu neîncetarea rugăciunilor; pentru aceasta ai și primit Darul minunilor, a tămădui neputințele celor ce cu bună credință aleargă la fine Nichito.

Legându-vă cu rudenie, ați păzit legea prea sfântului Duh, sfintișilor, și urmând urmelor păstorului celui de Dumnezeu înțeleptit, carele a strălucit razele tămăduirilor celor slăvite, văli înfrumusețat cu asemenea chipuri ale tămăduirilor prea mărite Nichito, împreună cu Ignatie cel de Dumnezeu înțeleptit.

Slavă, și acum, a Praznicului.
Iară de va fi în post, a Născătoarei:

De o mie de ori am făgăduit ca să fac pocăință pentru păcatele mele, Preacurată, dară nu mă lasă pre mine firea cea iubită a răutăților mele; drept aceea strig către tine, și căzând mă rog: Tu Stăpână mă scapă dintru această chiniuire, povătuindu-mă către cele mai bune, și către cele ce duc aproape spre mântuire.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua și Maica ta Doamne, dacă te-a văzut pre fine pîronit pre Cruce, s'a mirat, sfrițând: Ce este această vedere,

prea dorite Fiule? Aceasta își răsplătește fie adunarea celor fărădelege, cei ce s-au îndulcit de minunile tale cele multe? Ci slavă nespusei smereniei tale, Stăpâne.

Troparul, glasul al 4-lea,

Mucenicul tău Doamne, Evtihie...

Alt Tropar al Cuviosului:

Indreptător credinței...

Slavă, și acum a Praznicului.

Sau a Născătoarei.

Căută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului, cu Irmosul pe 6, sau ale Octoichului unul, și ale Sfinților două pe 8.

CANONUL Cuviosului.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea și „se va umplea de Duh, și „cuvânt voiu răspunde Impă-„rătesei Maicii, și mă voiu ară-„tă luminat prăznuind, și voiu „cântă minunile ei, bucurân-„du-mă“.

Să lăsluindu-te acum cu dumnezeeștile puteri, și stând înaintea scaunului Darului, luminează dumnezeește cu mijlocirea ta, pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină, Evtihie.

Cu cuvioșie ai viețuit prea ferice Evtihie, făcându-te ucenic desăvârșit apostolilor lui

Hristos, și te-ai înălțat la vîrstă desăvârșit, chinuindu-te lumenat, vrednicule de minune.

Intrata-i în priveliștea munceniei veselindu-te, și ai dorit de moarte aducătoare de viață, și înnecându-te în mare, ai înnecat mulțime de mii ale vrăjmașului, fericite Evtihie.

A Născătoarei :

Din tine Preacurată arătându-se iubitorul de oameni întru asemănare de trup, a mântuitorului cea pierdută și supusă înselăciunii. Pentru aceasta te cinstim și fericim.

Alt CANON al Cuviosului.

Peașna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Luminându-te cu vîrsarea luminii cei dumnezești, luminând pre cei ce cu credință săvârșesc adormirea ta cea purătoare de lumină.

Prin lucrările cele arătătoare de lumină te-ai arătat plină de lumină, luminând pre cei ce sunt în noaptea celor cumplite, și îndreptându-i cu duhul către lumina cea cerească, sfintite părinte Nichito.

Slavă...

Primind în locul ostenelelor și durerilor tale dela Dumnezeu răsplătire cu darul minunilor, luminezi pururea pre-

cei ce se apropiie către siciul tău cel sfînt, Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Cu voia Tatălui mai pre sus de fire dela dumnezeescul Duh ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup l-a născut, pre cel din Tată fără mumă, iară pentru noi din tine fără tată.

Peașna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreși Născătoare de Dumnezeu, „ceea ce ești izvor viu și îndestulat, cari s-au împreunat „ceată duhovnicească întărește-i, și întru dumnezeescă slava ta, cununilor slavei învrednicește-i“.

Aflând pre slugile Cuvântului semănători de cele bune, ai primit în inima ta sămânța Duhului, și cu buna credință ai odrăslit spic însulit, cugetătorule de Dumnezeu.

Aprinzându-te arătat cu foulul Dumnezeirii celei fără materie, ca pre o materie ai ars credința cea rea, prea fericite Evtihie, și cu sfîntenie te-ai chinuit. Pentru aceasta cu credință te lăudăm.

Bipindu-te cu sufletul și cu inima de sfintii ucenici ai Cuvântului, cu sfîntenie îi-ai pefrecut viața, și te-ai sălăsluit

lumină întru luminile sfinților,
mucenice Evlihie.

A Născătoarei :

Risipește, rogu-mă, întunericul minței mele cu lumina ce este întru tine, ca una ce ești bună, și te roagă, să mă fac mai bun prin mijlocurile pocăinței, ca întru credință să te slăvesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos.

Veselește-se de tine...

Smerindu-te pentru Hristos, te-ai înălțat, și sprințeana șarpe-lui celui cugetător, prin Duhul până la pământ o ai smerit Cuvioase.

Invrednicindu-te dela Dumnezeu darurilor celor mari, mare sfînțit te-ai arătat Părinte arhieoreule plăcute al lui Dumnezeu.

Slavă...

Fără de răutate ca un prunc petrecându-ți viața, ai pierdut prin Dar toată răutatea vrăjmașului prea Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Pre Născătoarea de Dumnezeu, pre una cea binecuvântată între femei, ca pre un lăcaș al lui Dumnezeu cel bine încuviațat, foși cu bucurie să o lăudăm.

Irmosul : *Copos*

Veselește-se de tine Bi-serica ta, Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și înțărirea“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină ..

Bine săvârșindu-ji nevoința, înțelepte, ai primit dela Dumnezeu darurile minunilor, mucenice Evlihie. Pentru aceasta adunându-ne, dupre datorie te cinstim, închinându-ne cu credință sicriului moaștelor tale, carele ne izvorăște nouă cu îndestulare Dar și mare milă.

Slavă, asemenea.

Din pruncie luând Crucea ta, cu bună credință ai urmat lui Hristos, prin înfrâñare veștejind cugetul cel trupesc. Pentru aceasta pre scaunul arhieriei cu multe feluri de semne ai înălțat pre Stăpânul, ce a înfrumusețat sicriul tău, de Dumnezeu fericite Nichito.

Și acum, a Praznicului:
De va li în post, a Născătoarei:

Preacurată cu totul fără prihană, și neispitită de bărbat, însăși, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de ani, supt ani l-ai născut; pre acesta împreună cu sfinții, cu cinsilișii patriarhi, cu mucenicii, și cu proorocii, și cu prea cuviosii, roagă-l ca să dăruiască nouă curățire și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut înălțat pre Cruce preacurata Maica ta pre fine Cuvințe a lui Dumnezeu, ca o maică plângând a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta, Fiul meu? Cum te împărtășește cu moartea, cel ce ești viața tuturor! Vrând pre cei morți să-i înviezi ca un milostiv.

Piesa 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel „al celui prea înalt, al „întrupării tale celei din Fecioară, proorocul Avacum „înțelegându-l a strigat: Slavă „puterii tale Doamne“.

Ca pre unul, ce ești strugure copt din via cea înțelegătoare, te lăudăm cu cuvântul, căci cu adevărat cu bună credință ne izvorăști nouă vinul umilinței, mărite Evtihie.

Cu răsăritul chinurilor tale Mucenice, cu adevărat luminezi toată lumea, ca soarele cel mare, prin Dar încetând înțunerecul sufletelor noastre, Evtihie.

Să ne veselim duhovnicește astăzi, sălând întru pomenirea purtătorului de nevoințe, și să-i strigăm lui: Mare mucenice, cere tuturor iertare de greșeli.

A Născătoarei:

Carte te-a scris pre tine mai nainte adunarea proorocilor, prea curată Fecioară întru care cu degetul Tatălui s'a scris Cuvântul, scriind pre credincioși în carlea vieții, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Ridicat pre Cruce...

Cu privigherile cele de preste foată noaptea și cu starea cea de preste foată ziua, toate mișcările trupului ai potolit, de Dumnezeu înțelepțite Părinte, și bucurându-te ai strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Cu puterile cele sufletești supuind cele nesupuse ale trupului tău, de Dumnezeu înțelepțite, ai primit Dar a izgonii duhurile, și a curății neputințele, prea fericite.

Slavă...

Intărindu-te cu dumnezească putere, toate taberile diavolilor ai biruit Sfințite și ca unul cu nume numit al biruinței, ai moștenit cununa minunilor dela dătătorul de cununi.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai cu po doabele Duhului, zămisind pre Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, și născându-l cu trup prea curată Fecioară, pre carele roagă-l pentru pace.

Piesna 5, Irmos :

Spăimântatu-s'au toate de „dumnezeescă slava ta; „că tu Fecioară mai pre sus de „fire ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „și ai născut Fiу pre cel fără „de ani; carele dăruiește pace „futuror celor ce te laudă pre „tine“.

Inălțatu-te-ai către Domnul cu aripi de aur ale prea sfintei mucenii prea fericite, și te-ai odihnit în lăcașuri dumnezeeschi, numărându-te acum împreună cu adunările prea lăudașilor pătimitorii, de Dumnezeu fericite Evtihie.

Asemănându-te cu cel ce ș'a întins mâinile pre Cruce de bună voie, înțelepțește te-ai legat de mâini, puindu-te la închisoare, și aruncându-te întru adâncul mării, și acolo primindu-ji sfârșitul cel fericit, Cuvioase.

Cunoscutu-s'au mările, cărările tale în ape, întru care sfârșindu-te, înțelepțește ai înnecat pre trufașul tiran cu toată tabăra lui. Pentru aceea fericindu-te, cu bună credință te cinstim Mucenice înțelepte.

A Născătoarei:

Fiind eu omorî de patimi și de cugete, către milostivirile

tale alerg Preacurată, către acoperemânlul tău cel fierbinte, și către ajutorul tău alerg Stăpâna noastră, ceea ce ești singură de Dumnezeu slăvîlă, fă-mă viu și mă mantuește.

Alt Canon, Irmos :

Tu Doamne lumina mea...

Impodobindu-te arătat cu smerenia sufletului, te-ai sălașluit în pământul celor blânzi, făcându-te fericit, sfințite Nichito.

Adăpându-te cu izvoarele darurilor Duhului Părinte, izvorăști fămăduiri celor ce doresc de tine, Nichito de Dumnezeu înțelepșile.

Slavă...

Buminându-ji viața ta cu lumina bunășilor, cu Darul minunilor, ca cu o podoabă de mult preț, te-ai înfrumusețat prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine armă nebiruită asupra vrăjmașilor te punem înainte, pre tine întărire și nădejde măntuirei noastre, dumnezeescă Mireasă te-am câștigat.

Piesna 6, Irmos :

Cugelătorilor de Dumnezeu, „săvârșind acest praznic „dumnezeesc, și cu totul cinstit „al Maicei lui Dumnezeu, veniți

„să plesnim cu mâinile, slăvind „pre Hristos cel ce s'a născut „dintr'insa“.

Primind Darul minunilor, tămăduști boalele sufletelor, și vindeci neputințele celor ce cu credință aleargă supt acoperemântul tău, mucenice Evtihie.

Făcându-te plin de dumnezeasca credință și de dar, ai propoveduit cuvântul măntuirii împreună cu apostolii, risipind întunericul cel prea adânc al credinței celei rele, mărite Evtihie.

Cu cuvioșie propoveduind pre Cuvântul cel fără de început, în piele ai fost băgat ca într'un sicriu, și te-ai aruncat întru adâncul mărei Evtihie, nevoindu-te să ajungi către limanul măntuirii.

A Născătoarei:

Fii-mi liman Preacurata, îndreptându-mă către limanul măntuirii, mie, celuia ce mă viforesc acum în valurile vieții, și mă mânăstește de cursele vrăjmașului.

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas.

Lumină cea strălucitoare a Treimii a strălucit pre Nichita împreună cu Ignatie, sfînțita

frățime și strălucind arătat, dau tămăduiri credincioșilor.

Fiind rudenie dupre trup unul cu altul înțelepților, v'ajî învrednicit prin Duhul rudeniei celei adevărate, petrecând cu un obicei și cu plăcere lui Dumnezeu.

Slavă...

Scăpând de taina cea pierzătoare a eresurilor, prin închiniție icoanei lui Hristos, ai măntuit pre cel dupre chip, plăcutule al lui Dumnezeu, arhiereule Nichito.

Si acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești ușă, prin care a trecut singur cel de sus, deschide-mi ușa pocăinței și intrările măntuirii, păzindu-mă de foată stricăciunea Preacurata.

Irmosul :

Jertfi-voiu ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de săngele dragilor curățindu-se, cu săngele cel curs prin milostivire din coasta ta“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moștenitor scaunului celui apostolic, prea cuvioase Nichito, și ca un soare ai lumenat turma ta, Pă-

rinte, umplând pre foți de dumnezeuștile învățături. Pentru aceasta strigăm și: Bucură-te înfrumusețarea Halchidonului.

Intru această lună în 28 de zile, pomenirea sfântului sfîntului mucenic Evtihie cel din Milet.

Stih: Prea cu bună norocire te-ai norocit tu de trei ori fericite,

Căștigând Evtihie dumnezeasca moștenire Părinte.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nichita Mărturisitorul, episcopul Halchidonului.

Stih: Pentru dumnezeuștile icoane suferă scârbindu-se,

Se bucură însă Ierarhul Nichita, îngerește veselindu-se.

Acest prea cuvios Nichita din pruncie iubind pre Hristos, s'a lepădat de lume, și de toate cele ce sunt în lume și faceă plăcere lui Dumnezeu prin viețuirea cea îmbunătățită cu fapte, și a fost ridicat în scaunul arhieriei Halchidonului, pre carele stând ca o fâacie în sfeșnic, strâlucea lumii, și înfrumuseța Biserica lui Hristos. Si foarte eră milostiv către săraci, hrânind pre cei flămânci, îmbrăcând pre cei goli, și pre cei streini primindu-i, și eră tată sărmănilor și apărător văduvelor, și măntuitor scârbiților. Si fiind eresul luptării icoanelor intru împăratia lui Leon Armeanul, s'a arătat mărturisitor al lui Hristos, pentru că mult s'a luptat împotriva păgânității, muștrând și lepădând cele neortodoxe, învățând și indemnând cu bună cinste a se închină icoanei lui Hristos, și a prea curatei dumnezeștei Maicilor sale și a tuturor Sfintilor. Si multe a pătimit dela râul credincios împărat, și dela cei de un cuget cu dânsul: izgoniri, batjocori și chinuire, pentru dreapta credință; și după mulți ani și după multe trudiri mucenicești, după ce cu săvârșită plăcere dumnezească s'a mutat din ceste de aicea, l'a preamarit pre el Dumnezeu în ceruri, înaintea îngerilor săi, și pre pământ înaintea oamenilor. Pentru ca prin cinstitele lui moaște, se făceau minuni, dând tămă-

duiri tuturor boalelor, pentru ca să fie Dumnezeu prea slăvit întru dânsul, carele este prea marit întru sfintii săi.

Intru această zi, sfânta mucenită Eliconida.

Stih: Eliconida prin a capului tăier,
Nu în Elicon ci în Edem are desfătare.

Acesta era pre vremea împăraților Gordian și Filip, din cetatea Vitalei; deci fu prinsă și adusă la Paremei ducele Corintului, și neplecându-se a jertfi idolilor, ci mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, mai întâi a fost legată de picioare de o pereche de boi de care au fost și călcată, apoi fiind băgată întru un vas ce avea plumb topit și pucioasă și smoală a ieșit dintru acela nevătămată, și aşă i s'a tuns capul, și i s'a turnat jeratec peste tot trupul, din care scăpând merse la capștea idolilor, și prin rugăciune a surpat la pământ idolul zeiței Atina și a lui Die și a lui Asclipie, apoi după acestea i s'a tăiat tătele și primind stăpânirea dela Perinie Iustin antipatul, și adusă fiind mucenită și la acesta, și neplecându-se a aduce jertfe idolilor, a fost aruncată în cupor ars cu foc de care nici cum atingându-se văpaia, ci arzând șaptezeci de bărbați din ostași, Sfânta a fost întiinsă pre un pat de aramă infocat, și arătându-i-se ei arhanghelii Mihail și Gavril, au însănătoșat părțile ei cele topite în munci, și iarăș păzindu-se nevătămată fu aruncată la fiare; din care nici una atingându-se de ea, ci mai vârtoas omorând o sută douăzeci de bărbați din cei ce slujiau; mucenită primi hotărîrea cea de sabie, și aşă purtătoare de cunună se suia în ceruri.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici: Criscent, Pavel și Dioscorid,

Stih: In cuporul cu foc al lui Sedrah a intrat Dioscorid,

Intru al lui Misah Pavel, iar întru al lui Avdiningo Criscent.

Intru această zi, sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos cu pace s'a săvârșit.

Stih: Andrei și mutându-se graiul lui Pavel avea,

Căci noi nebuni pentru Hristos striga.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Dimitrie carele s'a nevoit la anii o mie șapte sute nouăzeci și patru.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuiește pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos

N'au slujit făpturii cugetă „torii de Dumnezeu, fără numai făcătorului, ci îngrozirea focului bărbătește călcându-o, se bucurau, cântând: „Prea lăudate Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești „cuvântat“.

Tare împotrivire arătând Mucenice Evtihie, bărbătește ai rușinat pre înțelepții Elinilor cu duhul cântând: Prea lăudate Doamne al părinților și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Aflând pre ucenicii Cuvântului, cari te învățau cele mai pre sus de cuget, și ai plecat urechea, și acum izvorăști ape de tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de tine Evtihie.

Primind cu adevărat în inima ta rîul cel viu al Duhului, ai uscat rîurile cele turbure ale înșelăciunei, și acum izvorăște ape de tămăduiri, celor ce cu credință se apropie de tine Evtihie.

A Născătoarei:

Fiu!, cel ce șade în sînurile Tatălui netîlcuit, șade ca un prunc în sînurile tale celei

precurate, spre chemarea de iznoavă a noastră, căruia strigăm: Dumnezeul părinților și Domnul, bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam..

Ca unul ce cu adevărat stai împreună cu lerarhii, fiind plin de strălucirea cea cugetătoare, înțelepte Părinte, luminează-ne și pre noi cei ce strigăm: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Ca un începător păstor, și ca un mijlocitor curat al lui Dumnezeu, acestuia luminat ai adus jefele curate, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Arătătu-te-ai ca un păstor, chemând cu fluerul cel cuvântător pre ucenicii cei adevărați către pășune, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Infrumusefându-ți viața cu mărlurisire, ai primit de la Duhul, darul cel adevărat al tămăduirilor, cântând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezească omenirea, din pântecele tău de bună voie luând trup Mântu-

torul, s'a arătat om; binecuvântată ești tu între femei prea curată Stăpână.

Peașnă 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credință „cioși în cupor, nașterea „Născătoarei de Dumnezeu i-a „mântuit; atuncea fiind închișă „puță, iar acum lucrată. Pre „toată lumea ridică să-ți cânte jie: Pre Domnul lucrurile lăudașă-l, și-l prea înălțați întru „toși vecii“.

Grăind înșelătorii multe îndeșert împotriva ta, de Dumnezeu Fericite, s'au rușinat, puind vinovății asupra ta, cel ce ți-ai păzit sufletul tău nevinovat, mucenice Evtihie, și cântai: Pre Domnul lăudașă-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Buminându-se cugetul tău cu lumina Duhului, mărite Evtihie, a rămas neîmpărtășit de negura înșelăciunei, înălțându-se către Dumnezeu prin plecările cele neîncetate, strigând: Pre Domnul lăudașă-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Lăudăm prea fericite purtătorule de nevoință, ostenelele, râvna ta cea îndumnezeită și biruințele prin care ai surpat viclenirile vrăjmașului și ai primit cununa nestricăciunei,

dela puiorul de nevoință și Impăratul tuturor, prea mare Evtihie.

A Născătoarei:

Impreunăt-ai cu nașterea ta cele de demult departe, Fecioară de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, ca pre o priințuitoare a tuturor bunățăților, cu dreptatea cugetului te fericim pre tine, strigând: Pre Domnul lăudașă-l toate lucrurile, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Alt Canon Irmos:

Mâinile 'ntinzându-și...

Primind arătat răsplătirea ostenelelor celor mari, lumina cea negrăită, și viață fără de moarte, și cămara cea nestricăcioasă, bucurându-te cântătorului de cunună, Hristosului tău: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin milostivire, căutând milă, ai îndestulat pre cei săraci, și ai hrănit pre cei lipsiți, pre cei goli ai îmbrăcat agonisinduți haina mărirei, și ai fost chip călugărilor, celor ce strigau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Prin curăția cugetului, făcându-te Biserică înfrumusețată a dumnezeescului Duh, gonești duhurile viclenirei, și curățești nepuțințele celor ce

se apropie către tine, și strigă:
Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Biruind toate întru Hristos, și acum prea luminat împreunându-te cu Dumnezeu, fi mijlocitor pentru turma care o ai câștigat, prea cuvioase, și ceea ce săvârșește cu credință dumnezeiască adormirea ta, și strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Sălășluindu-se în pântecele tău Hristos Domnul tuturor, precum a voit, mai sfântă de cât îngerii te-a arătat pre tine Maică Fecioară, dăruindu-ne sfîntenie și luminare nouă celor ce strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudă, bine să cuvântăm

Mâinile întinzându-și Daniil,
„gurile leilor cele deschise în
„groapă le-au încuiat, și pute-
„rea focului a stins, cu buna
„faptă încingându-se, tinerii cei
„iubitori de buna credință, strigă-
„gând: Binecuvântați toate lu-
„crurile Domnului pre Dom-
„nul“.

Preasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc să
„sălțeze cu Duhul fiind lu-

„minat, și să prăznuiască firea
„minților celor fără de trup,
„cinstind și finită prăznuirea
„Maicii lui Dumnezeu și să
„strige: Bucură-te prea ferici-
„tă, Născătoare de Dumnezeu
„curată, pururea Fecioară“.

Iată a sosit astăzi cinstita po-
menire a pătimitorului lui Hri-
stos; toți dar împreună să aler-
găm cu cuget de bună credință,
ca cu credință să lăudăm mi-
nunile și sfîntite luptele lui, ca-
rele să arătat cu adevărat înger
pământesc și om ceresc.

Ca un prinios, Fericite, și-ai
dat sufletul tău lui Dumnezeu,
primindu-și dumneescul sfâr-
șit în mijlocul apelor, și acum
te sălășluești lângă părâul des-
fătării, prin împărtășire îndum-
nezeindu-te foarte bine, și um-
plându-te de lumina cea ve-
nică.

Intârire și laudă ești credin-
cioșilor, celor ce sărută dum-
nezeestile tale moaște, cugetă-
torule de Dumnezeu Mucenice,
și săvârșesc totdeauna dumne-
zeească pomenirea ta, cela ce
ești pârga cea mare a purtăo-
rilor de chinuri, părtașule al tu-
turor îngerilor, vrednicule de
laudă.

Adunătu-să norodul ca să-ți
laude astăzi vitejile și isprăvile,

nevoințele și luptele. Pre carele prin rugăciunile tale, mare mucenice Evtihie, mânțuește-l de toată încunjurarea robiei varavarilor celor fără de Dumnezeu.

A Născătoarei :

Luminează Preacurata ochii sufletului meu, încețează viforul, cel ce mă împresoră din supărarea dracilor, și îndrepentează strâmtoarea cugetului meu spre calea vorilor lui Hristos, ca cu credință pururea să te fericom prea curată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu sfîntă cuviință urmând dumnezeescului celui cu un nume numit al tău, obiceiurilor acestuia te-ai învrednicit de Dumnezeu fericite părinte Nichito, și cu razele Duhului cele dălătoare de Dar te-ai îmboğăjit, de Dumnezeu însuflate.

Prin Darul Treimii v'aj arătat bogăți purtătorilor de Dumnezeu, primind dela dânsa lucrarea cea dumnezească a tămăduirilor, și curat dupre plăcerea lui Dumnezeu ați petrecut, vrednicilor de minune.

Astăzi prăznuirea ta mai mult decât soarele străluceste cu lumina bunăților, cu minunile lumea și pre credincioși

luminând, prea cinstite făinitorule de cele sfinte.

Slavă...

Ca niște stele strălucitoare de dimineața, cu Ignatie cel lucrător de cele sfinte, te-ai arătat Nichito, că pre toți, ca niște buni credincioși și fericiți, ați luminat, pre cei ce pururea vă laudă pre voi.

Și acum, a Născătoarei:

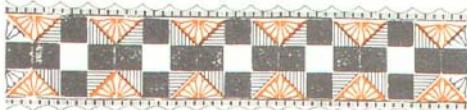
Arătătu-te-ai locaș luminii, a Cuvântului, celui ce a strălucit din Tatăl mai nainte de veci pruncă Fecioară, una cu Dar dăruită, și a luminat pre credincioși și pre cuvioși a încununat.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului; din fine muntele cel „netăiat Fecioară s'a făiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre fine, Născătoare de Dumnezeu te slăvим“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Oțupustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE.

Sfânta mucenită Teodosia fecioara.

La Doamne strigat-am, Stîhirile, glasul al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune..

Strălucind cu raza fecio-
cioriei cinstită Teodosie
prea înțeleaptă, și fiind
îmbrăcată cu haină mohorită,
văpsită foarte luminat cu săn-
gele muceniei, și sălășluindu-te
în cămara lui Hristos, cea mai
pre sus de lume, dăntuești împreună cu cetele îngerești,
dăntuire cu adevărat netrecă-
toare, mărită fecioară curată.

Mucenită fecioară prea lăudată Teodosie, dorind tu cu totul de Hristos, ai suferit ranele muncilor foarle cu fările chinuindu-te pentru cel dorit al tău, și șuvițându-ți-se și coastele de bătăi. O cât este de lare împotrivirea ta la nevoință! Prin care cu adevărat ai surpat la pământ pre cel trufaș.

Fiind împodobită luminaț cu frumusețea sufletului și a trupului, te-ai adus lui Hristos, ca să te încoronezi de dânsul cu cununa slavei, Teodosie mucenită prea mărită, și dupre vrednicie arătat ai primit diadema

împărăției pre capul tău, cea cu adevărat de mult preț, arătându-te Mireasă curată și prea înțeleaptă.

Slavă, și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei;

Curată mantuiește-mă premine de ispite și de nevoi, și de amestecările patimilor, și de dosădirile dracilor, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai adâncul milostivirei, și te-ai arătat, Stăpână, solitoare de mânărire, născând pre milostivul Dumnezeu, unul întru tot îndurat și mult milostiv.

A Crucii, a Născătoarei;

Stăpâne Iisuse, văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta pironit pre Cruce, și patimi de bună voie primind, a strigat: Vai mie prea dulce Fiule, cum rabzi bătăi fără dreptate, Dofitorul cel ce ai vindecat nepuțința omenească, și pre toți i-ai mantuit din stricăciune prin milostivirea ta.

Tropar, glasul al 4-lea.

Ba fapta bună mucenită, cu osârdie de prințându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos, și locaș iubit al prea sfântului Duh. Pentru aceasta ai rușinat pre vrăjmașul, cel ce se luptă cu neamul omenească bine pătimind, și arătat cu sabia credinței ai ucis pre cel cu nume de

fiară, Teodosie; și bucurându-te te-ai mutat la Cer, cerând pururea, celor ce cu credință te cinstesc pre tine, mare milă.

Slavă, și acum, a Praznicului.
Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Praznicului cu Irmosul pe 8, iară de vă fi în post, cântăm Canoanele Octoihului și al Sfintei, pe 4.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:

Cânt mărirea măcenișiei Taodosiei.

Adâncul mării Roșii cu ur „me neudate, pedestru tre „cându-l Israil cel de mult cu „mâinile lui Moisi în chipul cru „cii, puterea lui Amalic în pus „tie a biruit“.

Dumnezeu, cel ce de bună voie s'a suit pre Cruce, și s'a făcut ţie Teodosie cale de pătimire, căci surpând pre tiranul l-a făcut să se batjocorească de mucenici, ca o vrabie.

Cu bună fărie ai surpat la pământ pre înșelătorul, prea cinstiță Teodosie, și ca o purtătoare de biruință, ai primit cununa biruinței, mucenită prea lăudată.

Slavă...

Cel ce odinioară avea semie mare, acum s'a surpat, lo

vindu-se de răbdarea ta, Muce niță; căci luând asupra ta puterea Crucii, ai rușinat pre cel ce fără de măsură se trufează.

și acum, a Născătoarei:

Cu vicleșug înșelându-mă șarpele, m'a luat rob, puind întru mine poftă, a mă face Dumnezeu; iară prin tine, Preacurată, chemându-mă din nou, chiar cu adevărat m'am îndumnezeitz.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-se de tine Biserica...

Pofta cea dumnezeiască pre tine Tendosie te-a arătat mireasă lui Hristos, căci ai iubit Crucea lui, Mucenită credincioasă.

Părăsind purtarea de grije a trupului cea făcătoare de stricăciune, cinstiță Teodosie viețuești întru Duh făcător de viață, prea lăudată.

Slavă...

Vîndecă-mi cugetul cu cinstiț Darul tău cel de Dumnezeu dăruit, și sufletul meu carele este slăbănoșit de patimi tămădușește-l.

și acum, a Născătoarei:

Ridicat-ai, o Stăpână prea curată, chipul meu cel căzut, născând pre începătorul sculării noastre a futuror.

Irmosul:

Veselește-se, de fine Biserică ta, Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Dare lui Dumnezeu ești dupre cuviință, Muceniță înțeleaptă, strălucind întru pălimire și întru luminată feciorie, cu razele luminând cugetele tuturor, celor ce pururea te cinstesc pre fine cu credință, Teodosie și săvârșesc pre pământ praznicul tău cel prea luminat de Dumnezeu fericită.

Slavă, altă Sedealnă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Întelepciunea..

Cu curgerea sângeurilor tale toată puterea diavolului celui viclean, cu adevărat înnecând mărila, adâncul cel prea mare al muncilor fără vătămare ai trecut, și te-ai sălășluit în pământul cel sfânt dupre vrednicie primind plata ostenelelor, te-ai învrednicit întrărei în cămara cea cerească, prea lăudată Teodosie, roagă pre Hristos Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

și acum, a Praznicului.

Iară de este în post, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerea-

scă și sicriu, munte prea sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, scară cerească, raiu cuvântător, izbăvirea Evei, și visligeria cea mare a toată lumea, că întrînsa s'a lucrat mânătirea lumii, și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare greșelilor să dăruiască celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul, Mielușaua văzându-l pre Cruce fără dreptate ridicat, plângând cu amar strigă: Lumea se bucură luând izbăvire prin fine, iar pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcate. Căreia cu credință să-i strigăm: Milostivire arată Fecioară spre noi, și iertare de păcate dărueste, celor ce ne închinăm patimilor aceluia.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserică pre fine „Soarele dreptății, a slătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne“.

Mândrindu-se tiranul cel vi-

clean, socotia ca să spăimânteze cu muncile bună înțărirea răbdării tale, iar tu prea lăudată strigai: Slavă lui Dumnezeu.

Cu cunoștință de mai nainte te-ai îmbogățit de dumnezeiasca numire cea de Dumnezeu dată, Muceniță purtătoare de chinuri, căci te-ai făcut dare lui Dumnezeu, veselindu-ne pre noi, cari cu credință și cu dragoste te cinstim.

Slavă...

Fiind întrumusețată, și îmbrăcată cu podoabă mucenicească, roșită cu sângele tău, cugetătoare de Dumnezeu Teodosie, strigai Mirelui tău: Cu dragoste voiu alergă după fine.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară prea curată, cu cuiință dumneziească ai născut pre Cuvântul întrupat, și ai rămas Fecioară; drept aceea cu glasuri nefăcute, și cu credință neîndoită, strigăm ție: Stăpână bucură-te.

Pensna 6, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, care întorci dintru în „tunerecul necunoștinții, pre „cei ce te laudă pre fine cu „credință“.

Cu cuget dumnezeesc iubind fecioarele pre Hristos, au

mers după dânsul, slăvindu-l cu cântări.

Schimbând viața cea vremelnică, pe viața cea veșnică, prin pușinel sânge, a moștenit Muceniță împărăția cerurilor.

Slavă...

Moaștele mucenilor ca niște izvoare curg tămăduiri celor bolnavi, și prin credință vindecă boalele sufletelor.

Și acum, a Născătoarei:

Cine poate să fălcuiască taina ta Preacurată? Căci pre Ziditorul, care nu-l încap toate, l-a încăput în pântecele tău.

Pensna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție:

Pentru fine Hristoase cu sărguință a primit moarte muceniță Teodosie, nespăimântându-se de îngrozirile tiranilor, urmând patimii tale celei de bună voie.

Slavă...

Intărindu-se femeile cu Crucea ta, fiind rănite de dorire și de dragostea ta cea dumnezească, prea lesne au călcat capetele balaurilor, precum ai zis, Mântuitorule.

Și acum, a Născătoarei:

Mirele cel înțelegător, aflându-te pre fine porumbiță cu totul desăvârșită și prea curată, și crin foarte luminos și floare

din văi, să sălășluit întru fine,
o Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul: Cea de sus...

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă „către fine, de săngele dracilor „curăjindu-se, cu săngele cel „curs prin milostivire din coa- „sta ta“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sau al Muceniei, glasul al 2-lea.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu ostenelele ai câştigat viaţa cea fără osteneală, și în săngiurile tale ai înnecat preleul vrăjmaşul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prea lăudată, și te bucuri cu oştile cele de sus, acoperind pre cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfintei mucenie Teodosia fecioara, cea din Chesaria.

Stih: Inneacă pe Teodosia apa mării,
O hrăneşte însă Hristos la apa odihnei.
Intru a douăzeci și noua zi,
Marea pre Teodosia înneacă.

Această sfântă fecioară a fost tirană de neam, și fiind de vîrstă de opt-sprezece ani, într'al cincilea an de goana credincioșilor, s'a nevoit în Chesaria, și s'a mărturisit legată lui Dumnezeu, când era să o muncească. Că atuncea sezând judecătorii la judecată, a fost adusă înaintea guvernatorului Urban, și el îi porunci să facă jertfa la idoli. Deci, nevrând să se supune, i-a dat munci grele la coaste și la tâțe, căt și până la oase și la ficați acel sără de milă și sără de omenie se pornise. Deci, văzând că se muncește fecioara cu răbdare, și primia muncile cu tăcere, încă sulet fiind, o întrebă, și lindu-o ca să jertfească. Iară ea deschi-

zând gura și căutând cu ochii la dânsul, cu față veselă îi zise: O omule! pentru ce te amăgești? Au nu știi că m'am învrednicit a fi părtașă muceniei Dumnezeului meu; deci el dacă cunoscu că și rădeacă fecioara de dânsul, i-a dat munci mai mari de căt cele dintâi; deci o aruncă în valurile mării, întru care își primi fericitul sfârșit.

Intru această zi, sfânta prea cuvionasă mucenită Teodosia Tarigrădeanca.

Stih: Cornul berbecului, care pre tine Teodosie morței te-a dat.

Nou corn al cereștei capre ţie și s'a arătat.

Aceasta era pre vremile lui Teodosie împăratul Atramiteanul, fiică de părinti drept măritori, din Constantinopol, și fiind ea de şapte ani, răposă tatăl său, iar maică sa luând copila, o tunse în oarecare mânăstire din Vizantia, apoi se săvârși și maică sa luând fericitei toată avuția ei, iară ea din aurul și argintul acela făcând trei icoane, una a lui Hristos, alta a Născătoarei de Dumnezeu, și a treia a sfintei mucenice Anastasia, și celalalt l-a împărțit l-a săraci. Iară după cătăva vreme, luând împăratia Leon Isavru rău credinciosul, ca pre ceea ce o lăsase pre ortodoxul Teodosie. Pentru că marele patriarh Ghermanò, nu se pleca la pângăritele lui dogme, prin silnicie a fost dat afară din patriarhie cu ciomege și cu săbii, ci și pre sfânta icoana Hristosului meu, cea de asupra portilor (care se zice cea de aramă) grăbea cel cu nume de fieră numit, să o pogoare și să o dea focului. Și în vreme ce se săvârșea acestea, și eră spătarul pre scară, vrând ca să pogoare sfânta icoană, îndată fericita Teodosia împreună cu alte credincioase femei și bărbați apucând scara și surpând la pământ pre spătarul, l-a dat morții, și ducându-se la patriarhie, împroșcă cu pietre pre rău credinciosul patriarh Anastasie. Deci îndată celorlalte femei, împreună și bărbaților li s-au tăiat capetele, a căroră pomenire se săvârșește la nouă ale lunei lui August. Iară pre sfânta Teodosia un gealat oarecarele crud și neomenos trăgându-o către bou, aşa numindu-se partea aceea a orașului, luând

un corn de berbece, și nebunește lo-vindu-o preste grumazi, i-a pricinuit ei cununa muceniei. Iară din minunile ce pururea se lucrează prin ea, este cu pu-tință la toți cine va voi ca să afle cât de mare îndrăzneală u căstigat către Dumnezeu; și se sâvârșește soborul ei în mânăstirea zisă Dexiocratus, unde se află și sfintele ei moaște.

Intru această zi, cuviosul mucenic Olvian episcopul cetății Anei.

Stih: Nădăduind Olvian mi-a reținută
Pentru dragostea ta Cuvinte să a facut de tot ardere.

Acesta era pre vremea împăratiei lui Maximian, în domnia, lui Alexandru și Maxim și fu adus la Iulie și Elian, de cari fiind întrebăti, și neplecându-se a jertfi, fu dezbrăcat de haine, și pătruns și ars pre coapse cu frigări de fier înlocute; apoi a fost pus la închisoare și spre a doua cercetare fiind adus, și neplecându-se fu dezbrăcat, și i se struji trupul cumplit; apoi fiind aprins un foc mare a căruia văpaie se ridică spre multă înălțime, a fost aruncat întru acela, și aşa și-a dat duhul lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Alexandru Papa Alexandriei.

Stih: Cinstesc cinstiștul sfârșitul lui Alexandru,
Pre carle il știu cinstișt papă cetății lui Alexandru,

Intru această zi, sfintii mucenici bărbatul și soția sa, de toiege zdrobindu-li-se oasele s'au sâvârșit.

Stih: Impreună cu oasele bărbatului femeie au fost zdrobită.

Zicând către bărbat, și eu din coasta ta sunt zidită.

Intru această zi, sfântul nou l mucenic Nan sau Ioan Tesaloniceanul, carele în Smirna a mărturisit la anul o mie opt sute doi, de sabie s'a sâvârșit.

Stih: Și Nan s'a arătat cu nume de Dar dărău,

Tânăr mucenic Domnului o căt de mult s'a mărit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

In cupitorul persesc finerii lui „Avraam, cu pofta bunei cre-dințe, mai vârtoș decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale, Doamne“.

Văzându-te noi pre tine
Muceniță împodobită cu fru-museți de Dumnezeu date, cu credință și cu cântări, curat strigăm Mirelui tău: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă...

Impreună cu fecioarele pur-tând făclie, ai intrat acum mu-ceniță bucurându-te în cămara Mirelui cea cerească, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce șade pre scaunul cel înălțat, aflându-le pre fine pre pământ scaun de cuviință dum-nezească, Fecioară, s'a odihnit pre fine. Bine ești cuvântată tu între femei preacurată Stă-până.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Dezlegându-te de legăturile trupului, cinstiștă Teodosie, cu bucurie ai zburat către cămara Mirelui cea luminoasă dănuind ca o mireasă și stră-lucind cu sânge roșu muceni-

cesc și strigând: Toate lucrurile laudași pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

In vrednicitu-te-ai luminat a lacui în cămara Mirelui cea cerească, cinstită Teodosie, afără mărire veșnică pururea pomenită, și cu adevărat te-ai îmbogățit cu roada vitejiei tale, strigând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătați-te-ai cu adevărat purtătoare de nume, cinstită Teodosie, căci dare de Dumnezeu prea aleasă te-ai dat nouă, prea înțeleaptă izvorând rouri de daruri, mai pre sus de cuget, celor ce cu credință cântă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, cu adevărat te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu prea curată, purtând adevărata numire a Dumnezeirii, asemenea cu naștere a. Pentru aceea noi credincioșii cu cuget dumnezeesc te slăvим, Născătoare de Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil,

„gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat, și puterea „focului a stins, cu buna saptă „încingându-se, fierii cei iubi- „tori de buna credință, strigând: „Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu rugăciunile tale de Dumnezeu cugetătoare mucenită Teodosie prea lăudată, dezleagă lanțurile greșelilor celor ce cu bună credință te laudă pre fine, ca una ce stai înaintea lui Dumnezeu atotțitorului prea cinstită.

Indumnezeindu-te cu plecarea către Dumnezeu, cu искусire ai câștigat pofta strămoașei Evei, făcându-te Dumnezeu prin împărățire dumnezească; pentru aceasta prea fericită Teodosie, pre fine te fericim.

Slavă...

Cu totul este dulceață Mirele tău, purtătoare de chinuri, mucenită Teodosie, cu totul este veselia sufletească Hristos, de carele acum îndestulându-te, adu-ți aminte de noi cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel ce a împodobit toate vrând să se întrupeze, să sălășluit întru fine, pre fine singură aflându-te mai sfântă

de cât toate, și te-a arătat cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Irmosul : Cap. 23

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat Fecioară s'a făiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvим.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Isaacie, egumenul monastirei Dalmatiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie : Ca pre un viteaz...

Cu săgețile înfrânrăii ai rănit pre vrăjmașul, și taberile lui le-a prădat. Pentru aceea ai primit darurile cele de biruință, Fericite, dela însuși Hristos, carele te-a împuternicit, cu fările; pre carele roagă-l, să se mântuiască de stricăciune și de primejdii cei ce cu credință săvârșesc pomerenia ta cea pururea cinstită.

Suindu-te la privirea cea mai bună prea fericite, încă

fiind în trup, ai trecut cu vederă toate cele de pre pământ și vremelnice, și ţi-ai agonisit viețuire fără materie pre pământ, pururea pomenite. Si prin dumnezeescul Duh, povăluindu-te Părinte, te-ai făcut povățitor și pildă prea mare săastrilor întru credință.

Buminându-te cu dumnezeștile străluciri ale Darului Duhului, de Dumnezeu însuflate, Isaacie, te-ai arătat luminător marginilor pământului, prin rugăciunile tale izgonind durerile chinurilor, și întunericul patimilor, și mântuind de tot felul de boale și de nevoi, pre cei ce săvârșesc, cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă, și acum, al Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei :

In patul lenevirii zac Preacurata, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea reposării mele mă tem, nu cumva prea cumplitul șarpe, ca un leu fără milă, va rupe umilitul meu suflet, Născătoare de Dumneu. Pentru aceasta mai nainte de sfârșit către bunătatea ta ajungând, ridică-mă către pocăință.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurată Stăpână văzând

omorît pre Hristos, și ca un Stăpân omorând pre vicleanul, plângând laudă pre cel ce a ieșit dintru cele din lăuntru ale ei, și de îndelungă răbdarea lui minunâdu-se, strigă: Fiul meu prea iubite, nu uită pre roabăta, nu zăbovă doritul meu, iubitorule de oameni.

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Și acum, a Praznicului:

Sau a Născătoarei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Al praznicului cu Irmosul pe 8.

Iar de va fi în post, cântăm Canoanele Octohului, și al Cuviosului pe 4.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui „ce a povățuit pre poporul „său prin marea Roșie, când „fare de biruință, că s'a prea „slăvit“.

Fiind eu omorît de patimi, înviază-mă cu rugăciunile tale, Părinte, ca unul ce stai acum cu multă îndrăzneală înaintea vieții celor vii.

Slavă...

Inăuntrul inimii tale primind strălucirea cea fără materie, te-ai luminat, și toată neugura patimilor ai pierdut, părinte Isaachie.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-mă pre mine, cel ce mă visorăsc întru amăgeala prea urâtelor patimi, ca una ce ai născut pre Mântuitorul, linistea a toată lumea, Preacurata.

Peasna 3, Irmos

Tu ești întărirea...

Cu tărie ai supus trupul cugetului, iară sufletul l-a arătat slobod de robia patimilor, cuvioase Isaachie.

Slavă...

Cu ostenelele tale, cuvioase înțelepte, bine lucrând arătura sufletului, ai odrăslit spicul ne-pătimirii și al minunilor.

Și acum, a Născătoarei:

Băudămu-te pre tine Preacurată, care ești loc de sfințenie și masă înțelegătoare, ca pre una ce ai primit pe Hristos pâinea și viața tuturor.

Irmosul: Slavă...

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la fine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea,

Podobie: Arătatute-ai astăzi..

Cu strălucirea prea sfântului Duh luminându-te, ai gonit negura eresurilor, făcătorule de minune Isaachie; pentru aceasta foji cu un glas te cinstim.

Slavă, altă Sedealnă, găsul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Ca un nor sufletesc purtător de ploaie te-ai arătat celor de pre pământ prea cuvioase, adăpând ca o brazdă inimile credincioșilor, încunjurând marginile cu cuvintele tale cele dumnezeeești, și ai izvorit ploaia învățăturilor prea înțelepte. Pentru aceasta ca niște pâraie, bună mireasmă a Duhului, cu cea de Dumnezeu cugetare, o ai odrăslit în inimile tuturor, de Dumnezeu purtătorule Isaacie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertarea de greșeli să dăruiască celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Praznicului.

Iară de va fi în post, a Născătoarei:

Gândesc la judecată, și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cuțremur, spăimântezu-mă de răspunsul Judecătorului, și mă îngrozesc de muncă și de durerea focului, de întunericul tartarului, de scârșnirea dinșilor, de viermele cel neadormit. Vai mie ce voi face când se vor pune scaunele, și cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădi? Atuncea, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii, și folositoare prea fierbinte, că pre tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina „iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Cu ploile Darului ai izvorit râuri de minuni, care curăță spușcăciunea, celor ce cu credință năzuesc la tine Părinte.

Slavă...

Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea, și cu stările cele de toată ziua, curățindu-ți mai înainte sufletul, și l-ai arătat casă Treimii, cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Munte netăiat te-a văzut odinioară Avacum pre tine Preacurată, din care s'a arătat Dumnezeu, și ne-a însoțit pre noi, cei ce eram stricași.

Peasna, 5, Irmos:

Mâne când strigăm ţie „Doamne. Mântuește-ne „pre noi, că tu ești Dumnezeul „nostru, afară de tine pre altul „nu știm“.

Făcându-te lăcaș Dumnezeirii celei în trei Sori, ai împușnat chipurile patimilor de la sufletul tău.

Slavă...

Făcutu-te-ai izgonitor duhurilor celor necurate, căci ai fost lăcaș curat prea sfântului Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Soarele vieții, Născătoare de Dumnezeu, luminează-mă pre mine, cel ce sunt cu totul întunecat de patimi.

Peasna 6, Irmos

Curățește-mă Mântuitorule...

Având înfrâname, rugăciune, dragoste neturburată, umilință întărîșă și iubire adevărată, de toată pierzarea chitului celui înțelegător ai scăpat, câștigând pre Hristos, părinte Isaachie.

Slavă...

Dumnezeu îți-a îndreptat pașii cei către dânsul, ca un puternic, și arătat te-a făcut pre tine puternic, ca să calci pre capetele șerpilor și ale scorpiilor, Isaachie prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Marie odorul cel curat al fecloriei, curățește-mi mintea de negura patimilor, și umple inima mea de Dar și de dreptate, prea curată Fecioară.

Irmosul :

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă. Căci „către tine am strigat, și mă „auzi Dumnezeul mântuirii mele“.

CONDACUL și ICOSUL Praznicului.

Sau al Sfântului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Ca un credincios plăcut al lui Dumnezeu, aprinzându-te cu râvnă pentru Biserica lui Hristos, zăbalele lui Valent ai ființuit, și pentru închiderea Bisericii, moartea lui cea pierzătoare proorocește mai nainte ai spus prea cuvioase. Pentru aceasta roagă-te pur urea pentru noi, cei ce te cinstim prea fericite Isaachie.

Intru această lună în 30 de zile, prea cuviosul părintele nostru Isaachie mărturisitorul, Egumenul monastirii Dalmăților.

Sihla: Din dumnezeasca poruncă spre dumneesc lăcaș s'a ridicat.

Și locuința pământului Isaachie a lăsat.

Intru a treizecea zi, Dumnezeescul Isaachie din viață se săvârși.

Acesta a fost dela răsărit, și venind în Constantinopol în zilele lui Valent Arianul carele se ridicase cu războiu, de mergea asupra Gotilor, îl întimpină acest fericit, sfătuindu-l și rugându-l, să deschidă Biserica ortodoxilor, și împăratul neascultându-l, el iarăș îi ieși înainte de-l dojeni asemenea, zicându-i să deschidă și să dea bisericile ortodoxilor, de va vrea să nu piară fugind de către fața vrăjmașilor la războiu. Și el scârbindu-se de atâtă îndrăznire a Sfântului, porunci de-l bătûră, și-l lepădară în mărăcini. Iară Sfântul ieșindu-i iarăș înainte la locul, ce se chină Triton, și apucă calul de frâu însemnându-i aeve pieirea lui, de nu va întoarce bisericile creștinilor. Deci mâniindu-se, l-a dat pre seama lui Satorin și a lui Victor, poruncindu-le să-l pue la pază până ce se va întoarce cu pace. Atuncea zise Sfântul: De te vei întoarce cu pace, mie nu mi-a grăbit Dumnezeu, că vei da dosul de vei fugi din naintea vrăjmașilor tăi, și vei fi prinș, și-ți va fi sfârșitul vieții tale de toc. Deci

după ce a dat împăratul războiu, fiind biruit, scăpă într-o șură de paie, împreună cu Prepozitul, carele având acest eres, întărîtă pururea pre împăratul asupra ortodoxilor, și întru acea șură s'a ars de Goți, iară Sfântul se mărți pentru o proorocie ca aceasta și pentru ortodoxa mărturisire, și petrecându-și rămășița vieții în Constantinopol, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, sfântul mucenic Natalie de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Natalie îl mărturisesc cărțile,
Că s'a făcut din ceata mucenicilor prin sabie.

Intru această zi, cuviosul Varlaam cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Varlaam și marginile pământului l-a cunoscut.

Că foarte a sihăstrit până ce a apus de pre pământ.

Intru această zi, sfinții mucenici Romano și Teletie de sabie s'au săvârșit.

Stih: Virtute suflând Romanò împreună cu Teletie,

Vine ca împreună cu el să se sfârșească de sabie.

Intru această zi, sfântul mucenic Evplu înfășurat în piele de bou, și pus în arsura soarelui, s'a săvârșit.

Stih: Ard pre Evplu înfășurat în piele de bou și pus la soare.

Cei ce nu văd lumina înțelegătorului soare.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcăt în „cupitor văpaia cu îndrăzneață, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Ridicatu-te-ai către înălțimea nepătimirii, Fericite, căci în trup fiind te-ai asemănăt în gerilor, și te-ai arătat părțăș

desfășării celei veșnice, strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Slavă...

Strălucind cu razele privirii Isaachie, ai risipit năpădirile dracilor, și de răutatea lor ai măntuit pre mulți cari strigau: Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum a Născătoarei :

Iată că a luat în pântece pre Dumnezeu Fecioara, de care marele Isaia a zis cu duhul, și l-a născut, căruia toți cântă: Doamne Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos :

Pre Impăratul slavei..

Păzind făclia sufletului neadormită, cu unfuldelemn al chinurilor tale, cu bucurie ai intrat în cămara de Mire cea nepieritoare, și viețuești în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De haina cea grozavă a patimilor te-ai dezbrăcat, și te-ai îmbrăcat cu haina cea frumoasă a dumnezeestei nepătimiri, împărășind împreună cu Hristos, fericite Isaachie.

Și acum, a Născătoarei :

Să lăudăm noroadelor pre Maica lui Dumnezeu, ca pre una ce este scaun cinsit și prea înalt al lui Dumnezeu, pre ceea ce a fost după naștere singură păzită Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavei cel fără de început, de carele se înfricoșază puterile cerești, și „se cutremură cetele îngerești; „preoți lăudați-l, noroade prea „înălțați-l întru foși vecii“.

Peana 9, Irmos:

Infricoșatu-să tot auzul...

Apus-ai ca o stea din lume, și ai răsările către Hristos Soarele dreptății cel înțelegător, și ca o rază ai lăsat credincioșilor bunătățile tale cele cu chip luminos, care izgonesc negura sufletelor, prea fericite.

Slavă...

Cinstită s'a făcut moartea ta înaintea lui Dumnezeu, Isachie, căci cu cuviință ai viețuit pre pământ, păzind nevătămatele poruncile și dreptățile lui, înțelepte. Pentru aceasta ca unui drept fi-a răsărît ție lumina cea neînserată, cuvioase înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu dintre femei ai întețat blestemul celor întâiu zidiji, Mireasă a lui Dumnezeu, ca una ce ai născut pre cel necuprins, cuprinzându-se cu trupul. Innoit-ai legile firei, ceea ce ești nespurcată și cele depărtate mai dinainte le-ai împreunat prin mijlocirea ta cea minunată.

Irmosul:

Infricoșatu-să tot auzul de „nespusa lui Dumnezeu po-gorâre, căci cel prea înalt de „voie s'a pogorât până și la trup, din pântece fecioresc „făcându-se om. Pentru aceea „pe prea curată Născătoare de „Dumnezeu, credincioșii o slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Sfântul mucenic Ermie.

La Doamne strigat-am, Stihurile glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Darul cel nebiruit al celui ce te întăriă pre fine întru neputințe, Mucenice, a arătat tuturor puterea firei tale. Pentru aceea și întrup muritor fiind tu, te-a întărit ca să biruești tare pre cei fără de trup, și să primești darurile cele de biruință.

Stingând focul nedumnezierii cu picăturile săngiurilor, mare Mucenice, ai adăpat Biserică lui Hristos cu îndeslălare, și ai luminat inimile credincioșilor, celor ce cu bună credință cinstesc pomenirea ta cea sfântă și cinstită.

Ca un turn nesurpat, nu te-ai mișcat nici cum de năpădirile vrăjmașilor, iară ini-mile lor le-ai cutremurat Ermie, și cu foiaugul nevoințelor tale celor vitejești ca un zid ne-răsturnat, cugetele tuturor acelora ai sfărâmat.

Slavă, și acum, a Praznicului
Iară de se va fi în post, a Născătoarei:

Alunecându-mă cu năravul cel stricat, zac jos; ci alerg către limanul tău, Fecioară, tu mă mântuește de viforul cel împotrivitor, și de ispитеle cele de multe chipuri, ca neîncetă să laud Darul tău, Născătoare de Dumnezeu Maică pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Fiul și Stăpânul tău o-recând dacă l-ai văzut pre Cruce înfinzându-și mâinile, și cu sulița coastele împungându-i-se, Maică prea curată fângindu-te, ai strigat: Vai mie! Cum pătimești, patimile oamenilor luând, iubitorule de oameni?

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne Ermie...

Slavă, și acum, a Praznicului
sau a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE.

CANOANELE.

Al praznicului cu Irmosul pe 8.
Iară de se va întâmplă în post, cântăm Ca-noanele Octoihului, și al Mucenicului pe 4.
Al cărui acrostich la Greci este acesta:

Cu fierbinte dragoste cânt ostenelele tale
Fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscaț „și din răutatea Eghipetului scăpând Israilteanul strigă: „Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.“

Arătațu-ți-ai stea luminătoare, luminând mucenicește cu dumnezeească lumină a adevărului pre foșii, cei ce cu credință curată te cinstesc preline Ermie.

Cu plecarea cea către Dumnezeu, nebăgând nici cum în seamă toate cele din viață, ai intrat întru priveliștile muceniciilor, și surpând pre vrăjmașul, l-ai biruit înțelepte Mucenice.

Cu chipul și cu sufletul fiind frumos Ermie, te-ai făcut ostaș Impăratului celui ceresc, și pre vrăjmașii lui i-ai umilit desă-vârșit Mucenice.

Slava...

Nejerfind idolilor prea ferice, și-au scos dinșii tăi, cu

cari ai sfărâmat fălcile leilor celor gânditori, și te-ai încununat cu neveștejită cununa biruinței.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară Maica lui Hristos, slava mucenicilor, și bucuria îngerilor, împreună cu ei roagă-te Fiului tău, ca să se milostivească, și să mânțuiască pre robii tăi.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Făcutu-te-ai cu Darul podoabă pătimitorilor de Dumnezeu luminată. Pentru aceea noi cei din lume cu bună credință te cinstim înțelepte.

Sfârâmându-ți-se fălcile înțelepte Mucenice, laudă cu mulțamilă cântai Dumnezeului nostru, celui ce te întărăea.

Slavă...

Intărindu-te cu puterea dumnezeescului Duh prea înțelepte, cu bucurie ai umilit pre balaurul cel tare întru răutate.

Și acum, a Născătoarei:

Cu gura și cu limba te mărturisesc pre fine lăcaș prea sfânt al lui Dumnezeu. Pentru aceea Preacurata, mânțuește-ne de toată munca.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine, Doamne, tu

„ești lumina celor întunecați, și „pre fine te laudă Duhul meu“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-a pre fine Hristos ca pre o stea prea mare, ca să luminezi pre cei credincioși cu strălucirile luptelor tale, mucenice Ermie, părtașule al îngerilor.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat.

Surpând înălțările vrăjmașilor ca un ostaș puternic al Stăpânului, ai primit cununa biruinței. Pentru aceasta te lăudăm pre fine ca pre un viteaz pătimitor, săvârșind cu credință pomenirea prăznuirii tale, întrucare roagă-te ca să ne mânțuim noi, Ermie mult răbdătorule.

Și acum, a Praznicului:

lară de va fi în post, a Născătoarei.

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajulă-ne milostivindu-te spre noi, sărguește că pierim de multimea păcatelor, nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre fine una nădejde te-am câștigat.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea cu totul fără prihană și Fecioara, dacă a

văzut întins pre Cruce pre Fiul său, pre carele l-a născut, cu dureri de moarte la suflet s'a rănit, și a strigat cu amar: Unde este pomenirea darurilor și a minunilor tale, cu care s'a îndulcit adunarea cea nemulțamitoare, Fiule prea iubite! Însă ca să mânduești neamul omenesc, acestea le rabzi acum, laud milostivirea ta.

Preasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne laina ico-nomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Izvoarele sângeiurilor tale, purtătorule de chinuri, au stins focul multimei dumnezeilor, iară credincioșilor s'au arătat rouă, Mucenice vrednicule de minuni.

Neîngrozit ai intrat în cupitorul cel prea ars, dar cu putere dumnezească ai rămas nears mările, asemenea ca finerii.

Slavă...

Stând în mijlocul văpăiei în trei zile, rourându-te cu Darul Treimii, ai rămas nears, mucenice pururea pomenite Ermie.

Și acum, a Născătoarei:

Prea lăudată Sfântă, născut-ai mai pre sus de cuvânt pre cel ce se odihnește pre

sfinți. Pentru aceasta cu laude te cinstim.

Preasna 5, Irmos.

Pentru ce m'ai lepădat de la fața ta, cela ce ești lumină „neapusă, și m'a acoperit întunericul cel strein pre mine „ticălosul; ci mă întoarce și la „lumina poruncilor tale îndrep-tează căile mele, rogu-mă“.

Zrobindu-ți-se trupul cu multe chinuri, Mucenice pururarea pomenite, ai făcut prin Dar sfărâmarea pierzării idolilor. Pentru aceasta cu dumnezeescul Dar, tămăduești zdrobirile sufletelor tuturor bine credincioșilor.

Cu băuturi de otrăvi foarte amare, ai rămas nevălămat fericite, aducând pre dătătorul acelora la credința cea adevărată, carele s'a schimbat cu atât lumină facere de minune către slava cea prea luminată a muceniei.

Slavă...

Nici cum nu te-ai depărtat dela starea cea mai bună a celui ce te-a întărit pre tine prea fericite, și fi-a îndreptat toate podvigurile cele către dânsul, văzându-ți mai nainte prosti mea năravului.

Și acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-a prorocul prin

Duhul o dinioară pre fine
pruncă, sfesnic înțelegător, care
aveai făclia pre Hristos Domnul,
carele cu lumină nespusă ne
luminează pre noi toși, cei ce
cu credință te cinstim pre fine
Preacurata.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Având către Dumnezeu
toată dorirea de plin, cu
bucurie răbdai durerile și su-
vițările dumnezeescului tău
trup, ca și cum ar pătimi altul
prea fericile, văzând mai na-
inte cununile.

Răbdal-ai cu tărie scoate-
rea vinelor, Ermie mucenice
al lui Hristos, dezvânând prin
Dar pre vrăjmașul cel cu multă
măestrie, și arătându-te pildă
a toată bărbăția.

Slavă...

Ascuțindu-te cu focul dra-
gostei lui Hristos, cu adevă-
rat te-ai făcut ca o sabie cu
două ascuțuri, tăind de față
taberile cele fără de Dumne-
zeu, ca un viteaz ostaș.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuviință dumnezeească
aplecî pre cel ce hrănește pre
toși cu amenințarea sa, în brațe
porșii Săpână pre cel ce fine
pre toși. Pentru aceasta dupre
datorie, cu credință te slăvim
Preacurata.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule,
„că multe sunt fărădelegile
„mele, și mă ridică dintru adânci-
„cul răuțăilor, rogu-mă. Căci
„către fine am strigat, și mă
„auzi Dumnezeul mântuirii
„mele.”

CONDACUL și ICOSUL Praznicului,

Iar de va fi în post:

CONDACUL Sfântului, glasul al 6-lea.

Podobie: Plinind rânduială cea...

Chinuindu-te cu osârdie
pentru Hristos, întru bătrâne-
țele cele vitejești, și-ai câștigat
bărbăție mucenice Ermie, căl-
când cegetul cel rău al celor
fărădelege, ai rămas nevătă-
mat de adăpările cele cu
otravă, strigând: Dumnezeu
este cu mine, și nimenea împo-
tiva mea.

Intru această lună, în 31 de zile, pomenirea
sfântului mucenic Ermie.

Stih: Te văpsești pre sineți cuurgerea săn-
giurilor tale,

Ermie fiind tăiat, o! de văpseaua ce nu are
spălare.

Intru a treizeci și una zi,
Sabia viață lui Ermie răpi.

Acesta a fost în zilele împăratului An-
tonin, din cetatea Comanilor, petre-
când viață ostășească; mare la stat fiind
și cărunt de bătrânețe. Deci fiind prins
pentru mărturisirea în Hristos, și adus
înaintea guvernatorului Sevastian, întâiu
îi zdrobiră fălcile, și-i despoiară obrazul,
și-i desrădăcinară dinții. După aceea
aprinzând un cuptor fu aruncat în mijloc,
și ieșind fără de nici o stricăciune,
porunci să-l strice cu otravi de moarte.
Care măncându-le și rămâind sănătos,
trase la credință pre ceea ce le ameste-

case, carele mărturisind pre Hristos Dumnezeu, i s'a tăiat capul. Iară Sfântului îi scoaseră vinele trupului, și fu aruncat într-o căldare fierbinte. Apoi îi împunseră ochii, și fu spânzurat trei zile cu capul în jos. Si aşă tăindu-i-se capul, către Domnul s'a dus.

Intru această zi, vrăjitorul cel ce a dat otrava sfântului Ermie crezând în Hristos, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Prin gustarea înțelegătoarei tale doftorii Cuvinte,

Omoară sabia pre cel ce prin înșelăciune vârsă băuturi otrăvite.

Intru această zi, sfintii cinci mucenici cei din Ascalon, tăriți pre pământ s'a săvârșit.

Stih: Haine de demult, iară acum cincimea de bărbați tăriți,

In strein așternut, au fost Domnului așternuți.

Intru această zi, sfintii mucenici Evsevie și Haralambie de foc s'a săvârșit.

Stih: Invăpăiați de focul râvnei, doi nevoitori, Nici cum s'a îngrozit de focul arzător.

Cu ale lor sfioane rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irimos:

Tinerii cei ce mersese din „Iudeia în Vavilon oare, când, cu credința Treimii, „văpaia cupelorului o au călcat, „cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat“.

Cu dreptatea cugetului uitându-te la Dumnezeu, cel ce poate a măntui, ai răbdat durerile trupului cu vitejie Ermie, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Cu stropirea săngelui ai slins focul nedumnezeirii, înfrat-ai în văpaie, dar nici cum nu te-ai ars, cântând: Dumne-

zeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă...

Toată Biserica te fericește văzând vitejiile tale, și Darul minunilor, și dăruirile biruinții, care îi-a dat Iie Domnul, Ermie mucenice înțelepte, ca unuia ce te-ai chinuit luminat.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumsețați-te-ai Fecioară născând pre Hristos cel frumos întru podoabă, carele s'a asemănăt nouă, și a zidit din nou către viață pre cei ce erau sfârâmați. Pentru aceea cu credință pururea te lăudăm pre line întru cântări.

Peasna 8-a, Irimos:

Cei ce s'a făcut cu Darul...

Fiind întărit cu legea aderăvărului, pătimitorule Ermie, cu bucurie ai defăimăt porunca celor fărădelege, și răbdând luptele cele mari, fericeite ai câștigat lăcașurile cele dintru înălțime în veci.

De toată făria durerilor ce mi se face, nu mă îngrozesc, nici voi da cinste celor ce nu sunt dumnezei, strigai prea ferice. Numai pre unul cinstesc, pre Domnul Iisus, carele s'a răstignit, pre vremea lui Pilat.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre slăinut Duh Domnul.

Ales-ai a te jerifă ca au miel

fără prihană, pentru cel ce s'a jertfit pentru noi ca o oaie, și a ridicat de pre pământ toate jertfele cele spurcate. Pentru aceasta dupre vrednicie cu laude te mărim, mucenice Ermie.

Și acum, a Născătoarei :

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile Fecioară, încăpând în pântecele tău pre Dumnezeu; pre carele roagă-l totdeauna să mă izbăvească de păcatul, carele mă strâmtorează, ca lășindu-mă cu faptele bunei credințe, să te fericesc pre fine cu bună credință.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălându-l pre dânsul...

Cei ce s-au făcut cu Darul „tău biruitorii tiranului și vă-păiei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au stri-gat: Binecuvântați toate lucruriile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-să Cerul...

Dezlegându-te dela trup, purtătorule de chinuri prea lăudate, te-ai învrednicit a vedeă bunățile, care mai nainte a gătit Dumnezeu ţie, și celor ce au pălinit împreună cu fine, și au biruit pre vrăjmașul; cu cari împreună roagă pre Domnul, să ne mântuiu-

noi, mucenice Ermie, vrednicu-le de minuni.

Fiindu-ți chipul frumos și mai naințea pătimirii tale, mai frumos s'a arătat înțelepte după chinurile cele minunate, înfrumusețindu-se arătat cu lumina îngerească. Pentru aceea te-ai și suț către cămările Mirelui cele frumoase, împodobindute cu cununi de biruință, înțelepte Ermie.

Defăimând ostășia cea de pre pământ, te-ai făcut ostăș Impăratului celui ceresc, cu a căruia fare putere ai pierdut cu tărie toate taberile dracilor, și dupre lege ţi-a împletit cununile biruinței, pururea rugându-te pentru noi, înțelepte Mucenice.

Slavă...

Sosit-a pomenirea ta cea luminată, luminând cu getele noastre cu razele luptelor tale celor tari, întru care te rugăm, având îndrăzneală către Hristos, roagă-te neîncetat, ca să aflăm noi milă la ziua judecășii.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pre mine, cel ce cu mintea mea cea rea am fost despoiat de dumnezeasca podoabă, ca să mă îmbraci cu îmbrăcămintea nestricăciunei, îmbrăcându-se Dumnezeu cu mine,

s'a născut din fine, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești scăparea tuturor oamenilor, îñârire și zid mucenicilor celor purtători de cununi și veselia îngerilor.

Irmosul: Învierea Domnului

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul și marginile pământului” lui s-au minunaț, că Dumne-

„zeu s'a arătat oamenilor tru-pește, și pântecile tău s'a fă-cut mai desfătat de cât cerurile. Pentru aceea pre fine, „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvим“.

SVETILNA și STIHOAVNA Praznicului.

Sau ale Octoîului.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre rânduială și Otpustul.

SFARȘITUL LUNEI LUI MAIU, ȘI LUI DUMNEZEU LAUDĂ.

BISERICA DOAMNA BĂLAŞA

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MĂI DE OBȘTE DIN LUNĂ LUI MAI

LA UN CUVIOS.

Tropar, glasul 1-iu:

Locuitor pustiului și înger în trup, și de minunifăcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru (N), cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă celui ce te-a încunuat pre tine; slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduirii.

LA MULTII APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea.

Sfintilor Apostoli, rugați pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea

Apостоле сине (N) роагă pre milostivul Dumnezeu, ca să дăруиасă iertare de greșeli, sufletelor noastre.

LA UN SFINTIT MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea

Si părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflăte, spre suirea pri-virei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hrislos Dumnezeu, să mân-tuiască sufletele noastre.

LA MAI MULTII MUCENICI.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi, Doamne, întru nevoințele lor cununile nestri căciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având făria ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, măntuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glasul al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N),

întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitorii a surpat, zdrobit-a și ale dracilor nepuțincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mânțuește sufletele noastre.

LA MULTI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea.

Dumnezeul Părinților noștri, carele faci purarea cu noi dupre blândețele tale, nu de părță mila ta dela noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndrep tează viața noastră.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrânrării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mânțuiască sufletele noastre.

LA O MUCENITĂ

Tropar, glasul al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și îm-

preună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărașesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primește-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc și. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mânțuește sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însușite ostenele o ai făcut roditoare. Si te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mânțuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea.

Intru tine Părinte, cu osârdie s'a mânțuit cel dupre chip, că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grija de suflet de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Cuvioase (N), duhul tău.

TROPARELE NÂSCĂTOAREI DE DUMNEZEV

PE PIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

LA VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE DOMNUL ȘI LA SFÂRȘITUL UTRENIIEI.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul 1**

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, intru-mă înăuntru să mă bucură; că ai zămislit mai presus de fire și ai născut negrăit pre cel ce capiteeniile cetelor ingerești a-l vedea nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pe pământ slăvită, bucură-te mireasă nenunită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glas 1**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirii, și ai născut mai presus de fire pre Domnul, izvorul vieții; ceea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, măntuește pre cei ce te slăvesc pe tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai

pre sus de înțeles și de auz, pre pământ, fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARTI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul 1-iu**

Ata folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pre-tutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te slăvим.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul 1-iu**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas 1.**

Ata folosință agonisind... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

VENERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glas 1.**

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te împreună cu glasul să intrupat Stăpânul tuturor, intru tine siciul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătă că decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălașluit intru tine; slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a măntuit pre noi prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul, **glas 1.**

Ceea ce ești izvorul milei, indurărei, ne învrednicește pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapătarea, puterea ta; că intru tine nădăduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele Voevod.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negrațe, cu îngerești cântări pre tine cinstin- du-te, cu bună credință te slăvim.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul **glas 2.**

Firei cei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu intrupat l-a născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toți cu bună credință te fericom.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei celei neapuse, care ai purtat în brațe pre însuș Domnul slavei.

MARTI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, **glas 2.**

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul și moartea s'a omorit și noi cei morți ne-am sculat, și vieții ne-am invrednicit; raiul am luat, desfătarea de demult. Pentru aceasta mulțamind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te toiașul, din care mai pre sus de fire Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glas 2.**

Firei cei dumnezeiești ne-am făcut părtași... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul **glas 2.**
Preă slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, **glas 2.**
Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărîte, Născătoare de Dumnezeu; cu curația fiind pecetluită, și cu fecloria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat pre carele roagă-l să măntuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminii cei negräite, cu ingerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim. Iară de se va întâmpia Alisului, la fiecare **glas,** se zice aceasta, **glasul al 2-lea.**

Apостоли, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepțiilor, cari bine ati plinit lupta, și credința ati păzit, îndrăznire având către Măntuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să măntuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Pomenește, Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poti și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum...

Maică sfântă a luminii cei negräite... **Vezi mai sus.**

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea.**

De frumusețea fecloriei tale, și de prea luminată curația ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, **glasul al 3-lea.**

Fieciine, unde se măntuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea**

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, **glasul al 3-lea.**

Fieciine, unde se măntuește...

Vezi mai sus.

MARTI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 3-lea**

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm intărările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neințețat pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... *Vezi mai sus.*

MIERCURI SEARA

Si Joi la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 3-lea.*

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut, că tu ești cu adevarat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea neagrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fieciene, unde se măntuеște...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Si Vineri la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 3-lea.*

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... *Vezi mai sus.*

La sfârșitul Utreniei

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... *Vezi mai sus...*

VINERI SEARA

Si Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 3-lea.*

Pre tine ceea ce ai mijlocit măntuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a măntuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat.... *Vezi mai sus.*

DUMINICĂ SEARA

Si Luni la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 4-lea.*

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credință și cu înțelepciunea și cu neîntinata feclorie, mai marele Voievod Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, și; Bucură-te! Bucură-te cea bine cuvântată, bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei, *glasul al 4-lea.*

Pre tine cea decât săptura mai înaltă, a te lăudă după vrednicie neprincipădu-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluеște-ne pre noi.

LUNI SEARA

Si Marți la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 4-lea.*

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoiță să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sărguește că pierim de multimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi dezerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, *glasul al 4-lea.*

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirii.

MARTI SEARA

Si Miercuri la Dumnezeu este Domnul... *glasul al 4-lea.*

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a stră-

bătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu încetă rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care negräit s'a tăiat piatra și porțile iadului s'au sfârâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine intrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetăt laudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Pre tine cea decât toată săptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană...
Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 4-lea.

Taina cea din veac ascunsă, și de ingeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu intrupându-se întru unire neamestecată, și Crucea de bună voie pentru noi priimind,

prin care inviind pre cel întâi zidit, a măntuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 4-lea.
Pre tine te slăvim Născătoare..,

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea

Cu ingerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura măntuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu intrupat.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fi luminii prinținsa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 5-lea.

Acoperemântul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată, liniștește-le și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți căte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, măntuște ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre,

ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARTI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, dupre datorie pururea te lăudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, intru adevăr mărturisindu-te, te slăvим.

La sfârșitul Utreniei glasul al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărît lumii...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat măntuire; că dintr'insa te-ai născut mai presus de fire și cu trup te-a arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne, slavă ţie.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărît lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Bucură-te ușa Domnului cea neum-

blată, bucură-te zidul și acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel nevisorât și neispitită de nuntă; ceeace ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te rugă, pentru cei ce laudă, și se inchină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărît lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA.

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

Incepătură măntuirii, vestirea lui Gavril către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a indoit ca Sarra în cort; ci aşă a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei.

Ingerescul cuvânt ai luat, și tron de Heruvimi te-ai arătat, și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 6-lea.**

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare folosire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să măntuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine,

nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia Dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voie pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să măntuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut intrupat, din curate săngiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne druiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătății lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

De mari daruri curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață; spre măntuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 6-lea.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorât ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, și ai odrăslit mai presus de fire pământule sfinte, lumii măntuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceeace ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA.

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neintinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserică dumnezeasca te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Bucură-te, aducem ţie de Dumnezeu

Născătoare, că de cât ingerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu viața noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ţie.

MARTI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să măntuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Măntuește-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credințioșii nu avem fără numai pre tine, și pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință slăvindu-te, cu bună credință te lăudăm.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Rodul pântecelui tău dumnezeească Mireasă, oamenilor s'a arătat de măntuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu limba slăvindu-te, credințioșii te lăudăm.

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Pre Hristos cel ce s'a răstignit...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Măntuește-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 7-lea.

Ca ceea ce ești vistieria invierii noastre, pre cei ce se nădăduesc spre tine prea lăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor; că tu pre cei vinovați păcatului i-ai măntuit, ceea ce ai născut Măntuirea; care mai nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și dupre naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pânțele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Bucură-te ceea ce prin inger bucurie Blumii ai luat; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin

care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre măntuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA.

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Întărirea credinței cea neclătită și cinstițul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioșii. Bucură-te ceea ce Piatra vieții în pântecele tău o ai încăput. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați. Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Fecioară prea curată, măntuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARTI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul și Pastorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 8-lea.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, intru cunoștință lăndându-te, cu bună credință te slăvim.

SFÂRȘITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU.

MIERCURI SEARA.

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Ușa vieții cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să slăvim prea sfântă nașterea ta, spre măntuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată, măntuește-ne pre noi... **Vezi mai sus...**

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Pre Mielul și Pastorul și Mântuitorul... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA.

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glasul al 8-lea.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat, Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și invierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-au zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni, Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu, eeea ce te-a născut pre tine; care se roagă pentru noi; și măntuește, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată măntuește-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Comisia pentru cercetarea cărților de ritual:

Prea Sfințitul Arhiepiscop GURIE al CHIȘINĂULUI

Prea Sfințitul PLATON PLOEȘTEANUL

Prea Sfințitul ILARON BĂCĂOANUL

Director al Tipografiei,

PAVEL SURU

